

Přehled zpráv

Vepřové kůže, jogurty za 4 Kč a český spotřebitel	6
31.7.2012 markething.cz ~ str. 00 ~ Komentáře <i>Redakce</i>	
STÁLE v pohybu	6
30.7.2012 Tv Pohoda ~ str. 07 ~ Rozhovor <i>Josef Louda</i>	
Co je to mikroúvěr, co všechno pomáhá tento finanční nástroj řešit	8
27.7.2012 ČRo Rádio Česko ~ str. 01 ~ 15:35 Studio Česko	
Proměny hodnocení	13
26.7.2012 Literární noviny ~ str. 22 ~ Historie <i>Eva IRMANOVÁ</i>	
Benátská noc je boží, ty kundo!	16
25.7.2012 markething.cz ~ str. 00 ~ Komentáře <i>Redakce</i>	
Podpořte ustavení komunitních médií v České republice	17
24.7.2012 denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Redakce DR</i>	
Napálených Čechů je dost, víc stížností ale dostáváme od cizinců	18
24.7.2012 Hospodářské noviny ~ str. 23 ~ Business Class <i>František Mašek</i>	
Prezidentská profese (Marie Haisová)	20
22.7.2012 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Sestry Havelkovy v Tandemu	21
20.7.2012 ČRo Region, Středočeský kraj ~ str. 01 ~ 09:04 Tandem	
Násilí ve filmu	36
20.7.2012 ČT 1 ~ str. 03 ~ 19:00 Události	
Představujeme porotce soutěže WebTop100: Experti na marketingovou úspěšnost	37
20.7.2012 lupa.cz ~ str. 00 ~ <i>Pavel Kilian</i>	
Dnes má pohřeb europoslanec Jiří Havel	38
20.7.2012 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor <i>jav</i>	
PR AGENTURY JSOU NA ROZTRHÁNÍ	39
19.7.2012 Strategie ~ str. 19 ~ BRIEFING <i>DAVID HORÁK</i>	

MAREK STRÁNSKÝ: PR DNES DOKÁŽE TOTÉŽ CO REKLAMNÍ AGENTURA	40
19.7.2012 Strategie ~ str. 40 ~ LIDÉ <i>MIROSLAV HONSŮ</i>	
Ojediněle bouřky.....	43
18.7.2012 A2 ~ str. 09 ~ Literatura <i>pavel kořínek</i>	
Vyslovení nedůvěry vládě?.....	45
18.7.2012 ČRo 1 - Radiožurnál ~ str. 01 ~ 21:05 Stalo se dnes	
PR je důležité pro devět z deseti českých firem.....	48
18.7.2012 mediaguru.cz ~ str. 00 ~ Výzkumy <i>Mediaguru</i>	
Pravdu nemluvil policejní prezident, zde jsou důkazy, řekl Kalousek ve sněmovně.....	48
18.7.2012 zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ politika <i>ak, Milada Richterová, Jan Bumba, Milan Kopp</i>	
Komunikaci s veřejností má za důležitou 9 z 10 firem.....	49
17.7.2012 MaM.cz ~ str. 00 ~ mam.ihned.cz <i>Marie Zemanová</i>	
Kampaň na Zlínsku v boji o hejtmanství přitvrzuje. Uspěje u voličů?	50
17.7.2012 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>Petr Kupka</i>	
Rejdaři si stěžují Bruselu	51
16.7.2012 Euro ~ str. 12 ~ Monitor <i>(bh)</i>	
Komunikaci s veřejností považuje podle průzkumu za důležitou devět z deseti firem v ČR	52
16.7.2012 mediafax.cz ~ str. 00 ~	
ČT3: A co děti, budou si mít kde hrát?	53
12.7.2012 blisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Štěpán Kotrba</i>	
Jsou ekonomové podlídi?	63
12.7.2012 blisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Štefan Švec</i>	
Pavel Mertlík: Vývozy do Latinské Ameriky nás nezachrání.....	64
12.7.2012 euractiv.cz ~ str. 00 ~ Euractiv.cz / Sekce / ČR v Evropské unii	
Kritériím na dostavbu Temelína by veřejnost stejně nerozuměla, argumentuje ČEZ	67
12.7.2012 iHNed.cz + byznys.ihned.cz + technet.ihned.cz ~ str. 00 ~ byznys.ihned.cz <i>Tomáš Volf</i>	
"Náš" Zdeněk	69
12.7.2012 Literární noviny ~ str. 22 ~ Historie <i>Jiří RAK Doubravka OLŠÁKOVÁ</i>	

Poslanci budou jednat o vydání Vlasty Parkanové policii	72
11.7.2012 ČRo 1 - Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:10 Ozvěny dne	
Jednání v Brazílii může Středoevropana děsit	75
11.7.2012 Hospodářské noviny ~ str. 19 ~ Lidé <i>Jana Machálková</i>	
Netanjahuovy koaliční šachy a budoucnost izraelské domácí politiky	76
11.7.2012 Mezinárodní politika ~ str. 27 ~ Zeměmi světa <i>Jakub Záhora</i>	
Odborníci varují: Půjčka na dovolenou je nesmysl!	78
11.7.2012 peníze.cz ~ str. 00 ~ Když se řekne	
Ve sněmovně se schyluje k debatě o vydání Vlasty Parkanové	80
11.7.2012 zpravy.rozhlas.cz ~ str. 00 ~ kauzy <i>Jan Bumba, Milan Kopp</i>	
Třetí číslo časopisu CJEF - tentokrát o bankách	81
10.7.2012 blog.ihned.cz ~ str. 00 ~ schneider.blog.ihned.cz <i>Ondřej Schneider</i>	
S Jiřím Havlem se život nemazlil	81
10.7.2012 ceskapozice.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>Pavel Mertlík</i>	
Nemám ráda manažery obecné	83
10.7.2012 HR Forum ~ str. 14 ~ Profesional <i>BARBARA HANSEN ČECHOVÁ</i>	
Zbyněk Fiala: Za Jiřím Havlem	85
10.7.2012 parlamentnilisty.cz + vasevec.cz ~ str. 00 ~ Názory a petice <i>vasevec.cz</i>	
Zemřel europoslanec Havel	86
9.7.2012 Haló noviny ~ str. 02 ~ Z domova <i>(zku)</i>	
Poslední boj Jiřího Havla (Václav Franče)	86
9.7.2012 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
NEKROLOG	87
9.7.2012 Lidové noviny ~ str. 20 ~ Lidé	
Po dlouhé nemoci zemřel europoslanec ČSSD Jiří Havel	87
9.7.2012 Mladá fronta DNES ~ str. 02 ~ Z domova <i>(jw)</i>	
Zemřel europoslanec sociální demokracie Jiří Havel	88
9.7.2012 Právo ~ str. 02 ~ Zpravodajství <i>(rsk, ČTK)</i>	

Zemřel europoslanec Jiří Havel (†54): Podlehl vážné nemoci	89
8.7.2012 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Zemřel europoslanec Jiří Havel.....	90
8.7.2012 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČT24	
Ve Vídni po dlouhé nemoci zemřel europoslanec Jiří Havel.....	90
8.7.2012 denik.cz ~ str. 00 ~ Z domova	
Za Jiřím Havlem (Monika Hermannová).....	91
8.7.2012 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Zemřel europoslanec Jiří Havel.....	92
8.7.2012 novinky.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční - Evropa	
Zemřel europoslanec ČSSD Jiří Havel.....	93
8.7.2012 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ z domova	
Ve Vídni zemřel europoslanec za ČSSD Jiří Havel, bylo mu 54 let.....	94
8.7.2012 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci - red -, ČTK	
Po dlouhé nemoci zemřel europoslanec ČSSD Jiří Havel.....	95
8.7.2012 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci iDNES.cz, Jan Wirtitzer	
Po dlouhé nemoci zemřel ve Vídni europoslanec Jiří Havel.....	96
8.7.2012 zpravy.tiscali.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci Lucie Hyblerová	
Kolik plánují utratit kandidáti na prezidenta?	97
7.7.2012 ČT 1 ~ str. 02 ~ 19:00 Události	
Novou náhradu za Ratha našla ČSSD v Příbrami.....	98
7.7.2012 Mladá fronta DNES ~ str. 01 ~ Střední Čechy Martin Filip	
Pop Up Outlet – v záplavě oblečení	99
4.7.2012 markething.cz ~ str. 00 ~ Marketing Redakce	
Lukašenko chce otevřít brány žalářů.....	100
3.7.2012 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět vrm	
Geneticky modifikované děti - novinka stará jedenáct let, bravo! (Veronika Šmídová).....	101
3.7.2012 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	

Týden na Cannes Lions 2012	102
3.7.2012 markething.cz ~ str. 00 ~ Reklama, Z terénu <i>Redakce</i>	
Jáchym Topol bude kandidovat za zelené	103
3.7.2012 Mladá fronta DNES ~ str. 03 ~ Z domova <i>(abr)</i>	
Henry Jenkins, digitální imigranti a Susan Boyle	103
2.7.2012 markething.cz ~ str. 00 ~ Komunikace <i>Redakce</i>	
POLITIKA: Parkanová jako precedens	105
2.7.2012 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Politika <i>Neviditelný pes, Petr Žantovský</i>	
Nevíte co o prázdninách? Chcete si rozšířit obzory? JČU nabízí letní školy.....	106
2.7.2012 studentworld.cz ~ str. 00 ~ <i>Jakub Mazal</i>	
Jáchym Topol bude kandidovat za zelené do Senátu.....	108
2.7.2012 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Anna Brandejská</i>	
SOBOTNÍ VIDEOZÁZNAM: Rozpravy o českých médiích: Co se smí a nesmí při využívání obsahu na internetu.....	108
1.7.2012 ceska-media.cz ~ str. 00 ~ Média-Hydepark <i>Peter Duhan ml. + TV Česká média</i>	
Czech RepubLIKE: Máme rádi loga. Hodně.....	108
1.7.2012 markething.cz ~ str. 00 ~ Jazykové okénko, Komunikace, Reklama <i>Štěpán Soukeník</i>	

Plné znění zpráv

Vepřové kůže, jogurty za 4 Kč a český spotřebitel

31.7.2012 [markething.cz](http://www.markething.cz) str. 00 Komentáře

Redakce

Od začátku letošního roku se množí zprávy o špatné kvalitě potravin na pultech českých maloobchodních řetězců. V médiích se každý týden objevují nové nálezy potravinářské inspekce v podobě obsahu zakázaných látek či přešpané lhůty minimální trvanlivosti. Zákazníci jsou zděšeni, mají strach o své zdraví. Přitom ale stále nakupují „jogurty“ za 4Kč.

Při výběru potravin zůstává pro většinu Čechů hlavním kritériem cena a řetězce jim v tomto vycházejí vstříc slevami i prodejem levnějších substitutů. Cenové akce jsou stále častější a tvoří hlavní náplň komunikace obchodníků. Lidé si zvykli nakupovat výhodně a pokud jimi požadovaný produkt není zrovna tento týden ve slevě, sáhnou po nějakém levnějším. S klesající cenou však zpravidla klesá také kvalita. Proč však kupovat deset deka šunky z masa, když za stejnou cenu můžu mít třicet té z kůží? Nekvalitní produkty, které se staly strašákem celé populace, tak ve skutečnosti tvoří značnou část obsahu nákupního košíku běžných spotřebitelů. V médiích se pak tito lidé dočtou, že nakupují odpadky a naše země je žumpou Evropy. Najít jediného viníka současné situace však není snadné. Nejjednodušší by bylo ukázat na řetězce, vždyť ty přece všechno to špatné zboží prodávají a navíc vyvíjejí značný tlak na výrobce, které nutí dodávat produkty za co nejnižší ceny. Snížení výrobních nákladů se pochopitelně projeví v užitých surovinách. Potravinářské společnosti by však měly mít svou čest a nezajít pod přesně stanovenou hranici kvality. A bez viny nejsou ani spotřebitelé, kteří se o složení toho, co jí a čím krmí své děti, začnou zajímat teprve až po přečtení novin.

Hranice kvality

Problematice kvality bylo věnováno vystoupení místopředsedkyně Společnosti pro výživu Jany Dostálové na konferenci Retail in Detail – Fresh Food 2012, v rámci kterého upozornila na existenci tří druhů kvality: legislativní, která vždy nemusí splňovat nároky zákazníků, výživovou a spotřebitelskou. Poslední jmenovaná záleží na smyslových preferencích každého jednotlivce a je tedy zcela subjektivní. „V současné době většina spotřebitelů považuje za kvalitní čerstvé potraviny, ale neuvědomují si, že největším rizikem spojeným s potravinami je výživa, tedy složení stravy.“ Mezi spotřebiteli se podle Dostálové šíří spousta potravinových a výživových mýtů, kvůli kterým lidé ze svého jídelníčku vyřazují některé důležité složky. Proto, aby se v regálech řetězců na českém trhu objevovaly kvalitnější produkty, je třeba, aby měl průměrný zákazník alespoň základní povědomí o pravidlech správné výživy. Takový spotřebitel by ve svém vlastním zájmu upřednostňoval kvalitu před kvantitou a jeho nákupnímu chování by se přizpůsobila nabídka potravin. O edukaci zákazníků by se měly postarat samy řetězce, v jejichž komunikaci by tak souboj o nejnižší cenu vystřídal souboj o nejvyšší kvalitu.

Tento autorský komentář byl otištěn v časopisu Výběr.

Kateřina Horká, externí redaktorka serveru [Markething.cz](http://www.markething.cz) a absolventka oboru Marketingová komunikace a PR na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Působí jako projektová manažerka v EKOBIOENERGO.

Jak citovat tento článek:

HORKÁ, Kateřina. Vepřové kůže, jogurty za 4 Kč a český spotřebitel. *Markething* [online]. [cit. 2012-07-31]. ISSN 1805-4991. Dostupné z: <http://www.markething.cz/veprove-kuze-jogurty-za-4-kc-a-cesky-spotrebitel>.

URL| <http://www.markething.cz/veprove-kuze-jogurty-za-4-kc-a-cesky-spotrebitel>

STÁLE v pohybu

30.7.2012 Tv Pohoda str. 07 Rozhovor

Josef Louda

Fotbal není jeho jedinou specialitou, jeho druhé sportovní já je golf. Přesto ho veřejnost zná ponejvíce jako nestandardního komentátora standardních fotbalových situací. Jeho hlášky si i po odeznění s oblibou dohledávají fotbaloví fanoušci na facebooku. I když je v televizi zrovna nějaké fotbalové utkání nuda - máte jednu jistotu - při komentářích Jaromíra Bosáka se rozhodně nenudíte.

Deset let bydlí se svojí slovenskou manželkou na okraji Šestajovic, kde má bez ohledu na počasí svoje běžecké trasy. Na náš rozhovor jsem se opozdil, a tak se mi stalo, že i když pršelo - prchal již za svými humny... Při bližším poznání přijdete na to, že je to zábavný chlapík, s kterým si můžete povídat úplně o všem. Ovšemže nejvíce ožívá při zmínkách o fotbalu a lidech kolem něho...

* Máte za sebou mistrovství Evropy ve fotbalu - co byste těm, kteří je mají v živé paměti řekli? Třeba, co se vám tam zase zvláštního přihodilo?

Já mám talent přitahovat poněkud neobvyklé situace, jako třeba vpád ruského opilého fanouška ve španělském dresu do mého hotelového pokoje ve dvě ráno, setkání s kozlem u gdaňského přístavu, korespondence s prezidentskou kanceláří...

* Jedno vám nelze upřít: svými výroky si umíte udělat i nepřátele. Ovšem je jen málo těch, kteří dokáží u mikrofonu tak pobavit. Co z toho máte natrénováno?

To se nedá natrénovat. Říkám, co si myslím a to holt občas někoho nadzvedne. Zároveň tvrdím, že sport je pro diváka především zábava a měl by se tak brát. Tak se mu ho snažím i přibližovat.

* Co by se stalo, kdybyste v podobném duchu okomentoval doma třeba manželčin oběd?

Najíst bych určitě dostal, neb moje žena má dobré srdce. A hlavně už mě po těch letech zná...

* Je u golfu také taková zábava?

Rozhodně ano, pokud se vám daří. V opačném případě je to kruté utrpení.

* Neřekl bych, že u sportu, obecně považovaného za džentlmenský, se podvádí...

Bohužel, mám pocit, že to je česká specialita. Ne, že by se jinde vůbec nepodvádělo, ale u nás je tenhle fenomén dost rozšířený. Inu, jaká společnost... Naštěstí je čím dál víc hráčů, kteří dodržují pravidla a sami přiznají chybu, kterou jiný neviděl. Ale těch, co fixlují, třeba i kvůli neznalosti pravidel - což pochopitelně neomlouvá - není málo.

* Budete golf komentovat i na nadcházejících olympijských hrách? U jakých sportů vás ještě budou moci televizní fanoušci slyšet?

Na londýnských hrách golf ještě nebude, to až o čtyři roky později. Letos budu sloužit v londýnském studiu na střídačku s Robertem Zárubou a podle všeho budu muset zaskočit i při nějakém fotbalovém zápasu. Ale na víc není čas.

* Chystáte prý vydání další knihy...

Je to tak, bude to jubilejní desátá, zase půjde o deník z mistrovství Evropy. Snad se bude prodávat tak dobře, jako ten z Jižní Afriky.

* Říká se o vás, že pracujete na dva a půl úvazku. V čem všem se realizujete a co z toho je pro vás relaxací?

No, po pravdě, není toho málo, co musím stíhat. Kromě práce pro Českou televizi šéfredaktoruji ještě golfový časopis Golf Vacations, hodně píšu pro různá média. A když máte takových dvacet přenosů měsíčně... K tomu je potřeba připočítat, že bych si rád občas sám zahrál fotbal za Union Strašnice a Real Top Praha, sem tam si zahrál i golf, absolutně nemohu vypustit občasná schůzky s přáteli u piva, to je nutný životabudič. Kulturu též není možné okrádat, knížky, koncerty, divadlo -to všechno je vlastně povinnost, protože to obohacuje slovní zásobu a rozhled člověka. Někdy se to fakt těžko stíhá. Hodně času zabere příprava na přenosy, sem tam u toho usnu. Mám totiž skvělé spaní, dokážu usnout v jakékoli poloze, v jakémkoli hluku a kdykoli. To je klika.

* Kdy a na co se díváte v televizi? Při vaší schopnosti bez potíží ve vteřině usínat, nestane se vám, že byste usnul při důležitém jednání, jako se to stává jednomu našemu ministrovi?

Sleduji pochopitelně hlavně sport. Platím si řadu sportovních kanálů, to je vzhledem k profesi nutnost. Ale mám i jiné favority. Divadelní inscenace, nebo když běží třeba Monty Python, dobrým filmem nepohrdnu.

* Máte ještě v něčem rezervy? Co jste ještě nezkusil a zkusit byste chtěl?

Rezervy rozhodně mám ohromné. Chtěl bych svou práci dělat líp a líp, jsem se sebou věčně nespokojený. Ale i v soukromí bych zkusil ledacos. Mám za sebou bungee jumping, sólo seskok padákem, navigátorství při rallysprintu... Ale je toho tolik, co už nestihnu. Být mladší, rozhodně bych okusil kriket, americký fotbal a další sporty, na něž jsem neměl čas, mrzí mě, že neumím pořádně na žádný hudební nástroj, rád bych na rok do Austrálie...

* Na závěr přání - ať jste vždy při tom, když se na OH bude něco dít a ať se vám daří vaše repliky. To přání ostatně platí i pro televizní diváky, aby si vás užili!

Děkuju vám i televizním divákům!

KDO JE... Jaromír BOSÁK

Místem jeho narození bylo 13. května 1965 město Cheb, mládí ale strávil ve Františkových Lázních. Jeho životní anabáze mu dala poznat i několikero rukodělných profesí - kopáč výkopů, myč oken, pomocný dělník v tiskárně... Vystudoval Fakultu sociálních věd UK. Svou novinářskou kariéru začal v rádiu. Od roku 1994 komentuje sportovní přenosy pro Českou televizi, byl také moderátorem ranního vysílání, s Markem Ebenem spolumoderoval např. pořad Největší Čech. Nezapomenutelná je jeho účast v taneční soutěži StarDance, kde zabodoval především svým „dvojitým Tyršem“. Aktivně sportuje - hraje fotbal a golf, dříve hrával basketbal a badminton. Mimo své hlavní profesní zaměření - sportovní komentátor České televize - je i velmi činný publicista.

Foto popis| 6-24 LOH Londýn 2012 ČT4 celý týden

Foto popis| Vzpomínka na StarDance 2008

O autorovi| Text a foto: Josef Louda

Co je to mikroúvěr, co všechno pomáhá tento finanční nástroj řešit

27.7.2012 ČRo Rádio Česko str. 01 15:35 Studio Česko

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Co je to mikroúvěr? Co všechno pomáhá tento finanční nástroj řešit? Je vhodný pro rozvojové země a je vhodný jenom pro ně? Kde jsou omezení mikropůjček a kdo všechno je může poskytovat? To jsou jen některé z otázek, které v následujících minutách položí Julii Chytilové z Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den. A ptát se budu také jejího spolupracovníka Michala Bauera, také z Institutu ekonomických studií, který působí i na Institutu CERGE-EI.

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

Dobrý den.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Plné znění zpráv

A od mikrofonu zdraví Magdalena Trusinová.

Nejdřív bych vám oběma chtěla poblahopřát k tomu, že se letos objevil v odborném časopise American Economic Review váš článek o mikroúvěrech a o tom, jak s nimi lidé zacházejí, a to konkrétně v Indii. Takže gratuluju. Podle některých odhadů je na světě asi půl miliardy lidí, kteří nemají přístup vůbec k žádným klasickým bankovním službám. A právě pro ty, kdo jsou z pohledu bank buď příliš chudí, anebo jsou jejich investiční záměry příliš nezajímavé, tu jsou mikropůjčky, které využívá opět podle některých odhadů asi 150 milionů lidí. Co vás vlastně přivedlo k jejich zkoumání, Julie?

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

V našem výzkumu se zabýváme vlastně rozhodováním lidí v prostředí chudoby a právě jeden z těch projektů se zaměřuje na mikroúvěr a tam nás konkrétně zajímá, vlastně jaký typ lidí si půjčuje prostřednictvím mikroúvěrů a jaké motivace je k tomu vedou. Takže když bych možná trošku předskočila ty naše výsledky, tak výsledky našeho výzkumu ukazují, že, možná trochu paradoxně, že určitý typ lidí si půjčuje prostřednictvím mikroúvěru proto, že chce spořit, ale nemá po ruce vhodný spořicí produkt.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Ono z mého laického pohledu to zní hrozně nesmyslně. Přece půjčovat je přesný opak toho spořit. Jak je to možné, že lidé místo spoření si půjčují?

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Možná bychom napřed mohli ještě něco říci obecně o mikroúvěru a jeho charakteristikách vlastně, protože ten mikroúvěr, je to tedy finanční inovace, která umožnila půjčovat velkému množství lidí, jak jste říkala, více než 150 milionů lidí, peníze, což dříve bylo vlastně nemyslitelné, protože chudí lidé nemají zástavu, nemají nic, čím by se mohli zaručit, že ty půjčky splatí zpátky a ten mikroúvěr jim vlastně umožnil půjčovat peníze a on má takovou řadu specifických prvků. Takový ten nejznámější je, že ty peníze jsou půjčovány skupině lidí a ta skupina je společně zodpovědná za jeho splácení. To znamená, že když nesplatí jeden, musí splatit ostatní členové skupiny. Ale není to jediný prvek mikroúvěru. Ty další jsou, že ty peníze se splácí v té skupině během společných schůzek, to znamená, že je tam nějaký prvek dohledu, nebo monitoringu ostatních členů té skupiny, kteří vlastně monitorují disciplínu splátek těch jednotlivých členů a mikroúvěr je navíc opakovaný, to znamená, že napřed skupina dostane malou půjčku, když ji úspěšně splatí, tak potom získá větší a tak stále dokola. A takovým dalším prvkem je, že ty splátky jsou velice časté, většinou je to každý týden nebo jednou za 2 týdny a jsou v nízkých částkách. To jsou vlastně všechno věci, které usnadňují klientům mikroúvěru ty splátky skutečně splácet. A když si vlastně představíte, jakoby tok peněz v čase, když jste klientem toho mikroúvěru, tak to vypadá tak, že na začátku dostanete nějakou velkou částku peněz a potom splácíte v mnoha malých částkách a tak dále a tak dále. Ono je to vlastně velice podobné právě úsporám nebo neformálním spořicími produktům, které chudí lidé v rozvojových zemích také využívají. Tam vlastně napřed vkládají velké množství malých částek peněz a potom si vyberou velkou částku, ale když se to opakuje, tak ten rozdíl vlastně mezi tím úvěrem a úsporami téměř mizí.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Kdyby měl Michal Bauer stručně říct, co znamená zavádění mikropůjček jakoby v bankovním sektoru, nebo možná vůbec v přemýšlení lidí, v čem je ta převratná myšlenka těch mikropůjček?

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

Ona ta prvotní vize těch mikropůjček vlastně byla ta, že ty mikropůjčky vzhledem k tomu, že zpřístupňují kapitál pro ty chudé, tak jim to umožní přístup vlastně k potenciálně ziskovým podnikatelským aktivitám. Ty podnikatelské aktivity jsou samozřejmě na velmi jakoby málo specializované bázi, jsou to většinou jakoby rodinné podniky, malinké prodej, prodej zeleniny, malí farmáři. A ta idea je založená na myšlence, že vlastně chudí mají přístup k poměrně ziskovým investičním možnostem a tím, že se jim zpřístupní ten kapitál, ten vstupní kapitál, takže to jim pomůže zvýšit jejich příjem a dostat se ve finále z chudoby, začít třeba investovat do vzdělání svých dětí, a tak dále a tak dále, čili tam vlastně tahle ta kombinace velkého potenciálu ziskového a pomocí těch charakteristik, o kterých mluvila Julie, možnost vlastně vyřešit toho problému monitoringem té banky,

těch klientů, tak vlastně to, a to je taková ta základní vize, o které možná někteří posluchači slyšeli v kontextu s Nobelovou cenou míru pro zakladatele Grameen Bank bangladéského ekonoma Muhammada Yunuse, a který vlastně vygeneroval spoustu vlastně nebo vysoké očekávání, co se týče schopnosti vlastně těch mikropůjček pomáhat lidem z chudoby. Jo, čili to vedlo ve velké míře jakoby replikací a vlastně kopií v různých částech světa, a teď vidíme jako velkou spoustu klientů těch mikropůjček. Vlastně v čem ta inovace Muhammada Yunuse je tak převratná, že lidi najednou začli splácet ty mikropůjčky. Do té doby si často myslel, že vlastně vzhledem k tomu, že chudí nemají zástavu, není možné jim půjčovat, to znamená, nemohou benefitovat z těch potenciálně ziskových investic tím, že jsou tam ty dodatečné prvky, ty skupinky, rychlé splátky a tak dále a tak dále, tak vlastně začali lidé najednou splácet. Ten náš výzkum se vlastně dívá na jinou motivaci, ne tedy to, že by lidé nutně jakoby, že by ten mikrokredit vlastně sloužil pouze lidem, kteří chtějí, mikropodnikatelům jinými slovy, ale zdůrazňuje ty jaksi jiné prvky, které umožňují lidem vlastně alternativně spořit ve chvíli, kdy nemají přístup jako k vhodným mikrospořicími produktům.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

A jaké jsou ty další závěry, na které jste přišli?

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

My jsme vlastně, nás zajímalo, jestli ten mikroúvěr budou poptávat více lidé, kteří právě mají problém s tím spořit, protože samozřejmě každý může spořit například doma, i když nemá přístup ke spořicími produktům, takže jsme se snažili zachytit nebo identifikovat lidi, kteří mají problém se sebekontrolou. Tím problémem se sebekontrolou myslíme například situace typu, chci přestat kouřit, přestanu zítra, nebo za týden přestanu jíst čokoládu, začnu chodit víc cvičit, začnu víc spořit, ale až příští měsíc po výplatě a tak dále. A všichni z vlastní zkušenosti víme, že rozhodnutí tohoto typu je velké množství a také víme, jak to většinou dopadne se všemi novoročními předsevzetími a podobně. Takže většinou je problém, když ten zítřek nastane, tak stejně nepřestaneme čokoládu jíst, ani nepřestaneme kouřit, ale řekneme si, že přestaneme zase zítra a vlastně tu nechtěnou věc před sebou valíme neustále dopředu. A my jsme vlastně v tom výzkumu použili moderní metody experimentální ekonomie a tím ekonomickým experimentem vlastně jsme pozvali nějaký vzorek, poměrně velký, víc než 500 lidí z indických vesnic a tím ekonomickým experimentem jsme chtěli zachytit právě ten problém sebekontroly. Takže to probíhalo tak, že jsme jim dávali vybrat mezi tím, jestli chtějí nějakou menší částku peněz dříve, konkrétně to bylo 250 rupií, to je asi týdenní mzda v té oblasti, kde jsme výzkum dělali, zítra, anebo vyšší částku za 3 měsíce. A těch otázek jsme jim dali několik a tu vyšší částku jsme neustále zvyšovali a vlastně z toho bodu, kdy ten člověk se jakoby přehoupne a začne preferovat tu vyšší částku později, jsme schopni vypočítat nějakou jeho, řekněme, vnitřní diskontní míru, nebo jinými slovy, jak je vlastně, do jaké míry je trpělivý. A tyhle otázky jsme jim dali v současnosti, to znamená, že se rozhodovali jestli chtějí méně zítra nebo více za 3 měsíce a potom jsme to celé posunuli o rok dále, takže jsme se jich ptali na úplně stejné částky a měli se rozhodnout, jestli je chtějí za rok, nebo za rok a 3 měsíce. No, a standardně ekonomické teorie říkají, že lidé by se měli rozhodovat stejně jak v současnosti, tak v budoucnosti, ale co právě pozorujeme nejenom my, ale i jiné studie, že zhruba třetina lidí je identifikována jako lidé s problémem sebekontroly, to znamená, že jsou trpěliví v té budoucnosti, mají třeba plán začít spořit, chtěli by to, ale v té současnosti nedokážou odolat tomu pokušení si vzít tu, i když menší, částku peněz hned. Takže vlastně ten ekonomický experiment nám pomohl identifikovat lidi z problémem sebekontroly a potom jsme pomocí dotazníků se jich ptali na jejich individuální charakteristiky a na jejich finanční chování, to znamená právě, jak moc spoří, jestli spoří, jestli si půjčují prostřednictvím, nebo z jakých zdrojů si půjčují a ty výsledky ukazují, že ženy, které mají problém se sebekontrolou, podle očekávání méně spoří a současně si více půjčují, ale půjčují si více specificky právě prostřednictvím mikroúvěrů. Což naznačuje, že vlastně ten mikroúvěr jim pomáhá vlastně jakoby udržet tu disciplínu splátkovou nebo spořicí a pomáhá jim, řekněme si, svázat ruce. Oni vědí, že když si vezmou tu půjčku, takže potom musí ten nějaký počet malých vkladů skutečně donést.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

A jak to vyšlo u mužů? Potvrdil se tenhle ten trend i u mužů? Řekněme ta míra vlastně sebereflexe?

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

Tam vlastně ta vazba s tím půjčováním výrazně slabší. Tam je samozřejmě otázka, co je přesně ten důvod, ale na druhou stranu je docela zajímavé, že většinou ti klienti těch mikropůjček jsou ženy, takže tam se zdá, že tenhle ten spořicí motiv v těch půjčkách je silnější pro ženy. Ono tohle to zjištění vlastně má trochu jakoby i širší

implikace pro celé tohle to jakoby mikrofinanční hnutí, protože vlastně to naznačuje, že jakoby ten mikrokredit nějakým způsobem pomáhá spořit, ale je to stále poměrně jakoby nákladný způsob. Oni za to platí nějakých těch 20, 30 procent úrokové míry, to znamená, tam je určitá mez, nebo lehce v tom, že ten mikroúvěr ukazuje, co je pro chudé lidi jako vhodný způsob splátek a na druhou stranu ukazuje to na to, že vlastně bysme se měli víc zamýšlet nad vhodnými spořicími produkty, které v tuhle chvíli nejsou, protože teď ten mikroúvěr do značné míry jako substituují chybějící úspory a to je vlastně jakoby jedno z takových jakoby hlavních implikací tohoto toho výzkumu, že, a teď bych to zase vztáhnul k té historii Muhammada Yunuse, a to je u toho vlastně enormního úspěchu té Grameen Bank, což nepochybně jaksi je jaksi velká inovace a důležité, ale často ten příliš velký úspěch jaksi zafixuje ten status quo a přestane se experimentovat, přestane se přemýšlet jaksi nad dalšími vhodnými finančními produkty, které by zase byly důležité pro nějaký jiný typ klientů a začne se poskytovat jenom 1 typ produktů, v tomto případě ta mikropůjčka, takže to znamená, že mikropůjčky by se měly poskytovat méně, ale spíš to naznačuje, že v tuhle chvíli jaksi různé typy motivací lidí vedou k 1 typu poptávky a že by se to jaksi tohle to hnutí, nebo to poskytování toho financování mělo dostat za ten bod, že se to soustředí pouze na ty půjčky.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

A mohl by v tomhle tom hrát roli ten fenomén svépomocných skupin? Dokážete si představit, že by třeba to půjčování nebo ne už půjčování, ale spoření fungovalo tak, že by se lidé jednou týdně scházeli, každý by donesl určitou částku a na konci, řekněme, měsíce by se 1 členu z té skupiny ta částka půjčila, mohlo by to fungovat třeba takhle nebo ...

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

No, ono to vlastně tahle už funguje, protože jak jsme trošku našli ty neformální spořicí produkty, tak ty se vlastně vyvinuly v různých částech světa a jsou si velice podobné a ty právě ukazují na to, vlastně jak Michal říkal, to, že my říkáme, že lidé pomocí mikroúvěru spoří, znamená, že za to platí poměrně velkou částku peněz, protože ta úroková míra je poměrně vysoká, ale ty neformální spořicí produkty, za ty se také často platí. Jsou to například takzvaní vyběrači úspor, řekněme, a to je vlastně člověk, který vás navštíví opět velice často, většinou je to třeba i každý den a vybírá od vás velice malou částku peněz každý den a schovává si je u sebe a potom třeba za měsíc vám vrátí tu vaši naspořenou částku, ale vezme si za to 1 ten měsíční vklad, takže opět je tam jakoby nějaká negativní úroková míra na spoření, a to vlastně ukazuje na to, že chudí lidé, protože často se říká, že má smysl jim spíše půjčovat, protože jsou chudí a vlastně nemají ani prostor spořit. Ale to, že vlastně takovéhle produkty existují, ukazuje na to, že ti chudí lidé chtějí spořit a jsou za to dokonce ochotni platit. A potom takovým druhým typem neformálního spořicího produktu, vlastně to, co jste vy popisovala, jsou takzvané kolující spořicí spolky, řekněme, a to je přesně to, co jste zmiňovala. To je vlastně skupina lidí z jedné vesnice, kteří se domluví, že každý týden se sejdou, každý z nich přinese nějakou předem nadefinovanou částku peněz, vloží jí do společné pokladny a jeden z nich si tu pokladnu odnese domů a za týden se znovu sejdou a někdo jiný si ji odnese domů a ten cyklus se opakuje, než se všichni vystřídají a potom třeba znovu dokola.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

A čím jsou vlastně způsobené ty vysoké úroky? Ty mikrofinanční nástroje vůbec nejsou férové. Oni se používají ve třetích zemích, v rozvojových zemích, my s těmito zeměmi máme prostě spojený ten koncept Fair tradu, ale pak se podíváme na ty mikrofinance a ty rozhodně férové nejsou. Je to jakoby tou nákladností?

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

Hm, tam ne potřeba to brát trochu jakoby v kontextu, ono je samozřejmě o hodně náročnější půjčovat chudým, protože jsou to malé částky, tam ty jaksi administrativní náklady jsou výrazně větší. Často ta půjčka může být třeba, já nevím, 50, 100 dolarů, ten monitoring, to chození do těch vesnic, vzdálenosti jsou větší, takže tam jako je určitě důležité si uvědomit, že ty náklady jsou reálně pro ty mikrofinanční banky výrazně větší a druhá věc je, že zase ve srovnání s tím, jaké byly možnosti půjčovat si dříve, předtím, než vlastně ty mikropůjčky se staly takto důležité, tak lidé měli většinou možnost si půjčovat prostřednictvím takzvaných Money lenders. Já nemám úplně rád to, ten český překlad lichváři, protože si myslím, že i ty Money lenders nebo lichváři jako mohou hrát důležitou roli a mohou vlastně těm lidem jako i pomoci, ale každopádně ten, ta úroková míra byla v řádu nad 100 procent ročně a teďkon se to samozřejmě liší v závislosti na misi té konkrétní organizace. Jsou organizace, které jaksi se víc zaměřují na zisk a na růst a nesoustředí se třeba na úplně nejchudší a ty často účtují úrok okolo 80 procent, pak samozřejmě organizace, jako je Grameen Bank a jiné banky, tak je to okolo 20 procent,

což je samozřejmě vyšší, než na co jsme zvyklí my tady, ale ve srovnání s tím, co, jaký byl přístup k těm půjčkám dříve, je to velký, je to velký posun.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Já bych se ještě vrátila k té disciplíně nebo sebekontrolě. Ono s ní vlastně nemají problém jenom chudí indiští farmáři, ale v podstatě skoro každý z nás. Jak se dá tenhle ten aspekt využít v jiném prostředí, než v jakém jste pořizovali ten výzkum?

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Ono vlastně v rozvinutých zemích často ty produkty, které usnadní lidem například spořit, existují. Tak třeba u nás to může být penzijní připojištění. Můžete se vlastně rozhodnout, že si právě ty ruce svážete, víte, že je pro vás složité každý měsíc nějakou vyšší částku peněz uspořit na to, až budete v důchodu, nebo vlastně využijete je až za hodně dlouhou dobu, ale můžete se rozhodnout třeba právě se přihlásit k penzijnímu připojištění a je to i snazší v tom, že zadáte potom do banky příkaz a vlastně ty peníze se automaticky strhnou každý měsíc. Vy nemusíte fyzicky na ně sáhnout a někomu je předat, ale oni vlastně se převádí automaticky. Takže ta škála těch produktů, které umožňují vlastně si svázat ruce nebo nějak bojovat s tou sebekontrolou je výrazně širší.

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

To je, myslím, že důležitá pointa, aby si z toho posluchači nevzalo to, že jaksi problémy se sebekontrolou jsou nutně větší v těch rozvojových zemích. Tam je důležitá vlastně ta interakce těch preferencí s těmi institucemi nebo s těmi možnostmi, které ty lidi mají. Čili budeme zmiňovat jeden nebo jenom čistý fakt, že náš plat automaticky odchází do bankovního účtu a nemá člověk ty peníze v peněžence, může být jako psychologicky důležitý na to, jakým způsobem člověk ty peníze vlastně používá. Takže ten problém je kusem v tom, že ti lidé třeba mají podobný typ preferencí, ale tím, že nemají přístup jaksi k vhodným produktům, tak pak nastávají třeba ty problémy té větší spotřeby, než by si třeba sami jako přáli. Může být fundamentálnější.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Vysvětluje Michal Bauer z Institutu CERGE-EI v dnešním Studiu Česko, ve kterém řešíme mikroúvěry. Spolu s ním je ve Studiu Česko také Julie Chytilová z Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Mě by ještě zajímalo, jak jste se vlastně vypořádali s výtkou nebo s další kritikou mikroúvěrů, že dopady těch mikropůjček jsou spíše krátkodobé, že v dlouhodobějším horizontu nelze prokázat, že by se například indiští farmáři měli lépe, než se měli před tím, než si poprvé půjčili.

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

To by bylo na jaksi velmi odlišný typ analýzy a ty se dějí, to je hodně, hodně to dělají vlastně ekonomové a jiní sociální vědci na amerických univerzitách, že často spolupracují s nějakými těmihle těmi mikrofinančními organizacemi a vlastně dělají velmi rigorózní valuaci vlastně dopadu těch mikropůjček, kdy třeba příklad může být, že nějaká z těch organizací chce expandovat do nějaké oblasti slamů v indickém městě, identifikuje se třeba 100 těch slamů a vlastně náhodně se vybere, do kterých přesně slamů, konkrétně v kterých 50 třeba slamech se ten, se ta pobočka bude otvírat a pak se srovnávají ty 2 skupinky, které ex ante tím, že se to náhodně vybíralo, jsou úplně stejné, čili je to, tady chci zdůraznit, že tohle to jsou doopravdy jakoby rigorózní studie, že často evaluace může znamenat spoustu různých věcí. Tohle jsou doopravdy jaksi rigorózně nadesignované evaluace, které dovedou odpovědět na tu otázku, na kterou vy jste se ptala. A tam ty výsledky jsou samozřejmě složitější, než je takovej ten jaksi mediální nutně obraz, co se ukazuje, že ty mikropůjčky rozhodně nemají jaksi všespasitelný rychlý efekt na takové ty fundamentální výsledky. Ukazuje se, že pro nějaký typ lidí, hlavně lidí, kteří jaksi mají třeba předchozí podnikatelskou zkušenost, tak umožňují další investici, ale na druhou stranu pro jiný typ lidí to zase vede k tomu, že třeba více spotřebovávají. Čili tam se nedá říct, že je to jaksi jednoduchý nástroj, který je vhodný úplně pro každého a rozhodně ty efekty nejsou jaksi velmi rychlé, čili tím zase nechci jako se dostat do druhého extrému, že mikropůjčky nejsou důležité. Pro určitý segment lidí celkem intuitivně jsou užitečné, jsou potřebné, ale nemělo by se to prezentovat tak, že je to jaksi všespasitelný nástroj, který je vhodný pro každého. Jinými slovy, ne každý je jaksi podnikatel, že jo. Jako i tady kdybysme si představili sociální programy založené na tom, že se budou půjčovat peníze, tak ne každý bude schopen z toho benefitovat, a to samé je to v těch rozvojových zemích. Pro někoho jiného zase může být důležitější být schopný spořit pro někoho jiného může být důležité vykrývat finanční šoky, což je málokdy třeba zmiňovaný fakt ohledně

chudoby. Jedna věc je, že ti lidé mají nízký příjem, druhá věc je, že jejich příjem je velmi silně fluktuující, ty šoky můžou být velmi vysoké a jaksi přístup k něčemu jako mikropojištění proti třeba šokům z nezdraví nebo i fluktuaci v počasí, protože často jsou to farmáři, tak pro některý typ lidí a často se navíc ukazuje, že ty mikropůjčky lidé nakonec používají k vykrývání těchhle těch šoků, ne nutně na nové investice, ale k řadě jaksi dalších věcí, které by normálně člověk v rozvinutém světě na to používal jiné instrumenty.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

A vy osobně půjčujete mikropůjčky přes některé z těch existujících sítí?

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Tak tam samozřejmě taková výhoda těch existujících sítí je, že většinou vidíte konkrétně, komu můžete půjčit peníze, ale takové obecné pravidlo, kterými se řídíme, je, že to rozhodnutí přispět někomu v rozvojových zemích není úplně jednoduché a je dobré si zvážit různé alternativy a zamyslet se, kde si myslíme, že ty peníze přinesou vlastně největší přínos. Takže kdybych měla říct v rámci mikrofinancí, tak už i na základě toho našeho výzkumu si, a výzkumů dalších, si myslíme, že by teď bylo vhodné možná trochu dát více pozornosti jiným mikrofinančním produktům než mikroúvěru, který už té pozornosti měl hodně, to můžou být například právě mikorúspory nebo mikropojištění, a ale možná bychom mohli doporučit i obecně nad rámec mikrofinancí, vlastně existuje organizace Innovations for Poverty Action, IPA, to je právě skupina výzkumníků, kteří dělají ty rigorózní hodnocení dopadů různých rozvojových programů, jak o tom mluvil Michal. A oni na svých stránkách vlastně mají možnost přispět buď do nějakého obecného fondu té organizace, z kterého se financuje jak ten výzkum existujících programů, tak vlastně rozšiřování programů, u kterých ten výzkum už ukázal ten pozitivní dopad. Takže jejich rozšiřování třeba do dalších oblastí a můžete přispět buď na oboje, nebo jenom třeba na rozšiřování těch programů, které pozitivní dopad mají, nebo si můžete vybrat i úplně konkrétní program, o kterém si můžete vlastně přečíst výsledky té evaluace. A můžete si vybrat konkrétně.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

A ještě stručně na závěr bych poprosila o hodnocení mikrograntů. Přejde vám to jako vhodný nástroj třeba pro neziskové organizace, které se věnují rozvojové pomoci?

Michal BAUER, Institut CERGE-EI, Institut ekonomických studií

To je trochu těžká otázka, protože ty mikrogranty zaprvé myslím, že nejsme, dejme tomu, takoví experti na mikrogranty, ale mám pocit, že se velmi liší, že tam záleží, na co ty mikrogranty jsou dávány a liší se to hodně kontext od kontextu a často mi přijde, že všeobecně je dobré podle mě pro ty neziskovky, aby se jakoby soustředily na 1, 2 věci, v kterých jsou fakt dobrý, nechaly si udělat rigorózní evaluaci a když vidí, že to funguje, tak se rozšiřovat. Ty mikrogranty, mi často přijde, že se, že je to takový příležitost k nějaké jiné činnosti, v které často ty organizace nemají takovou, je to poměrně jednoduché, dávat granty, ale nejsem si často jistý, jestli je to jakoby v jádru znalostí těch organizací. Čili tam bych byl trochu opatrný a bude to podle mě hodně záležet organizace od organizace.

Julie CHYTILOVÁ, Institut ekonomických studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

A samozřejmě tam vyvstává otázka, jestli na rozdíl od mikroúvěrů a mikorúspor ty mikrogranty nevytváří závislost na podpoře z vnějšku těch lidí.

Magdaléna TRUSINOVÁ, moderátorka

Říká Julie Chytilová na závěr dnešního Studia Česko. Dalším hostem byl Michal Bauer a od mikrofonu se loučí Magdalena Trusinová.

Proměny hodnocení

26.7.2012 Literární noviny str. 22 Historie
Eva IRMANOVÁ

Miklós Horthy patřil mezi ty rozhodující postavy maďarských dějin mezi dvěma světovými válkami, které ovlivňovaly všechny důležité události v Maďarsku od podzimu 1919 do podzimu 1944. Hodnocení jeho osobnosti a činnosti je však od jeho vstupu do politiky nejen předmětem sporů, ale představuje i zaujímání předpojatých, skutečnosti neodpovídajících názorů s protikladnými znaménky.

O dvacátých let byl v maďarské společnosti upevňován a propagován obraz regenta jako zachránce národa a budovatele státu. Politická propaganda po roce 1945 prezentovala naopak Horthyho jako fašistického diktátora a „horthyovské“ Maďarsko jako jedno z nejčernějších období maďarské historie. Postupná profesionalizace maďarské historiografie od šedesátých let se od těchto propagandistických tezí odpoutávala a odhalováním faktů na základě dokumentů začala podávat realističtější obraz Horthyho a jeho režimu, jakkoli v politické propagandě zkrslý obraz Horthyho a jeho doby žil dál. Po změně režimu v Maďarsku v letech 1989/1990 došlo k opačnému extrému a znovu byly oživeny zjednodušující a mytizující obrazy Horthyho, tentokrát ale nikoli už jako výsledek oficiální propagandy, ale jako vyjadřování individuálních politických sympatií.

Na rozdíl od podzimu 1918, kdy většina veřejnosti očekávala spásu od demokracie, o rok později charakterizovaly nálady veřejnosti návrat k tradičním a stále častěji vzývaným křesťansko-národním hodnotám a touha po autoritě. Tu spatřovala v osobě Miklóse Horthyho.

Po čtvrtstoletí viděla převážná část maďarské společnosti v Horthym symbol své suverénní státnosti. Regent byl sice přívržencem silné moci hlavy státu, ale zároveň lpěl na tradičních, ústavních institucích. Zkušenost z let 1918–1919 a neotřesitelná víra v poslání konzervativních maďarských vrstev způsobila, že odmítal jakýkoli totalitní režim. Dvěma rozhodujícími rysy Horthyho zahraničněpolitických názorů byla územní revize a antikomunismus. Ten nebyl pouze jedním z ideologických aspektů jeho politického myšlení, nýbrž přímo posedlostí, utkvělou myšlenkou. Tuto svou posedlost považoval za důležitou i u otázky územní revize. Na základě antibolševických ideologických úvah zabránil, aby Maďarsko ve dvacátých letech navázalo diplomatické vztahy se Sovětským svazem, ale pak v roce 1940 s ním na protirumunském základě bez skrupulí spolupracoval.

Život bývalého regenta skončil tragicky. Jeho předsudky, vyhraněný antisovětiismus a antikomunismus, i jeho nerozhodnost mu znemožnily učinit v rozhodujících hodinách zásadní činy. Odvolává se na tlak okolností, a aby se vyhnul ještě horšímu osudu, regent nakonec souhlasil s řadou takových opatření, o nichž se jinak vyjadřoval s odsudkem. Nakonec ho nechala na holičkách právě ta společenská skupina, ke které patřil a které nejvíce důvěřoval, armáda.

První podoba, kterou se Miklós Horthy zapsal do povědomí maďarské společnosti a která pak byla vědomě budována jako kult, byl jeho obraz zachránce vlasti. I když denní tisk a obrázkové týdeníky v době první světové války často referovaly o Horthyho vojenských činech, do širšího, obecného povědomí se dostal až v polovině roku 1919, poté, co přijal funkci nejvyššího velitele Národní armády. V té době se o něm objevily první oslavné články, které veleily jeho činy, schopnosti a ctnosti. Představovaly ho jako mimořádného člověka, který je přísný, ale vždy spravedlivý, jehož celá armáda zbožňuje a na jeho slovo by šla slepě i na smrt. Už tehdy byl prosazován kult otce, který vztah mezi velitelem armády a jeho podřízenými předváděl jako vztah plný vřocnosti. Tak se na základě propagandy zrodil nový otec maďarského národa, „náš tatíček Horthy“.

Pozitivní obraz Horthyho vytvořený v letech 1919–1920 ale nepřijala společnost celá. Vyslovené negativní obraz Horthyho byl vytvořen v legitimistickém táboře – v okruhu elity věrné Habsburkům, mezi aristokracií, velkoburžoazií a vysokým katolickým klérem. Legitimisté přijali zvolení Horthyho jen jako přechodný kompromis, který chtěli co nejdříve vystřídat vládou zákonného krále. Horthymu jeho odmítavé chování v roce 1921 při pokusech Karla Habsburského o návrat na maďarský trůn neprominuli a považovali je za zradu panovníka.

Z hlediska budování kultu hrály důležitou roli každoročně pořádané oslavy dne narození regenta a jeho svátku stejně jako připomínání jeho slavných vojenských činů. Jedním z vrcholů řady oslav v roce 1929 a 1930 bylo i společné zasedání horní a dolní komory parlamentu v únoru 1930, kdy na základě předlohy premiéra Istvána Bethlena zákonodárci jednohlasně a bez diskuse přijali a do zákona vtělili konstatování o „nehynoucích zásluhách pana Miklóse Horthyho ve funkci regenta“. Díky tomu všemu se Horthyho pozitivně vnímaný obraz ve 30. letech dále upevnil a ovlivňoval široký okruh společnosti.

Vrcholem Horthyho kultu bylo období let 1938–1941. Hlavním důvodem byly revizní úspěchy Maďarska v těchto letech. Horthy se snažil, aby byly v první řadě spojovány s jeho osobou a mohly tak být vykládány jako jeho osobní úspěch. O vstupu na Slovensko po první vídeňské arbitráži a do Severního Sedmihradska po druhé arbitráži v roce 1940 byly vedle informujících zpráv natočeny i zvláštní filmy, noviny v nadšených reportážích referovaly o návratu historických měst a částí území bývalých Uher. Ústřední postavou těchto událostí byl vždy Miklós Horthy. Opět na bílém koni, tak jako v letech 1919–1920, byl v čele příjíždějících vojenských jednotek, jindy shlížel na slavnostní průvod z pódia a přednášel mnoho projevů. Vedle dosavadních tradičních epitet „zachránce vlasti“ a „budovatel státu“ dostal tehdy Horthy atribut „rozšiřovatel státu“.

Zpětné připojení částí území bývalých Uher přineslo Horthymu úctu i takových lidí, kteří se dříve mezi jeho obdivovatele rozhodně nepočítali. Mezi ně patřil například spisovatel Sándor Márai (rodák z Košic), jenž v letech

1938–1940 psal o regentovi na stránkách novin Pesti Hírlap tak nadšeným způsobem, který by sloužil ke cti i Horthyho nekritickým zbožňovatelům. Srovnával Horthyho s Ferencem II. Rákóczim a považoval ho za osvoboditele maďarského lidu na Slovensku, vůdce, který se přes dvacet let připravoval na to, nač přísahal už v roce 1919, na revizi. Svým příjezdem do Košic Horthy „pokračoval v budování díla sv. Štěpána“, jeho tažení na Podkarpatskou Rus pak bylo „završením jednoho z nejslavnějších vojenských činů maďarských dějin“. Když se Maďarsko dostalo v roce 1945 do sovětské zájmové sféry, všechny plány tehdejších maďarských elit na pokračování dosavadního politického uspořádání definitivně vzaly za své. Politické síly, které se dostaly k moci, deklarovaly demokratický charakter nového maďarského režimu a naprostý rozchod s revizionistickou politikou meziválečného Maďarska. Rámce demokratického přechodu však určovala politika Sovětského svazu. Mezinárodní statut Maďarska, jeho zahraničněpolitickou orientaci a vnitropolitické uspořádání determinoval fakt sovětského osvobození a přítomnosti sovětské armády. S mocnou sovětskou podporou se na přelomu let 1944–1945 dostaly k moci ty dílem domácí, dílem emigrantské levicové síly, které po porážce Republiky rad, od podzimu 1919, pohlížely na Horthyho jako na „katana“ a vraha.

První stanovisko komunistické historiografie k Horthyho režimu vyjádřila několik týdnů po svém návratu z moskevské emigrace v roce 1945 Erzsébet Andicsová, v letech 1950–1974 vedoucí katedry nejnovějších dějin Univerzity Loránda Eötvöse v Budapešti. „Také v Maďarsku v podstatě existoval 25 let fašistický režim.“ Horthy se o totálním přehodnocení své historické úlohy dozvěděl až ve své emigraci v Portugalsku. Revoluce roku 1956 v Maďarsku v něm vzbudila naděje na změnu poměrů, a o to více jí otřásl její pád. Žádná prohlášení však během revoluce ani po jejím potlačení neučinil. Navzdory jeho pasivitě propaganda vytvářejícího se Kádárova režimu hlásala, že „nabídnuv se imperialistům, Horthy se svými proslulými zkušenostmi z roku 1919 opět chtěl v Maďarsku zavést pořádek“.

O podstatnější změně v hodnocení Horthyho a jeho doby je možno mluvit od poloviny 60. let, kdy se maďarská historiografie pokusila využít širší manévrovací prostor, který po amnestii odsouzených účastníků revoluce v roce 1962 nabízela už liberálnější politika Kádárova režimu i ve vztahu k vědě. Ve druhé polovině 80. let už byl mezi maďarskými historiky všeobecně přijímán názor, že v souvislosti s Horthyho režimem není možno mluvit o žádném fašismu.

Se změnou režimu v Maďarsku v letech 1989/1990 předchozí historický, respektive ideologický, kánon ztratil svou platnost a Horthyho režim a Horthyho osobnost se znovu staly předmětem vyhraněných diskusí. Po období „antikultu“ Horthyho, po roce 1945 široce uplatňovaném nejen v Maďarsku, ale ve všech tehdejších bratrských socialistických zemích, došlo v maďarské společnosti zákonitě k druhému extrému a objevily se snahy Horthyho kult obnovit. Jedním z příkladů současných pokusů, směřujících ke znovuoživení Horthyho meziválečného kultu, je celovečerní film Horthy, který natočil režisér Gábor Koltay na základě druhého svazku pamětí manželky Istvána Horthyho, hraběnky Ilony Gyulai Edelshalmové. Vzpomínky vyšly v Budapešti v roce 2007 pod příznačným názvem Čest a povinnost. Koltay a jeho odborný poradce István Nemeskürty v nesčetných prohlášeních v tisku a v rozhlasu vyjadřovali svá pozitivní mínění o Horthym a jeho době. Podle Koltayho Horthy „byl významná osobnost s velkou autoritou a velký státník“, který se pokusil „bránit maďarské zájmy, držet maďarský národ při sobě“.

V roce 2007, u příležitosti 50. výročí úmrtí Miklóse Horthyho, se v Maďarsku objevily návrhy požadující postavit mu na veřejném prostranství sochu. S takovou iniciativou přišel v únoru 2007 předseda krajně pravicové strany Jobbik-Hnutí za lepší Maďarsko Gábor Vona. Podle Vony nastal čas k rehabilitaci regenta, jehož negativní obraz podle něj jak ve veřejných projevech, tak v politice i ve vyučování dějepisu stále přežívá. Požadoval proto, aby byla odstraněna socha Mihálye Károlyiho v blízkosti parlamentu na Kossuthově náměstí a na jejím místě byla vztyčena socha Miklóse Horthyho. (Jeho návrh tehdy nebyl realizován. K odstranění Károlyiho sochy došlo na konci března 2012, akt schválilo městské zastupitelstvo Budapešti, a to na základě žádosti vedení parlamentu, v němž má většinu FIDESZ. Naopak Horthyho socha byla skutečně vztyčena 13. dubna 2012 v obci u Balatonu.) Podobná iniciativa se objevila i v Segedíně. Ta se domáhala, aby na centrálním segedínském náměstí, ve společnosti soch významných a uctívaných politiků 19. století Ference Deáka a Istvána Széchenyiho, stála i socha Miklóse Horthyho. Tehdejší socialistický starosta města prohlásil, že dokud on bude v Segedíně starostou (zůstal jím i po komunálních volbách v roce 2010), do té doby tam nebude stát socha ani Jánoše Kádára, ani Miklóse Horthyho.

Snahy o rehabilitaci Horthyho a vzkříšení jeho kultu se tak nesetkaly s žádným pronikavým úspěchem. Za velkého vlastence a státníka považuje Horthyho i dnes jen nepatrná menšina obyvatel Maďarska, zatímco za vyloženě negativní, nesympatickou postavu mnohem více lidí.

Diskuse kolem charakteru Horthyho režimu nejspíš hned tak neskončí a v souvislosti s nimi i komentáře týkající se hodnocení versailleského mírového uspořádání. K tomu si dovolím poznamenat, že kritika tohoto poválečného uspořádání a jeho hodnocení z hlediska dopadu na osud maďarství, uskutečňované ať na úrovni odborných historických prací či na úrovni společenské nebo politické debaty, nepředstavuje oživení maďarské meziválečné zahraniční politiky, revize nebo posun maďarské společnosti směrem k diktatuře. Je samozřejmě

nezbytné požadovat, aby maďarská politická reprezentace dodržovala mírové smlouvy, což ostatně také činí. Ale považuji za pošetilé chtít, aby maďarská společnost tomuto uspořádání nadšeně tleskala.

Za velkého vlastence a státníka považuje Horthyho i dnes jen nepatrná menšina obyvatel Maďarska.

Seriál připravuje Doubravka Olšáková z Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR. Příště: Vzpomínkový příběh mostu v Ústí nad Labem

Eva Irmanová působí jako vědecká pracovnice v Historickém ústavu AV ČR a přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Zaměřuje se především na moderní dějiny Maďarska a Slovenska ve středoevropském kontextu. V roce 2008 vydala publikaci Maďarsko v éře sovětské.

Foto autor| FOTO: ARCHIV

Benátská noc je boží, ty kundo!

25.7.2012 marketing.cz str. 00 Komentáře
Redakce

Na českém internetu zuří bitva, kterou vyvolal nový administrátor facebookového profilu hudebního festivalu Benátská noc. Dle dostupných statistik a reakcí musíme konstatovat, že svou práci dělá velmi dobře.

Pořadatelé hudebních festivalů to dnes nemají lehké. Ekonomická krize způsobila odliv sponzorů i návštěvníků, konkurence je vysoká. Pro úspěch je nutné sáhnout k netradičním řešením – k jednomu takovému se odhodlali i pořadatelé festivalu Benátská noc. Svěřili svůj facebookový profil známému internetovému podnikateli Zdeňkovi Kubíkovi, vystupujícímu pod pseudonymem Josef Novák. Jak se dalo očekávat, od té doby je komunikace poněkud nezvyklá. „Ty kundo“, „Bezcenej chcipaku, ted te zabanuju pac se nechci rozčilovat nad nulou a hovnem jako jses ty“ (nutno říci, že toto druhé vyjádření pochází ze soukromého profilu administrátora, kde diskutuje s hudebním kritikem) - takové výrazy si na profilech jiných festivalů jen tak nepřečtete. Internetový magazín iReport publikoval kritický článek o buranech z Benátské noci, kde píše: „Nechat si spravovat oficiální stránku od burana, který má navíc zřejmě ještě pravicovější sklony, než jedna z hlavních „hvězd“ Daniel Landa, je prostě úlet...“

Úspěch politické nekorektnosti

Když se ale nad problematikou více zamyslíme, nejde pouze o aktivitu nějakého „burana“, který rád uráží lidi, ale o dobře promyšlenou marketingovou strategii. Kromě klasické provokace vsadil Josef Novák na základní archetyp boje dobra se zlem. Návštěvníky profilu rozděluje na fanoušky a hatery, přičemž hateři jsou lidé, kteří by na festival stejně nejeli, chodí na profil kritizovat především ten fakt, že zde vystupuje Daniel Landa a Kabát a stěžují si, že Benátská noc není další Colours of Ostrava. Servis pro fanoušky je výborný, na každou otázku je odpovídáno v řádech minut, informace jsou aktuální, publikovány jsou různé zajímavosti a fotografie ze zákulisí. Agresivita, nadávky a vulgarity jsou rezervovány pouze pro hatery. Novák tak oprašuje osvědčenou strategii nacházení společného nepřítele, což je v případě mainstreamového hudebního festivalu velmi odvážné. S Josefem Novákem tak na českou festivalovou scénu dorazil světový fenomén anti-marketingu, který popsal například Indrajit Sinha ve své knize Reverse Psychology Marketing: The Death of Traditional Marketing and the Rise of the New „Pull“ Game. Jako typický příklad tohoto typu marketingu ukazuje Simona Cowella, zakladatelé a zároveň porotce známých talentových a pěveckých soutěží jako Pop Idol nebo X Factor. K soutěžícím je zlý, nepřijemný, mnoho z nich rozpláče, případně využije veškeré prostředky, které je možné v hlavním vysílacím čase využít, aby je znemožnil. Sledovanost pořadů i jeho osobní obliba díky tomu roste. „Lidé ho mají rádi, protože je autentický a nezajímá ho, co je politicky korektní.“, píše ve své knize Sinha. Podobně je na tom Jeremy Clarkson, ústřední tvář seriálu Top Gear, který nedávno tvrdil, že by postřílel stávkující odboráře. Jak získat nové fanoušky?

Novákovo jednání se zdá být sebevražedným – jde přece o potenciální zákazníky, lidi, kteří nám přináší peníze. Tak tomu ale není. Hateři ve skutečnosti nejsou cílovou skupinou, protože pravděpodobnost, že by si koupili lístek, je minimální. Pochopitelně se ale nevzdávají, snaží se ráz festivalu změnit tím, že vydírají: „Když tam teda je Landa a když se chováte takhle, tak tam teda nepojedu, už jsem opravdu chtěl jet, ale teď si ten lístek

nekoupím.“ Běžná slušnost velí administrátorovi sesmolit reakci ve smyslu: „Velice se omlouváme, pokud Vám náš program nevyhovuje, pokusíme se Vám vyjít vstříc příští rok.“ Novák ale dělá něco jiného – místo toho, aby sklapl podpatky, tak říká to, co by všichni fanoušci chtěli říct, ale bojí se to vyslovit. Získává si tím sympatie opravdových návštěvníků festivalu, u kterých dochází k saturaci podvědomých potřeb, aniž by se sami museli „ušpinit“ a zároveň čilí doběla zástupy haterů, kteří celému projektu pomáhají tím, že ho virálně šíří po internetu. Lidé sdílejí printscreeny konverzací, které Novák vede se zástupci haterů, bouřlivě se o nich diskutuje a marketingové pokrytí mezitím roste. Počet fanoušků stránky Benátská noc se během správcovství Josefa Nováka zněkolikanásobil, nárůst zásahu (oproti předchozímu spravování reklamní agenturou) můžeme vidět v grafu níže.

Zdroj: facebookový profil Josefa Nováka. Viz <http://www.facebook.com/krtkazkrka>

Místo toho, aby Novák věnoval energii na přemlouvání haterů, kde by úspěšnost byla minimální (přestože by se mu možná několik jedinců konvertovat podařilo), směřuje svou snahu na jejich dissování, čímž pro festival získává nepoměrně větší počet fanoušků. Prokazuje se tak schopnostmi dobrého hospodáře, který správně určuje, do jakých aktivit má investovat svůj čas a peníze. Jeden z diskutujících se vyjádřil takto: „Taky bych rad 40k fanousku, asi zacnu lidi oslovovat „kundo“.“ Určitě to není zaručený recept na úspěch, ale pokud to budete dělat chytře, může se vám to povést.

Pavel Štrob, absolvent Marketingové komunikace a PR na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V současné době studuje MBA na National Chengchi University v Taipei.

Jak citovat tento článek:

ŠTROB, Pavel. Benátská noc je boží, ty kundo! Markething [online]. [cit. 2012-07-25]. Dostupné z: <http://www.markething.cz/benatska-noc-je-bozi-ty-kundo>

URL| <http://www.markething.cz/benatska-noc-je-bozi-ty-kundo>

Podpořte ustavení komunitních médií v České republice

24.7.2012 denikreferendum.cz str. 00 Domov

Redakce DR

Výzvu Akademických pracovníků Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd na Univerzitě Karlově zveřejňujeme jako dokument.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání právě zahájila proces veřejné konzultace k ustavení komunitních médií v České republice a tvorbě příslušného legislativního rámce. Tento krok je mimořádnou příležitostí k (další) demokratizaci české mediální krajiny a šancí na posílení české demokracie jako celku.

Vysílání komunitních médií si od 70. let 20. století získalo oblibu v mnoha zemích celého světa. Přehledy nejruznějších komunitních mediálních organizací v globálním a evropském měřítku lze nalézt na webových stránkách organizací jako jsou AMARC a CMFE.

V mnoha evropských zemích byla přijata legislativa podporující tento typ médií a nedávno vyjádřily podporu komunitních médií také Evropský parlament (2008) a Evropská rada (2009). Vyzvaly členské státy k vypracování legislativního rámce umožňujícího existenci komunitních médií.

V České republice v současnosti neexistují ani komunitní média, ani příslušná legislativa. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání na svých stránkách zveřejnila rozsáhlý dokument, který vysvětluje podstatu komunitních médií a vyzývá vás, abyste se k této myšlence vyjádřili. Dokument je vystaven zde.

Ve stručnosti: komunitní média jsou třetím typem mediálních organizací vedle médií veřejné služby a soukromých médií. Liší se od nich zejména vyšší mírou participace komunit, občanů, organizací občanské

společnosti a sociálních skupin. Fungují nezávisle na státu a trhu a jsou nedílnou součástí občanské společnosti.

Komunitní média nejsou navázána na politické strany a nejsou to ani firmy usilující o zisk. Jejich hlavním posláním je dát prostor k vyjádření lidem, které reprezentují, a to tak, že jim umožňují média přímo provozovat a školí je v tom.

Pokud s touto myšlenkou souhlasíte, rádi bychom vás vyzvali k tomu, abyste svůj názor vyjádřili. Veřejné konzultace se můžete zúčastnit zasláním emailu na adresu komunitnimedia@rrtv.cz.

Budeme rádi, pokud svůj názor rozepíšete, ale postačí i velmi stručná podpora. Také bychom vás rádi požádali, abyste tento email přeposlali vašim známým a přesvědčili je, aby i oni poslali podporující email.

S díky za vaši pozornost a iniciativu.

Nico Carpentier, Irena Carpentier Reifová, Barbara Kopplová, Petr Bednařík, Jan Křeček, Lenka Vochocová, Tereza Hronová, Alice Tejkalová, Jaroslav Švelch, Josef Maršík, Martin Lokšík

Akademičtí pracovníci Institutu komunikačních studií a žurnalistiky
Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/13627-podporte-ustaveni-komunitnich-medii-v-ceske-republice>

Napálených Čechů je dost, víc stížností ale dostáváme od cizinců

24.7.2012 Hospodářské noviny str. 23 Business Class

František Mašek

Tomáš Večl, ředitel Evropského spotřebitelského centra pro ČR

VĚTŠÍ OCHRANA PŘI NÁKUPU. Domoci se svých práv v zahraničí je pro Čechy díky Evropskému spotřebitelskému centru mnohdy snazší než na českém trhu.

Rozhovor

Dovolená od německých cestovních kanceláří se může prodražit. Zatímco podle českého práva je pro závazné objednání zájezdu potřeba písemné potvrzení, v Německu stačí pouze potvrzení přes internet. Pokud někdo nechtěně potvrdí zájem – například když si myslel, že tak jen zjistí celkovou cenu zájezdu – může ho pak překvapit příchozí faktura nebo smluvní pokuta. Od srpna se to naštěstí změní, říká ředitel Evropského spotřebitelského centra pro ČR Tomáš Večl.

* HN: Na webu Evropského spotřebitelského centra varujete před podvody spojenými s olympiádou. Oč jde?

O stížnosti na prodej olympijských vstupenek od neautorizovaných prodejců. Slibují, že zajistí vstupenky, a kupujícího stále napínají. Často uvádějí, že si je může vyzvednout až před sportovním kláním. Kdyby ale dotyčný skutečně jel do Londýna, vstupenky většinou nedostane.

* HN: To ho nenapadne, že jde nejspíš o podvod?

Mnohdy bohužel nikoliv. Je to stejné jako třeba u koncertů, kde také nabízejí neautorizovaní prodejci pokoutně získané vstupenky. A často jde o podvod. Na oficiálním webu olympijských her je přitom seznam autorizovaných prodejců i těch, kdo autorizaci k prodeji vstupenek nemají, a přesto je nabízejí.

* HN: Jaké další stížnosti řeší centrum, které vedete?

Hlavně nákupy zboží po internetu. Hodně stížností máme na zpoždění při přepravě cestujících v letecké dopravě, ztracená či zpožděná zavazadla, potíže s ubytováním a na další služby zahraničních cestovních kanceláří, půjčovny aut při dovolených nebo řešíme stížnosti kolem prodeje aut.

* HN: Které případy vás v poslední době zaujaly?

Kolegyně vyřešila stížnost českého občana na nizozemskou cestovní kancelář, s níž jel do Gabonu. Vadila mu úroveň služeb a cena zájezdu, kterou chtěl snížit asi o polovinu, tedy na 2000 eur. To se vyjednat nepodařilo, cestovní kancelář ale slíbila, že mu vrátí 1350 eur. Smlouva vycházela z nizozemského práva. Podle kolegů z tamějšího spotřebitelského centra by dotyčný u soudu neuspěl. Cestovní kancelář ale uznala, že udělala chybu. A poskytla mu slevu. Jiný Čech chtěl zase dvě stě eur za to, že v německém vlaku nefungovala dvě hodiny toaleta. V regionálním vlaku, jímž jel, ale podle tamějšího práva být nemusí. Stížnost jsme odložili jako neoprávněnou.

* HN: Na co si je třeba dát při koupi zboží v EU pozor?

Je to podobné jako v Česku. Především si je třeba dobře pročíst smlouvu, aby lidé věděli, k čemu se zavazují. Někteří ji uzavřou v jazyce, který neznají, a spoléhají na automatické překladače, což často nestačí. Nebezpečné jsou hlavně příliš výhodné nabídky. Pravděpodobně to je podvod nebo to má jiný zádrhel. Kdo platí předem zboží přes internet, měl by využít kartu nebo systém PayPal. Na rozdíl od bankovních převodů či plateb v hotovosti poskytují určitou ochranu. U platebních karet je to takzvaný chargeback, který se prosazuje i v Česku. Když zákazník platí kartou a nedostane zboží, může banka transakci stornovat a zajistí mu vrácení peněz.

* HN: A pokud jde o dovolenou zakoupenou u německé cestovní kanceláře?

Podobně jako u českých cestovek registrujeme reklamace na kvalitu či rozsah dohodnutých služeb. V Německu existuje Frankfurtská tabulka slev, která stanoví paušální slevy či náhrady u zájezdů při různém porušení smlouvy. Pokud klient nedostal třeba dohodnutý pokoj s výhledem na pláž, činí sleva pět až dvacet procent. To u nás neexistuje. Když se chce klient soudit, musí prokázat chybu cestovky a je tu otázka výše slevy či náhrady. Další velký rozdíl se týká cestovní smlouvy. U nás dostane klient i u zájezdů, objednaných po internetu, poštou smlouvu, kterou musí podepsat a poslat cestovní kanceláři. Jinak neplatí. Cestovní smlouvy na zájezd s odletem do třetí země třeba z Drážďan vycházejí zpravidla z německého práva. Závazné je i to, co klient potvrdí jen na internetu. Občas někdo něco zkušebně potvrdí a domnívá se, že si jen ověřil cenu zájezdu. A přijde faktura, smluvní pokuta či výzva k náhradě škody: německá cestovní kancelář pokládá jeho krok za závazný. Od srpna ale budou muset německé cestovky ve smlouvě uvést, že jde o závaznou rezervaci zájezdu s podmínkou zaplacení.

* HN: Stížnost na zahraniční cestovku lze řešit přes delegáta či přes vás. U české cestovky je to věc České obchodní inspekce?

Není. Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností, hlavně procesních. Když na reklamaci zájezdu do 30 dnů nikdo neodpoví, je to správný delikt a inspekce za to může cestovní kancelář pokutovat. Nezajistí vám ale náhradu, o jejíž vyplacení se my můžeme u cizí cestovní kanceláře pokusit. Inspekce neposuzuje ani oprávněnost reklamace. Když si něco objednáte v Německu, můžete se tedy obrátit na nás, zatímco když si zboží objednáte v Česku, reklamujete ho a nejste spokojeni s vyřízením reklamace, nezbyvá než vše řešit soudně. Některá občanská sdružení – velmi aktivní je sdružení spotřebitelů TEST – se snaží lidem pomoci. Nemají ale stejný systém ani práva jako my.

* HN: Liší se nějak postup při reklamaci v jiné zemi Evropské unie?

V zásadě je to stejné jako v Česku. Každý by si měl nejprve přečíst prodejní podmínky. V nich bývá popsán postup při reklamaci a reklamační formulář, který může vše zjednodušit. Před vrácením zboží doporučuji informovat prodávajícího. Uvést, o čem jde, a zeptat se, jak mu zboží poslat. Jedna klientka vracela zboží při reklamaci do Německa přes DHL. Přepravné stálo přes 50 eur. Proávající byl ochoten uhradit standardní poštovné 20 eur. To je typický příklad, kdy klientka udělala chybu. Ani my jsme to nedokázali vyřešit. Podle práva hradí totiž prodávající při reklamaci nejnižší nutné náklady a to objednávka DHL nebyla. Než se do věci vložíme, chceme, aby to klient řešil sám. Existují ale výjimky, třeba jazyková bariéra nebo když spotřebitel neví, kam se obrátit.

* HN: Jak často se při prodeji zahraničního zboží setkáváte s podvody?

Často. Hlavně s těmi klasickými: někdo něco slíbí, třeba právě vstupenky, kupující mu zašle peníze předem, a už je nevidí. Loni jsme měli potíže s takzvanými webovými pastmi, kdy je třeba účast v soutěži na internetu podmíněna registrací – za peníze. A z webu to není jasné. Podobné je to u seznamek, kde často nejde o podvod. Mívají to skryto v obchodních podmínkách. Seznamce zaplatíte třeba roční členství a divíte se, že vám po roce opět strhnou 50 eur. Protože jste souhlasili s tím, že když členství nevypravíte do nějakého data, automaticky se smlouva prodlouží.

* HN: Mohou se na vás obracet kvůli potížím v České republice nebo s českými firmami i cizinci?

Ano, Evropská spotřebitelská centra fungují jako síť. V každé členské zemi Evropské unie, ale i v Norsku a na Islandu je jedno centrum. Cizí občané se na nás obracejí přes centrum v dané zemi a my vše vyřídíme s českými obchodníky. Stejně je to v opačném případě, my za Čechy nejednáme s německým či britským obchodníkem, dělají to naši partneři. Stížnosti cizinců na české obchodníky tvoří asi 60 procent našich aktivit. Je jich tedy dokonce více než stížností Čechů, které směřují do zahraničí.

Profil

Tomáš Večl, 32 let

Je absolventem Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, kromě toho vystudoval také politologii a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval rovněž studijní pobyt na Univerzitě Kodaň. Dlouhodobě se zabývá ochranou spotřebitele. Po práci ve Sdružení obrany spotřebitelů absolvoval stáž v Evropské komisi. Je ředitelem Evropského spotřebitelského centra pro ČR při České obchodní inspekci. Centrum je součástí sítě podobných center v EU. Hájí proto zájmy českých spotřebitelů v dalších členských zemích EU. Hovoří anglicky a německy, k jeho koníčkům patří cestování, sport a četba.

Foto popis| TOMÁŠ VEČL Důvěřivost lidí, kteří chtějí získat vstupenku na olympiádu, je někdy neuvěřitelná, říká.

Foto autor| FOTO: HN – L. Bíba

O autorovi| František Mašek, frantisek.masek@economia.cz

Prezidentská profese (Marie Haisová)

22.7.2012 idnes.cz - blog str. 00

Prezidentská profese

Za půl roku si budeme přímou volbou volit hlavu státu. Kandidujících je celá řada, takže nemůžeme naříkat, že není z čeho vybírat. Mě zajímá, jací lidé se pohnou do čela zadlužené instituce? Půjdou do volební kampaně s vizí, že stát, toto organizované lidské společenství České republiky oddluží? Jakými jinými vizemi nás chtějí přesvědčovat?

Dlouho jsme byli z nejvyšších míst přesvědčováni, že peníze vše vyřeší, až jich budeme mít dost, tak si za ně vše koupíme, včetně zdravého životního prostředí a nejspíš i dobrých mezilidských vztahů. Místo však, aby se peníze našetřily, tak se rozkutálely. A kupovat něco a navyšovat minusovou bilanci?

K zadlužení došlo za vlády osoby nekompetentnější z kompetentních, původním povoláním bankovního úředníka a prognostika. Od roku 1989 byl v čele státních financí jako jejich ministr; v letech 1992 - 1998 pak předsedou vlády. Následovala kariéra předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky 1998 –

2002, a od roku 2003 prezidenta českého státu. V roce 1991 se habilitoval jako docent ekonomie na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, za čtyři roky byl jmenován profesorem pro obor financí na Vysoké škole ekonomické, v roce 2005 na Národohospodářské fakultě této školy přednášel. Tak odborná kapacita by měla svěřené hospodářství předat v řádné stavu, s vyrovnanou bilancí. Jak k tomu přijdou ti, co přijdou po něm? Vždyť jen úroky bankám jsou v řádu desítek miliard ročně i přesto, že stát v uplynulých letech řadu z nich udržel nad vodou. Byla za to domluvena reciprocita, aby banky podržely stát, v případě potřeby? Privatizací protekly miliardy, z řady lidí se stali miliardáři, co kdyby odcházející prezident udělal gesto a místo stavby svého zámečku, vydávání svých pamětí a svých zápisků z cest přemluvil své kamarády, aby zafinancovali český stát - společenství deseti a půl miliónu lidí?

22. července jsem si přečetla článek, že Češi si nejvíce váží lékařů, poslanci v něm dopadli hůř než uklízečky a prezidentská funkce se v průzkumu vůbec nevyskytla. Nejdřív mě napadlo, že to asi není profese, tak jsem se pro jistotu podívala do Wikipedie, kde jsem se dozvěděla, že prezident (francouzsky předseda) je titul, kterým se označuje vedoucí organizace, obchodní společnosti nebo státu. Tudíž by měl figurovat i ve výzkumu popularity profesí, bez ohledu na to, zda je omlouván omezeným kompetencemi, reprezentativní funkcí a podobně. Celou dobu měl možnost funkce nevykonávat a neztotožňovat se s něčím, s čím by nesouhlasil.

V článku <http://zpravy.e15.cz/domaci/udalosti/cesi-si-nejvice-vazi-lekaru-poslanci-dopadli-hur-nez-uklizacky-834686> mě zaujal i jazyk. Všechny profese v tabulce jsou uvedeny v mužském rodě, v ženském rodě jsou pouze služební profese sekretářky, zdravotní sestry, uklízečky i přesto, že v Čechách platí Antidiskriminační zákon č. 198/2009, s jehož schválením měl dosluhující prezident ostatně velký problém.

URL| <http://haisova.blog.idnes.cz/c/280466/Prezidentska-profese.html>

Sestry Havelkovy v Tandemu

20.7.2012 ČRo Region, Středočeský kraj str. 01 09:04 Tandem

Jan ROSÁK, moderátor

Dobrý den. Při poslechu Tandemu vás vítá Jan Rosák. A rovnou vám řeknu, že takový nával ve studiu jsem tady ještě neměl. Kdepak Tandem. Aby nás dneska nějaký dopravní prostředek pohodlně uvezl, musel by se náš pořad jmenovat minimálně mikrobusem. Už jsem na Tandemu sice vítal pěvecká duo, ovšem kvartet, ten má premiéru. Vítám srdečně zpěvačky Sestry Havelkovy. Já si to vezmu teď pěkně popořádku. Ona docela legrace vlastně je, že ani jedna z dam se Havelková nejmenuje, ale humor je a vždycky byl tomuto seskupení velmi vlastní. Takže, teď úplně vážně, uděláme si prezenci. Takže, Anna Vávrová.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Zde.

Jan ROSÁK, moderátor

Výborně. Olga Bímová.

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tady.

Jan ROSÁK, moderátor

Petra Kohoutová.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Plné znění zpráv

Zde.

Jan ROSÁK, moderátor

Dana Šimíčková.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Omluvena. Chřipka.

Jan ROSÁK, moderátor

Á, tak jediná chybí. No, jsme ale skoro komplet, i když to není tak vlastně docela pravda. K tomu by se muselo dostavit ještě asi 8 muzikantů, kteří k Sestrám Havelkovým patří. To bychom se do našeho studia už vůbec nevešli, takže si je představíme alespoň zprostředkovaně. Budou kvartet Sester Havelkových doprovázet, a to hned v první písničce. Všem přeju hezkou chvíli u rádia.

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Takhle skvěle to zpívá Sestrám Havelkovým dohromady. Ovšem na začátku byly každá samozřejmě sólo, když se narodily. Předpokládám, že každá úplně jinde, protože sestry opravdu nejsou. Takže, vezmeme si to pěkně popořádku. Dana Šimíčková nám chybí, ta je omluvená nemocná.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Je z Ostravy.

Jan ROSÁK, moderátor

Ta je z Ostravy?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ano.

Jan ROSÁK, moderátor

Aha. A já vím, že původně vystudovala hudební výchovu a český jazyk na pedáku takzvaném, ale že se školství raději obloukem vyhnula, jak sama píše.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ale ona se obloukem vrátila.

Jan ROSÁK, moderátor

Prý proto, že je nadměru citlivá. To se dá pochopit. Tak Anna Vávrová. Jak to bylo s vaším narozením?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Krásné dětství v jižních Čechách, zpěv, zpěv, zpěv ve sborech, v hudebce.

Jan ROSÁK, moderátor

Vždycky to byl zpěv?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, bylo to všechno, sporty, zkrátka všechno možný.

Jan ROSÁK, moderátor

A odkud přímo pocházíte?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ze Soběslavi.

Jan ROSÁK, moderátor

Soběslav, aha, jo, jo, jo, rozumím. No a pak jaksi profesionálně k tomu zpěvu jste se dostala v kolika letech a jak?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Pak jsem vystudovala fakultu sociálních věd a publicistiky, což se zpěvem nemá nic společného, ale zpívala jsem ve sboru vysokoškolském a s dechovkou, abych si přivydělala, takže ten zpěv tam pořád byl.

Jan ROSÁK, moderátor

Víte co? Opravdu to, co jsem řekl na úvod, že humor je vám opravdu vlastní, tak to vyplývá i z toho, co o sobě tady píšete. Třeba Anna Vávrová řekla, že se prostě nebude v určitém období svého života, že se nebude zdržovat zbytečnostmi, že bude radši zpívat. Je to tak?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tak.

Jan ROSÁK, moderátor

Tak jste se k tomu dostala. Olga Bímová, tak. Vy jste vystudovala konzervatoř, ale než jste vystudovala konzervatoř, tak jste se někde musela narodit.

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Narodila jsem se sice v Praze, ale posléze hnedka, myslím si, že ještě v šestinedělí mě moji rodiče odvezli do hor, mezi skály.

Jan ROSÁK, moderátor

Co tím sledovali? Nechtěli vás tam odložit? Ne. Ne.

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Asi si řekli, abych jako možná dýchala dobrý vzduch a měla plíce v pořádku.

Jan ROSÁK, moderátor

Tak většinou člověka takhle zavede zaměstnání rodičů někam do těch odlehlých krajín. To bylo takhle u vás, ne?

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ne, ne, ne. Můj táta byl scénárista, tak možná, že to tak bylo, že potřeboval klid, takže se uchýlil.

Jan ROSÁK, moderátor

S Tomášem Bímem, malířem nemáte nic společného?

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ne, ne, ne.

Jan ROSÁK, moderátor

Aha, rozumím. No, ale jinak jste vystudovala konzervatoř a koukám, že prý jste vždycky upřednostňovala lásku a pevný cit před nudným studiem.

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To se záhy projevilo.

Jan ROSÁK, moderátor

No, uvidíme, k tomu se třeba taky dostaneme.

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A tak je tomu pořád.

Jan ROSÁK, moderátor

Jo, je tomu pořád takhle, jo? Dobře, jak říkám, dostanem se k tomu. Petra Kohoutová. Kde jste narozena, ať si udělám tady kolonku.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tak já jsem typická Pražačka podskalačka, tudíž jsem se narodila v Podskalí a celý mládí jsem prožila v Praze. Nicméně příroda mě lákala, zpívání mě lákalo, sporty mě lákaly, takže jsem jezdila po celých Čechách. A až když jsem končila gymnázium Štěpánská, tak na jednom mejdanu jsme si s kamarádkama vymýšleli svoje budoucí povolání a oni mi řekly, že zpívám s kytaro, takže budu jednou zpívat Mařenku v Národním, ať jdu na konzervatoř. A já vlastně jako happening jsem šla zkusit zkoušky, kam mě posléze teda vzali, což jsem byla překvapená.

Jan ROSÁK, moderátor

Čili, happening dopadl vážně.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To je můj důvod, proč jsem šla studovat operní zpěv. Já operu jsem v životě dělat nechtěla, nicméně ráda jsem vystudovala u paní profesorky Krásové a už na konzervatoři jsem se věnovala spíš teda barokní hudbě nebo potom soudobé hudbě, klasické anebo teda jazzové hudbě.

Jan ROSÁK, moderátor

No a tu Mařenku v tom Národním jste si stříhla?

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tu jsem si stříhla ve svých 45, když mě o to požádal klub důchodců. Byla to podmínka mého vystoupení u nich.

Jan ROSÁK, moderátor

Bylo to v Národním?

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, bylo to kousek vedle, skoro v Národním.

Jan ROSÁK, moderátor

To už těch pár centimetrů nerozhoduje samozřejmě.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Mařenka v pětáctyřiceti, to byl nadlidský výkon.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

K tomu se nepřiznala, to slyšíme poprvé.

Jan ROSÁK, moderátor

Ježdanene, tady vylézají hříchy mládí, pozdního mládí. Tak, dámy, moc vám děkuju. Dáme si teď nějakou píseň a pak se pustíme do dalšího povídání.

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Posloucháte naprosto netradiční Tandem, protože ve studiu jsme čtyři, i když nás tu mělo být pět, protože Sestry Havelkovy jsou čtyři, já jsem ten pátý. Ale jedna z nich chybí, Dana Šimíčková je omluvená, byla nastydlá. I když ona se dostavila k natáčení, ale vy jste ji, dámy, vyhnaly.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ne, ona sama prosila.

Jan ROSÁK, moderátor

Ale trochu jsme jí i vyhnali, protože co nás má nakazit.

Jan ROSÁK, moderátor

Že jo, vidíte. No, to je ale opravdu veliký malér, když se vám něco stane aspoň jedné, že?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

My to zvládneme. My máme některé písničky do trojhlasů, tak si přehážeme hlasy a jedeme dál.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Každá z nás umí víc než jeden hlas, takže se můžeme střídat.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Když jsme tři, tak to jde, tak je to dobrý.

Jan ROSÁK, moderátor

Víte co? Mě napadla taková až jaksi kacířská otázka, jestli není připravena nějaká náhradnice vždycky, kdyby náhodou se stalo, že někdo z vás opravdu nemůže.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To jsme právě zamítli.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To jsme zamítli, to nevedem.

Jan ROSÁK, moderátor

To jste udělali dobře.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

My jsme se v podstatě jako díky nahražování jedné druhou jsme se pak sešli ve stavu čtyř, protože původně jsme byly trio v synkopickém orchestru. A právě, jak jsme rodily a rodily a rodily, tak jsme se střídaly. Až jsme dorodily, tak jsme zbyly všechny čtyři a od té doby jsme začaly zpívat ve čtyřech.

Jan ROSÁK, moderátor

Teď myslíte, že už jste odrodily jako?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, jako to víte, příroda už nám nedovolí.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, jak komu, že.

Jan ROSÁK, moderátor

Já bych nepředbíhal. No, dobře, ale každopádně teď jste, Petro, našla takový ten dost důležitý moment toho, kdy došlo v historii Sester Havelkových k velice závažnému momentu a to byl ten odchod od Opso, z tria se stalo kvarteto. A proč k tomu vlastně došlo, že jste odešly? Už jste toho měly dost, chtěly jste něco jiného?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, tak něco jiného, my se velmi pozvolna posouváme za těch skoro 25 let, co jsme spolu, jsme se prudce posunuly z 20.do 30.let. Takže, budeme-li spolu dalších 25 let, možná to dotáhneme až do 50.let. Ale já nevím, tak možná Anička, tak je největší znalkyní historie Sester, řekla, jak ten důvod.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Já jsem tam od úplného začátku. No, ne, mám to nacvičený, ale tak tam to vlastně nebylo nějak z našeho popudu, tam se rozešel Ondřej.

Jan ROSÁK, moderátor

Ondřej Havelka musíme říct.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ondřej Havelka.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

S Pavlem Klikarem.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ale to nechceme už o tom mluvit, ale to vlastně nebylo z důvodů uměleckých, muzikantských, tam spíš byly jiné názory na budoucnost té kapely, tak o tom to všechno bylo. Takže, Ondřej odešel, s ním odešla skupina muzikantů a my jsme s ním odešly. Ondřej založil Melody Makers, kde my jsme s ním byly. A potom jsme si řekly, že vlastně je nás škoda, že jsme v šatně, příliš dlouhou dobu sedíme v šatně, než vystoupíme, protože samozřejmě to bylo Ondřejovo show, to mu nikdo nebere, a my jsme tam byly takový jako okrašlovací doplněk. A my jsme si udělaly svojí desku jednu trampských písní a to jsme ještě neměly kapelu, to bylo jenom s kytarou.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A s basou.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tam bylo dost důležité, že Dája Šimičková má manžela, který je dobrý muzikant a napsal pro nás senzační aranže, pro nás, pro čtyři hlasy. No a tím jsme natočily desku ze starých trampských písní.

Jan ROSÁK, moderátor

To byla ta deska Až tě tvá.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tvá dívenka zklame, no. A od té desky jsme se odpíchly, pak jsme dokonce nabalily i další muzikanty a najednou ejhle, byla z toho kapela a byla z toho další deska.

Jan ROSÁK, moderátor

A jste vlastně, ačkoliv jste čtyři, tak jste sólistky.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, dá se i, můžeme s piánem, my jsme dost jako flexibilní.

Jan ROSÁK, moderátor

No, rozumím tomu, ale ještě jedna věc nebyla vysvětlena. Proč se jmenujete Sestry Havelkovy? Má to něco společného s Ondrou? Asi ano.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Jo, určitě, určitě. Ale sestry proto, že kdysi dávno, už ve 20. letech první slavné trio byly Boswal Sisters v Americe a to byly sestry. A pak byly další Andrew Sister, to byly taky sestry.

Jan ROSÁK, moderátor

U nás Sestry Alanovy?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, ale to ne už. Ale tam se, myslím, od té doby se datuje ten pojem sestry, že to je.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Byli sisters a brothers, vždycky kapela měla sólistu, pak brothers nebo sisters a to byl jako ten pěvecký základ bandu. Myslím, že to je proto, že to opravdu byly sestry. Ty Boswalky byly sestry. Andrews Sisters byly taky sestry rodné, ale z toho už vzniklo, že další tria už se dost často jmenovaly sisters /nesrozumitelné/.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Já jsem to vymyslela. Anička furt tvrdí, že vona, ale to už je dávno vyřešeno.

Jan ROSÁK, moderátor

Tak toho jsem se obával, že se do sebe pustíte. Víte co, mně se líbí to, že jste sestry, protože sestry jako příbuzenský vztah si nemůžete vybírat, kdežto vy jste se dobře vybrali a to většinou vydrží mnohem dýl.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Jo, ano.

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Už víme, že moje dnešní velice vzácná a silná návštěva, Sestry Havelkovy, ve studiu vlastně vznikly po odchodu od OP SO, slavného orchestru, vytvořily jiný slavný orchestr, takový menší pod vedením Jaroslava Šimíčka, abych teď udělal takovou rekapitulaci toho, co jsme si už vlastně řekli. Staly jste se také součástí nového orchestru Ondřeje Havelky Melody Makers. No, ale myslím si, že budete se mnou, dámy, souhlasit, že osudovým pro vás nebo dost osudovým bylo setkání s panem Jiřím Traxlerem. Co vy na to?

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ano, to budeme souhlasit.

Jan ROSÁK, moderátor

Co to mělo za následek potom v uvozovkách?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Jiří Traxler původně po sametové revoluci přišel navštívit ještě OPSO po koncertě na Vinohradech. A tam jsme se s ním tak trochu seznámili. Ale potom přijel znova a to přijel se podívat na představení Ondřeje Havelky Má férová Josefína. A potom jsme s ním seděli v kavárně a strašně jsme si porozuměli. To byl šarmantní člověk, úžasnej pán. Bylo mu v té době skoro 90, ale teda, teda.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Napsal výbornou knihu Já nic, já muzikant, kde popisuje svůj odchod a 48. rok a potom to, jak se v Kanadě prostě chytil. A my jsme právě taky díky té knize, protože tak jsme se taky poznali, že jo, že jsme tu knihu už četli. A v doslovu k dalšímu vydání už psal vo kapele, že přijel do Prahy a viděl něco neuvěřitelného, že se vrátil po těch dlouhých letech a najednou tam hrála kapela úplně stejného zvuku, úplně stejný písničky a že z toho byl úplně per plex, jo.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Čímž myslel originální Pražský synkopický orchestr ještě.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Vyjde ta knížka znova. Víš o tom?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A mimo jiný Jiří Traxler letos umřel. Bohužel. Takže, v nedožitých 100 letech, ještě mu chybělo půl roku, no. A tam jsme, nás napadlo, že bysme vlastně mohli udělat jeho písničky, protože jeho písničky nikdy nebyly, všechny nebyly nahrané, pár jich bylo na deskách, protože on odešel.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Nebo potom, když už byl zahraničí, tak psal pod pseudonymy, třeba mu tady vydávali některý písničky, jo. A my jsme si říkali právě, že uděláme jeho první profilovou desku. A na to Jirka reagoval tak, že říkal: "No, dámy, to je teda ambiciózní projekt."

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To je ambiciózní projekt, to nenajdete už ty písničky. Jenže Jarek Šimíček šel do knihovny a našel spoustu písniček krásných, vo kterých už ani Jirka Traxler nevěděl, že je napsal.

Jan ROSÁK, moderátor

No, tak takováhle setkání jsou velice důležitá, osudová a posunou vždycky kapelu, případně pěvecké těleso dál. Mimochodem, jak jste tady tak se střídaly vaše hlasy se v éteru, tak mě napadlo, jak to máte rozhozeno v kvartetu? Která zpívá který hlas?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, právě o tom už byla řeč, že všechny můžeme zpívat téměř všechno, takhle bych to řekla.

Jan ROSÁK, moderátor

Jo? Tak když začínáte, když si vezmete si part, jak si to rozhazujete?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, tak víme přibližně, kdo má jaký hlas, kdo je vyšší, že jo, každé hlas má určitou charakteristiku a barvu, že jo.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A barvu. Barvou, myslím, nejvýš je Dája a Anička, ty spíš zpívají ty vrchní hlasy, my s Olgou zase spíš ty nižší hlasy, ale střídáme i ty vrchní hlasy.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Protože každá z nás má určitý charakter svého hlasu, právě proto, to je ten důvod, no, ne, nejenom ten důvod, jeden z důvodů, proč vlastně nemůže nikdo jinej přijít mezi nás, protože to seskupení prostě má určitou atmosféru, určitéj náboj a ten je složený právě z těch čtyřech konkrétních, chci říct, vibrací nebo čeho, jednotlivých lidí.

Jan ROSÁK, moderátor

Jasně. Já si představuju, kdyby někdo se takhle chtěl vmísit mezi Beatles, že jo. Udělal jsem dobrej příklad.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Báječnej, ale nejste první.

Jan ROSÁK, moderátor

Jo? No, tak vidíte to, tak to nenapadá jenom mě. Víte co, zkusíme trošičku malinko zaladit takhle, kdybyste teď měli naladit nějak jaksi hlasy, abyste.

/ Ukázka /

Jan ROSÁK, moderátor

Zpívaly vám Sestry Havelkovy.

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Je velice těžké chtít na třech, no co, už na dvou dámách, aby se na něčem shodly. Stejný vkus samozřejmě nemáme nikdo vůbec. A ještě, když to má být vkus jaksi, co se humoru týče a teď to chcete po třech dámách, které už mají takové svoje zkušenosti i s humorem. Tak, no, trvalo to chvílička. V podstatě nakonec se Sestry Havelkovy shodly na tom, že z klasiků českého humoru si dneska poslechneme Petra Nárožného. Ale Anna Vávrová má zajímavou zkušenost s Petrem, takovou naprosto netypickou.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Já jsem u něj byla v pořadu Zlatíčka. To už je strašně dávno. Kde jsem simulovala manželku mého souseda Pavla Dumbrovského a zvítězila jsem. Tak jsem lhala a tak jsem se krásně přetvařovala, že tam byla v publiku, byli nějaký Moraváci a ten jeden pán ke mně přišel a řekl mi: "Vy jste strašná podvodnice. S vámi bych se nechtěl v životě potkat."

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A to ses naučila v Sestrách.

Jan ROSÁK, moderátor

Měl pravdu? Ptám se kolegyně.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To se nedá takhle do éteru.

Jan ROSÁK, moderátor

Dobře, to nebudeme komentovat. Každopádně Dana Vávrová, pardon, ne Dana, Anna Vávrová opravdu vyhrála u Petra Nárožného, vyhrála to, že si ho dneska můžeme poslechnout.

/ Ukázka /

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Je pochopitelné, že to hlavní, co spojuje Sestry Havelkovy, to znamená Annu Vávrovou, Olgu Bímovou, Petru Kohoutovou a zde nepřítomnou Danu Šimíčkovou, omluvenou kvůli nemoci, tak je muzika, je zpívání. Ale myslím si, že je taky dost zásadní to, že pořád nezpíváte, že taky občas sedíte v šatně anebo v automobile, když jedete na představení. Nebo možná se scházíte i mimo. To jsem se chtěl zeptat. Scházíte se i mimo?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Scházívávali jsme se teda více, to jsme spolu jezdili i na dovolenou třeba k moři, což je, myslím, pozoruhodný po sezóně, že jsme měli ještě tu energii spolu odjet s dětma malejma.

Jan ROSÁK, moderátor

To je skoro až neuvěřitelný, no.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ale to už jako asi bylo tahle doba, protože přece jenom léta běží. Ale my se scházíme spíš tak jakože na zkoušky a přitom ovšem naše zkoušky zahrnují polévku, oběd, předkrm, zákrm a tak dále a také zpívání.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

My spolu chodíme cvičit.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A my spolu chodíme cvičit s Danou.

Jan ROSÁK, moderátor

No, to je zajímavé, co děláte ve volném čase, protože já jsem si tady poznamenal aspoň to, co o vás někdo prásknul na internetu nebo vy možná jste to tam samy uvedly, tak Anna Vávrová, prý vaší největší zálibou vedle zpívání je vyprávění historek.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ano, to je pravda.

Jan ROSÁK, moderátor

Ano? A kterých? O kolegyních nebo o kom?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tomu se říká kazety u nás. Anička má vše, co zažila a zažila toho mnoho, tak to má v takovém jednom útvaru, který vykládá pořád stejně a ti, co to také zažili, si nejsou úplně jistí, že to je ten příběh, co oni také zažili. Ale je to moc vtipný, co říká.

Jan ROSÁK, moderátor

To já dobře znám. To vyprávěl jeden můj kamarád o našem zájezdu do Ameriky. A ten druhej povídá: "Byl jsem, prosím tě, ve stejný Americe jako ty?"

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To je přesně vono.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Kazeta, to právě vzešlo z našich dlouhých cest v autobuse.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

S klukama z kapely.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Saxofonista se otočil a řekl: "Ančo, hod' tam nějakou kazetu."

Jan ROSÁK, moderátor

Tak dejte nějakou úžasnou historku.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Jé, to já takhle.

Jan ROSÁK, moderátor

Ne? Tak Olga Bímová, mám tady napsáno, že se věnujete kromě jiného také výrobě měsíčkové masti, která léčí všechny neduhy, dokonce i psychické. Je to pravda?

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ne, říká se tomu jako placebo, ale co se té duše týče, ale myslím si, že když člověk daruje něco s láskou, jak už bylo na úvodu řečeno, tak vlastně pomáhá to, s jakým pocitem to dáte. Proto tam stojí napsáno, že, a když je příjemce samozřejmě citlivější, jako třeba sestra Petra, jak tam jistě poznamenáno, tak si myslím, že to je správně a pravda.

Jan ROSÁK, moderátor

Jo, já tady mám poznamenáno, že Petra je odběratelkou těch mastí největší.

Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

To jsou ty reklamní triky tedy.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ne, já teda konkrétně letos jsem od Olgy odebírala, a to spíš můj manžel než já a spíš od Olžina manžela než od Olgy, tak odebíral několik litrů, až desítek litrů domácí slivovice.

Jan ROSÁK, moderátor

Tuhle mast znám.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ta je taky dobrá. Ta je výborná na klouby. Vopravdu, to není jenom alkohol.

Jan ROSÁK, moderátor

Tak namazat se s tím člověk může celý, úplně komplet, vevnitř, z vnějšku. Ale jinak ty masti děláte z čeho? Máte nějaký?

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Trávu nepěstuje. Konopný jsem nedělala ještě. Mně stačejí bylinky. Já vopravdu dělám tu měsíčkovou mast. Funguje. Dokonce i lékaři, kteří odmítají přírodní medicínu, tak si to s radostí odebírají.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Sádlo a měsíček, to nemůže uškodit, no.

Jan ROSÁK, moderátor

No, šmátnou si určitě. A, Petro, vy kromě toho, že jste konzumentkou těch mastí, tak jsem si taky tady poznamenal, že máte hodně koníčků, ale to je velice široký. Jaké? Které? Sport?

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Téměř všechny koníčky, na které si vzpomenete až na ty opravdické, to nemám já, to má zas třeba Kuba Šafr, náš kamarád pianista, tak ten začal pěstovat koně.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Chovat.

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Chovat. Já vlastně se zabývám ještě jinými druhy muziky, to je můj hlavní koníček, takže to je asi, co bych řekla teď.

Jan ROSÁK, moderátor

Kterými?

Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, konkrétně renesanční hudbou s jedním loutnistou a s jedním ještě šalmajistou a bubeníkem a ještě prostě dalšími takovými aktivitami.

Jan ROSÁK, moderátor

Renesanční osobnosti jsou ty Sestry Havelkovy, jak jste právě slyšeli.

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Za normálních okolností bych svého respondenta, to znamená hosta v Tandemu, teď poprosil, aby byl tak laskavý a vzpomínal na příhody, které jsou, jak se říká, trošičku chmurnější, prostě chvíle, kdy člověku není úplně do zpěvu. Ale za těchto okolností, kdy mám ve studiu trio, téměř kompletní tedy kvarteto Sester Havelkových, tak jenom řeknu Anně Vávrové, ať vytáhne jednu ze svých kazet prostě, jednu ze svých populárních historek, ale takovou nějakou, kdy vám teklo do bot.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tak ale to je strašně stará kazeta, ale to nevadí. To je ještě z Originálního pražského synkopického orchestru, kdy jsme byli na Maltě, jeli jsme tam na nějakou opravdu velkou akci, mělo to bejt k výročí Malty, já nevím, bylo v divadle, kam byli pozvaný všichni od prezidenta, všichni potentáti. A my jsme tam letěli. Nebyli jsme zkušení, tak jsme měli veliké bedny, v tom nástroje a ty bedny se zkrátka při přestupu nevešly do toho cílového letadla, což my jsme nevěděli. Na Maltě jsme vystoupili, ejhle, neměli jsme zavazadla, neměli jsme hlavně nástroje. Tak nás tam ubytovali. Bylo to v listopadu a tam už byl takovej jako trošku chládeček, ale přesto jsme se koupali. Všichni Maltěani na nás koukali, jestli jsme se nezbláznili. Ubytovali nás v nějakých pěkných bungalovech a tam jsme strávili týden a čekali jsme na zavazadla. Prošvihli jsme ten grandiózní koncert.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, ale ne jeden, tam jich bylo víc.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Tam mělo být víc koncertů. Přitom jsme se koupali, týden jsme žili v bungalovech, bylo to docela, no, to bylo to stresující, musím říct.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, protože každý den nám volali, kde ty kufry nebo ty nástroje poměrně drahé, kde lítají a že v Indii a tam a tam a že už tam budou a stále nebyly.

Jan ROSÁK, moderátor

Nástroje viděly celý svět.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A my jsme si mysleli, že teda aspoň na konec bysme udělali nějaký koncert.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Ale pak jsme zazpívali jenom my s piánem, myslím, protože to bylo jediný, co šlo použít.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A tam jsme tenkrát zazpívali lékařům, českým lékařům, kteří tam pracovali. A vůbec vlastně jsme se sebrali, jeli jsme na letiště a ejhle, vtom přišly naše nástroje, /nesrozumitelné/ z Moskvy. A je důležité, že tam u nás doma začala zuřit sametová revoluce a já, my z toho máme jednu fotku, jak stojíme u moře a Pavel Klikar tenkrát měl rádio a na to chytil Prahu a vyřeštěně nám to ukazuje, máme všichni vyvalený voči a tam už se mluví o tom, že tady se něco děje.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

A že tady jsou mrtvý, to byla ta první zpráva. My jsme byli vyděšený.

Jan ROSÁK, moderátor

To byla první taková zvuková fotka přímo.

/ Písnička /

Jan ROSÁK, moderátor

Sestry Havelkovy u mě ve studiu už se začaly trochu ošívat, protože pravděpodobně by se nejradši podívaly do díáře, co je čeká už. No, ale pozor, zpíváte pro nejruznější charitativní organizace jako stacionář Modrý klíč nebo Mamahelp.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, ano. My se snažíme, Mamahelp, to by mohla říct Anička.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No, Mamahelp, to je jasný, kdo jiný už by tam měl zpívat než čtyři dámy. To máme 8 prsou, to je.

Jan ROSÁK, moderátor

To je velká síla.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

No a zas Modrý klíč to jsou lidi, s kterými jsme se spřátelili na nějaké akci a to jsou naprosto výjimeční lidé, kteří pomáhají dětem s mentálním nebo nejen dětem, lidem s mentálním postižením a kombinovanými vadami, to znamená, že ti lidé jsou třeba mentálně postižení a hluchí nebo slepí a tak dále. Je to vopravdu hrozně náročný a voni to dělají strašně dobře.

Jan ROSÁK, moderátor

Vážení a milí posluchači, doufám, že i vašim jménem a za vás mohu dnes poděkovat téměř kompletním Sestrám Havelkovým, to znamená Anně Vávrová, Olze Bímové, Petře Kohoutové a nepřítomné, ale omluvené Daně Šimíčkové, za skvělou návštěvu, jako kdyby tady byla. Moc vám, dámy, děkuju. Jsem rád, že jsem se ve vás nespletl, jak jste půvabné, skvělé a také citlivé duše. Takže, ať vám to pořád vydrží. Přeju vám krásné Vánoce a zprostředkovaně vlastně také, ať přenesete to, co se ve vás je krásného, také na vaše posluchače. Ať se vám daří.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Děkujeme.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Děkujeme.

Anna VÁVROVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Olga BÍMOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy
Petra KOHOUTOVÁ, členka skupiny Sestry Havelkovy

Děkujeme.

Násilí ve filmu

20.7.2012 ČT 1 str. 03 19:00 Události

Marcela AUGUSTOVÁ, moderátorka

Byla to náhoda, že si střelec vybral k útoku právě promítání Batmana? I to policisti prověřují. Nakolik násilné filmy, hudba nebo knihy opravdu ovlivňují nitro člověka, na tom se ale neshodují ani odborníci na lidskou psychiku.

Ondřej MORAVEC, redaktor ČT

Násilí jako fikce a vedle toho násilí skutečné. První dílo, kterému bylo připisováno, že vyvolává násilné sklony, byla už v 18.století Goetheho kniha Utrpení mladého Werthera. Dnes vystřídal mrzutého romantika Temný rytíř.

Kamil FILA, filmový publicista

On jakoby je nalomenej na obě dvě strany. Vlastně špatnej. On jakoby není typický kladná hrdina, typicky kladnej hrdina, a to vlastně lidi na něm fascinuje.

Ondřej MORAVEC, redaktor ČT

Pop-kultura byla za zdroj násilí považována už několikrát. Naposledy třeba v roce 2010, kdy sedmnáctiletý Andrew Conley zabil svého bratra. Inspirací mu byl krimi seriál Dexter. V něm má stejnojmenný policista zabíjení lidí, jako svůj koníček.

/ Ukázka /

Jaroslav ŠVELCH, mediální odborník, FSV UK

To neznamená ale, že by ten obsah, že by to dílo nějak konkrétně prostě tu akci spouštělo, a že by taky ten autor měl za to přebírat nějakou kompletní zodpovědnost.

Ondřej MORAVEC, redaktor ČT

Konkrétně byli třeba obviněni členové kapely Judas Priest, že jejich hudba donutila k sebevraždě dva chlapce. Soud ale kapelu osvobodil, protože by násilí v médiích mělo přímý vliv na lidské konání, totiž zatím nikdo neobjevil jasný důkaz. Ondřej Moravec, Česká televize.

Představujeme porotce soutěže WebTop100: Experti na marketingovou úspěšnost

20.7.2012 lupa.cz str. 00

Pavel Kilian

Už jen do 31. července mohou firmy přihlásit své weby, facebookové stránky či mobilní aplikace do soutěže WebTop100. Letos kromě dalších novinek přibyla také dvě nová speciální ocenění: Webdeveloper roku a Inovace roku.

Odborná porota soutěže WebTop100 přihlášené prezentace posoudí v řadě kritérií. Po minulém představení porotců zodpovědných za hodnocení technického řešení webů si dnes představíme garanty, kteří je mají za úkol ohodnotit z hlediska marketingové úspěšnosti. Trojice pánů a jedna dáma také rozhodne, který web dostane cenu Marketingová trefa roku 2012.

Martin Charvát

V reklamě působí od roku 1994. Jako kreativní ředitel vedl kreativní týmy agentur Leo Burnett a Mark BBDO. Jeho kampaně byly mnohokrát oceněny na mezinárodních soutěžích The One Show, Clio, Epica, Golden Drum Portorož, na národních soutěžích Effie a Louskáček a na mnohých dalších.

Je držitelem ceny Zlatý ohníček ADC České republiky za osobní přínos české reklamě. Je zakládajícím členem Klubu reklamních textařů/CCC České republiky, členem ADC České republiky a členem prestižního British D&AD. O kreativitě v reklamě přednáší na Vysoké škole ekonomické a v Českém institutu reklamní a marketingové komunikace.

Profil na LinkedIn

Jakub Svoboda

Jakub Svoboda je vydavatelem serveru Tyinternety.cz a spolumajitelem společnosti Falanxia, která se zaměřuje na vývoj mobilních her.

Je také spolujednatel social media agentury Brandz Friendz. Organizuje konference Social Marketers Summit a Startup Summit.

Profil na LinkedIn

Bohuslav Bohuněk

Bohuslav Bohuněk je šéfredaktorem měsíčníku Trend Marketing. V roce 2000 ve vydavatelství Economia spoluzakládal týdeník Marketing & Media, kde vedl rubriky Marketing a byl zástupcem šéfredaktora.

V roce 2004 byl ve stejném vydavatelství pověřen přípravou a vedením měsíčníku Trend Marketing, kde působí dosud.

Kromě toho se podílí na pořádání odborných konferencí, především konference Marketing Trend.

O marketingu a PR přednáší na Vysoké škole ekonomické a na Vysoké škole ekonomie a managementu.

Profil na LinkedIn

Kateřina Gillárová

Kateřina Gillárová je zakladatelkou, spolujednatelkou a ředitelkou poradenské společnosti Idealisti. Svou profesní dráhu v marketingové komunikaci začala v reklamní agentuře Křídla a pokračovala v TBWA na pozici brand managerky.

Dnes se věnuje marketingovému výzkumu a řízení projektů. Evangelizuje implementaci etnografického přístupu a nových výzkumných technik do marketingového prostředí. Kateřina je také doktorandkou oboru sociologie na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Soustředí se na problematiku role informačních a komunikačních technologií v každodenním životě teenagerů. Přispívá do odborných časopisů a sborníků a vystupuje na mezinárodních konferencích.

Profil na LinkedIn

URL| <http://www.lupa.cz/clanky/predstavujeme-porotce-souteze-webtop100-experti-na-marketingovou-uspesnost/>

Dnes má pohřeb europoslanec Jiří Havel

20.7.2012 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor

jav

Ve velké obřadní síni krematoria v Praze- Strašnicích se v pátek od čtrnácti hodin uskuteční pohřeb europoslance a bývalého místopředsedy vlády ČSSD Jiřího Havla. Informace se objevila na stranickém webu ČSSD.

Docent ekonomie, který byl dlouhá léta jedním z hlavních tvůrců programu sociální demokracie, zemřel v neděli ve Vídni. Ve vládě Jiřího Paroubka vykonával v roce 2006 funkci místopředsedy pro ekonomiku. Ve volbách roku 2009 vedl kandidátku sociálních demokratů do Evropského parlamentu a byl zvolen.

Mimo to přednášel na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd UK.

(relatedarticles title="Psali jsme:" articles="238708,238657,218647,229877,200164" /)

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=240154>

PR AGENTURY JSOU NA ROZTRHÁNÍ

19.7.2012 Strategie str. 19 BRIEFING
DAVID HORÁK

České firmy objevují kouzlo PR agentur. Komunikaci s veřejností jim svěřuje každá druhá firma a není divu – „reklamu“ si takto zajistí za zlomek ceny, kterou by jinak musely vydat za inzerci.

S rostoucím zájmem o PR služby se agentury dostávají na úroveň komplexních komunikačních agentur. Pozadu přitom nezůstali ani klienti, kteří si už dokážou ohlídat profesionalitu jejich služeb. Více než polovina firem zadává komunikaci externě. Jako hlavní atribut pro výběr PR agentury uvedli respondenti profesionalitu týmu. Důležitá je pro ně také orientace v oboru jejich podnikání. Zkušenosti, směřování komunikace a znalost mediálního trhu považují za přidanou hodnotu agentur. Jako nevýhody uvedli malou znalost byznysu a vysoké náklady. To vše ukázal výzkum, který si u STEM/MARK objednala agentura AMI Communications.

Většina využívá externí služby

53 procent dotázaných firem uvedlo, že komunikaci s veřejností zajišťuje prostřednictvím externích služeb. Z toho 37 procent využívá kombinaci externích a vlastních zdrojů a 16 procent spoléhá čistě na služby PR agentur či externích pracovníků. Zbývajících 40 procent si PR zařizuje samo, neboli v PR žargonu „komunikuje směrem k veřejnosti interně“.

Rozumět dvěma branžím

Zkušenosti a specializace, směřování komunikace klientů, vyvarování se chyb, orientace v mediální oblasti a nezávislý pohled zvenčí – to jsou podle respondentů výhody a přednosti PR agentur. Následuje profesionalita, kreativita, kontakty a schopnost ušetřit čas.

Při výběru PR agentury se firmy nejvíce zaměřují na to, na jaké profesionální úrovni je její tým. To je zásadní pro více než čtyři pětiny firem. Znalost českého prostředí oceňuje 73 procent dotázaných a otevřenou komunikaci 69 procent. Naopak to, zda má daná agentura mezinárodní zázemí, není pro firmy nijak zásadní. Hlavní jsou zkušenosti na domácí půdě a znalost místního prostředí.

Nevýhody spolupráce s agenturami

Jako hlavní nevýhody při spolupráci s agenturami hodnotili respondenti často nedostatečnou znalost byznysu společnosti, finanční náročnost a problém, kdy si zaměstnanec PR agentury nerozumí s kontaktní osobou firmy, pro niž pracuje. „Firmy musí důvěřovat PR agentuře natolik, že jí dovolí nahlédnout do podstaty svého byznysu. PR manažeři pak musejí skvěle znát nejen mediální trh, ale i oblast podnikání svého klienta. Bez toho nemohou odvádět dobrou práci a může docházet k mnoha nedorozuměním. Potvrzuje to i zkušenost ze zahraničí, kde se komunikace stále více dostává do rozhodujících funkcí,“ komentuje Denisa Kasl Kollmannová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR na FSV UK v Praze. <

JAK JSOU PODLE VAŠICH ZKUŠENOSTÍ DŮLEŽITÉ NÁSLEDUJÍCÍ ATRIBUTY PRO VÝBĚR DOBRÉ PR AGENTURY?

Profesionalita týmu
Znalost českého prostředí
Otevřená komunikace
Perfektní znalost médií
Kreativita
Dobrá orientace v oboru podnikání klienta
Dobré reference
Perfektní práce v oblasti online komunikace

Sympatický tým
Respekt odborné veřejnosti
Nízká cena
Portfolio náročných klientů
Dostatečná velikost agentury
Mezinárodní zázemí

JAKÝM ZPŮSOBEM REALIZUJETE PR?

In-house (interně svépomocí)

Využíváme služeb PR agentur(y)

Využíváme služeb externích pracovníků

Kombinace externích a vlastních zdrojů

PR nevyužíváme

Průzkum zajistila agentura AMI Communications ve spolupráci se STEM /MA RK mezi 200 respondenty, kterými byli lidé zodpovídající za komunikaci ve firmách působících v ČR. Sběr dat probíhal na přelomu března a dubna 2012 metodou CAWI.

Foto popis|

MAREK STRÁNSKÝ: PR DNES DOKÁŽE TOTÉŽ CO REKLAMNÍ AGENTURA

19.7.2012 Strategie str. 40 LIDÉ
MIROSLAV HONSŮ

Letošní Českou cenu za PR ovládla agentura AMI Communications, která získala celkem devět cen. Je to důsledek přeskupování sil na trhu, nebo se nějak mění postoj firem a institucí k chápání PR služeb? Podle Marka Stránského, managing partnera největší české PR agentury AMI Communicatons, je to obojí.

* Na letošních cenách za PR jste pobrali, co šlo. Jak to vzniklo? Rozhodli jste se, že budete nejlepší?

Přistupovali jsme k tomu jako vždy. Přihlásili jsme svoje nejlepší projekty, jen jsme jich možná měli v roce 2011 víc než rok předtím. Je pravda, že tentokrát jsme měli opravdu dobré projekty.

* Kterého z vítězných projektů si vy sám ceníte nejvíce?

Myslím, že nejlepší je kampaň „Čtení pomáhá“, protože jde o komplexně připravený projekt s vynikajícími výsledky. Byli jsme u toho od začátku, radili jsme s vlastním konceptem, takže to nebylo tak, že bychom jen slepě přinesli medializaci něčeho, co vymyslel klient.

* Na mezinárodních soutěžích typu SABRE Awards ale moc vidět nejste...

My se na mezinárodní ceny moc nehlásíme, respektive letos jsme se nehlásili vůbec. Náš názor je ten, že často na nich hodnotí hodnotitelé podle podkladů od zeleného stolu a neznají realitu dané země. V minulosti tak vyhrálo několik projektů, o nichž se v Čechách moc nevědělo, a jen proto, že byla dobře připravena podkladová dokumentace, působily tyto projekty úspěšně. Nemám nic proti SABRE, ale pro mne mají mnohem větší cenu české soutěže. Letos například Českou cenu za PR hodnotilo padesát lidí...

* PR je zřejmě jedním z mála komunikačních oborů, kterým se daří. Řada agentur včetně AMI Communications hlásí dvouciferné růsty obrátu. Je to pravda, nebo je to jen hra čísel? Myslím, že to pravda je. Ovšem hlavně u firem, které rozšířily své spektrum z media relations z konce 90. let a začaly víc konkurovat reklamním agenturám. Dneska už to není jen klasické PR. Jde víc o komunikační agentury, které v sobě zahrnují digitální nebo online komunikaci a dělají velké množství integrálních kampaní. To, že trh nezůstal čistě jen u PR, je jedním z důvodů růstu. Druhým fenoménem je, že daleko větší spektrum českých středně velkých firem si uvědomuje, že tímto způsobem musí komunikovat. A protože nemají úplně velké rozpočty, hledají alespoň něco. Z tohoto pohledu je PR pro určité typy sdělení pořád jedním z neefektivnějších nástrojů.

* Takže je to i tím, že se reklamní rozpočty snižují?

Určitě. Podle mého názoru některé z velkých reklamních agentur včas neodhadly, co klienti opravdu potřebují, a předkládaly jim stále vysoké rozpočty. Menší firmy se zase začaly bát, že pro tyto velké agentury nejsou partnery. Naší výhodou je, že se nám spektrum služeb povedlo rozšířit tak, že když k nám dnes přijde klient a chce integrální kampaň, nemusí ani chodit za reklamní agenturou.

* Mění se nějak ochota firem o PR komunikaci vůbec uvažovat?

K posunu dochází hned ve dvou oblastech. Jednak se rozšiřuje spektrum firem, které o PR a další komunikaci uvažují. Pak je druhá skupina, která požaduje hlubokou expertízu a porozumění oboru, v němž podnikají. Klasickým příkladem jsou energetika, zdravotnictví, finance. Zde je velká poptávka po konzultacích a nemá to už mnoho společného s klasickými media relations. To, že znáte klíčové stakeholdery, je pro klienta obrovská přidaná hodnota a vy jim svým způsobem radíte i s jejich obchodním modelem.

* To ale předpokládá vysokou specializaci...

Začali jsme s tím jako úplně první už v roce 1998, kdy jsme si říkali, že je logické, aby jeden člověk nedělal všechno od farmacie přes rychloobrátkové zboží až po finance, ale měl nějakou specializaci. Právě v oblastech, kde jsme se hodně specializovali a kde se naši lidé v daném prostředí pohybují spoustu let a rozumí mu, pozorujeme velký růst. Klient najednou vidí, že stejně jako oblasti komunikace rozumíme také vlastnímu podnikání klientů. Díky tomu se nám daří získat větší zakázky.

* Není to pak ale kontraproduktivní, když vás nakonec i přes vnitřní specializaci trh vnímá jako odborníky na všechno?

To je o nastavení modelu. My dnes máme 74 lidí, z toho určitě kolem 50 jsou konzultanti, kteří na různých úrovních pracují s klienty. A díky specializaci je to vlastně několik firem v jedné, což pro všechny vytváří velký komfort. Třeba náš tým pro zdravotnictví má 20 lidí, tým pro energetiku a průmysl má kolem 15 lidí. To je něco, co nikdo jiný na trhu nemá. Další věcí, kterou se odlišujeme od ostatních, je relativně vysoký počet lidí na income fee. Já totiž razím teorii, že lidé musí být schopni pracovat v agentuře dlouhodobě. Práce je to velmi náročná a lidé nesmí být brutálně přetíženi, aby po roce nebo po dvou z práce odešli, protože už nemají kapacitu dále fungovat. Daří se nám držet si klienty i proto, že máme dost lidí, kteří na nich pracují.

* V USA ještě v 80. letech patřilo PR k oborům, k nimž se nikdo moc nehlásil. Jako by se za to lidé styděli. Jak je to u nás?

Myslím, že se to trochu zlepšuje. Jako problém vidím to, že na trhu funguje množství agentur nebo jednotlivců v rámci agentur, kteří naší práci dělají ostudu. Mám na mysli takové to opruzování novinářů, kterým se volá, jestli dostali tiskovou zprávu. Jde o nepochopení naší práce a tím se pochopitelně image oboru snižuje. Dalším problémem je, že klienti ne vždy chápou, co od agentury mohou dostat a za jaké peníze. Jde tedy i o transparentnost vztahu klienta a agentury.

* Jakou roli v tom hraje Asociace PR agentur?

Pozitivní je, že asociaci se podle mne daří některými kroky, jako je Česká cena za PR, image oboru postupně zlepšovat. Otázkou je, které agentury mají být členy asociace. Já jsem v tomto spíše konzervativní a opatrnější, protože v oboru potřebujeme stabilitu. Může vzniknout malá agentura, která rok, dva nebo tři dobře funguje, ale pak najednou zmizí ze zemského povrchu. Pro stabilitu potřebujete mít i stabilitu finanční. Na trhu také stále více dochází na jednání s odděleními nákupu, která tlačí na splatnosti. U velkých zakázek není

výjimkou, že agentura má splatnost 180 dní a více a to pochopitelně u malých firem vytváří velké nároky na cash flow. Můžete skvěle fungovat, být malá agentura a mít dva velké klienty, ale když o ně přijdete, tak končíte. To si málo lidí uvědomuje.

* Zmínil jste existenční význam velkých klientů. Vy jste se loni rozešli s Telefonikou a naopak získali ArcelorMittal. Jak velká část úsilí agentury stojí za tak velkými sousty?

Naše portfolio je docela vyvážené v tom, že velcí klienti netvoří víc než kolem 25 procent obrátu agentury. Což je dobré, protože neohrožují stabilitu firmy. U velkých klientů je pro nás důležitá především komplexnost, protože velký klient je vlastně několik menších klientů v jednom. Musíte pro ně postavit dostatečně silný tým a mít kapacitu na to, dělat několik kampaní najednou, řešit externí a interní komunikaci, eventy, produkty – a tady si myslím, že při vši účtě mají velké agentury výhodu nad agenturami o deseti lidech. Skoro si nedovedu představit, že by velká firma typu ArcelorMittal, Telefónica nebo ČEZ měla malou agenturu.

* PR agentury rády zahlcují média použitelnými informacemi, ale stejně tak – z pohledu novinářů – úplnými nesmysly. Jak vyhodnocujete užitečnost informace pro média?

Nejdůležitější je pracovat s klientem na tom, aby komunikoval jen věci, které mají pro daný okruh novinářů nějakou relevanci. Pokud tohle agentura neumí, hrozí nejen poškození vztahu mezi agenturou a novinářem, ale primárně i poškození klienta. Je strašně důležité, aby klient komunikoval pravdivé a objektivní informace, přičemž trendem je pomáhat novinářům získávat další zdroje. Může jít třeba o přístup k odborníkům, k nimž se novinář z časových důvodů nedostane. Tato linie je velmi tenká, ale já si myslím, že přežijí nebo budou úspěšně fungovat jen ti, kdo dokážou být novinářům opravdu partnerem a budou znát jeho požadavky a potřeby. Rozhodně nejde o model copy/paste, tedy jít na všechny stejným způsobem a se stejnou energií.

* To by byl ideální stav, na který se ovšem prakticky nedá najít recept...

Platí pravidlo „říd se zdravým rozumem“. Pokud novinář nebude se způsobem předávání informací spokojen, nebude tento vztah a partnerství fungovat. Hlavně menší agentury, které mají jednoho nebo dva klienty, mnohdy nemají odvahu jim otevřeně říci, že některé věci nejdu. Odsouhlasí třeba tiskovou konferenci, na kterou novináři nechtějí jít, protože není zajímavá, ale oni se snaží novináře na konferenci za každou cenu dostat, protože to může být jeden z parametrů hodnocení jejich práce. To je něco, co klientovi může hodně uškodit.

* Jakým směrem se dnes PR komunikace ubírá?

Klienti se hodně dívají na měřitelnost výstupů. Je to diskuse o tom, co dostali za peníze, které do PR investovali. Posun je vidět v tom, že do rozhodování o komunikaci v některých oblastech více zasahuje marketing a pochopitelně oddělení nákupu. Nevyjadřují se k tomu jen „komunikační“ lidé, ale je to takový mix. Vidím také velkou spojitost mezi komunikací public relations a public affairs a různými regulačními záležitostmi. Na straně klienta je vidět daleko větší komunikace s právníky a s lidmi z government affairs.

* A co online komunikace?

Tady cítím vystřízlivění. Mnoho firem se snažilo postavit na onlinu velké kampaně, ale ono jde vždy o zdravý selský rozum. My máme také svou samostatnou firmu Digital Communications na online média, která funguje velmi dobře, ale zároveň vždy říkáme, že jde o mix aktivit. Nemůžete přijít za klientem a říci mu, že odtud bude komunikovat jen na internetu. Je ale pořád dost firem jak na straně klientů, tak na straně agentur, které tuto strategii razí a domnívají se, že je online svět naprosto spasí.

* V oboru působíte 17 let, což je spíše výjimečné. Jak se bráníte tomu, abyste toho neměl plné zuby?

Klíčové je naučit se zvládat stres. Klienti si nás najímají většinou proto, že mají nějaké problémy a nejsou v úplně jednoduché situaci. Pomáhá mi, že práce není pořád stejná. Klienti se mění v čase, případně děláte u jednoho klienta jiné typy činností. Nedovedu si představit, že bych pracoval 15 let v jedné firmě, ale v komunikační firmě to jde. Něco jiného také je, když má firma deset nebo dvanáct lidí a ředitel je ve své podstatě account manažer. To se změnilo a dneska primárně pracuji s top managementem klientů, což jsou většinou velmi zajímaví lidé. Do podobné situace se dostávají i šéfové našich oddělení, protože ani oni už nepíší tiskové zprávy, ale jsou vlastně šéfy malých PR agentur.

* Je nějaká práce, kterou byste jako agentura odmítli?

Já bych nikdy nechtěl pracovat pro klienta v arbitráži proti českému státu, protože to nepovažuji za správné. Také jsme nikdy nevezali zakázku externí komunikace pro tabákový průmysl.

* Mít na jednom patře silnou farmaceutickou skupinu a hned vedle řešit propagaci cigaret asi není normální. Jak řešíte případné konflikty zájmů?

To je hodně zajímavé téma. Tím, že jsme velká firma, vyplňujeme prakticky všechny oblasti trhu. Především s velkými klienty pak vedeme věčnou diskusi o tom, jestli tady je konflikt nebo ne. Nám se daří jim poměrně dobře vysvětlovat, že máme oddělené týmy a že je pro ně lepší, když budou pracovat s někým, kdo dané problematice opravdu dobře rozumí.

* Pracujete pro politické strany?

My jsme si historicky řekli, že pro politické strany ani pro politiky pracovat nebudeme. A držíme se toho. Pochopitelně politické kampaně sledujeme a já osobně třeba vidím prostor pro vysoce specializovanou firmu, která by v tomto oboru poskytovala konzultace. Připadá nám, že v této části trhu chybí profesionalita a nemyslím si, že je ideální najímat si zahraniční poradce. Hodně věcí je použitelných, ale ve finále se těžko můžete radit s někým, kdo tady nechodil do školy, nedíval se na televizi, nemá tady kamarády. Nicméně my se takovou firmu založit nechystáme.

„OSOBNĚ VIDÍM PROSTOR PRO VYSOCE SPECIALIZOVANOU FIRMU, KTERÁ BY V ČESKÉ REPUBLICE POSKYTOVALA KONZULTACE V OBLASTI POLITICKÝCH KAMPANÍ. PŘIPADÁ NÁM, ŽE V TÉTO ČÁSTI TRHU CHYBÍ PROFESIONALITA A NEMYSLÍM, ŽE JE IDEÁLNÍ NAJÍMAT SI ZAHRANIČNÍ PORADCE,“ ŘÍKÁ MAREK STRÁNSKÝ Z AMI COMMUNICATIONS. PODLE JEHO SLOV SE NICMÉNĚ NEJVĚTŠÍ ČESKÁ PUBLIC RELATIONS AGENTURA TAKOVOU FIRMU ZAKLÁDAT NECHYSTÁ.

MAREK STRÁNSKÝ (1971)

Vystudoval politologii na Fakultě sociálních věd UK (v roce 2003 zde získal titul Ph. D.) a absolvoval roční studijní stáž na Carleton University v Ottawě. Od roku 1995 působil ve firmě Burson-Marsteller. V prosinci 1998 nastoupil do AMI Communications, o čtyři roky později se stal v této firmě partnerem. V roce 2002 spoluzakládal s Janou Marco a Milanem Hejlem firmu PAN Solutions, která dnes patří mezi přední public affairs agentury v ČR. AMI Communications dále expandovala na Slovensko, do Bulharska a Rumunska a v současnosti patří mezi největší komunikační firmy v regionu. Její dceřiné firmy Digital Communications a Design Communications doplňují portfolio služeb v oblasti online komunikace a grafiky.

Můžete skvěle fungovat, být malá agentura a mít dva velké klienty, ale když o ně přijdete, tak končíte.

Foto popis| To, že znáte klíčové stakeholdery, je pro klienta obrovská přidaná hodnota
Foto autor| FOTO: TOMÁŠ ŽELEZNÝ

Ojediněle bouřky
18.7.2012 A2 str. 09 Literatura
pavel kořínek

literární zápisník

Ačkoli bylo vedro, na pražské přednášce akademika a popkulturního fanouška, zároveň ale jednoho z nejcitovanějších a nejuznávanějších mediálních teoretiků současnosti Henryho Jenkinse naštěstí prázdné nebylo. Lavice středně rozlehlé přednáškové auly fakulty sociálních věd UK byly zaplněné rozličnými zájemci,

nemalou část publika alespoň na pohled tvořili posluchači vyšších i – to spíše – nižších ročníků tamních studijních programů. Přes tu v zásadě příznivou účast bylo ale těžké ubránit se tázání, kde že se právě nacházeli mediální i naši ctění a slavní komentátoři a specialisté? Odborníci na všechny ony „internety“? V kterémže neviděném rohu se potila a zapisovala si poznámky delegace veřejnoprávních i soukromých médií a proč že se neukázali zástupci výrazných hráčů českého marketingového či PR businessu?

Jenkinsovy texty i veřejné výstupy bývají všude ve světě považovány za výjimečnou příležitost, jak se zábavnou a nesuchopárnou cestou poučit o náležitostech fungování současného mediálního světa. Těžko mezi soudobými humanitními vědci hledat člověka, který by lépe rozuměl principům, jimiž se z pasivních diváků a mediálních konzumentů minulosti stávají aktivní vyhledavači, producenti a distributoři obsahů, a snad nikdo neumí o této progresivní kultuře participace hovořit s takovou grácií a erudicí jako právě Jenkins, aktuálně profesor na elitní University of Southern California. Jeho londýnská vystoupení byla zaplněná až po okraj a i jinde se po vstupenkách na přednášky jen zaprášilo. Ve většině západních zemí bývá mezi mediálními praktiky považováno za „dobrou praxi“ snažit se sledovat alespoň ty nejvýraznější trendy aktuálního teoretického uvažování o předmětu vlastní činnosti. Proč tomu tak není u nás? Opravdu toho nemají domácí tvůrci to zapotřebí?

Seznámení s jeho pracemi by přitom možná leckomu potevřelo oči. Výkonný tým, který se snaží pro nadcházející prezidentské volby coby favorita prosadit kandidáta, který je tak nějak největší částí populace jedno, by se z politické kapitoly Jenkinsovy knihy *Convergence Culture* možná dozvěděl, že dnes sice každý může vést „kampaň jako Obama“, ale jednoduše „ne každý Obama je“. A charismatický úředník Fischer sice může svým příznivcům na Facebooku rozesílat zprávy jako o závod, dokud se ale nezabývá vizáží nerozhodného a výsostně nudného patrona, kterou navíc sloganem „zůstat sám sebou“ pravděpodobně vydává za svou přednost, bude to děpodobně působit spíše jako nechtěná parodie.

Veřejnoprávnímu vysílání by zase studium koncepcí participativní kultury mohlo pomoci v hledání nějakého uměřenějšího vztahu k novým médiím a jejich výrazným principům a proponentům. Pečlivý, k umrtvující archivní rešerši odhodlaný televizní historik by jistě dokázal někdy v roce 2009 vystopovat ten osudný okamžik, kdy investigativní Kolumbové (Columbové?) České televize objevili Facebook. Jednou provždy a přesně by tak datoval chvíli, odkdy nejspíše začalo být tamní zpravodajství namnoze k smíchu a pláči. Producenti a odborníci na trendy České televize na jedné straně ohromně touží po novinkách a technologických vyfikundacích, zároveň ale, zdá se, postrádají jakoukoli koncepčnější představu o tom, jak s těmito kanály lze pracovat. Asi nejzábavnějším dokladem jejich bezradnosti může být interaktivní zapojování diváky zasílaných fotografií i do každodenní předpovědi počasí. Za nebohé meteorology tak redakce velí promítat tu rozkošný snímek mraků z Mrákotína, tu hrstku krup od pana Jindřicha z Brna -Žabovřesk. Hle, každý svého televizního počasí strůjcem.

Jinak ale nutno ocenit, že se „televize námi všemi placená“ vůbec o nějaké inovace pokouší. Až nedávno jsem plně vychutnal kupříkladu tu báječnou novinku, při které moderátoři -redaktoři v rámci příprav svých dlouhých reportáží (to jsou takové ty nadčasové vyprávěnky uvozené titulkem „naše téma“, které zřejmě mají diváka odradit od přepnutí) vyhánějí nebohé zpovídání do plenéru a nutí je k dynamickému kombinování mluvy a chůze.

Zpravodajství možná tento dynamický prvek odkoukalo od konkurence, za vynálezce a rané propagátory oné walk -and -talk snímání techniky bývají ale obecně považováni Thomas Schlamme a Aaron Sorkin, tvůrci oceňovaného TV seriálu *Západní křídlo*. Dlouhými a zalidněnými chodbami rychle se prodírající zaměstnanci Bílého domu si v něm vyměňují britké repliky, v zglajchšaltované podobě české politické reality -TV verze ale tato elegantní a dynamická metoda ohledává své limity. V bezprostřední blízkosti dotčeného ministerstva či úřadu – vždy se najde vhodný parčík, chodníček či navigace – cvičí neúprosný režijní pokyn produkce Událostí své zaměstnance v disciplíně „couvání s kamerou“, hosty i moderátory pak cepuje v multitaskingu „chodit a mluvit“, což leckomu činí – zřejmě v návaznosti na zákon o zachování energie – veliké potíže, zvláště pokud je ještě požadováno i dílčí zapojení mysli.

Nemusí být ale vše ztraceno. Aaron Sorkin právě na americkém HBO představil svůj nejnovější seriál *The Newsroom*, ve němž formuluje svou představu ideálu televizního zpravodajství, který je pochopitelně neuskutečnitelný, nicméně vybízí k přemýšlení. Třeba si ho producenti, projektoví a programoví koordinátoři České televize někde seženou. A třeba se na ten seriál i podívají. Až bude v Mrákotíně na Kavčích horách zase jednou pršet.

O autorovi | pavel kořínek, Autor je bohemista.

Vyslovení nedůvěry vládě?

18.7.2012 ČRo 1 - Radiožurnál str. 01 21:05 Stalo se dnes

Jan BUMBA, moderátor

Vláda Petra Nečase tedy odráží další pokus o vyslovení nedůvěry ze strany opozice. Poslanci ve sněmovně dlouhé hodiny vyčítali vládě všechno možné. Hlavním důvodem žádosti sociálních demokratů je ale údajně nepřijatelný nátlak vládních politiků, zejména ministra financí Miroslava Kalouska na policii v souvislosti s vyšetřováním nákupu letadel CASA pro armádu. Naším hostem je komentátor Lidových novin Martin Zvěřina, dobrý večer.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Dobrý večer.

Jan BUMBA, moderátor

Zatím to nevypadá, že by se teď někdy chytalo hlasování, stále probíhá debata. Má opozice podle vás jakoukoliv šanci uspět?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Podle těch odhadů a i podle toho, co sama opozice říká, tak šanci nemá.

Jan BUMBA, moderátor

Pokud to tak je, tak proč se o to vůbec pokouší?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Oni chtějí zdůraznit ten přešlap Miroslava Kalouska, respektive jeho telefonování vyšetřovateli kauzy CASA, tak policejnímu prezidentovi, což se jaksi nedá považovat za standardní chování.

Jan BUMBA, moderátor

Zaznamenal jste v té dnešní debatě cokoliv pozoruhodného, cokoliv, co ještě nezaznělo?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Já jsem, alespoň, co jsem měl tu možnost sledovat, nic pozoruhodného opravdu neuslyšel.

Jan BUMBA, moderátor

Pak ještě jedna věc, jestli je zjevné, proč přesně chce opozice vyslovit nedůvěru vládě kromě toho, že jí prostě všeobecně vadí, protože my jsme zmínili, oba jsme zmínili kontroverzní nákup letounů CASA, ale těch důvodů v průběhu debaty bylo zmíněno hrozně moc. Není to tak, že opozice prostě říká vládě, že jí vadí z mnoha důvodů, ale chybí ten jeden klíčový?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Já si myslím, že u každého vážně míněného vyslovení nedůvěry vládě musí být nějaký pádný důvod. Tady se hned záhy poté, co opozice ten nápad vyslovila, ukázalo, že nemá ani dost svých opozičních poslanců, kteří by to byli ochotni udělat, takže tady ten pádný důvod chybí, tak se hledá spousta důvodů a těch důvodů se dá vymyslet za deset minut deset tisíc. To je bohužel tak, že opozici chybí jeden light motiv a jeden jasný pádný důvod, kterým by vládu smetli, takže se vlastně ta dnešní parlamentní schůze vlastně stala jenom pouhou exhibicí poslanců, kteří se potřebovali předvést, že jsou dobří létoři, že s vládou nesouhlasí.

Jan BUMBA, moderátor

Pokud to dopadne tak, jak je všeobecně očekáváno a tedy vláda přežije i toto hlasování, myslíte, že to může vládu semknout a že může ČSSD vlastně docílit pravého opaku, tedy toho, že z toho vláda vyjde nakonec silnější?

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Já myslím, že vláda funguje, respektive její většina v parlamentu funguje ke spokojenosti Petra Nečase a i koaličních stran. To jsme viděli nakonec i v případě církevních restitucí, které jsou asi zatím nejproblematičtějším zákonem, který tahle vláda nebo a koalice poté poslední peripetii, kdy se rozpadly Věci veřejné, tak posadila, tak zdá se, že ta její pozice je asi neotřesitelná, což i někteří opoziční řečníci dnes připustili, že vláda dovládne až do řádného termínu voleb.

Jan BUMBA, moderátor

Komentátor Lidových novin Martin Zvěřina. Děkujeme, na shledanou.

Martin ZVĚŘINA, komentátor Lidových novin

Na shledanou.

Jan BUMBA, moderátor

Je to tedy dlouhý den, dlouhý večer ve sněmovně a mimo jiné v něm zaznělo i to, že ministr financí Miroslav Kalousek ve sněmovně dnes předložil materiály, které označil za důkazy o tom, že s policejním prezidentem Petrem Lessym mluvil během onoho kontroverzního telefonátu o nákupu vozů Passat pro dálniční policii a ne nákupu letadel CASA pro českou armádu. Konkrétně přišlo o žádosti ministerstva vnitra o peníze. Pan Lessy ale trvá na tom, že ministr Kalousek volal kvůli vyšetřování té armádní zakázky a použil prý nevhodné výrazy. Šéfa policie podpořil už předtím dnes prezident Václav Klaus, který řekl, že by neměly pokračovat útoky na policii. Na lince je nyní politoložka, odbornice na politický marketing Anna Matušková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Jan BUMBA, moderátor

Čerstvá zpráva, relativně čerstvá zpráva mluví o tom, že ministr Kalousek řekl, že podá občanskoprávní žalobu na policejního prezidenta Petra Lessyho. Jak myslíte, že si všechna ta osočení a vzájemně si odporující tvrzení přeloží voliči?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Pro voliče to určitě nejsou úplně dobré zprávy, protože TOP 09 v podstatě dlouho byla stranou bez jakýchkoliv afér a nyní je to prostě ve sledu mnoho věcí za sebou. Tím pádem samozřejmě na tom pravicovém spektru může docházet k tomu, že někteří ti voliči se prostě začnou poohlížet po jiných stranách.

Jan BUMBA, moderátor

To by znamenalo po jakých stranách, čistě teoreticky?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Samozřejmě, nabízí se ODS a v případě TOP 09 může být určitý přeliv hlasů směrem ke KDU-ČSL. Uvidíme samozřejmě, jak se to všechno odrazí, včetně třeba schválení církevních restitucí v krajských volbách, které budou jakoby největším signálem vlastně směrem, jak si strany stojí.

Jan BUMBA, moderátor

Když ale přišel ministr Kalousek s tím, že má důkazy o tom, že policejní prezident nemluvil pravdu, nemůže si tím získat na svou stranu veřejné mínění?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

/nesrozumitelné/ potvrdil tu svojí schopnost velmi obratného komunikátora, který dokáže vytěžit v podstatě z každé situace, ale tahle kauza je natolik dlouhá a uvidíme, samozřejmě je těžké předjímat, těžko říci s čím přijde a jak to bude vnímáno, ale bezpochyby zůstane na něm určitý pel, ne zrovna řekl bych nevinnosti, spíše naopak.

Jan BUMBA, moderátor

Jak na vás osobně působí celé to angažmá ministra Kalouska v kauze nákupu letadel CASA, třeba jeho obrana Vlasty Parkanové a další věci?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Samozřejmě, on nemohl pravděpodobně dělat nic moc jiného, než svojí kolegyni obhajovat. Ta kauza je poměrně stará, není vyjasněná. Určitě by bylo vhodné, aby se k tomu ta strana postavil nějak jednoznačně, protože si tohle samozřejmě může odnést Karel Schwarzenberg jako prezidentský kandidát, že na něm bude tenhle přídech těch nevyřešených kauz TOP 09.

Jan BUMBA, moderátor

No a když bylo zmíněno prezidentský, tak prezident Václav Klaus dnes podpořil policejního prezidenta Petra Lessyho. Jak se na to díváte, jakožto odbornice na politický marketing. Jak významný to je symbol?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Tady v tomhle ty kroky Václava Klause jsou pozoruhodné. On to dělá velmi systematicky, velmi cíleně si vybírá, koho podpoří a koho ne. Je otázka, jestli mu takové kroky přísluší a rozhodně, co je zajímavá informace i směrem k voličům, kdy se takhle prezident jednoznačně vymezí vůči členovi vlády, to znamená směrem ke Kalouskovi tím, že podpořil právě pana Lessyho.

Jan BUMBA, moderátor

Myslíte si, že tyto spory o vyšetřování nákupu letadel CASA můžou mít nějaký zásadně negativní dopad na celou vládu, třeba na důvěryhodnost vlády jako celku?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Rozhodně to vládě důvěryhodnost nepřidá. Já si myslím, že i jak to ukazuje tečka ve sněmovně, že i vláda se udrží, protože je přeci jenom také léto a pokud se neobjeví další kauza, tak i tahle věc časem trochu utichne.

Jan BUMBA, moderátor

Politoložka Anna Matušková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkuji i vám za rozhovor, na shledanou.

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Jan BUMBA, moderátor

Ve sněmovně se stále debatuje, na hlasování to zatím nevypadá a k tématu pro vás máme i otázku, o které můžete debatovat živě na radiožurnálu už za pár desítek minut. Věříte ve sporu pánů Kalouska a Lessyho ministři financí nebo policejnímu prezidentovi?

PR je důležité pro devět z deseti českých firem

18.7.2012 mediaguru.cz str. 00 Výzkumy

Mediaguru

Drtivá většina firem působících v ČR považuje PR za nezbytnou součást své firemní komunikace. PR představuje především nástroj ovlivňující jejich důvěryhodnost.

Téměř všechny firmy působící v ČR považují vztahy a komunikaci s veřejností za důležitou součást svého působení. Vyplyvá to z průzkumu agentury AMI Communications, který proběhl na přelomu března a dubna 2012 ve spolupráci se STEM/MARK. Metodou CAWI bylo dotazováno 200 respondentů, kteří byli rekrutováni mezi lidmi zodpovídajících za komunikaci ve firmě působící v ČR.

„Devadesát tři procent dotázaných vnímá public relations jako nástroj, který má vliv na důvěryhodnost firmy. Za užitečný nástroj produktové komunikace považuje PR 92 % respondentů. To, že je PR nezbytnou součástí korporátní komunikace, uvedlo 91 % dotázaných,“ uvádí Milan Hejl, managing partner AMI Communications.

Jak vnímáte PR? Souhlasíte s následujícími výroky týkajícími se PR?

Vybudování dobrého jména je otázkou dlouhodobého úsilí a práce, což si uvědomuje většina dotázaných. Osmdesát osm procent z nich totiž uvedlo, že je třeba do PR investovat dlouhodobě. Kontinuálně využívají PR nástrojů dvě třetiny dotázaných společností. Pouze 7 % z nich PR nevyužívá vůbec.

„Dvě třetiny respondentů hodnotí PR jako efektivní nástroj komunikace. To, zda má firma pro svou komunikaci využít spíše nástroje reklamy, přímé komunikace či PR, je vždy velmi individuální. Záleží na konkrétních potřebách společnosti, na povaze a cílech kampaně. V praxi velkých firem se osvědčuje kombinace všech způsobů,“ uvádí Denisa Kasl Kollmannová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR na FSV UK v Praze.

Které z následujících oblastí PR služeb využíváte?

Z PR nástrojů využívají firmy nejčastěji on-line komunikaci, s tímto komunikačním kanálem pracuje 85 % dotázaných. Hojně využívanými jsou také nástroje interní komunikace (71 %) a pořádání akcí (66 %). Necelé dvě třetiny respondentů využívají také klasické nástroje media relations, tzn. zajištění tiskových konferencí, přípravu tiskových zpráv a dalších tiskových materiálů. „Velký potenciál je v současné době spatřován v komunikaci na sociálních sítích, kterou aktuálně využívá 32 % respondentů a o možnosti využít těchto služeb uvažuje dalších 28 %. Význam Facebooku, Twitteru, LinkedInu a dalších stále sílí,“ dodává Milan Hejl.

-kch-

URL| <http://www.mediaguru.cz/2012/07/pr-je-dulezite-pro-devet-z-deseti-ceskych-firem/>

Pravdu nemluvil policejní prezident, zde jsou důkazy, řekl Kalousek ve sněmovně

18.7.2012 zpravy.rozhlas.cz str. 00 politika

ak, Milada Richterová, Jan Bumba, Milan Kopp

Ministr financí za TOP 09 Miroslav Kalousek předložil ve sněmovně čtyři dokumenty, které mají podle jeho slov dokazovat, že policejní prezident Petr Lessy nemluvil před sněmovním bezpečnostním výborem pravdu. Kvůli

sporným telefonátům mezi Kalouskem a šéfem policie se dnes poslanci sešli na mimořádné schůzi, kde se opozice pokusí svrhnout vládu Petra Nečase (ODS).

„Pravdu opravdu nemluvil policejní prezident, zde jsou pro to nezpochybnitelné důkazy,“ řekl Kalousek poté, co do sněmovny přinesl dokumenty, které prý dokazují, že Lessy žádal ministra vnitra Jana Kubiceho o miliony na nákup policejních passatů. Ministr financí minulý pátek před sněmovním bezpečnostním výborem prohlásil, že telefonáty s policejním šéfem se týkaly právě žádosti o peníze na služební vozy. Lessy však takové tvrzení odmítl, výboru oznámil, že je ochoten svá slova potvrdit na fyziodetekčním vyšetření. Lessy ale podle Kalouska na bezpečnostním výboru navíc tvrdil, že nemá o auta v době škrtů zájem. Toto tvrzení však podle ministra jednoznačně popírají dokumenty, které dnes poslancům Kalousek předložil. Podle předsedy poslanců ČSSD Jeronýma Tejce ale ministr předložil jen dokumenty, které mají váhu cáru papíru: „Rozhodně z nich nelze vyvozovat to, co se z nich snaží vyvozovat pan Kalousek, a to je, že pravdu má zase jen on.“ Vyšetřovací komise ke kauze CASA nebude, poslanci neschválili program Policejní šéf, kterého dnes podle očekávání podpořil i prezident Václav Klaus, nadále tvrdí, že mu Kalousek na začátku července volal a napadal práci vyšetřovatelů kauzy kolem nákupu letounů CASA. „Policejní prezident zcela objektivně klame,“ poznamenal k tomu dnes Kalousek. Vláda zřejmě hlasování přežije. Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka minulý týden řekl, že hlasování o nedůvěře vládě chce proto, že už neexistuje jiná možnost, jak vyvíjet tlak na to, aby byl Kalousek z vlády odvolán. „Poté, když jsme vyčerpali všechny možnosti, jak vyjádřit svoji vůli po odvolání ministra financí, nemáme v případě nečinnosti premiéra jinou možnost, jak dále vyvíjet tlak na odchod ministra financí Miroslava Kalouska z vlády, než je právě toto hlasování o vyjádření nedůvěry vládě,“ vysvětlil Sobotka. Sněmovní bezpečnostní výbor po projednání telefonátů mezi ministrem financí a policejním prezidentem doporučil premiérovi Petru Nečasovi (ODS), aby Kalouska odvolal. Prosadili to opoziční poslanci. Zástupci ODS a TOP 09 na protest před hlasováním ze sálu odešli. Hlasovat pro vyslovení nedůvěry vládě se chystají kromě ČSSD i komunisté a Věci veřejné. Při hlasování o nedůvěře musí opozice získat pro svržení kabinetu nadpoloviční většinu všech poslanců, tedy minimálně 101 zákonodárců. Stovku hlasů přitom mají ve sněmovně strany současné vládní koalice, které hlásí, že budou shodně proti. Dopad na pravicové voliče Odbornice na politický marketing Anna Matušková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy upozornila, že pro voliče nejnovější vývoj není dobrou zprávou. „TOP 09 byla v podstatě dlouhou dobu stranou bez jakýchkoli afér. A nyní je ve sledu mnoho věcí za sebou.“ Voliči na pravicovém spektru se tak podle ní mohou rozhlížet po jiných stranách, například ODS, či KDU-ČSL. „Uvidíme, jak se to všechno odrazí, včetně církevních restitucí, v krajských volbách. Matušková souhlasila s názorem, že spory kolem nákupu letounů CASA nepřidá na důvěryhodnosti vlády. „Nicméně si myslím, že vláda se udrží.“ ČSSD vyvolá hlasování o nedůvěře vládě. Tentokrát kvůli aféře kolem Kalouska Bezpečnostní výbor doporučil premiérovi, aby odvolal Miroslava Kalouska. Kalousek tvrdí, že Lessy mu volal před svědky. Jako by vnitro vedl ministr financí, rýpla si ČSSD Policejní prezident: Kvůli kauze CASA volal Kalousek i mně Kalousek: Obvinění Parkanové v kauze CASA poškozují TOP 09. Mám vztek VV chtějí mimořádnou schůzi sněmovny. Kvůli chování Kalouska v kauze CASA

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1087182

Komunikaci s veřejností má za důležitou 9 z 10 firem

17.7.2012 MaM.cz str. 00 mam.ihned.cz

Marie Zemanová

Pro firmy působící v Česku je důležité, jak jsou vnímány veřejností, a uvědomují si tedy význam public relations. Drtivá většina z nich považuje PR za nezbytnou součást své firemní komunikace. Mezi nejčastěji využívané oblasti PR služeb dnes patří on-line komunikace, následována interní komunikací, pořádáním akcí a nástroji media relations. Velký potenciál je spatřován v komunikaci na sociálních sítích. Takové jsou výsledky průzkumu, který provedla agentura AMI Communications ve spolupráci se STEM/MARK mezi firemními manažery komunikace.

Téměř všechny firmy působící v ČR považují vztahy a komunikaci s veřejností za důležitou součást svého působení. „Devadesát tři procent dotázaných vnímá public relations jako nástroj, který má vliv na důvěryhodnost firmy. Za užitečný nástroj produktové komunikace považuje PR 92 procent respondentů. To, že je PR nezbytnou součástí korporátní komunikace, uvedlo 91 procent dotázaných,“ uvádí Milan Hejl, managing partner AMI Communications.

“Dvě třetiny respondentů hodnotí PR jako efektivní nástroj komunikace. To, zda má firma pro svou komunikaci využít spíše nástroje reklamy, přímé komunikace či PR, je vždy velmi individuální. Záleží na konkrétních potřebách společnosti, na povaze a cílech kampaně. V praxi velkých firem se osvědčuje kombinace všech způsobů,” uvádí Denisa Kasl Kollmannová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR na FSV UK v Praze.

Vybudování dobrého jména je otázkou dlouhodobého úsilí a práce, což si uvědomuje většina dotázaných. Osmdesát osm procent z nich totiž uvedlo, že do PR je třeba investovat dlouhodobě. Kontinuálně využívají PR nástrojů dvě třetiny dotázaných společností. Pouze 7 procent z nich PR nevyužívá vůbec.

Z PR nástrojů využívají firmy nejčastěji on-line komunikaci, s tímto komunikačním kanálem pracuje 85 procent dotázaných. Hojně využívanými jsou také nástroje interní komunikace s 71 procenty a pořádání akcí se 66 procenty. Necelé dvě třetiny respondentů využívají také klasické nástroje media relations, tzn. zajištění tiskových konferencí, přípravu tiskových zpráv a dalších tiskových materiálů. “Velký potenciál je v současné době spatřován v komunikaci na sociálních sítích, kterou aktuálně využívá 32 procent respondentů a o možnosti využít těchto služeb uvažuje dalších 28 procent. Význam Facebooku, Twitteru, LinkedInu a dalších stále sílí,” dodává Milan Hejl.

Průzkum zajistila agentura AMI Communications ve spolupráci se STEM/MARK mezi 200 respondenty, kterými byli lidé zodpovídající za komunikaci ve firmě působící v ČR. Sběr dat probíhal na přelomu března a dubna 2012 metodou CAWI.

URL: <http://mam.ihned.cz/c1-56597790-komunikaci-s-verejnosti-ma-za-dulezitou-9-z-10-firem>

Kampaň na Zlínsku v boji o hejtmanství přitvrzuje. Uspěje u voličů?

17.7.2012 parlamentnilisty.cz str. 00 Politika

Petr Kupka

Může mít u voličů naději na úspěch další konfrontačně laděná předvolební kampaň? Odborníci se v odpovědi na tuto otázku rozcházejí. Vzhledem k současným náladám panujícím ve společnosti prý mohou občané na takovou strategii znesvářených politických stran slyšet. Také je ale možné, že další zbytečné konfrontace povedou k tomu, že lidé nebudou nakonec vědět, koho mají volit a nedůvěra v politiku se dále prohloubí.

Poté, co nové politické uskupení Lékaři a odborníci za ozdravení kraje (LOOK) zahájilo svůj útok na křesla ve zlínském krajském zastupitelstvu, kdy na svých předvolebních billboardech varuje před velkou koalicí ČSSD a ODS, odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. Občanští demokraté totiž připravili hejtmanskou kampaň v podobném duchu.

(relatedarticles title="Psali jsme:" articles="236756,236145" /)

Lukáš: Nenecháme si podkopávat kotníky

I ODS se inspirovala cigaretovými krabičkami a nápisy na nich o škodlivosti kouření a na oplátku varuje před takzvanou Zlínskou výzvou, která sdružuje několik menších politických subjektů, jenž si kladou za cíl, stejně jako LOOK, svrhnout koalici sociálních a občanských demokratů, která v kraji vládne již deset let.

Podle kandidáta ODS na post hejtmana Zlínského kraje strana musela na kritiku patřičně zareagovat. “My si nechceme nechat podkopávat kotníky. Dali jsme tím Zlínské výzvě najevo, že to, co vykonává, je také hodné kritiky. Jde o obdobnou formu, kterou zvolili naši političtí konkurenti. Má jít o humornou záležitost v duchu prázdnin, aby to až příliš neobtěžovalo,” okomentoval pro ParlamentníListy.cz kampaň občanských demokratů nynější náměstek sociálnědemokratického hejtmana Libor Lukáš.

(relatedarticles title="Psali jsme:" articles="235161,238754" /)

Pasterný: ODS sama proti sobě

Volební manažer politického uskupení LOOK, které vzniklo sloučením Doktorů za uzdravení společnosti a Zlínským hnutím nezávislých, je občanským demokratům vděčný za reklamu. “Já jsem byl překvapen touto reakcí, ale beru to tak, že nám spíše pomohli, protože o Zlínské výzvě dosud nikdo pořádně nevěděl. Tato propagace je spíše ku prospěchu našemu než ODS. Samozřejmě, že okopírování billboardu je také zvláštní v kontextu toho, že Lékaři a odborníci ve výzvě vlastně nejsou vůbec zmíněni jako kandidující koalice,” řekl redakci Tomáš Pasterný.

Kučera: Kampaň může mít úspěch

A co na tuto konfrontační kampaň říkají politologové? Podle Rudolfa Kučery z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze má takovýto způsob předvolebního boje vzhledem k současné atmosféře ve společnosti naději na úspěch u voličů i navzdory zkušenostem z podobně vyhocených kampaní, na jaké jsme byli zvyklí především mezi ODS a ČSSD. “Politická situace se trochu změnila. Tyto konfrontační tóny nebo situace mají ohlas u lidí. Oni jsou dost podráždění a teď není zrovna doba na předkládání rozumných programů, proto chápu, že se budou chtít za této situace strany spíše takto odstřelovat. Zdá se mi, že se vracíme zpět do doby, kdy je společnost polarizovaná, kdy se vytvářejí bloky proti sobě, takže věřím, že takováto kampaň asi bude mít u voličů ohlas,” míní Kučera.

(relatedarticles title="Psali jsme:" articles="239411,239234" /)

Lebedová: Důvěru v politiku kampaň nepřinese

Politoložka Eva Lebedová z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci to však vidí jinak. “Mám takový pocit, že jde opět o vsazené zrnko nedůvěry mezi voliče. Ti, kteří zde v předchozích volbách dali důvěru některým novým subjektům jako M. O. R. nebo TOP 09 a STAN, teď uvidí, že zase vznikají takovéto nepřátelské bloky, kdy se strany proti sobě ostře vymezují až takovýmito billboardy, dá se předpokládat, že dojde k dalšímu podkopání důvěry v politiku jako takovou,” uvedla pro ParlamentníListy.cz Lebedová.

A pokračuje: “Voliči pak nebudou vědět, koho mají volit, když jakékoliv volby, i proti vymezení se proti etablovaným parlamentním stranám, zase povedou k tomu, že se politici ani na té komunální či krajské úrovni nebudou schopni dohodnout. Z mého pohledu to rozhodně nemůže přispět k vyšší důvěře v politiku a větší spokojenosti s politikou,” doplnila politoložka.

Občanskými demokraty kritizované uskupení Zlínská výzva tvoří TOP 09, Starostové a nezávislí, Strana zelených, Zlínské hnutí nezávislých, Strana práv občanů - Zemanovci a hnutí za Morální očistu radnice.

(relatedarticles title="Psali jsme:" articles="239180,238630,238066,239219,239602" /)

Ptejte se politiků, ptejte se Vašich volených zastupitelů, pište, co Vám osobně vadí. Registrojte se na našem serveru ZDE.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1332&clanek=239615>

Rejdaři si stěžují Bruselu

16.7.2012 Euro str. 12 Monitor
(bh)

Evropská unie

Čeští rejdaři splnili svou hrozbu a Evropské komisi poslali stížnost na diskriminační postup státu. Podle nich vláda investuje především do silniční a železniční dopravy, zatímco vodní cesty zanedbává. Smlouvy EU přitom podporu pouze vybraných průmyslových odvětví zakazují.

Dopis do Bruselu zaslal jménem tří dopravců – Evropské vodní dopravy-sped, ČSPL a společnosti Konakl – advokát Arsene Verny. Odborník na evropské právo věří, že v případě úspěchu mohou rejdaři

nárokovat až šestimiliardové odškodné. Nikoliv ale u Evropské komise, protože ta rozhodne jen o tom, jestli je stížnost oprávněná. Teprve pak by bylo možné dovolávat se českých soudů. Bez bruselského požehnání je šance téměř nulová.

Přesvědčila se o tom společnost ČSPL, která se kvůli nesplavnosti Labe domáhala téměř dvou miliard korun. Její stížnost ale letos na jaře zamítl Ústavní soud.

Pro ústeckého rodáka Arseny Vernyho nejde o první českou kauzu s mezinárodním rozměrem. Je jedním z právníků, kteří jménem České fotovoltaické asociace připravují hromadnou žalobu na Českou republiku kvůli dodatečnému zdanění solárních elektráren. Verny má vlastní advokátní praxi v Praze, v Drážďanech pracuje pro právní kancelář esb Rechtsanwälte. V minulosti také přednášel evropské právo na Vysoké škole ekonomické a Fakultě sociálních věd UK. V Česku také zkoušel podnikat – i když neúspěšně. Realitní společnost Hájek, v níž předsedá dozorčí radě, je v úpadku.

Více k tématu lodní dopravy na str. 18

Foto autor| FOTO • archiv, Hynek Glos

Komunikaci s veřejností považuje podle průzkumu za důležitou devět z deseti firem v ČR

16.7.2012 mediafax.cz str. 00

Pro firmy působící v Česku je důležité, jak jsou vnímány veřejností, a uvědomují si tedy význam public relations, drtivá většina z nich považuje PR za nezbytnou součást své firemní komunikace. (Ilustrační foto: © Mediafaxfoto.cz)

PRAHA / 10:55, 16. 07. 2012

Pro firmy působící v Česku je důležité, jak jsou vnímány veřejností, a uvědomují si tedy význam public relations, drtivá většina z nich považuje PR za nezbytnou součást své firemní komunikace. Vyplývá to z průzkumu agentur AMI Communications a STEM/MARK zveřejněného v pondělí.

Mezi nejčastěji využívané oblasti PR služeb v současnosti patří podle průzkumu mezi firemními manažery komunikace on-line komunikace, následována interní komunikací, pořádáním akcí a nástroji media relations. Velký potenciál je spatřován v komunikaci na sociálních sítích.

Téměř všechny firmy působící v ČR považují vztahy a komunikaci s veřejností za důležitou součást svého působení. "Devadesát tři procent dotázaných vnímá public relations jako nástroj, který má vliv na důvěryhodnost firmy. Za užitečný nástroj produktové komunikace považuje PR 92 procent respondentů. To, že je PR nezbytnou součástí korporátní komunikace, uvedlo 91 procent dotázaných," přiblížil výsledky průzkumu Milan Hejl, managing partner AMI Communications.

"Dvě třetiny respondentů hodnotí PR jako efektivní nástroj komunikace. To, zda má firma pro svou komunikaci využít spíše nástroje reklamy, přímé komunikace či PR, je vždy velmi individuální. Záleží na konkrétních potřebách společnosti, na povaze a cílech kampaně. V praxi velkých firem se osvědčuje kombinace všech způsobů," doplnila Denisa Kasl Kollmannová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR na FSV UK v Praze.

Filip Sušanka

ČT3: A co děti, budou si mít kde hrát?

12.7.2012 blisty.cz str. 00

Štěpán Kotrba

Rada ČT se chová jako slepá, hluchá a blbá. Proces projednávání dětského kanálu, který začal na posledním zasedání Rady 11. 7. 2012, odporuje logice i dikci zákona o ČT. Generální ředitel ČT Dvořák se chová jako diletant, rozhazující cizí peníze a Rada tento postup nerozporuje. Tím se radní stávají servilně přitakávacími spoluviníky. Jediný z nich, který má rozum v hlavě a dal si práci s přečtením zákona, je docent Mezulánik z mediální katedry UJAK. Jeden z patnácti - není to trochu málo???

Britské listy exkluzivně disponují Dvořákovým projektem ČT3. Podle projektu má kanál pro děti vysílat 24 hodin. Je ten člověk normální? Stroze zpravodajsky to napsal server Česká média:

Člen Rady České televize (ČT) Radek Mezulánik, v současnosti asi největší kritik vedení generálního ředitele ČT Petra Dvořáka, se na svém blogu ohradil proti navrhovanému postupu Rady ČT v projektu nového dětského kanálu ČT3. Podle Mezulánika nepřichází v úvahu návrh usnesení, kterým rada požaduje od generálního ředitele informace o přípravách tohoto nového kanálu veřejnoprávní televize. Předložené usnesení nepřichází v úvahu. K tomu, aby mohl GŘ pokračovat v přípravách a v investicích do příprav Programu ČT 3, potřebuje souhlas Rady (o který musí požádat), resp. protože se zcela jistě jedná o strategický plán rozvoje ČT, podléhá ze zákona schválení Radou ČT. Teprve schválí-li Rada ČT Program ČT 3 mohou pokračovat jakékoli další přípravné práce, konstatuje Mezulánik. Dodává zároveň, že v současnosti ani takový postup není možný. Důvody k tomu vidí radní napříč celým dokumentem projektu ČT3, který předložil Petr Dvořák, v oblastech řízení, programu, financování či po technické stránce.

Česká média: Projekt ČT3 pokračuje. K 1. říjnu předloží generální ředitel Petr Dvořák Radě ČT informaci o jeho vývoji ZDE

Radek Mezulánik: Česká televize by potřebovala nové vedení ZDE

Člen Rady Mezulánik obdržel od předsednictva Rady už před jednáním Rady 11.7. už předem navržené usnesení:

Rada obdržela materiál Program ČT 3 program pro děti, mládež a vzdělávání, konstatuje, že byla s obsahem materiálu seznámena na pracovním setkání, pořádaném generálním ředitelem dne 6. 6. 2012 a žádá generálního ředitele, aby byla informována o přípravách Programu ČT 3 program pro děti, mládež a vzdělávání, v termínu do ?..

Na svém blogu zveřejnil Mezulánik obsáhlou reakci, kterou zaslal i členům Rady, protože na jednání 11. 7. nebyl přítomen. V ní na úvod konstatuje:

Předložené usnesení nepřichází v úvahu. K tomu, aby mohl GŘ pokračovat v přípravách a v investicích do příprav Programu ČT 3, potřebuje souhlas Rady (o který musí požádat), resp. protože se zcela jistě jedná o strategický plán rozvoje ČT, podléhá ze zákona schválení Radou ČT. Teprve schválí-li Rada ČT Program ČT 3, mohou pokračovat jakékoli další přípravné práce. Schválení však v současné podobě nepřichází v úvahu viz níže.

Navrhuji tedy usnesení:

Rada bere na vědomí materiál Program ČT3 program pro děti, mládež a vzdělávání.

Rada zřizuje odborný poradní orgán Panel Rady ČT k detailní oponentuře projektu dětského vysílání, složený z odborných pracovníků Výzkumného ústavu pedagogického a pedagogů vybraných škol. Členové Rady mohou do 8. 8. 2012 navrhnout členy Panelu.

Blog Radka Mezulánika: Několik poznámek pro Radu ZDE

Rada se s Mezulánikovým názorem neztotožnila. Projekt pouze vzala na vědomí s tím, že pokračování přistě.

Musím říci, že Mezulánikovo odůvodnění mi mluví z duše, ačkoliv Rada ČT s ním nesouhlasila. Nebo možná právě proto. Souhlasím prakticky se všemi body jeho textu. Mezulánik pochopil kompetentním a tvůrčím způsobem smysl veřejné služby i cíl, který by mělo vysílání pro děti sledovat. Pokusím se ho proto po jednotlivých bodech okomentovat, doplnit a rozšířit o další aspekty.

Sdělením, že Rada bere na vědomí dokument, znamená, že Rada ví o jeho existenci. Nic víc. Zákon o ČT hovoří jasně. Rada musí dokument podle §8 odst. j) schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje, což tento projekt zcela jistě je.

Čili Rada musí převzít odpovědnost ne za program konkrétního dne vysílání (jak furt papouškuje místopředsedkyně Eklová a po ní i jiní méně inteligentní členové Rady, kteří si přečetli onu jednu větu z § 8 odst. 4 zákona o ČT), ale za dlouhodobý obsahový a dramaturgický rámeček. Za obsahovou podobu stanice a způsob, jakým bude naplňovat veřejnou službu a jak hospodárně. To je ZÁKLADNÍ ÚKOL RADY. Pokud to stávající Rada neví a nechce vědět, je na odvolání, neboť se zpronevřuje tomu, co jí zákon výslovně NAŘIZUJE.

Mělo by být zájmem Sněmovny, respektive přinejmenším poslanců jejího volebního výboru, vyžadovat od Rady detailní informace k Dvořákově projektu, dát ho prostudovat odborníkům a naslouchat odborné veřejnosti k obsahu takového vysílání. Například na nějakém celodenním semináři. Mělo by být zájmem i školského výboru, pozvat si Dvořáka a Radu ČT na prezentaci. Nejde o politiku. Jde o obsah, který tak jako tak více či méně bude mít reflexi ve školách. Ke kterému se budou vyjadřovat učitelé. Až se podepíší smlouvy a vysílání bude vypadat tak, jako nové Události, bude už pozdě.

Mezulánik správně konstatuje, že

Koncepce postrádá

jakoukoli zmínku o tom, že tým srovnával zkušenosti z obdobných evropských programů. V čem se zásadně liší, v čem jsou specifika diváka? Naopak v čem vychází zásadně ze zahraničních zkušeností? (jediná zmínka o členění věkových skupin BBC str. 6)

Veřejná služba v oblasti televizního vysílání znamená (podle § 2 zákona) naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb ČESKÉ společnosti a potřebu zachovat mediální pluralitu. Tolik zákon. Ne mít o jeden komerční kanál navíc z prostředků veřejnosti, koncesionářů.

Sociolog Petr Sak dlouhodobě (už více než třicet let) sleduje českou mládež a její chování. Napsal o tom řadu knih, periodicky zveřejňoval výzkumy. Samozřejmě existují odlišnosti v chování a postojích mezi českými dětmi a dětmi např. z Velké Británie, i když se stále více stírají. Existují zásadní rozdíly v zkušenosti se vzdáváním, hrou, se sporty, v chápání kolektivu, roli a velikosti rodiny a roli a chováním rodičů při výchově dětí, v sociálním statusu, sociálním kontextu, jiný vztah k literatuře, k cizím kulturám, k náboženství, k autoritám? Všechny mají dlouhodobý charakter vyplývají z mezigeneračního přenosu informací, ve vlivech, které měli vliv na formování názorů rodičů a prarodičů, v pedagogických a sociálně psychologických stereotypech za socialismu. Přenášet například britský model mechanicky (nákupem licencí pořadů BBC) jde jen velmi omezeně. Sesame Street a Kouzelná školka jsou si podobné, ale ne moc. Sice Houfovi Jů a Hele jsou jako by z oka vypadli figurkám Super Heroes z britského kultovního seriálu, ale jejich chování a psychologie jsou odlišné. Ještě větší rozdíly jsou mezi programy a hodnotami dětí z USA. Pokud by došlo k bezduchému nákupu zahraničních západních programů (a harmonogram spuštění stanice dle projektu ani rozpočty nic jiného neumožňují), děti by se odcizily svým rodičům, svým knížkám a své kultuře.

Dnes už víme, jaké škody na dětské psychice napáchalo svaté nadšení z počátků devadesátých let, kdy do dětských pokojíčků vtrhli Kačeři a hravivý Strýček Skrblík, následování Želvami Ninja, Šmouly a dalšími zrudami Hollywoodu. Nevratně přeprogramovaly hodnoty dětí, jejich vztahy generační i mezigenerační. Styl hovoru, charakter chování, zejména v krizových situacích. Přibýlo sobectví, povrchnosti, agresivity, neúcty ke starším.

Medvědi od Kolína s produkcí Buena Vista Int. soutěžit nedokázaly. Zanikla ve světě tak uznávaná česká animátorská škola, zkrachovalo nuselské Studio Bratří v triku i ateliery Zlín, kde začínala se svými experimenty Hermína Týrlová či Karel Zeman. Staly se z nich Ateliery Bonton. Dnes se už neexperimentuje, dnes se vyrábí a prodává. Ne s tisícovými, ale milionovými rozpočty. Cestu do pravěku, Vynález zkázy, Na kometě i další technologicky převratné filmy vznikaly za skromných podmínek, ale s geniálními kreatívci v svobodném, tvůrčím

prostředí. Pro děti, ne pro kšeft. Krysáci ze studia Sp2 propad posledních dvou desítek let, zejména estetický, nezachrání.

Ty tehdejší děti jsou dnes dnešní dospívající mládež či nastávající rodiče. Vyrostli na americké komerční produkci pro děti tehdy do kouta zahnané ČT a ambiciózní Novy. Vyrostli v kapitalismu bez zásad a pravidel. Morálku jim určovalo MÍT, ne BÝT. Milovaly hamburgery a CocaColu. Dospěli s rozvedenými rodiči, kriminálkou Miami Vice a Sexem ve městě.

sociální skupiny a jejich programová orientace? Předpokládá se homogenní sociální stratifikace?

Jak vysvětlit dětem český sociální kontext roku 2012, palčivá témata mnoha rodin? Homogenní sociální stratifikace je nemožná. Protože v reálném světě neexistuje. O propagovaných hodnotách sociálně stratifikované společnosti není v projektu ani slovo. A přitom bez této dramaturgické úvahy není možné uvažovat o dalším věkové stratifikaci jednotlivých segmentů vysílání, výběru titulů k nákupu, vlastní výrobě?

kooperace technických platform v interaktivitě? (V projektu je uvažováno pouze o kooperaci vysílání a internetu pro odpovědi a zaslané příspěvky dětí.)

Veřejná mediální služba není jen Dvořákem řízená instituce. Je to i Český rozhlas. Jeto i internet obou institucí. Jsou to časopisy, CD a DVD, internetové obchody. Notové vydavatelství. Bude si ČT a ČRo konkurovat, a nebo budou programově i marketingově kooperovat? Budou třeba kooperovat i výrobně? Bude točit ČRo pro ČT a ČT pro ČRo? Projekt dětského vysílání Filipa Rožánka z ČRo, který má realizovat čerstvě přijatá Zora Jandová, také nepočítá s kooperací, protože k ní ze strany ČT nebyla vůle. ČRo by ji určitě uvítal. Místo toho ale Dvořák vážně uvažuje o tom, že zbaví multiplex veřejné služby rozhlasového obsahu, aby měl kam dát svůj dětský kanál. Přes protesty managementu ČRo. Primitivní buranská úvaha bývalého ředitele Novy, v právní rovině zpochybňující odlišnost multiplexu veřejné služby od komerčního multiplexu a exkluzivitu takového partnerství. Interaktivní kooperaci mnoha platform uplatňuje například síťové vysílání americké vzdělávací televize CBS. Multiplexu veřejné služby se nabízí ještě exkluzivnější možnosti v multimedializaci obsahu při kooperaci ČT a ČRo. Dvořák o nich neví, a nebo nechce vědět. Spíš neví nebo není schopen tyto možnosti pochopit. Aktivitu nových médií pro děti omezil v projektu na losování, hlasování a chatování.

je uváděna nezbytnost výjimky ze zákona na 20% programu regionálních studií (nejde tu o trojského koně, který má ČT umožnit těch 20% zrušit zcela??)

Toto je jeden z mála bodů, ve kterém s Mezulánikem nesouhlasím. Ale to je tím, že spolu se Zdeňkem Duspivou, Nikolajem Savickým, Irenou Ryšánkovou a Helenou Havlíkovou patřím k veřejnoprávním pamětníkům procesu digitalizace televizní i nástupu rozhlasové. Po dokončení televizní digitalizace (switch off) se počítalo s přehodnocením celého konceptu procent pro regionální produkci. Už je jasné, že studio v Brně a Ostravě nikdo nezruší ani nezakonzervuje a lidé zde budou mít práce dost. Výkaz procent pro regionální tvorbu počítal v rozhlasu i v televizi s jiným počtem stanic. Nyní se přeformátovává ČT 1 i ČT 2, vznikla ČT 24 a ČT 4, vzniká ČT 5. Všechny jsou z podstaty digitálního vysílání celoplošné. Procenta se počítají jinak, počty odvysílaných hodin narostly do závratných výšek. Dnes už procenta uměle diskriminují Prahu, vytvářejí prostor pro samoučelnou produkční manipulaci a nijak neracionalizují výrobní a technologické kapacity jednotlivých studií. Rozhlas už například několik let tyto procenta nedodržuje, dodržovat je ani nemůže. Porušuje tak zákon. V každé zprávě Rady ČRo je o tom od roku 2006 zmínka či několik dlouhých odstavců (sám jsem ho po tři roky psal), vůle k řešení (rušení či přepracování procent povinné regionální produkce jiným vzorcem, který by odpovídal realitě a trvalé udržitelnosti) se ve Sněmovně za celou dlouhou dobu nenašla. Poslanci mají jiné starosti. Zprávy s konstatováním porušení zákona v tomto bodě schvalují bez výhrad.

Koncepce:

program je koncipován jako 24 hodin a je pak logicky hybridní:

Lze si představit omezené vysílání v rozpětí časů pro děti a mládež (úspora a omezení hybridnosti)

06-20 pro děti a mládež (skupina 4-8, 9-12 [skupina 13-15 je vypuštěna str.5] a dále skupina 16-18 [od 20 hodin do 22])

od 22 drsnější pro mládež a alternativa

v pozdních hodinách reprízy atd.

Čím se to pak v těchto hodinách liší od ČT1 a 2 a proč je to vůbec v těchto hodinách vysíláno?

Toto je nejtragičtější částí Dvořákova projektu. Ukazuje se, že Dvořákův tým NEVÍ, PRO KOHO CHCE V JAKÉM ČASE VYSÍLAT. Součástí projektu není poctivá analýza chování cílových skupin během pracovních dnů a víkendu. Okna pro cestu do školy, analýza vzdělávacích aktivit předškoláků i školáků a jejich multimediální či crossmediální podpora, okna pro oběd a klidové aktivity, cestu ze školy, analýza časů na vyčistit zuby, vyčůrat a spát pro jednotlivé věkové kategorie.

Učitelům přitom zoufale chybí mediální podpora školního programu kdysi existující Vysílání pro školy.

Dvořák a jeho tým nejspíš neví (ovšem radní Mezulánik a nejspíš ani zbytek Rady také ne), že součástí budoucího vysílání bude muset být labeling (povinné označování charakteru pořadů dle vhodnosti pro jednotlivé kategorie diváků bývalá hvězdička, ale dnes daleko stratifikovanější) a ŽÁDNÝ program v ČR do 18:00 nebude moci vysílat žádný pořad, nevhodný pro děti do 12 let. Od 22:00 už musí být KAŽDÝ program nehodný pro mládež do 18 let. S tímto omezením evropské směrnice a evropské vysílací praxe se budou muset vyrovnat VŠECHNY PROGRAMY VŠECH ČESKÝCH TELEVIZÍ (i ty komerční pro ty to bude rána?). O labelingu hovoří projekt v jedné větě. Co chce Dvořák vysílat po 22 hodině? A proč? Mezulánikova řečnická otázka Čím se to pak v těchto hodinách liší od ČT1 a 2? je na místě. Efektivita vysílání repríz ČT1 či ČT2 není efektivním využitím prostředků z veřejných zdrojů.

Podrobnosti o labelingu viz: RYŠÁNKOVÁ, Irena. Označování audiovizuálních obsahů v České republice. Praha, 2009. 253 s. Bakalářská diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Katedra mediálních studií, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK, Vedoucí bakalářské diplomové práce Prof. PhDr. Jan Jiráček, Ph. D.

Obecně lze vyčíst z textu, že jde především o zábavně zaměřený kanál.

To je další tragické zjištění. Ano. S rozpočty a výrobními lhůtami může divák zapomenout na přehršel původní české tvorby, která by naplnila seriózní projekt, splňující požadavky na zákonem požadovanou veřejnou službu v oblasti televizního vysílání (kdyby už teď seriózní projekt existoval).

Podrobnosti o tom, co vše se tím myslí, podává Statut ČT a hlavně Kodex ČT, Parlamentem vzatý na vědomí. V něm je i speciální kapitola, věnovaná dětskému divákovi. Nicméně koncesionářovo dítě dostane to, co dnes dostává převážně na ČT2, okořeněno pár akvizicemi dětských filmů a reprízami. Zbytek budou tvořit akvizice ze zahraničí. Vzhledem k absenci seriózní analýzy nabídky televizí ze zemí EBU nepředpokládám mnoho akvizic španělských, italských či tak inspirativních skandinávských. Pro značnou část českých diváků by to mohl být kulturní šok.

Vzpomeňte na rozpustilou Pippi dlouhou punčochu Pippi Lngstrump (kniha 1948, film a seriál 1969-73, pokračování remake 1988) švédské autorky Astrid Lindgrenové (1907-2002) s desetiletou, nebezpečně nezávislou a značně nekonvenční hrdinkou, představovanou Inger Nilssonovou. Mnozí konzervativní rodiče Pipi pro nevyhovnost nevydýchali ani po dvaceti letech od vzniku knihy, mnozí z pruděnějších kultur ještě ani dnes. Hrát si se strážníky na babu na střeše vlastního squatovaného domu se nenosí ještě ani v roce 2012. Mít za otce piráta také ne. Učitelka z NDR v roce 1975 četla ve třídě nahlas dětem z Pipi a byla propuštěna. Liberální (ne lhostejná) výchova chce liberální společnost i liberální školu. Liberální hodnoty. Máme je?

Pipi je přitom i dnes vynikající příklad emancipované a sebevědomé veřejné mediální služby. I přes své stáří.

Zadání by mělo být přece jen přesněji specifikováno, než je v čl.3. Asi by mělo vycházet z nějakého cíleného rozboru hodnotových orientací jednotlivých věkových skupin, což by si patrně vyžádalo nějakou spolupráci se sociology (vývojové trendy kupř. mezigenerační solidarita; vztah k handicapovaným; domácí násilí; poznávání life stylu ve světě; odlišné kultury; základní orientace v mytologii a příbězích biblických atd.)

Zjištění sociologů o české rodině a jejich dětech a české škole (do kterého by ovšem televize, s vědomím a po souhlasu Rady musela investovat značné částky, přesně definovat zadání, stratifikovat dle věkových kategorií (po školním roce), sociálního statusu i velikosti sídel a udržovat výzkumy kontinuálně s roční periodicitou a o tom v projektu není ani slovo, ačkoliv si to vyžádá nemalé prostředky), by generálního ředitele i jeho programové pracovníky přivedly ze žvanivých oblak na tvrdou zem českého pedagogického a psychologického úhuru. Už jen reprezentativní výzkum hodnotové orientace dětí by byl veskrze užitečnou veřejnou službou. Zrcadlem ministru školství, politikům i koncesionářům samým v roli rodičů. Udělat se musí, pokud má být

projekt realistický a ne z prstu vycucaný a od stolu napsaný. A pokud bude udělaný a z veřejných peněz zaplacený, bude muset být jako součást projektu dle § 8 takto i zveřejněný.

Obecně postrádám v tomto členění nějaký solidnější reprezentativní průzkum, který by ukázal, jak jsou v oblasti audiovizuální děti v těchto skupinách orientovány (lifestylový výzkum [na jakém vzorku, kdy, jak reprezentativní] nemá žádnou vypovídací validitu v otázce, na co se děti dívají? Jsou to diváci ČT? Asi ne pouze. A kterých tedy dalších stanic a jakých programových orientací?)

Tento průzkum by už dávno mělo mít oddělení diváckého výzkumu. Povinností je ho v rámci projektu projednat a po schválení zveřejnit také. Další průzkumy na toto téma periodicky zveřejňuje Petr Sak. Neomezoval bych průzkumy pouze na multimédia, ale ve shodě se Sakem na všechny aspekty trávení školou neorganizovaného volného času (knihy, časopisy, sport, hudba, zájmová činnost?). Věnoval bych se i sémantice zejména specifickým projevům dětské řeči a označování (zkratky a novotvary, přezdívky, oslovení dospělých, školní argot), grafitti, dětské knize, dětské módě i komerčním značkám a spotřebnímu chování.

Výčet programů na ČT 3 zcela postrádá hudbu, sport [dokument, který je klíčový pro edukaci, je uváděn pouze jako: krátký, resp. drobný dokument (str. 6)]

Třetí tragédie. Programová impotence. Mezulánik ji nicméně rámcově řeší (viz níže).

jak vysoké procento archivů pro děti vyhovuje alespoň orientačně technickému standardu?

Prvek, ve kterém s Mezulánikem nesouhlasím a kterým bych se já osobně nezabýval. Generace odkojená rozlišením a internetovou kvalitou Youtube nepotřebuje u archivních snímků technický standard, ale poutavé SDĚLENÍ. Velký Příběh. Vinnetou je stále oblíbeným hrdinou, přestože byl natočen v Jugoslávii na německý film ORWO a dnes už je vyrudlý a zrnitý? Zemanovy reminiscence Verneovek jsou černobílé a dodnes je to excelentní filmařina.

Predikce sledovanosti (share) je uváděna při 100% pokrytí. Proč není uváděna predikce pro hybridní pokrytí, které je uvedeno v projektu?

Také prvek, kterým bych se prozatím nezabýval. Jeto běh na dlouhou trať s mnoha proměnnými. Predikce sledovanosti u projektu ČT 24 byla před začátkem vysílání 3%, realita začátku 0,3%. Dnes ČT může uvažovat i o špičkách 15 či 20 procent.

Jak bude program řízen?

Zdá se, že zcela nesystémově vzhledem k ostatním kanálům

čl.8 vytvořena redakce??? (žádný kanál nemá redakci) ;

ustaveny TS vývoje??? (PTS podle předpokladů nejsou součástí Vývoje dle Rozhodnutí GR 55, jsou autonomní dětská tvorba bude mít více TS?)

čl. 9 programový tým ČT 3??? co je jeho součástí?

Zdá se, jakoby ČT 3 byl postaven zcela mimo systémové schéma řízení ostatních programů (je to záměr? nebo je to náhoda a neznalost zpracovatelského týmu?)

Obávám se, že chaos v instituci, která je už několik let ve stádiu perestrojky, de facto řízené na středním či nižším středním stupni, nikoliv v ředitelské kanceláři, nabral takovou podobu, že levice zde neví, co chce dělat pravice. A pravice si dává pozor, aby to levici neřekla. Mohlo by to být vyraženo konkurenci. Ať už tak nebo jinak, program pro tuto stanici je tak specifický, že bych nedoporučoval programovému řediteli Milanu Fridrichovi s mentalitou arénového býka v říji, aby se do něj moc pletl, i když jeho arte inovace ČT2 byly bleskurychlé a excelentní.

Financování a technická stránka:

Dvě naprosto tragické kapitoly vzniku nové stanice.

financování z úspor?

je možné po velmi omezený čas klasická trajektorie (obecná inflace cen, růst nákladů) je: zvýšení poplatků, v prvních letech se vytváří úspory, v dalších letech se tvoří vyrovnaný rozpočet z úspor a dál to již bez zvýšení poplatků není možné.

Zvonkajšku to tak vyzerá, řekl by major Terazky. Terazky. A za několik let se ukáže, že to bude nutnost. Je lepší si to přiznat hned. Ví se to už dlouho. A je to nutnost. Financování veřejné služby tak jako tak musí projít inovací. Ne ale pod taktovkou zdivočelých ódeesáků z iniciativy eStát. Myslím, že by byla škoda, kdyby ČT dopadla jako STV za časů darebáka Rybníčka. Nevzpamatovala se z toho dodnes, manažerské schopnosti jakkoliv geniálního následujícího ředitele nato nestačily, pokud by nenarazil na ropu. A skrytý deficit se dnes

blíží miliardě EUR. Zaplatit ho bude muset Ficova vláda, i když si stále myslí, že ne. Pokud ne, bude to vizitka sociálně demokratického premiéra. Už není v křesle poprvé, aby nevěděl, že krávu musí krmit, když ji chce dojit.

Kdy je předpoklad, že ČT bude žádat o zvýšení poplatků?

Po změně této neschopné vlády.

Jak bude dosaženo uvedených úspor?

Nemůže a nesmí to být na úkor mezd, majetku, ani výroby a distribuce. Musí dojít k rozvoji využívání majetku, k externí výrobě a postprodukci, k využívání zdrojů evropského financování, a zejména k objednávce státu na výrobu edukativních multimediálních materiálů (televizních učebnic apod.) ČT musí také v střednědobém horizontu striktně redukovat s pomocí zákonných opatření státu tantiémové požadavky tvůrců a jejich ochranných vydíracích organizací, extendujících své požadavky do nemravné podoby a preferovat práce s vyloučením striktně používaného copyrightu využívat více licencí creative commons. Stát v podobě Parlamentu by měl zvážit roli povinného a nuceného využívání externí výroby v tom rozsahu, jak ji nařídil kdysi. Česká televize by měla také daleko efektivněji využívat ty kapacity a zdroje, které má.

Zdá se, že struktura nákladů projektu neuvádí náklady na vysílání (jaké budou náklady na vysílání, resp. také pronájem na 4 sítě?? viz. dopis Předsedy Rady ČTÚ, který sice uvádí příslib přístupu, nejsou tam ale žádné úvahy o nákladech?)

To je zásadní chyba celého projektu, i když chápu, že zrovna toto je údaj, který by měl být předmětem ochrany obchodního tajemství podle §17 obchodního zákoníku, nejlépe tak, že by členové Rady jednali s vyloučením veškeré veřejnosti, včetně nové pracovnice svého vlastního sekretariátu, která je funkcionářkou ODS a členkou místní organizace Jany Dědečkové. S takovýmto angažovaným sekretariátem se nelze spolehnout na utajení čehokoliv.

Plně souhlasím s tím, že

Stanice pro děti musí být primárně INTERAKTIVNĚ VZDĚLÁVACÍ, ne pasivně zábavná. To za prvé.

Stanice musí být ve státě tou nejlepší multimediální mateřskou a základní školou. Ne výsměchem jejím cílům. Musí být naplněním Komenského hesla ŠKOLA HROU a ne naplněním sloganu Sedávep panenka v koutě.

Stanice musí svůj program vytvářet v široké kooperaci s odbornou pedagogickou veřejností, ne za bukem v kancelářích ČT. Souhlas reprezentativního panelu pedagogických odborníků po veřejné prezentaci a odborné diskuzi iniciované Radou považují za důležitější než souhlas Rady a v každém případě podmiňující souhlas Rady.

Tento faktor odborné oponentury externími pedagogickými autoritami i učiteli z praxe považují za stěžejní. Ostatní jsou ve věci laiky, včetně členů Rady. Ti, kteří si myslí, že to zvládnou, navíc nebezpečnými arogantními diletanty. Nezvádnou.

Rada je povinna jako zákonem zřízený orgán postupovat v mezích své působnosti s péčí řádného hospodáře, protože nehospodaří s majetkem a hodnotami svými, ale svěřenými. Příkladem špatné praxe jsme byli svědky při projednávání vydání bývalé ministryně obrany Parkanové k trestnímu stíhání. Měla funkci a k ní měla i odpovědnost. Jestli si Rada ČT myslí, že s jejich funkcemi se odpovědnost za dodržování zákona neváže a lze beztrestně žvanit cokoliv, mýlí se.

Zřídit si externí expertně-poradní orgán Rady lze a zákon to dokonce vyžaduje. Radě zákon o ČT nařizuje mít dozorčí komisi na kontrolu hospodaření ČT. Obchodní zákoník (kterým se Rada jako součást ČT musí řídit přiměřeně účelu, pro který byla zřízena), jí nařizuje jednat kvalifikovaně. Což nejde ve věcech právních bez externího poradenství stejně, jako ve věcech dětské pedagogiky a sociální psychologie.

Právní statut Panelu, který požaduje Mezulánik v návrhu usnesení, který prozatím Radou neprošel, může být obdobné statutu právní kanceláře, kterou si Rada najímá na analýzy smluv. Rada Českého rozhlasu, které jsem byl já i předseda Rady ČT Uhde členem, měla své externí spolupracovníky na monitoring vysílání a jeho hodnocení. Žádnému zákonu to neodporovalo, rozpočet na tyto externí služby pro Radu byl stejně jako rozpočet pro právní kancelář součástí rozpočtu Rady jako zvláštní kapitoly rozpočtu ČRo. Analogicky může a dokonce musí postupovat Rada ČT nyní, neboť je dalece mimo kvalifikaci všech radních rozhodovat o projektu dětské stanice kvalifikovaně.

Projekt neobsahuje žádný dramaturgický záměr čeho vysíláním dosáhnout. Přilepit děti k obrazovkám k čemukoliv z akvizice, případně je nechat sedět před sitcomy? Ne. Výchova hloupých, tlustých a pasivních dětí není a nemůže být cílem veřejné služby.

Na to nelze říct nic jiného, než že NENÍ. Bohužel to dle projektu neví generální ředitel. Možná proto, že se stále ještě neobtěžoval přečíst si něco teorií o veřejné mediální službě a pochopit je. Chce to dovzdělat se v mediálních studiích, pane řediteli. Mezulánik je docentem a šéfem katedry. Sice na ÚJAK, který nemá mezi vysokými školami díky zde studujícím misskám nejlepší pověst, ale zcela určitě ne díky jemu. Prozatím je Mezulánikovo vystoupení tím nejkvalifikovanějším, které jsem z úst kteréhokoliv radního slyšel. A to neříkám pedagogické kolegiality, ale protože je to fakt.

Jediný smysluplný záměr takové stanice je pomoci české základní škole a českému předškolnímu vzdělávání, podporovat českou kulturu pro děti a učit děti multikulturnímu, multietnickému soužití, k přírodě i lidem ohleduplnému chování.

Paragraf 2 zákona a kapitola věnovaná dětskému divákovi Kodexu ČT to neříkají lépe?

A to nejde většinou z Británie nebo Ameriky převzatých pořadů, to jde JEN většinou VLASTNÍCH původních, edukativně a na cílové skupiny orientovaných pořadů, respektujících a tvořivě rozpracovávajících Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání a Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání, při základní míře tolerance k odlišnostem waldorfského programu a Montessori pedagogice.

O tom ale návrh projektu neříká vůbec nic a z předloženého dokumentu není ani zřejmé, že by dramaturgie o edukativním naplnění jako primárním uvažovala. Z předloženého projektu mám dojem, že jde spíše o to děti bavit než vzdělávat.

Test veřejné služby

Projekt by měl obsahovat detailní rozpracování programu s vyznačením těchto kategorií:

[Účel záměr][očekávaný vzdělávací přínos][forma][struktura výstupu, výsledku].

Záměr by měl vždy navazovat na rámcové vzdělávací programy.

Test veřejné služby je jedním ze způsobů, jak prokázat oprávněnost veřejné služby a příjem veřejné podpory dle požadavků Evropské unie. I takový pravicový liberál, jakým je současný generální ředitel ČT Dvořák, musí akceptovat fakt nadřazenosti evropských směrnic nad českou legislativou a fakt, že ať chce nebo ne, jsme součástí Evropské unie a její směrnice jsou závazné i pro něj. Že musí evaluovat svůj program, pochopil i generální ředitel slavné BBC. I když u toho nejspíš zvracel. Pochopí to i Dvořák, a nebo půjde. Sám po vyčerpání možností rezistence nebo po odvolání, které v podtextu navrhuje Mezulánik a ke kterému Rada bude muset pod tlakem vlastního odvolání přistoupit nejspíš nejpozději na podzim.

Protože neevaluace nového programu ČT (ale i těch stávajících) něčím obdobným Public Value Testu BBC by tuto instituci přišla velmi drahá. I proto Rada už připravuje rozsáhlý systém zpětné analýzy obsahu. Tento systém je součástí vykazování plnění veřejné služby.

Evropská unie však vyžaduje od roku 2003 určit předem přesně a konkrétně povinnost resp. závazek poskytovatele veřejné služby, jeho povahu a délku trvání, identifikaci příjemce a území, na kterém je veřejná služba poskytována (relevantní trh), povahu případných výhradních práv nebo zvláštních práv udělených podnikovi, ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby resp. kompenzace veřejné podpory, stejně jako opatření směřující kvyloučení a případnému vrácení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby.

Konkrétnost: Závazek veřejné služby musí být pro příjemce kompenzačního příspěvku skutečným, přesně definovaným závazkem. Co se týče obsahu i rozsahu.

Transparentnost a předvídatelnost: Kalkulace, podle níž je určována výše příspěvku (dotace v tomto případě částí příjmu koncesionářských poplatků rozpočet stanice) musí být objektivním a průhledným způsobem předem vymezena.

Přiměřenost a nezbytnost: Kompenzace nesmí pokrývat tu část nákladů, jejichž vznik není z hlediska přiměřeného a nezbytného objemu předem deklarovaných požadovaných veřejných služeb nutný, a to s přihlédnutím k tomu, co je přiměřenou odměnou nebo ziskem pro poskytovatele veřejných služeb.

Porovnatelnost: Pokud nebyl poskytovatel služeb vybrán podle pravidel pro zadávání veřejných zakázek, musí být prokázáno, že výše kompenzačního příspěvku je opřena o analýzu nákladů a je porovnatelná s průměrnými náklady typických poskytovatelů srovnatelných veřejných služeb. Česká televize je poskytovatelem veřejné služby ze zákona, takže se na ni požadavek nákladové analýzy a porovnání vztahuje. Relevantním trhem pro analýzu výroby je televizně produkční trh ČR, relevantním trhem pro akvizice je EU.

Toto je systém nesmírně závažných podmínek, které se musí splnit kumulovaně všechny a Dvořákem předložený projekt je všechny nesplňuje.

Rada, která je odpovědná za naplňování těchto požadavků práva EU, je doteď bohorovně ignorovala. Přitom je má určeny v paragrafu 8 zákona o ČT, zejména v odst. 1 písm. d) jako povinnost sledovat naplňování

požadavků práva Evropských společenství na transparentnost finančních vztahů v ČT a v odst. 1 písm. i) jako povinnost dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání dle § 2?

Neplnění této povinnosti v souladu s judikátem Evropského soudního dvora z roku 2003 by bylo naprosto kruciólní selhání Rady a porušením práva, které může být velmi citelně sankcionováno. A protože televize neodpovídá za závazky státu a stát neodpovídá za závazky televize (§1), sankci by v plné míře hradila televize. Proto Rada, ještě PŘED definitivním schválením Dvořákova projektu, MUSÍ zajistit, aby projekt splňoval výše uvedená kritéria, musí mít nastaveny předem evaluační a kontrolní mechanismy a NESMÍ ROZHODNOUT KLADNĚ, pokud nebudou odpovídat požadavkům evropského práva a pokud podmínky nebudou splněny všechny.

Novinka, co, páni radní? ? S bezobsažným žvaněním diletantů je tentokrát konec.

Odpovědnost odpovědných je neoddiskutovatelná a z obchodního zákoníku vyplývá i ta vaše.

Takže pozor. Mezulánika nepodezírám, že by o evropských pravidlech poskytování veřejné podpory věděl něco víc, než ostatní radní. Ale při znalosti obecných zákonitostí veřejné služby a vnitřní poctivosti v přístupu ke své funkci instinktivně tuší, že Dvořákův projekt není v pořádku a schválit ho nelze.

To vyžaduje od dramaturgů zamyslet se nad tím, proč dětem ten který blok či pořad nabízí (a kdy ho nabízí), co v jeho rámci sleduje, co chce dětem zprostředkovat, co se dítě může prostřednictvím pořadu naučit, v čem se může rozvinout či zdokonalit, či k jakým znalostem, dovednostem, postojům i hodnotám (kompetencím) může blok přispět.

To by měl být hlavní test veřejné služby pro tyto pořady a hlavní odůvodnění jejich nasazení.

Možná a NUTNÁ koordinace a kooperace s Českým rozhlasem a jeho připravovaným dětským vysíláním zde vůbec není uvažována.

K naplnění tohoto záměru je ovšem třeba:

už nyní vytvořit interdisciplinární tým složený z externích pedagogických odborníků a učitelů, dramaturgů a scénáristů.

Každý záměr konzultovat a oponovat u pedagogických odborníků. V této souvislosti navrhuji (viz výše) vytvořit odborný poradní orgán panel Rady ČT k detailní oponentuře projektu dětského vysílání, složený z odborných pracovníků Výzkumného ústavu pedagogického pro MŠ a ZŠ1 a pedagogů vybraných škol. Rada není místem, kde by se měl program tvořit, je však bezesporu místem, kdyby se měl v souladu s úkolem Rady dle § 8 a s kontrolní funkcí Rady vůči všem bodům §2 zákona o ČT periodicky evaluovat.

To bez odborné konzultace nelze učinit kvalifikovaně.

osvojit si pedagogické kompetence v této oblasti stávající projekt naprosto tápe.

vytipovat okruhy aktivit, které je třeba mediálně podporovat a moderovat respektovat časový harmonogram předškolních dětí a zařízení.

Struktura programu

63-70 % převzatých pořadů (z naprosté většiny z anglofonní kultury?) je zcela nepřijatelné jako cíl i jako začátek vysílání veřejné služby. NAPROSTO NEPŘIJATELNÝ POMĚR.

Z mé strany naprostý souhlas.

Zahraniční materiály musí mít maximálně 30-40%, vyváženě rozvrstvené podle četnosti jazyků a kultur EU (a televizí EBU). První rok vysílání bude díky tomu samozřejmě dražší než další roky? (náběh výroby scénářů, ladění dramaturgie)

Není určeno, kolik z programu bude pasivně zábavní (sitcomy) a kolik vzdělávací a interaktivní. SITCOM NENÍ z principu formát veřejnoprávní.

Z mé strany opět naprostý souhlas. Sitcom není formát veřejnoprávní. Podporuje diváckou pasivitu a konzum obsahu čumění na telku. Jde o možnou okrajovou oddychovou zábavu, ale ne o primární formát naplnění veřejné služby. Na stupnici 1-5 bych tomuto formátu dal čtyřku, stejně jako tanečním soutěžím celebrit.

Losování je například naprosto nepřijatelný princip chování. Výhra MUSÍ být vždy orientována na dosažený výkon, NE NA NÁHODU.

Sazka zkrachovala i s Hušákem, pane řediteli. Mějte to prosím na paměti. Losujte si doma večer s manželkou? To, co funguje v komerční televizi, by nemělo a v tomto případě ani NESMÍ být náplní veřejné služby.

Výroba

Začínat výrobu 3 měsíce před spuštěním stanice je HAZARD s prvními dojmy diváků a pověstí stanice. Ne nepodobné hazardu, který generální ředitel předvedl při spouštění zpravodajství, oněch nových Událostí.

Příprava a oponentura scénářů musí probíhat daleko dříve. Stejně tak PRETESTY na cílových skupinách. Časový harmonogram před spuštěním stanice musí trvat minimálně 15 měsíců. (Rádio Wave ČRO se připravovalo 2,5 roku jako projekt Radium, během kterých se tvořil a ladil tým dramaturgie, pak po vzniku Wave vysílalo 6 měsíců do zdi, než šlo do éteru a to bylo hudební rádio pro teens bez výraznějších edukačních ambicí?, ale s ambicí nabídnout ALTERNATIVU komerčnímu programu pro stejnou cílovou skupinu)

Předložený projekt vůbec nepočítá s off-line programem a online HD video streaming platformou (stahovaným či pouštěným uvnitř výuky dle harmonogramu jednotlivých předmětů vzdělávání rozdělený podle ročníků, předmětů, kalendáře školního roku). Inspiraci lze najít například na US Education TV.

Projekt vůbec nezmiňuje otázku TOTÁLNÍHO VÝKUPU AUTORSKÝCH PRÁV kvůli možnosti (a nutnosti) poskytování veškerého obsahu bez omezení (školám, školkám i rodinám) prostřednictvím internetového multimediálního archivu (licence creative commons nebo copyright s šířením pro individuální užití, neziskové vzdělávání a neziskové komunitní aktivity zdarma). Podtrhuji: POUZE PRO NEZISKOVÉ.

Technická realizovatelnost

Varianta A odstranění programu ČRO NENÍ MOŽNÉ a je NEPŘIJATELNÉ z hlediska záměrů zákonodárce při tvorbě veřejnoprávního multiplexu umožnit poslech stanic ČRO v MUX 1. Bez souhlasu Českého rozhlasu, a ten nebyl na jednání GR ČT s GR ČRo dán, je nemožné o této variantě uvažovat, protože by nepřijatelným způsobem kanibalizovala veřejnou službu omezila by zásadním způsobem veřejnou službu Českého rozhlasu.

B není možné pro zhoršení podmínek příjmu

Varianta C vstup do komerčního multiplexu MUX4 je možné vnímat POUZE DOČASNĚ jako provizorium, neboť zde dojde ke konkurenční kolizi s programem TV Pohoda a vzhledem k propojování provozovatele multiplexu a provozovatele programu v jedné osobě jde o dlouhodobě nepřijatelný stav veřejnoprávního penězovodu do budování konkurence.

Toto je neuvěřitelný hazard generálního ředitele. Přijít na Radu a žádat schválení podle §8 tak technicky nezabezpečeného projektu je diletantismem.

Cílovým stavem musí být žádost zákonodárcům o vyhrazení druhého multiplexu veřejné služby z druhé série MU5-MUX9, vzniklé po opuštění analogového vysílání (switch off), které je stejně nutné pro rozvoj vysílání v HDTV rozvoj technologií tzv. superteletextu a extenze EPG do multimediální podoby. Bez tohoto druhého multiplexu veřejné služby není technologický rozvoj veřejné služby v horizontu 5-7 let při zachování principu terestrické dostupnosti možný.

Je nutná konzultace Rady ČT resp. generálního ředitele ČT Dvořáka či projektového vedoucího digitalizace Hanuše s Radou ČTU resp. jejím předsedou Dvořákem, jestli druhá série MUXů pro DVB-T vůbec bude existovat, zda nebudou vyhrazeny pro DVB-T2 MPEG4 či od kdy případně nebo zda uvolněné kmitočty nepohltí digitální dividenda ve prospěch rychleji se rozvíjejících jiných služeb. Dvořákem navržená varianta část MUX 4 považovat de iure za součást multiplexu veřejné služby dle zákona o ČT by pak tak byla jediná možná, ale vzhledem k de facto (i když ne de iure) monopolnímu postavení provozovatele by cenotvorbu šíření signálu měl kontrolovat regulátor od samého počátku. ČT by totiž v tu chvíli nebyla v rovnoprávném postavení vůči provozovatelům Pařízkovi a Železnému.

ČTU by musel ale závazně písemně deklarovat, že toto řešení připouští s ohledem na své oprávnění regulátora a že není v rozporu s definicí multiplexu veřejné služby, jak o něm mluví zákon o ČT.

§ 3 odst. 1 písm. b) definuje multiplex veřejné služby jako souhrnný datový tok složený z dílčích datových toků náležejících televizním a rozhlasovým programům, multimediálnímu obsahu a doplňkovým službám veřejné služby v oblasti televizního a rozhlasového vysílání, upravených pro společné šíření prostřednictvím zemské sítě vysílacích rádiových zařízení s plánovaným pokrytím alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu.

Tomu všemu by plán ČTU odpovídal, až na ochotu Pařízka k plánovanému pokrytí alespoň 95 % obyvatel České republiky. To by Pařízek musel předem písemně deklarovat. Jelikož zákon neurčuje, kdy toto plánované pokrytí musí nastat, může být deklarováno teoreticky bez operativní ekonomické nejistoty o návratnosti takové investice. Vzhledem k tomu, že Pařízek chce regionálně odpojovat, je stejně v jeho zájmu mít pokrytí co největší.

Rozvoj televizních technologií se stejně ubírá směrem k triple play v kabelových a satelitních sítích, kam míří i technologický rozvoj hybridního vysílání ČT na straně jedné a internetového vysílání na straně druhé a nějaké formě DVB-M vysílání v 3,5 a 4G sítích mobilních operátorů. Podíl terestrického vysílání na trhu vysílacích možností bude postupně klesat. V horizontu několika let dojde stejně k změně komprese z MPEG 2 na MPEG 4 v souvislosti s nasazením HDTV rozlišení. Ale to už bude doufejme i jiný zákon o ČT, řešící překotný technologický vývoj.

Varianta D ČT3+ČT4

Druhou, v projektu jakkoliv nezmíněnou možností je omezení vysílání ČT4 na večer (19:00-06:00) a sdílení obou programů na jedné vysílací síti s tím, že dětská resp. vzdělávací ČT3 by vysílala v časech 6:00-19:00). Vzhledem k nepřijatelně a neudržitelně narůstajícím nákladům na licence sportovních přenosů by toto sdílení mělo zásadní vliv na využití prostředků koncesionářů i efektivitě vysílání sítě ČT4 v dopoledních a odpoledních hodinách, a zároveň na zlevnění a veřejnoprávní charakter ČT4 (omezení drahých přenosů a záznamů vrcholového komerčního sportu - fotbalu i hokeje, amerického fotbalu apod., likvidace ryze komerčních a elitních sportů (F1, golf, Premier League), u kterých je objektivně pochybnost o veřejné službě.

Tato možnost by zásadním způsobem navýšila možný rozpočet pro ideální variantu ČT3, která by se tak mohla stát hrdým producentem dětského a vzdělávacího vysílání a opravdovým klenotem veřejné služby.

Přiznám se, že s tímto řešením sympatizuji. Je to asi tím, že jsem nevynikal na základní škole v šplhu a do míče jsem se třevoval s nechtí o něco menší, než jsem si nechával okopávat lýtka zpocenými spolužáky. V souvislosti s komercializací a všudypřítomnou marketingovou komodifikací národních sportů jako je fotbal či hokej, korupcí ve vrcholových soutěžích, v jejich úzké symbióze se sázkovým a reklamním byznysem, v neprůhledném toku neuvěřitelných částek mezi kluby za přestupy hráčů, s upadlou morálkou funkcionářů klubů a jejich spojením s organizovaným zločinem, s všudypřítomnou přítomností dopingu a hledání hranic zdraví ohrožujících, nepovažují ani já už dlouho mediální podporu vrcholového, zejména kompetitivního sportu za veřejnou službu. Ještě více zhnusenější jsem z vývoje olympijského hnutí, posunujících hranice nesmyslné technologické a marketingové bombastičnosti po planetě. Sport už se netýká starořeckého ideálu kalokagathia harmonické dokonalosti těla i ducha. Z olympijských staveb se stávají v civilním světě nepoužitelná monstra prázdné, olbřímí areály. Nesmyslně vyhozené, většinou veřejné peníze. Z násilí na fotbale, kterému kluby nechtějí čelit samy a dobrovolně, se stává semenišť a výcvikové pole násilníků, ohrožujících fašizujícími tendencemi společnost.

Sport se stal přívazkem konzumu umělohmotné obuvi a oblečení několika globálních firem, zátěží policejních jednotek a veřejné správy, prostředek vysávání veřejných rozpočtů. Průmysl. Nevidím důvod, proč platit z veřejných prostředků půl milionu měsíčně plat někomu, jehož přínos společnosti spočívá pouze v tom, že se umí lépe trefit do kulatého míče, když vysoce kvalifikovaný lékař ve veřejné nemocnici, který zachraňuje životy, bere slabou desetinu.

Troufl bych si v těchto souvislostech uvažovat o úplném zrušení ČT 4, neboť dle mého (přiznávám, že radikálního) názoru se už o veřejnou službu nejedná. Jedná se o marketingově a propagandisticky mediální podporu soukromého byznysu veřejnými penězi pod falešnými argumenty profesionálních lobbistů.

Podpora mládežnického a nekompetitivního sportování nepotřebuje specializovanou televizní stanici. To je součástí dětského vysílání. Stejně jako je tělocvik součástí kurikula základní školy. Peníze ušetřené za nákup licencí prvotřídních sportovních přenosů či zkomercializovaných olympiád bych s čistým svědomím, být ředitelem ČT před Radou obhájil a věnoval na masivní růst původní tvorby vzdělávacího obsahu televize pro děti a mládež, případně na přenosy sportovních her invalidů.

Shrnutí vývoje na lopatku

Současný vývoj v ČT začínám považovat za alarmující a dostávající nebezpečné tendence.

Nový ředitel přišel a začal utrácet. Půlmiliardový deficit rozpočtu je odůvodnitelný kvalitními projekty. Ne plíživým rebrandingem loga, přestavováním dekorací v zpravodajských pořadech či tím, jak si představuje Dvořák spuštění dětského kanálu, což předvedl "za bukem" v tomto projektu. Přestávám se divit, že nekoncepčnost, s jakou přistupuje k dlouhodobé strategii obsahového i technického rozvoje ČT vedla k odchodu řady odborníků z jeho poradní i exekutivní struktury. Být výstavním kanárkem v kleci není pro odborníka repre. Funkce chce kompetenci a odpovědnost. Jinak je to dekórum ne nepodobné medajli. Daj-li.

Spuštění pátého kanálu ČT považuji ale za velmi finančně odpovědný a náročný úkol, vyžadující ke splnění kritérií veřejné služby víc, než Dvořák deklaruje v nástinu rozpočtu. Neváhal bych souhlasit s vydáním stamilonů, kdybych viděl kompetenci Radě předloženého materiálu. Neváhal bych ani s navýšením rozpočtu nad "pěťhvězdičkovou" variantu. Ale chtěl bych vidět detaily. Analýzy. Projekty. Scénáře pilotních dílů. Mám ale jeden neodbytný pocit. Co se stane, až Dvořák tímto lehkovážným způsobem dohlédne na dno televizní kasy? Nepřijde pak na řadu nutnost začít prodávat nemovitý majetek? Tím, co mě varuje, je finanční situace CME, které byl Dvořák manažerem předtím, než přišel do ČT. O té už je veřejně známo, že je předlužená. A to nebyl dluh jen z doby Andruškovy... Nechtěl bych, aby i ČT byla zanedlouho minus 1,9 miliardy. Nezanebatelná by nebyla ani vize odmítnutí či výsměchu novému programu ze strany veřejnosti či jeho rozporu s hodnotami veřejné služby. Události se svým tisíckrát opakovaným bezduchým sloganem jsou mementem. Druhým příkladem manažerské krátkozrakosti a diletantismu dozorčího orgánu Rady je situace třetí instituce veřejné služby, která už je také v minusu. ČTK. Bez vize. A bez budoucnosti.

Přál bych si, aby Mezulánikova představa o tom, jak se má vytvořit a jaký charakter má mít projekt ČT3, došla naplnění. Je jako náčrt konceptu obsahově lepší než to, co předložil generální ředitel. Obávám se ale, že při současném personálním obsazení Rady ani se současným ředitelem ČT se toho nedočkám.

Brzy nejspíš nastane čas na změny. To je jediná útěcha.

Petr Dvořák: Program ČT 3 - pro děti, mládež a vzdělávání - PROJEKT pro Radu ČT ZDE

Písemné vyjádření generálního ředitele České televize Petra Dvořáka na veřejné vystoupení člena Rady ČT Radka Mezulánika, prezentované na veřejném zasedání Rady ČT dne 20.června 2012 ZDE

Pro ty, kteří dočetli až do konce: Co si o koncepci dětského televizního vysílání a Dvořákově projektu myslíte vy? Přečtěte si Dvořákov projekt. Napište mi. Mail: ct3@kotrba.cz. Mnozí z vás jsou rodiče, mnozí z vás jsou pedagogové. Naprostá většina z vás jsou koncesionáři. Máte plné právo se k obsahu veřejné služby vyjadřovat... Nej kvalitnější názory rádi zveřejníme.

URL| <http://www.blisty.cz/art/64131.html>

Jsou ekonomové podlídi?

12.7.2012 blisty.cz str. 00

Štefan Švec

Je-li Tomáš Sedláček hvězdou mezi ekonomy, členem NERVu a hlavním makroekonomickým stratégem ČSOB, musí se intelektuální úroveň ostatních ekonomů pohybovat někde mezi lvetou Bartošovou a planktonem.

Problémem Ekonomie dobra a zla, která se ani po třech letech neztrácí z žebříčku bestsellerů, není její autor. Tomáš Sedláček je přesně tím, čím má ve svém věku být. Jeho životní postoje jsou sympatické. Zdá se, že je to chytrý mladý muž s rašícími výhonky budoucí moudrosti. Problémem knihy, kterou napsal, je její úspěch.

Ekonomie dobra a zla se sama označuje za netypickou ve dvou věcech. Za prvé, podává výběrový (velmi výběrový) přehled ekonomického myšlení starých národů a kultur, a to od Gilgameše po Jana Amose Komenského. Za druhé, v oddílu nazvaném Rouhavé myšlenky relativizuje ekonomické axiomy a pojmy, třeba teorii o maximalizaci osobního užitku.

Sedláčkův přehled staršího ekonomického myšlení je stručný a placatý. Něco podobného by měla dostávat ekonomická batolata jako první pracovní sešit v ekonomické mateřské školce. Pokud nedostávají - a vzhledem k ohlasu Sedláčkovy knihy zřejmě ne? je to průšvih. Nemají-li jiní ekonomové než Sedláček ani základní ponětí o původu idejí, které používají, musejí se nutně propadat do pastí předsudků a dobývat pevnosti jinými dávno opuštěné.

V kapitole Rouhavé myšlenky Sedláček vcelku srozumitelně a mile bourá některé základní ekonomické modely a pravdy. Co je ale probouha rouhavého na postmoderním zpochybňování metody vlastní vědecké disciplíny? V roce 2009? Jestli je druh myšlení, který Sedláček předvádí, pro ekonomy rouhavý, je to tragédie. Znamená to, že lidé kmene MBA, kteří předepisují rektorům, jak řídit univerzity, a chirurgům, kdy a komu můžou operovat srdce, mají všeobecný přehled zouváku na fusekle.

Kdyby byla Ekonomie dobra a zla doplňkovou učebnicí pro střední školy, neřeknu ani popel. Je to dobrá učebnice. Jenomže ona je to prý „tour de force“ (Jan Švejnar) jedné z 75 hot minds in Economics? (záložka). Jistě, není to kniha primárně určená ekonomům. Mluví se o ní ale jako o obrazoborecké publikaci s novými a objevnými názory a přístupy. Nic takového v ní přitom nenajdete. Tedy nejspíš nejste-li polobl s titulem z VŠE.

Na závěr už jen poznámka ke zpracování prvního vydání knihy: Tomáš Sedláček vystudoval Fakultu sociálních věd UK a jeho intelektuální zázemí to prozrazuje. Nebojí se citovat popkulturu, oborové digesty (třeba Störigovy Malé dějiny filozofie), používá citáty citátů a často mu stačí sekundární literatura místo primární. To je všechno legrační, ale odpustitelné. Pochválit je třeba vtipný nápad s číslováním stránek odpředu a odzadu. Pohlavek by ale zasloužili nakladatel a redaktor za (dnes bohužel typicky) fušerské zpracování textu. Autorova přehlédnutí nikdo nekoriguje, mnoho vět je zbytečně kostrbatých jen proto, že text nikdo pořádně nepřečetl a nevyhodil nadbytečná slova („Tato víra je až dodnes v ekonomii stále při síle...“ s. 143). Někde neodpovídají čísla poznámek pod čarou (s. 115), jinde zůstala poznámka nedoplněná, jen v pracovní formě (?Citace z konce Traktátu?, s. 219). Jméno Jany Heffernanové je na stránkách 220 a 225 uvedeno postupně ve třech různých tvarech (Hoffernanová, Hofernanová, Heffernanová). A to jsou jen náhodné příklady festivalu špatné editorské práce. Snad se další vydání bestselleru dostala na trh v trochu civilizovanějším tvaru.

PS. Omlouvám se všem čtenářům za množství urážek směrem k ekonomům, které jsou v tomto krátkém článku obsaženy. Při čtení Ekonomie dobra a zla mě prostě znovu a znovu přepadala otázka, zda může někdo ten - jinak příjemný? text pokládat za objevný či rouhavý. Pokud je v něm pro ekonomy něco radikálně nového, měli by prostě dostat velmi hlasitě upozornění: „VŠICHNI OSTATNÍ TOHLE UŽ VĚDÍ.“

URL| <http://www.blisty.cz/art/64132.html>

Pavel Mertlík: Vývozy do Latinské Ameriky nás nezachrání

12.7.2012 euractiv.cz str. 00 Euractiv.cz / Sekce / ČR v Evropské unii

„Pokud se má Česká republika znovu vrátit na dráhu konvergence, musí postupně přecházet do oblastí s vyšší přidanou hodnotou a musí mít víc výzkumu, vývoje ale také například designu,“ říká v rozhovoru pro EurActiv Pavel Mertlík, bývalý ministr financí a dnes hlavní ekonom Raiffeisenbank.

Pavel Mertlík je známý český ekonom, který v letech 1999-2001 zastával funkci ministra financí ve vládě Miloše Zemana. Nyní pracuje jako hlavní ekonom v bance Raiffeisenbank a zároveň vyučuje na Institutu ekonomických studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Rozhovor pro EurActiv vznikl v rámci spolupráce s Friedrich-Ebert-Stiftung e.V., zastoupením v České republice.

Českou ekonomiku ovlivňuje nyní především vývoj v eurozóně. To je ale vnější faktor a vláda s tím asi příliš nenadělá. Jaké kroky ke zlepšení své hospodářské výkonnosti naopak přijmout může?

Česká republika patří mezi země, které v tuto chvíli vykazují největší fiskální úsilí, a mírou snižování deficitu překračuje vlastní plány. Pro rok 2011 si vláda původně stanovila cíl 4,2 % HDP, ale výsledek byl nakonec 3,1 % HDP. Přestože plánovala snížit schodek o zhruba devět desetin procentního bodu HDP, reálně jej nakonec snížila skoro o dva procentní body.

Tak výrazná opatření se ale dělávají v situaci, v jaké jsou například Řekové, kdy ekonomika krachuje a vládě nechce nikdo půjčit.

Vláda to tedy s úsporami přehnal?

Pokud země není v tak dramatické situaci jako Řecko, předávkované úsilí musí nutně ekonomice uškodit. A přesně to se v našem případě stalo. Česká republika patří v Evropě k zemím s největším hospodářským poklesem. V prvním čtvrtletí jsme mezičtvrtletně klesli o 0,7 % a meziročně o 0,8 % HDP. Hůř je na tom pouze Maďarsko a Itálie.

Česká republika se vymyká i v rámci regionu. Německo, Rakousko, Polsko i Slovensko sice zpomalují, ale pořád jsou na tom výrazně lépe než my. Tyto země měly navíc na rozdíl od nás poměrně vysoká tempa růstu i v předchozích dvou letech. Podobně jako my jsou na tom pouze Maďaři, ale ti jsou pokraji nové žádosti o pomoc z MMF.

Co by se s tím podle Vás mělo dělat?

Původní plán vlády snižovat deficit o necelé procento ročně je rozumný. Určitě lze ale přeskupit úsporná opatření, a to jak na straně příjmů, tak i výdajů.

Podívejme se nejprve na veřejné výdaje.

Největší část škrtů se na straně výdajů týkala bohužel veřejných investic, které oproti roku 2009 klesly celkově zhruba o 25 %. To je podobné jako v Portugalsku nebo Řecku.

Úspory zasáhly zejména stavebnictví. Dotklo se to výstavby dálnic, železničních koridorů, ale i menších staveb na krajské a obecní úrovni. Stavební průmysl a navazující dodavatelské obory zaznamenaly meziroční pokles o 10 až 20 %. Celé odvětví je dnes v obrovské recesi.

Podle Vás tedy vláda přiškrtila investice víc, než musela?

Investice mají daleko větší multiplikační efekt než spotřeba. Pokud by se víc investovalo a omezily se některé spotřební výdaje, budou dopady na ekonomiku mnohem mírnější. Investovaná koruna se v ekonomice několikrát otočí a zaměstná řadu lidí. Škrtnete-li ve výdajích na armádu, bude dopad na tvorbu pracovních míst daleko nižší.

Stále se navíc ukazuje, že Česká republika neumí efektivně využívat veřejné zakázky a je do značné míry zkorumpovaná. Veřejný sektor nakupuje v průměru o 20 % draž než soukromý. Pro vládu by mělo být prioritou uspořít v této oblasti a ne omezovat důchody a veřejné investice.

Jak by měla podle Vás vypadat opatření na příjmové straně rozpočtu?

Česká republika prošla v posledních letech dílčími daňovými reformami, které ve svém výsledku přesunuly daňové břemeno směrem k nižším a středním příjmovým skupinám obyvatel. V ekonomii ale platí, že nižší příjmové skupiny mají vyšší sklon ke spotřebě.

Co to znamená?

V průměru platí, že pokud máte plat 100.000 Kč měsíčně, lehce z něj ušetříte třetinu nebo ještě víc, zatímco pokud máte plat 15.000 Kč měsíčně, neušetříte skoro nic nebo nanejvýš stokoruny. Lidé s vysokými příjmy díky tomu víc spoří, případně investují a mnohem méně utrácí.

V případě, že národní důchod trochu přerozdělíte směrem od bohatších k chudším, získáte v ekonomice krátkodobě vyšší poptávku. Pokud chudším lidem zvýšíte měsíční příjmy z 15.000 Kč na 16.000 Kč, tak z té dodatečné tisícovky větší část utratí. Pokud ale přidáte tisícovku člověku, který je na pětinasobku průměrného příjmu, tak si toho ani nevšimne a spíš ji ušetří.

Vy tedy navrhuje zvýšení daňové progresse. Jak by k tomu mělo dojít?

Částečně to lze udělat přes daň z příjmu, ale tam se musí postupovat opatrně, protože vyšší příjmové skupiny se takové úpravě dokážou v souladu se zákonem šikovně vyhnout.

Je možné se ale zaměřit na majetkové daně, které jsou v České republice extrémně nízké. Nemovitost nebo zajímavý movitý předmět typu soukromého letadla se zdanit dá, protože s tím majitel nikam neuteče. Pravda, movité předměty se dají zaregistrovat v zahraničí, ale to nebývá běžné, protože podobné zákony platí i v řadě jiných zemí.

Přesun zdanění ale nemůže být příliš velký, maximálně v řádu jednotlivých procent. Úprava by ale byla zapotřebí. Struktura zdanění, kterou tu máme, spotřebu moc nepodporuje.

Jak se díváte na možnost většího využití jiných typů daní, jako jsou například ekologické daně?

Ekologické daně jsou trochu rozporuplné. Myslím si, že zavádět ekologické daně je rozumné, pokud jsou nastavené tak, že skutečně slouží ke zmiřování ekologických škod nebo k jejich kompenzaci. Pokud zatížíme emise škodlivin a takto účelově vybranou daň investujeme do obnovy životního prostředí, je to v pořádku.

Je tu ale jiný problém. Ekologické daně jsou svou konstrukcí opět daněmi ze spotřeby, pouze se jim jinak říká.

Dosud jsme mluvili především o krátkodobých opatřeních. Co by Česká republika měla učinit pro to, aby byla úspěšná i v dlouhodobém horizontu?

Česká ekonomika se po letech konvergence začala kolem roku 2008 nejvyspělejšímu jádru eurozóny vzdalovat. Je to podle mého názoru dáno hlavně tím, že se vyčerpal růstový model, o který se naše země opírala v uplynulém desetiletí.

Po recesi z let 1997-99 došlo kolem roku 2000 k privatizaci komerčních bank a skončila éra bankovního socialismu. Řada velkých technologicky zaostalých průmyslových podniků tehdy zkrachovala, a tím se uvolnila spousta kvalifikované a v mezinárodním srovnání navíc i relativně levné pracovní síly.

V té době docházelo k přílivu zahraničního kapitálu a v zemi začaly vznikat nové firmy. Investice mířily hlavně do odvětví zpracovatelského průmyslu se střední přidanou hodnotou, neboť investoři tu pro své záměry nacházeli dostatek kvalifikovaných pracovníků.

Díky tomu dnes máme dnes v České republice například tři automobilky a na ně navázanou komplexní síť dodavatelů.

Říkáte ale, že tento model se vyčerpal.

Nějakou dobu to zřejmě ještě pokračovat bude, ale asi nemůžeme čekat, že by se tu časem objevila čtvrtá automobilka. Kapacity jsou už vyčerpané a volná pracovní síla tu neexistuje. Pokud dnes přijde investor, musí přeplatit pracovníky, kteří jsou zaměstnaní u konkurence.

Problém je i ve školství, které nedokáže produkovat dostatek nových kvalifikovaných odborníků. Je trochu k pláči, když si člověk v novinách přečte, že by se po vzoru Německa a Rakouska mělo zavést, že by učni týden chodili do školy a týden pracovali v nějakém konkrétním podniku, kde by se naučili konkrétní řemeslo. Od dob Rakouska-Uherska tomu tak vždycky bylo a je absurdní, že se krátce po roce 1990 tato praxe zrušila.

Nežijeme navíc v izolaci. Na Slovensku nebo v Rumunsku se technologická struktura a kvalita pracovní síly za poslední léta výrazně zlepšily, zatímco náklady na ni jsou stále nižší než u nás. Proto když se investor rozhoduje, kam umístit svůj projekt, Česká republika z toho často nevychází úplně nejlépe.

Co se s tím dá dělat?

Pokud se má Česká republika znovu vrátit na dráhu konvergence, musí postupně přecházet do oblastí s vyšší přidanou hodnotou a musí mít víc výzkumu, vývoje ale také například designu.

Dnes je situace taková, že výrobci dostávají z vytvořené hodnoty relativně nejmenší část a nejméně získávají ti, kteří produkt vymýšlejí a ti, kteří jej umí dostat ke konečnému zákazníkovi. V tomto ohledu se musíme posunout vpřed.

Situace ale není jednoduchá, protože nadnárodní firmy mají tyto činnosti většinou doma. Můžeme se alespoň částečně přesvědčit, že to po odborné stránce zvládneme i my. K tomu je ale potřeba výrazně zvýšit výdaje na vzdělání a zlepšit jeho kvalitu.

V jedné Vaší nedávné prezentaci mě zaujalo, že mezi faktory, které přispívají ke konkurenceschopnosti, řadíte i kulturu a umění. České vlády přitom na tuto oblast tradičně příliš důrazu nekladou. Co Vás k tomu vede?

Přístupovat ke kultuře a k umění jako k jakési třešničce na dortu (v zemi, kde leží Praha se svou staletou architekturou a historií) je poněkud zvláštní. Když to přeženu: kdyby Praha vypadala zhruba jako Minsk, tak k nám zřejmě ročně nejezdí kolem 4 milionů turistů a nepřispívají k našemu HDP.

Důležitá je ale i živá kultura. Za kvalitními koncerty, výstavami nebo festivaly se dnes jezdí po celé Evropě. I v případě, že by Evropa chudnula, tu pořád bude existovat vrstva lidí, která bude jezdit na koncerty třeba do Vídně. Ten potenciál přitom máme i my. Rozhodně bychom nezačínali na zelené louce. Jen to nesmíme přehlížet a musíme do toho rozumně a cíleně investovat.

Měla by si Česká republika zvolit nějaké perspektivní obory, které by cíleně zvýhodnila?

To je obtížné. Spíš si myslím, že by se mělo podporovat to, co už je dobré. Pokud si nějaký obor své přední místo jednou vybojuje, pak za předpokladu, že investice nevyschnou, existuje vysoká naděje, že se neztratí.

Nové perspektivní obory se ale hledají těžko. K velkým objevům a změnám dochází často nenadále. Pokud by si stát řekl, že bude podporovat úplně nový vědní obor, nemusí se nutně trefit.

Své perspektivní obory si v minulosti úspěšně vytipovalo například Finsko. V zemi vzniklo z rozhodnutí vlády několik „hubů“, kdy každý z nich je zaměřen specificky na určité odvětví nebo technologie. Nemohlo by něco podobného vzniknout i v České republice?

Spíš než že bychom si řekli, že se vrhneme například do nanotechnologií, bych si dokázal představit podporu ve formě hodně otevřených grantů. Myslím, že by měla vzniknout koncepce, která by vytvářela prostředí dobré k tomu, aby kolem univerzit vznikaly spin-offy, a aby se kolem vysokých škol vytvářela nová Silicon Valley. Měl by to být ale přirozený proces.

Hovoříme o faktorech konkurenceschopnosti. Vloni pod vedením ministerstva průmyslu (MPO) vznikla strategie, jejímž cílem je posunout Česko mezi dvacet nejkonkurenceschopnějších zemí světa do roku 2020. Jaký je Váš názor na tento dokument. Měli bychom podobnou strategii mít?

Spoluautoři poslední strategie si na ni poměrně stěžují, protože řada dobrých nápadů se do ní nedostala, zatímco jiné v ní získaly zbytečně velký prostor. Mám na mysli hlavně výrazné rozšíření exportu do zemí třetího světa.

Určitě je dobré podporovat diverzifikaci exportu a je skvělé, pokud se českým firmám podaří proniknout na nové trhy. Česká republika ale bude vždycky obchodovat nejvíce s Německem a s okolními zeměmi. Pro firmy bude vždy mnohem jednodušší obchodovat v právním prostředí, na které jsou přibližně zvyklé, než na nějakých exotických trzích, kde platí úplně jiná pravidla hry.

Bude dobře, podaří-li se nám zvýšit o nějaké to procento vývozy do zemí Latinské Ameriky nebo kamkoli jinam. Ekonomiku to ale nezachrání a nás to navíc bude stát spousta peněz.

Obecně si ale myslím, že mít strategii konkurenceschopnosti je dobře.

Přestože začátkem roku vznikl plán implementace celé strategie, mezi těmi, kdo se na vzniku materiálu podíleli, je cítit značná skepse, kterou posílily i nedávné personální změny na MPO. Sdílíte tuto skepsi? Pokud ano, kde je problém? V kvalitě státní správy?

Ten problém je podle mého názoru daleko hlubší. Taková strategie totiž není věc jednoho rezortu. Je to průřezový materiál a týká se řady ministerstev.

Naše ministerstva ale fungují tak, že dělají pouze to, co je napsáno v ústavě a navazujících zákonech, zejména v kompetenčním zákoně. Pokud by to nedělala, mohou jejich úředníci v extrémním případě skončit i za mřížemi. Důsledkem je ale to, že MPO, které strategii konkurenceschopnosti připravilo a je jejím gestorem, postrádá skutečné páky, kterými by ostatní ministerstva donutilo k plnění příslušných úkolů.

Implementaci strategie má nyní pod sebou přímo premiér...

Premiér ale v našem ústavním systému a s institucionální podporou, jakou má, není schopen podobnou věc účinně prosazovat. Premiér má pod sebou na Úřadu vlády kabinet o dvaceti lidech a zbývající zaměstnanci jsou úředníci různých zvláštních komisí (pro menšiny, pro protidrogovou politiku, apod.). Ten skutečný aparát, se kterým by mohl konkurovat jednotlivým rezortům, ale premiér k dispozici nemá, takže je vlastně poměrně slabý. V zemích, kde je vláda centralizovanější tento problém nemají. U nás šlo naposledy něco takto rozsáhlého provést v době, kdy jsme se připravovali na vstup do EU. Byl to mimořádný úkol a za účelem jeho splnění vznikly mimořádné komise. Místopředseda vlády Pavel Rychetský tehdy kontroloval a odškrtoval si, jestli ministři zadaný úkol splnili.

To ale není normální režim práce. To je projektové řízení, které skončí k nějakému datu, ale nelze takto pracovat u věcí dlouhodobého charakteru, jako je strategie konkurenceschopnosti.

V úvodu jsem říkal, že bych se rád situaci v eurozóně vyhnul. Současné návrhy řešení jejích problémů (vytvoření bankovní, fiskální a politické unie) se v tuto chvíli týkají především společné měnové oblasti, a v té zatím nejsme. Náš závazek vstoupit v budoucnu do eurozóny se ale na druhou stranu nijak nezměnil. Neměla by proto Česká republika do současných diskusí zasáhnout nějak aktivněji?

I kdybychom ten závazek neměli, nemůže nám být přeci jedno, jestli eurozóna funguje nebo ne. Eurozóna plná problémů nás ohrožuje, zatímco dobře fungující eurozóna je báječný obchodní partner. Napomáhat rozumným konsolidačním trendům v eurozóně a Evropské unii jako celku je proto v našem zájmu.

Stačí se podívat na mapu. Eurozóna je na východ, na západ a na jih od nás a na sever je Polsko, které sice do ní hned tak nevstoupí, ale má jiné postojení než my. Myslím, že jít do holportu s Maďarskem, by nebyl ten nejšťastnější nápad.

URL| <http://www.euractiv.cz/interview/pavel-mertlik-vyvozy-do-latinske-ameriky-nas-nezachrani-010076>

Kritériím na dostavbu Temelína by veřejnost stejně nerozuměla, argumentuje ČEZ

12.7.2012 iHNed.cz str. 00 byznys.ihned.cz

Tomáš Volf

Podle jakých kritérií se rozhoduje o vítězi největší veřejné zakázky v dějinách ČR za stovky miliard korun? Veřejnost se podrobnosti dozví, až bude po všem. "Zbytečně by se z toho dělalo politikum," tvrdí ČEZ. "Zadávací dokumentace má být veřejná nebo na vyžádání," oponuje expert.

Energetická společnost ČEZ tají, podle jakých kritérií vybírá firmu, která má postavit dva nové bloky jaderné elektrárny Temelín. Na dotaz IHNED.cz poskytla pouze velmi obecné informace.

Jde přitom o největší veřejnou zakázku v dějinách Česka. Její cena se odhaduje mezi 150 až 200 miliardami korun, zaznívají ale i odhady o dalších sto miliard vyšší. Stavba je klíčová pro energetickou budoucnost ČR a nakonec ji v cenách elektřiny zaplatí i občané.

ČEZ se oprávněně chlubí tím, že jde celosvětově o jediný tendr na stavbu jaderné elektrárny, který probíhá podle pravidel zadávání veřejných zakázek. Co se její průhlednosti týče, má ale podle odborníků ještě co dohánět.

Z vyjádření mluvčího ČEZ Ladislava Kříže vyplývá, že podrobnostem by veřejnost stejně nerozuměla a zbytečně by se z nich stalo "politikum". Dalším důvodem je ochrana obchodního tajemství proti průmyslové špionáži. Oba důvody experti zpochybňují.

"Poměr hodnotících kritérií je přesně 50 na 50. 50 procent zahrnuje technickou specifikaci projektu včetně bezpečnosti a licencovatelnost, zbylých 50 procent pak zahrnuje obchodně-ekonomickou stránku nabídky, tedy cenu a obchodní podmínky jako například záruky, platební podmínky či podmínky dodávek jaderného paliva," uvedl pro IHNED.cz Kříž.

Daniel Anýž: Státní tajemství Temelín - čtěte ZDE

Nabídky posoudí přísně střežený "tým Temelín" - čtěte ZDE

"Kritéria nejsou tajná, pokud je znají všichni konkurující si uchazeči a ti mají největší zájem na transparentnosti postupu. I popis kritérií je silně technický a zájmem všech je, aby tendr byl transparentní a hodnocení na základě dat a ne aby se z toho stalo politikum."

"Samotné názvy kritérií nic neřeknou, protože důležitý je celý systém vyhodnocení těchto kritérií. To opravdu není o jednoduchých názvech, ale o celém popisu způsobu hodnocení na několika desítkách stranách. Všichni nabízející toto samozřejmě mají k dispozici. Jakákoliv diskuze o jednotlivých kritériích bez znalosti zadávací dokumentace a nabídek tak postrádá smysl," dodává mluvčí.

Expert: Zadávací dokumentace má být veřejná

Podle Jiřího Skuhrovce, odborníka na veřejné zakázky z fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, má zadavatel skutečně legální možnost místo uvedení kritérií do Informačního systému o veřejných zakázkách (ISVZ) odkázat na zadávací dokumentaci, kde kritéria už být musí.

Názor experta

Zákon ukládá zadavateli povinnost poskytovat zadávací dokumentaci zájemcům v průběhu tendru (tedy před podáním nabídek), ten termín už je ale pryč. V tuto chvíli by ji měl poskytovat na žádost podle zákona 106, který ovšem ČEZ dlouhodobě bojkotuje - aktuálně je ten spor snad už u ústavního soudu. Suma sumárum, je ale poskytnutí dokumentace na libovůli ČEZu - tedy minimálně dokud nerozhodne ústavní soud.

Důvod, že ZD obsahuje obchodní tajemství ale považují za úsměvný - podle vyhlášení zakázky (<http://www.isvzus.cz/en/Form/Display/61160>) byla dokumentace poskytována zájemcům standardně - bez omezení a zdarma. Pokud tedy nějaké tajemství obsahovala, mohl se k němu dostat kdokoliv, což znamená že už tajemstvím není. Analogicky bych se stavěl ke zbylým dvěma důvodům pro neposkytnutí.

Jediná varianta, kdy by toto nebyla pravda je, kdyby ČEZ postupoval podle paragrafu 33 zákona, který v kostce říká že v případě že je předmět plnění zvláště složitý může se zadavatel na variantách zadání se zájemci domluvit. Pak je to s dokumentací trochu složitější. Vzniká tu pak další zvláštní dokumentace, jejíž poskytování zákon přímo neřeší. I tak stále platí že původní zadávací dokumentace může obsahovat obchodní tajemství jen těžko.

Tolik názor ekonom-a-neprávníka.

Jiří Skuhrovec

Tato zadávací dokumentace ale má být podle metodiky a vyhlášek Ministerstva pro místní rozvoj veřejná nebo na vyžádání, tvrdí Skuhrovec. Ten je jedním z autorů webu zIndex.cz, který se zabývá hodnocením zadavatelů veřejných zakázek u nás.

I tak je to méně transparentní praktika, dodává Skuhrovec. Z databáze společnosti Datlab vyplývá, že reálně na webu Informačního systému o veřejných zakázkách (ISVZ) zveřejňuje hodnotící kritéria 71 procent zadavatelů, u zakázek nad 10 milionů korun je to pak dokonce 83 procent.

Vše je ale poněkud složitější, jak plyne z boxu vpravo.

ČEZ argumentuje ochranou obchodního tajemství. I proto je tajný tým hodnotitelů a dokumentace nabídek ve zvláštních střežených místnostech, kam inženýři z firmy nemohou nosit ani vlastní propisky. Prý, aby v nich nebyly kamery. Tato opatření stojí společnost desítky milionů korun.

"Jedná se hlavně o ochranu know-how firem, jde o špičková technologická řešení," vysvětlil pro HN opatření mluvčí ČEZ Ladislav Kříž.

Ne každý s tím ale souhlasí. "Je to zástěrka. Jde hlavně o utajení nabídkových cen," říká jaderný expert Radek Škoda. "Například detaily reaktoru od americké firmy Westinghouse najdete i na webu," dodává.

Podle ČEZ je vše zcela průhledné, když kritéria znají uchazeči a zástupce vlády. Jak se mezi americkým, francouzským a rusko-českým řešením rozhodovalo, že veřejnost dozví až zpětně.

"Vítěz by měl být znám v polovině příštího roku - a do konce roku pak uzavřena smlouva. Jelikož si vyhodnocení a výběr budou všichni účastníci hlídat a dva neúspěšní pečlivě sledovat výsledek výběru a důvody, pak myslím že to bude vše transparentně zveřejněno," uzavírá mluvčí ČEZ Ladislav Kříž.

Pro zvětšení grafiky na ni klikněte

URL| <http://byznys.ihned.cz/zpravodajstvi-cesko/c1-56520550-kriteriim-na-dostavbu-temelina-by-verejnost-stejne-nerozumela-argumentuje-cez>

"Náš" Zdeněk

12.7.2012 Literární noviny str. 22 Historie

Jiří RAK Doubravka OLŠÁKOVÁ

Za všechno zlé v české vědě a kultuře druhé poloviny 20. století může Zdeněk Nejedlý a normalizace. Svůdná teze. Normalizaci teď na chvíli ponechme stranou, o té jindy, ovšem Zdeněk Nejedlý, padouch i hrdina českých kulturních dějin, zemřel 9. března 1962, tj. před padesáti lety.

Výročí jsme příhodně promlčeli. Výročí totiž, jak všichni víme, slouží především k oslavám, utvrzuje společnost v tom, že směr, jakým se vydává, je správný. Výročí formují masu. Potvrzují správný směr, ukazují, že má své předchůdce, zakladatele, velikány. Podle hesla, že kdo chvíli stál, již stojí opodál, si pečlivě vybíráme, ke komu se hlásit a o kom mlčet. Problém se Zdeňkem Nejedlým je ten, že si zaslouží zatracení i obdiv, zaslouží si polemiky, rozhodně si však nezaslouží mlčení. Mlčet o Nejedlém totiž znamená mlčet o kontinuitě české kultury 20. století.

Zdeňka Nejedlého známe důvěrně všichni, stal se intimní součástí našeho historického vědomí a na jeho pozvání sem vstoupili i další: Alois Jirásek, Mikoláš Aleš, Bedřich Smetana a jiní výtečníci. Jsme si blízcí. V intimní poměr s Nejedlým vstupujeme vždy, když si u zmínky o husitství uvědomíme velikost českého národa. Málokomu se vybaví rozkvět českého království za Karla IV., krása barokní krajiny či hospodářská expanze českých zemí ve 2. polovině 19. století, srdce Čecha se však vždy zatetelí při zmínce o husitství. Stali jsme se velikými dědici Nejedlého tradic, Nejedlým však do morku kostí opovrhujeme. Právem či neprávem?

Mezi proudy

Hřích, které po roce 1989 naložila česká společnost na bedra muže, jemuž bylo roku 1948 sedmdesát let (!), z něj činí osobnost, která díky nim činí z českých kulturních dějin mnohem výše, než jej předurčovalo jeho historické dílo. Modlu, či kopací míč, máme-li parafrázovat Stichovu tezi o Jiráskově postavení ve 20. století, z něj učinila komunistická moc, do jejíž náruče jej vehnaly jeho nenaplněné akademické ambice.

Do vědeckého a veřejného života vstupoval totiž Zdeněk Nejedlý na konci devadesátých let 19. století, v době, kdy velká část české veřejnosti už cítila neudržitelnost původního obrozeneckého programu, jehož postuláty již

byly z velké části naplněny: nad Vltavou se tyčila reprezentativní budova Národního divadla, existovala samostatná česká univerzita i Česká akademie věd a umění. Monarchie žila v ústavních poměrech a připomínky českého státního práva se stávaly svého druhu politickým folklórem, který se běžného života příliš netýkal. Pozornost se například soustředila spíše na praktické otázky šíření češtiny do úřadů, jinými slovy na možnosti dobrého zaměstnání pro absolvované české středoškoláky a vysokoškoláky. Tomu odpovídal i vývoj české historické vědy. Jaroslav Goll uvedl do našeho prostředí moderní kritické metody a mladí učenici, kromě Golla ještě Gebauer a Masaryk, zaútočili na dosavadní pilíř národní ideologie, když prokázali novověký původ uctívaných Rukopisů královédvorského a Zelenohorského. Gollovi žáci pak podrobili důkladné revizi celé Palackého koncepce českých dějin, odmítli jejich exkluzivitu a zařadili národní minulost do evropského kontextu. Mladý Nejedlý začínal jako příslušník mladé generace Gollovy školy a svého univerzitního učitele si dlouhou dobu velice vážil, pozitivistickou metodu neopustil ani v počátečních letech svého příklonu k politické krajní levici. Zároveň v něm ale stále žil vlastenec odkojený obrozenskými tradicemi rodné Litomyšle. Od počátku byl individualitou velice ctižádostivou, přesvědčenou o vlastním významu a výlučnosti. Charakteristickým, byť poněkud překvapivým zjištěním, je například fakt, že svatbu měl pozdější komunistický ministr ve svatováclavské kapli pražské katedrály. Ve známé polemice mezi Gollovou školou a Masarykovými realisty, která do historie českého myšlení vešla jako „spor o smysl českých dějin“, se Nejedlý úzkostlivě dbající o svou příští akademickou kariéru snažil uspokojit obě strany. Gollovi a Pekařovi přitakal po stránce odborně historické a zároveň projevil porozumění pro Masarykovo filozofické stanovisko.

Kupředu, levá

Nicméně habilitace a získání profesury neprobíhalo tak hladce, jak si Nejedlý představoval, a v mladém vědci začínala doutnat frustrace, která vyvrcholila jeho přechodem k sociálnědemokratické levici, z níž vyrostla Komunistická strana Československa. Pro komunisty byl příchod univerzitního profesora do jejich řad velkým ziskem, pomáhal jim argumentovat proti výtkám z nekulturnosti, odmítání národních tradic a nevzdělanosti. V tomto prostředí se tedy Nejedlý konečně těšil úctě, kterou si podle vlastního mínění zasluhoval, a roku 1929 proto zůstal věrný Gottwaldovu vedení, i když jiní levicovní intelektuálové stranické řady opustili.

V meziválečném období se zároveň Nejedlého ambicióznost projevovala ještě jedním způsobem. Toužil po vytvoření díla, které by překonalo věky, on sám ale nebyl schopen překonat své, mechanicky chápané, pozitivistické počátky. Snažil se shromáždit pokud možno všechny prameny k danému tématu, neuvědomoval si však, že způsob, kterým je možno pracovat s relativně omezeným počtem středověkých pramenů, je nepoužitelný pro moderní dějiny a Nejedlému se pod rukama nakupilo nezvládnutelné množství materiálu. Tak se stalo, že monografie o milovaném Bedřichu Smetanovi došla po několika svazcích pouze k počátku 40. let 19. století, kdy ji autor opustil, protože usoudil, že jsou ještě jiná témata, která by mu mohla přinést kýženou proslulost. S monografiemi o Leninovi a Masarykovi se mu ovšem vedlo podobně. Chronologicky vypadá bibliografie velkých Nejedlého děl následovně: Bedřich Smetana I.–VII. (1924–1933), T. G. M. I.–IV. (1930–1937), Lenin I.–II. (1937–1938), Dějiny národa českého I.–II. (1949–1953). Ostatně tady leží kořeny pozdějšího vtípu, podle něhož by na Nejedlého náhrobku měl být vytesán epitaf: „Zde odpočívá Zdeněk Nejedlý, díl prvý“. Kontinuita Nejedlého díla však velmi pečlivě reflektuje všechny dominantní vlivy na formování meziválečného intelektuálního života od mýtu národního obrození až po příklon k slovanskému Rusku v jeho zbolševizované, socialistické podobě.

Válku strávil Nejedlý spolu s Gottwaldem a dalšími v moskevské emigraci a po návratu do vlasti se jeho komunistické angažmá zúročilo, když se stal ministrem košické vlády a právě v těchto okamžicích začíná Nejedlého osobní tragédie. Akademicky zatrpklý člověk dostal k prosazování svých názorů potřebnou moc a toho plně využil. Aby vynikla velikost jeho oblíbenců (Smetana, Aleš, Němcová, Jirásek) škrtá z dějin jejich současníky a odlišné historické názory potlačuje i v rámci komunistického pravověří. Svým chlebozárcům se odvděčil hned roku 1946 nechvalně proslulým spiskem Komunisté – dědici velikých tradic českého národa. Účel tohoto díla je zřejmý – historicky legitimizovat nárok KSČ na získání moci a zároveň uklidnit vzdělané střední vrstvy, které se obávaly, že komunistické vítězství bude znamenat radikální rozchod s dosavadní národní kulturní tradicí. Zajímavé ovšem je, že se v tomto i v dalších případech nejedná o přístup marxistický. Nejedlý zůstává obrozencem a starou ideologii jednoduše oblékl do komunistické frazeologie – příkladem mu v tom mohl být sovětský přechod od internacionalismu k velkoruskému nacionalismu během válečných let. O Sovětském

svazu však Zdeněk Nejedlý mluví vždy jako o slovanské velmoci, aniž by bral v úvahu jeho mnohonárodní charakter. Centrem jeho pojetí českých dějin je husitství, ovšem husitství viděné národně a sociálně. Stačí ocitovat jediný příklad. Podle někdejšího slibného Gollova žáka by se Jan Hus v současné době nevyjadřoval náboženskou formou: „Dnes by Hus byl hlavou politické strany a jeho tribunou by nebyla kazatelna, ale pražská Lucerna nebo Václavské náměstí. A jeho strana byla by velmi blízko – o tom můžeme být přesvědčeni – nám

komunistům.“ Nejedlého teze o vývoji české kultury byly sice později sakralizovány mocenským centrem i osvětovým aparátém, podnět k zamyšlení zavdaly již velmi brzy po jejich „institucionalizaci“. Například některé stati Karla Kosíka publikované v Tvorbě již záhy po roce 1948 lze číst i jako polemiku s „lidovým“ Nejedlým. Kosík totiž nespatořoval nosný prvek dějin 19. století v lidovosti, nýbrž v radikalismu a v pokrokové tradici českých radikálních demokratů. Tento směr rozvine posléze Karel Kosík na konci 50. let ve svém spisu Čeští radikální demokraté. Ve své době to však byl boj s větrnými mlýny. Kult Zdeňka Nejedlého, který postupně usměřoval komunistický režim a který ještě i dnes doznívá v generaci Husákových dětí, nebylo snadné překonat. Měl totiž k dispozici celý osvětový aparát československého státu, včetně školství, které Zdeněk Nejedlý dokonce do roku 1953 vedl. Kromě toho ještě najdeme jeho podpis například pod obnovenou činností Socialistické akademie, na jejímž prvním obnoveném sjezdu ostatně pronesl onu slavnou přednášku Komunisté – dědici velikých tradic českého národa. Jen na počátku 60. let chrlila tato společnost nesoucí hrdý název Československá společnost pro šíření politických a vědeckých znalostí přes tři sta tisíc výtisků brožur, publikací a časopisů měsíčně. Zdeněk Nejedlý také ovládl rozhlas, kde každou neděli ve svém vlastním pořadu Na okraj dne, později pak příznačně nazývaném Nedělní epištoly, komentoval různé fenomény společenského i kulturního života. Opravdový kult Zdeňka Nejedlého totiž nevytvořila pouze politická moc, ale především masmédiá nového typu, která mu otevřela dveře k masám. Stačilo tak málo.

Velký sen se rozplynul

Poslední Nejedlého léta jsou vlastně velmi smutná – stárnoucí člověk, který vzhledem ke svému politickému postavení nemá oponenta, propadá fantaziím. Je např. přesvědčen, že soubor starých pověstí českých představuje jedinečný historický pramen, a proto třeba dívčí válku pokládá za příběh z doby konce matriarchátu a nástupu patriarchátu, který tak z neolitu přesunul do raného středověku. Nejedlý je v té době oficiálně oslavován a soukromě vysmíván.

V té době jej již před okolním světem chránily jeho funkce, které jej však nechránily před ním samým. Post ministra školství, který zastával v letech 1946 a 1948–1953, post ministra ochrany práce a sociálních věcí (1946–1948) a nakonec i doživotní post ministra bez portfeje (1954–1962) z něj udělaly vědce, s jehož pojetím českých dějin nebylo možno oficiálně polemizovat až do jeho smrti, ba často ani po ní. Nad odkazem jeho života a díla bděli jiní jako například jeho spolustraníci z komunistického exilu v Moskvě Ladislav Štoll, s nímž se například shodoval v hodnocení určitých literárních proudů meziválečného Československa a s nímž burcoval kulturní a vědeckou frontu na počátku 50. let 20. století.

Ne všichni však s Nejedlým a jím nastoupenou linií na počátku 50. let souhlasili... Nejedlý totiž představoval kontinuitu tam, kde nová generace nadšených aparátčků i intelektuálů nového typu spatřovala v 50. letech obrysy zcela nových zítřků. Ty měly být podle nich vybudovány na zelené louce, Nejedlý však velmi dobře věděl, že radikální rozchod s kulturní tradicí by byl kontraproduktivní. Zatímco veřejnost jeho kontinuitu později přijala, u svých spolusoudruhů se zprvu tak nadšeného ohlasu nedočkal. Například Gustav Bareš, šedá eminence a dočasně protežovaný architekt stalinistické kultury v Československu, s jeho konzervativním přístupem nesouhlasil a hlásal radikální přerušování všech tradic. I v jiných směrech se Nejedlého počínání nejevilo dostatečně radikální a agilní. Například zpráva sovětského velvyslanectví z roku 1952 hovoří o tom, že Nejedlý se až příliš obklopuje konzervativními pedagogy, čímž brzdí přejímání sovětských zkušeností. V únoru 1953 Zdeněk Nejedlý post ministra školství opouští. Tedy tak je to: Zdeněk Nejedlý, který je pro nás zpravidla stejně neproblematický a černobílý jako celá 50. léta, se může jevit i ve zcela jiném světě.

Happy end se však nekonal. Nejedlému se totiž přese všechno nepodařilo realizovat jeho velký sen o akademické kariéře a realizaci vlastní „školy“ po vzoru například té Gollovy... Jeho oblíbená žačka, Anna Patzaková, která byla po první vlně politických čistek na univerzitách dosazena v březnu 1948 do čela katedry hudební vědy FF UK, přestože o jejích odborných kvalitách existovaly četné pochybnosti, byla roku 1950 ve spojitosti s procesem s jejím manželem zatčena a na politickou objednávku dlouhou dobu vězněna. Období, kdy se na „Nejedlého“ katedře – habilitoval se totiž nakonec v oboru hudební vědy – četly povinně pouze jeho spisy a studoval jen Smetana, tedy netrvalo dlouho. Anna Patzaková byla později z vězení propuštěna, její muž však tolik štěstí neměl a ve vězení roku 1954 zemřel. Oba byli rehabilitováni teprve rok po Nejedlého smrti. Jak velkou daň však na počátku 50. let platil za její poklesky Zdeněk Nejedlý mezi svými?

Sečteno a podtrženo: Zpětný pohled na Nejedlého dílo vykazuje řadu paradoxů. Národní obrození, dobu vrcholného vzestupu měšťanstva, vykládá jako dílo „lidových sil“ a navzdory marxistickému učení o základně a nadstavbě z něho vyškrtává formování českého kapitálu a věnuje se pouze literatuře. Je obdivovatelem Bedřicha Smetany, ale jediná jeho symfonie Triumfální, komponovaná ke svatbě Františka Josefa I. a Alžběty Bavorské, mizí z koncertních síní i nahrávacích studií. Alois Jirásek, senátor za národně demokratickou stranu, se v jeho pojetí stává takřka komunistou, a tak bychom mohli pokračovat. Bohužel, nejde jen o úsměvné záležitosti. Nejedlého pojetí českých dějin a české kultury, které bylo ve školách násilně vnucováno, znechutilo několika generacím významná historická období i osobnosti. Stále čteme výpady proti „jiráskovskému“ chápání

minulosti, ačkoliv jde o Nejedlého interpretaci Jiráskova díla. Velké topoi českých dějin před rokem 1948 i nadále zůstávají mimo pozornost kulturní obce, filmařů či spisovatelů, nejsou aktualizovány, snad také proto, že Nejedlý vryl do českého historického vědomí příliš hlubokou stopu. S husitskou trilogií Otakara Vávry je nám totiž víc než dobře. Svého Zdeňka Nejedlého nenávidíme, poněvadž jsme si velmi dobře vědomi toho, co na našem historickém vědomí napáchal, z jeho poněkud těsného objetí se však stále vymanit nedokážeme. Nejedlý nebyl velkým historikem, ale jako historik pilný nashromáždil množství užitečného materiálu, bez něhož se neobejdou ani dnešní badatelé, kteří dokážou vidět Nejedlého práci bez balastu jeho ideologického angažmá. Co se jeho politického angažmá týče, tam, kde ve vědění a kulturní politice ostatní prosazovali po roce 1948 radikální rozchod, on volil kontinuitu. Byl snad přeci jen menším zlem než ryzí sovětský idealismus jeho spolustraníků. Neviděl sice dál než oni, svými kořeny však tkvěl v české historické tradici mnohem hlouběji nežli jeho mocenské okolí. Svým dějinným hodnocením však české historické vědomí nadlouho poškodil – a některým poválečným generacím snad i zmrzačil.

Svým chlebodárcem se odvdieil hned roku 1946 nechvalni proslulým spiskem Komunisté OE didici velikých tradic českého národa. Jiří Rak (1947) působí na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a zaměřuje se na dějiny 19. století, k tématu publikoval například Bývali Čechové... (1994).

Doubravka Olšáková (1977) působí v Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR, v roce 2012 vydala mj. s Hanou Fořtovou korespondenci Lva Thuna s Alexisem de Tocqueville (Oikoymenh, 2012).

Foto popis| Místopředseda vlády akademik Zdeněk Nejedlý při projevu na Sjezdu socialistické kultury. Rok 1956.

Foto popis| Seriál připravuje Doubravka Olšáková z Ústavu pro současné dějiny AV ČR. Příště: Zapomínání historiků či historikové v zapomnění

Foto autor| foto: čtk

Poslanci budou jednat o vydání Vlasty Parkanové policii

11.7.2012 ČRo 1 - Radiožurnál str. 01 12:10 Ozvěny dne

Jan BUMBA, moderátor

Pokud by dnes poslanci nevydali místopředsedkyni sněmovny Vlastu Parkanovou k trestnímu stíhání, bylo by to obrovské překvapení. Policie viní bývalou ministryni obrany z toho, že měla podíl na nevýhodném nákupu letadel CASA pro Českou armádu. Nejvýraznějším obhájcem paní Parkanové se stal 1. místopředseda její strany - TOP 09 - a ministr financí Miroslav Kalousek. Podle něj jsou v policejních materiálech lži. Přesto ani on nepochybuje o tom, že paní Parkanová vydána bude. Na lince je nyní ředitel protikorupční organizace Transparency International David Ondráčka. Dobrý den.

David ONDRÁČKA, ředitel Transparency International

Dobré poledne.

Jan BUMBA, moderátor

Parlamentní opozice, ale i mnozí aktivisté říkají, že je nutné, že je nezbytné prošetřit okolnosti nákupu letadel CASA. Myslíte, že kvůli tomu je nezbytné stíhat Vlastu Parkanovou?

David ONDRÁČKA, ředitel Transparency International

Já si myslím, že je potřeba, aby institut imunity nebránil vyšetřování všech okolností toho zbrojního kontraktu, který zřetelně byl velmi nevýhodný a předražený, a proto pokud by sněmovna nevydala paní Parkanovou k trestnímu stíhání, tak prostě by vlastně hodila vidle do toho celého vyšetřování a všech okolností, všech hráčů,

protože se ukazuje, že policie chce rozkrýt pozadí zbrojních zakázek v minulosti a zejména těch velkých obchodů a v tomto směru je myslím, že úplně zbytečná celá ta hysterie kolem vydání či nevydání, protože prostě policie a státní zastupitelství má dělat svoji roli. Sněmovna nehlasuje o vině, ale prostě vydává poslance k trestnímu stíhání. Jsou tam ještě dva filtry, státní zástupce a soud, teprve k tomu, než se určí, jestli někdo byl vinen, nebo ne.

Jan BUMBA, moderátor

Nemůže ale opravdu jít o snahu kriminalizovat politické rozhodnutí?

David ONDRÁČKA, ředitel Transparency International

Já to skutečně takto nevidím. My vlastně nevíme samozřejmě, co přesně je ve spisu, ale z mého pohledu policie se prostě dívá na otázku, zda bylo postupováno s péčí řádného hospodáře. Nejde jenom o ten samotný posudek. A prostě je pravda, že ministr jako správce kapitoly zodpovídá za to, jestli hospodaří se svěřenými penězi řádně, co předkládá do vlády ke schválení a k podpisu. Myslím si, že se tady nejedná o kriminalizaci žádného kolektivního rozhodnutí vlády nebo něčeho podobného. Prostě bude se zkoumat to, jestli je tady důvod pro trestní stíhání a posuzovat péče řádného hospodáře. Parlament by prostě se měl soustředit na to, co má dělat, řešit zákony a neřešit tady tyto obstrukce kolem imunity.

Jan BUMBA, moderátor

Když se, pane Ondráčko, zeptám na ten samotný nákup letadel, do jaké míry byste vy souhlasil s tezí, která se také někde objevila, že vyšetřování paní Parkanové může být takovým klíčem nebo takovou skulinou k rozkrýtí širší sítě lidí, kteří rozhodovali o armádních zakázkách.

David ONDRÁČKA, ředitel Transparency International

S tím bych docela souhlasil, protože je zřejmé, že paní Parkanová svým způsobem fungovala jako jakýsi /výpadek/ jakoby legitimizoval rozhodování o obchodech, které ovlivňovali jiní lidé, buď přímo na ministerstvu, anebo ještě jinde v pozadí. Pochopitelně, že policie chce toto podle mě rozkrýt jakoby celé a zjistit, kdo tedy skutečně rozhodoval o tom, že se podepsaly smlouvy, které byly zjevně nevýhodné. A ta policejní taktika samozřejmě může i tímto směrem jít, protože obviněním několika lidí se můžou dostat samozřejmě k rozkrýtí celé sítě. Takže já myslím, že i to je důvod, proč vypukla panika v městečku a v té naší politické elitě v posledním měsíci, dvou. Prostě ty reakce jsou naprosto nepřiměřené. Mám totiž pocit, že my jsme svědky v posledním trendu, když se na to člověk podívá s odstupem, toho, že policie a státní zastupitelství nám ukázalo na několika kauzách, čeho je vlastně schopné a fungovalo to jako jakási ochutnávka, kam až by mohlo to vyšetřování mířit, a že by se skutečně mohly postihovat ty největší ryby. A ...

Jan BUMBA, moderátor

Takže se to dá stručně shrnout tak, že existují lidé, kteří můžou mít strach z výpovědi Vlasty Parkanové, z toho, co paní Parkanová může říct policii.

David ONDRÁČKA, ředitel Transparency International

Určitě. Já myslím, že tady je obava, že začne mluvit, a že ty informace tam půjdou. Ale nejde jenom oni. Chtěl jsem to říct jakoby šířeji, že i ty kauzy předchozí - Rath, některé další vyšetřování evropských fondů, šetření kolem Dopravního podniku v Praze a podobně, prostě míří na ty velké ryby a myslím si, že si to politická elita uvědomuje. Proto sledujeme takové velké šachy kolem státního zastupitelství, ministerstva spravedlnosti a podobně, protože je tady snaha tento proces nedovolit a prostě nezbavit se té faktické imunity, která tady pro mnohé lidi dlouho panovala.

Jan BUMBA, moderátor

Ředitel Transparency International David Ondráčka. Děkuji vám za rozhovor. Na shledanou.

David ONDRÁČKA, ředitel Transparency International

Děkuji. Na shledanou.

Jan BUMBA, moderátor

Na druhé lince je politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Jan BUMBA, moderátor

Nejprve, prosím, krátce, pane Mlejnků. Pokládáte taky za prakticky jisté, že sněmovna Vlastu Parkanovou k trestnímu stíhání dnes vydá?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Vypadá to, že ano. Podle všech předběžných indicií by měla sněmovna paní Parkanovou vydat.

Jan BUMBA, moderátor

Končí tímto případem de facto institut poslanecké imunity? Dokážete si představit, že by po této kauze ještě někdy sněmovny někoho nevydala?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Tak představit si to dovedu, ale v podstatě i ta imunita vlastně má chránit před vydáním v situaci, kdy to je třeba evidentně nějaká záležitost evidentně vykonstruovaná, kdy to je nějaký třeba útok nějakých zločineckých sil, které ten poslanec třeba vyšetřoval nebo nějakým způsobem zabýval jejich problematikou nebo touto problematikou. Takže i ta imunita vlastně by měla poslance chránit ve výjimečných případech a myslím si, že to není případ Vlasty Parkanové. Ta by podle mého názoru samozřejmě vydána být měla.

Jan BUMBA, moderátor

Pane Mlejnků, jak výrazně může kauza letadel CASA a vyšetřování, eventuální vyšetřování paní Parkanové poškodit stranu TOP 09? Miroslav Kalousek řekl, že TOP 09 kvůli tomu ztratí, jak on to řekl, konkurenční výhodu, která spočívala v tom, že tato strana nebyla spojována s žádnou korupční kauzou.

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Ano, přesně tak. To pan Kalousek řekl velmi přesně. Ať už to vyšetřování dopadne jakkoliv, i kdyby byla Vlasta Parkanová jako osvobozena nebo kdyby to neskončilo, to vyšetřování jejího případu, nějakým odsouzením, tak v souvislosti s případem těch letadel CASA a v souvislosti s těmi diskusemi o tom, jestli má být vydána, nebo ne, tak vyplouvají na povrch nové a nové skutečnosti, které svědčí o tom, že ten obchod byl, diplomaticky řečeno, velmi, velmi podezřelý. A těžko už voliči uvěří tomu, že TOP 09 je nějaká nová čistá strana. Těžko už můžou uvěřit tomu, že tak, jak prostě předseda strany Schwarzenberg líčil před volbami pana Kalouska, říkal, že je takový jako napravený pytlák, že už se polepšil a tudíž, že se voliči můžou na TOP 09 spolehnout, myslím si, že ve světle těch informací, které teď vyplouvají na povrch, voliči TOP 09 zjišťují, že to tak docela nebyla pravda a tudíž se dá očekávat spíš propad preferencí této strany.

Jan BUMBA, moderátor

Takže rozumíte nebo je pochopitelné, proč ministr Kalousek tak vehementně brání paní Parkanovou? A jak hodnotíte ten způsob, jakým to dělá?

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

On jí vehementně brání. On se samozřejmě i bojí toho, že to vyšetřování bude pokračovat, že to nezůstane u Vlasty Parkanové. Může samozřejmě to vyšetřování pak doputovat až k němu, čili on vlastně může hájit i sám

sebe před případným trestním stíháním. Samozřejmě snaží se hájit svoji stranu, ale dělá to způsobem, který, si myslím, evidentně svědčí o tom, že chce zatlouct něco, co není fér, nebo zakrývá něco, co kdyby se plně otevřelo, tak to samozřejmě veřejnost, včetně voličů TOP 09, hodně vyděsí a může právě i následovat prudký propad preferencí této strany. A dělá to způsobem ... I ten způsob, si myslím, že může odradit řadu voličů. Pan Kalousek evidentně je jako nervózní a sahá k metodám, které samy o sobě jsou už za hranou, jako třeba telefonáty vyšetřovateli a podobně.

Jan BUMBA, moderátor

Politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. I vám děkujeme. Na shledanou.

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Jednání v Brazílii může Středoevropana děsit

11.7.2012 **Hospodářské noviny** str. 19 Lidé

Jana Machálková

Veronika Špaňárová, ředitelka retailového bankovníctví Citibank

PĚT LET V SAO PAULO Do Brazílie odjížděla bankéřka Veronika Špaňárová s manželem a pětíměsíčním synem. Během pobytu v nejlidnatější jihoamerické zemi se jim narodily ještě dvě dcery. Když bylo té nejmladší půl roku, rodina se plynule přesunula do Jižní Koreje.

Profil

Slovo Brazílie vykouzlí Veronice Špaňarové, ředitelce retailového bankovníctví v Citibank, na tváři široký úsměv. Vzpomene si totiž na pět let, která tu mezi roky 2004 až 2009 jako bankéřka prožila. Vzpomínky však nemá jen pracovní, ale i ryze soukromé a rodinné. Do Brazílie odjížděla s manželem jako čerstvá maminka pětíměsíčního syna, během pobytu v Sao Paulu se jim narodily ještě dvě dcery.

Prvních pár měsíců v nejlidnatější jihoamerické zemi si Veronika Špaňárová užívala mateřskou dovolenou, učila se portugalsky a poznávala místní kulturu. Pracovat začala, když synkovi bylo něco přes rok. Působila v brazilské Citibank jako zástupkyně pro zahraniční investory. Její manžel, který pracuje v pojišťovnictví, měl v Brazílii rovněž svůj kontrakt.

„Portugalsky jsem se naučila poměrně rychle, takže jsem v Brazílii mohla v tom běžném životě fungovat naprosto samostatně. Nebyla jsem závislá pouze na kontaktu s lidmi, kteří mluví anglicky. Brazílci jsou velmi přátelský národ, před cizinci se neuzavírají. Naopak je vždy zajímavé, odkud jsem, kde Česká republika leží a jak tu různé věci fungují,“ popisuje bankéřka. Nejdřív káva, potom byznys Brazílský nenucený a otevřený styl Špaňarové vyhovoval i během četných obchodních jednání. „Obchodní schůzka obvykle začíná přátelskou konverzací. Pak se velmi rychle vyřeší ta pracovní věc, kvůli které jsme se sešli, a pokračuje se zase v neformálním duchu,“ popisuje rodačka z Havířova.

Brazílci podle Špaňarové dokáží i na oficiálním jednání vytvořit příjemnou a uvolněnou atmosféru, ale ohledně samotného byznysu jsou tvrdí stejně jako Evropané nebo Američané. „Co se týká pracovního vyjednávání, jsou velmi striktní, pragmatičtí a profesionální. Akorát Středoevropan, zvyklý na styl: ‚Jedeme, máme na to půl hodiny,‘ může být z těch úvodních neformálních fází trochu nespokojen,“ usmívá se Špaňárová. Z pětiletého pobytu v Brazílii si odnesla naplněný sen žít nějakou dobu v cizině a hlavně nadhled. Například pražské ranní zácpy už jí v porovnání s tím, jak se uměla zablokovat doprava v osmnáctimilionovém Sao Paulu, nemohou rozházet. „Do práce jsem to měla šestnáct kilometrů a někdy jsem to jela i přes dvě hodiny. Trčíte v zácpě a neuděláte nic,“ popisuje. Během života v dvousetmilionové Brazílii si také uvědomila, že kvůli velikosti trhu tam spousta věcí a služeb funguje jinak než v Česku. Setkala se také s mnohdy propastnými rozdíly v životní úrovni lidí – od velmi bohatých po extrémně chudé. „Uvědomila jsem si, že spousta věcí, které tady kritizujeme nebo považujeme za samozřejmé, zase tak samozřejmé nejsou,“ říká bankéřka. Má na mysli například pracovní příležitosti.

Pátý rok života v Brazílii její manžel dostal další zahraniční pracovní nabídku. Celá pětičlenná rodina se, i s tehdy nejmladší půlroční dcerou, plynule přesunula na opačný konec světa – do Jižní Koreje. V Soulu

Špaňárovi setrvali rok a půl. Veronika tam nepracovala, věnovala se pouze rodině. Krátce po příjezdu se sice pustila do studia korejštiny, ale brzy toho nechala. „Naučila jsem se jen pozdravit a poděkovat. Jazyk je velmi těžký, a protože jsem věděla, že v Koreji nebudeme žít zase tak dlouho, věnovala jsem energii radši jinam,“ říká.

Od poloviny roku 2010 žijí Špaňárovi opět v Praze. Jejich návrat vyšel přesně tak, že nejstarší syn, tehdy šestiletý, mohl ihned nastoupit do první třídy. To, že celý svůj dosavadní život prožil v Brazílii nebo Jižní Koreji a najednou si má zvykat na „cizí“ českou kulturu, ho nijak nevykolejilo. „Sama jsem byla zvědavá, jak to zvládne a jestli mu budeme muset něco vysvětlovat. Nakonec to ale nebylo vůbec potřeba, vzal to naprosto přirozeně,“ říká Špaňárová.

Náročnější klienti Češi V Citibank začala Špaňárová pracovat již před sedmnácti lety, hned po studiu ekonomie na Fakultě sociálních věd UK v Praze. „Bankovníctví mě zaujalo tím, že je to velmi široký obor. Začínala jsem na oddělení pro firemní klienty, poté jsem se přesunula na první mimopražskou pobočku Citibank do Ostravy. Po návratu do Prahy jsem se přesunula na oddělení pro velké úvěrové klienty. Mohla jsem tedy zůstat v jednom oboru, ale zároveň dělat a učit se spoustu věcí,“ popisuje svou kariéru.

Od letošního února vede Veronika Špaňárová oddělení retailového bankovníctví Citibank. Na své nové pozici se chce věnovat hlavně rozvoji prémiových produktů pro bohatší klientelu.

V bankovníctví pracuje Špaňárová od roku 1995, a má tedy určité srovnání. Češi podle ní v poslední době kromě zajímavých služeb stále víc slyší i na to, jak je o ně postaráno. „Dnešní klienti hledí daleko více na kvalitu, s jakou jsou obslouženi. Nejde jim jen o to, jestli banka provedla jimi zadanou platbu řádně a včas, ale také jestli jsou služby co nejjednodušší a časově co nejméně náročné,“ říká Špaňárová.

Přizpůsobovat se požadavkům a životnímu stylu klientů bude podle ní pro banky stále větší téma. Veronika Špaňárová má tu výhodu, že může srovnávat s praxí v zahraničí. „Například v Brazílii to funguje tak, že když nějaký bankéř jedná s klienty z Evropy, chodí do práce kvůli časovému posunu dřív. Přizpůsobuje se tudíž banka klientovi a ne klient bance, což se mi velmi líbí,“ shrnuje ředitelka.

Obchodní schůzka v Brazílii obvykle začíná přátelským popovídáním. Pak se velmi rychle vyřeší ta pracovní věc, kvůli které se všichni sešli, a pokračuje se zase v neformálním duchu. Brazilci umí vytvořit příjemnou atmosféru, ale co se týká samotného byznysu, jsou velmi tvrdí a pragmatičtí.

Foto autor| Foto: HN – Matej Slávik

O autorovi| Jana Machálková, jana.machalkova@economia.cz

Netanjahuovy koaliční šachy a budoucnost izraelské domácí politiky

11.7.2012 Mezinárodní politika str. 27 Zeměmi světa

Jakub Záhora

Minulý měsíc zažila izraelská politická scéna jeden z největších zvrátů posledních let. Zatímco se kvůli hluboké vládní krizi novináři dohadovali o datu předčasných voleb, do koalice pod vedením premiéra Benjamina Netanjahua naprosto nečekaně vstoupila na začátku května největší opoziční strana Kadima. Výsledkem je vláda s nejrozsáhlejším mandátem v dějinách Izraele, čítající 94 poslanců ve stovacetičlenném parlamentu. Rozhodnutí šéfů dotyčných stran nemá vliv jen na bezprostřední vnitropolitickou konstelaci – je možné, že přistoupení Kadimy do koalice odstartovalo proces, na jehož konci by mohly být zásadní změny izraelského politického systému.

Vítězové a poražení

Hlavním architektem dohody o rozšíření koalice byl kromě Netanjahua bývalý generál Šaul Mofaz, který byl před několika měsíci zvolen novým šéfem centristické Kadimy. Je na místě se ptát, co Mofaze vedlo k tomuto rozhodnutí, když poté, co usedl do předsednického křesla, v rozhovorech opakovaně vyloučil možnost vstupu Kadimy do Netanjahuovy pravicové vlády. Jeho motivy může ozřejmit pohled na výsledky průzkumů veřejného mínění: ty totiž ukázaly, že pokud by se parlamentní volby konaly nyní, počet poslanců Kadimy by klesl ze současných 28 na méně než polovinu. V porovnání s politickou decimací jeho strany v předčasných volbách je tak pro Mofaze stále lepší variantou, bude-li označován za lháře, jenž porušil předchozí sliby.

Široká koalice je dobrou zprávou pro izraelskou Stranu práce, která nyní převzala po Kadimě úlohu největší opoziční strany – kromě ní se mimo vládu nacházejí už jen Národní unie koketující s extremistickou pravicí, strany reprezentující arabskou menšinu a ostře levicový Mercaz, všechny s minimální voličskou podporou. Předsedkyně Strany práce Šeli Jachimovičová tak může navázat na své úspěchy z loňského podzimu, kdy se jí poměrně úspěšně podařilo vyprofilovat se jako jedna z mála členů Knesetu (izraelského jednokomorového parlamentu), kteří skutečně reflektují požadavky účastníků masových sociálních protestů z předcházejícího léta. Po „zběhnutí“ Kadimy se politický kapitál Jachimovičové ještě navýšil, jelikož může svou stranu nyní prezentovat jako jedinou skutečnou alternativu k Netanjahuově pravicovému bloku.

Na druhé straně pomyslné barikády oddělující ty, kteří vstupem Kadimy do vlády získávají, od těch, kteří na něm trápí, je Jair Lapid, ještě nedávno známý novinář a televizní moderátor. Ačkoli dráhu politika nastoupil teprve v lednu, jeho status mediální hvězdy a masová kampaň na facebooku a dalších sociálních sítích mu zajistily širokou popularitu: předběžné průzkumy slibovaly populistické straně Ješ Atid, již založil, zisk okolo 13 křesel, což by jí dovolilo soupeřit i s etablovanou Kadimou. Dohoda mezi Mofazem a Netanjahuem a odsunutí voleb však značně oslabily Lapidovy pozice. Dá se očekávat, že jeho politická kampaň ztratí během dlouhých měsíců, zbývajících do nového data voleb, mnoho ze své hybnosti.

Koalice v koalici

Zásadní otázkou nicméně je, co vedlo samotného Benjamina Netanjahuu k dohodě s Mofazem, za niž si vysloužil místo na titulní straně časopisu Time, který jeho fotografii doprovodil titulkem „král Bibi“, odkazujícím k Netanjahuově přezdívce. I bez Kadimy totiž vláda disponovala poměrně pohodlnou většinou. V případě, že by na podzim skutečně došlo k předpovídaným předčasným volbám, by navíc Netanjahuova strana Likud podle průzkumů získala 31 mandátů, čímž by si oproti současnému stavu polepšila o čtyři křesla. Proč se tedy premiér rozhodl rozšířit vládu o téměř třicet dalších poslanců a oddálit tak volby?

Příčinou byly hluboké rozpory v koalici, které se dotýkaly jednoho z nejožehavějších témat současného Izraele, postavení ultraortodoxní židovské komunity (hebrejsky charedim). Její příslušníci jsou totiž nyní vyjmuti z povinnosti nastoupit vojenskou službu, která je jinak povinná pro všechny občany židovského původu. Zákon, který poskytoval této výjimce legislativní rámec, byl ale v únoru prohlášen Nejvyšším soudem za diskriminační. Vláda tak musí vypracovat nový, egalitářštější zákon. S tímto krokem kromě valné většiny poslanců Likudu souhlasí i další koaliční strana, Jisrael Bejtejnu pod vedením předsedy Avigdora Liebermana. Ta je zásadním odpůrcem výsad charedim již od svého založení na konci 90. let. Naopak náboženské strany se dle očekávání velmi ostře postavily proti možnosti, že by jejich voliči byli nuceni opustit náboženské školy a nastoupit několikaletou službu, a hrozili svrnutím vlády.

Téma ultraortodoxní menšiny však není jediné, které rozděluje Netanjahuův kabinet. Zatímco v otázce spravedlivějšího rozdělení břemene služby v armádě je Jisrael Bejtejnu premiérovým spojencem, v přístupu k Palestincům je Liebermanova strana mnohem tvrdší než Netanjahu. Ten je navíc vystaven i tlaku radikálního křídla své vlastní strany, jež je úzce napojeno na osadnická hnutí ze Západního břehu. Přizvání Kadimy do vlády se tak ukázalo být pro Netanjahuu nejschůdnějším řešením. Rozšíření koalice významně snížilo vyděračský potenciál menších stran a otevřelo cestu k reformě zákona o vojenské službě. Zároveň poskytlo části Likudu podporu pro umírněnější politiku vůči Palestincům. Premiér tak nyní spíše než jednou vládní koalici disponuje několika možnými aliancemi v jejím rámci, přičemž se bude spoléhat na různé strany při prosazování různých cílů.

Předčasné volby by Netanjahuovu pozici pouze poškodily. Byť by Likud pravděpodobně získal několik dalších křesel, Jisrael Bejtejnu a náboženské strany by si udržely svůj vliv. Do Knesetu by se naopak podle průzkumů nedostala strana Acmaut, která se v loňském roce odštěpila od Strany práce a před přistoupením Kadimy byla největší Netanjahuovou oporou ve vládě. Vzhledem k tomu, že současný politický program Strany práce vylučuje dohodu s Likudem a že by Kadima z předčasných voleb vyšla silně oslabená, Netanjahuovo umírněné křídlo by zůstalo bez významnějších spojenců. Princip ad hoc koalic v rámci vládní většiny tak zůstal jeho jedinou alternativou k ústupkům vůči ostatním pravicovým a náboženským stranám.

Změny na obzoru

Okamžitě po oznámení dohody mezi Mofazem a Netanjahuem se začaly objevovat články a komentáře analyzující možné dopady rozšíření koalice na izraelskou zahraniční politiku. Vzhledem k současným turbulentním událostem na Blízkém východě je to logické: Izrael čelí reálné možnosti anulace mírové smlouvy s Egyptem, Palestinci frustrovaní skomírajícím mírovým procesem hrozí unilaterálními kroky a dopad mezinárodních sankcí na iránské jaderné ambice je stále nejistý. Překvapivý vstup Kadimy do vládního tábora ale neovlivní jen postup Izraele vůči jeho sousedům a zahraničním hrozbám – dopad na domácí politiku může

být ještě významnější. Mofaz s Netanjahuem si totiž za jeden ze společných cílů stanovili zásadní změnu izraelského volebního systému.

Ten je dnes politologickými učebnicemi označován za jeden z nejčistších proporcívních volebních systémů na světě. Je tomu tak díky volebnímu práhu pouhých dvou procent hlasů a skutečnosti, že země pro účely voleb není rozdělena na více okrsků, tj. existuje pouze jediný volební obvod pokrývající území celého Izraele – počet získaných křesel tedy přesně odpovídá počtu obdržených hlasů. Toto uspořádání bylo zvoleno při vzniku země s odůvodněním, že izraelská populace je vysoce heterogenní, a parlament by tak měl reprezentovat i marginální skupiny.

S postupem let se ale čím dál více ukazuje, že systém tak štedrý k malým stranám vede k faktickému ochromení vlád. Kvůli roztržičnosti parlamentu musejí velké strany vstupovat do koalic s řadou menších partnerů (vlády často tvoří šest a více stran), jejichž skutečný vliv je díky možnosti nechat padnout kabinet zcela neúměrný jejich mandátu.

Současná konstelace, kdy se ve vládě nacházejí dvě největší strany, dává šanci tento systém změnit. Netanjahu již jmenoval Jisraela Kaca, ministra dopravy a svého důvěrníka, aby vypracoval návrh změny volebního zákona. Jako první opatření Kac plánuje zvýšit volební práh postupně až na čtyři procenta, což by vedlo ke sloučení malých stran a k umírnění jejich programu, jelikož by se již nadále nemohly spoléhat na podporu malého segmentu populace s radikálními postoji. Dále ministr navrhuje zvýšit počet poslanců, kteří mohou vyslovením nedůvěry odvolat vládu, ze současných 61 na 65, což by mělo alespoň částečně snížit frekvenci střídání vlád. Kac by rovněž rád stanovil strop pro celkový počet ministrů. Toto opatření má za cíl zabránit vzniku koalic skládajících se z miniaturních stran, z nichž každá vyžaduje svého zástupce v kabinetu.

Vůbec nejradikálnější vizí je ale zavedení jednotlivých volebních okrsků. Tato změna má přinést snížení počtu stran, které se dostanou do Knesetu, neboť počet křesel v každém obvodu bude omezený (v řádech jednotek), což povede k vítězství kandidátů největších stran. Kacův tým by chtěl tento prvek představit již před dalšími volbami, v nichž by tímto způsobem byla volena zhruba pětina poslanců (zbytek by byl dál volen v jednom celostátním obvodu). Počet křesel udělených na základě výsledků voleb v jednotlivých, několika mandátových okrscích by se v dalších letech postupně zvýšil až na polovinu.

Hrobník, nebo král?

Je samozřejmě otázkou, nakolik bude politický tandem Likud–Kadima ve svých snahách úspěšný. Především menší strany se předkládaným návrhům zuřivě brání, protože by vedly k jejich odstavení od politického vlivu. Nutnost (r)evoluce systému, který vede k periodickým koaličním krizím a sporům, často paralyzujícím činnost vlády, je však evidentní. Původní idea dát slovo i okrajovým skupinám v mnoha případech degeneruje ve faktický diktát menšiny většině. Nejširší koalice v dějinách země má šanci tento stav konečně změnit.

Netanjahu je svými kritiky často označován za jednoho z izraelských hrobníků blízkovýchodního mírového procesu, který pokračováním ve výstavbě židovských osad na Západním břehu vylučuje další jednání s Palestinci. Pokud se mu ale podaří prosadit změny vedoucí nakonec k omezení vyděračského potenciálu stran s malou voličskou základnou a ke stabilizaci izraelského politického systému, titul „král Izraele“ bude plně zasloužený.

Je samozřejmě otázkou, nakolik bude politický tandem Likud–Kadima ve svých snahách úspěšný. Především menší strany se předkládaným návrhům zuřivě brání, protože by vedly k jejich odstavení od politického vlivu.

Foto popis| Ze soupeřů se stali (prozatím) partneři ve vládě: izraelský premiér a předseda strany Likud Benjamin Netanjahu (vlevo) a předák strany Kadima Šaul Mofaz.

Foto autor| Ammar Awad, Globe Media/Reuters

O autorovi| Jakub Záhora je juniorním analytikem AMO. Studuje FSV UK. jakub.zahora@centrum.cz

Odborníci varují: Půjčka na dovolenou je nesmysl!

11.7.2012 penize.cz str. 00 Když se řekne

Kvůli týdnu u moře roky problémů s exekutory. I tak můžou dopadnout lidé, kteří si na dovolenou berou úvěr, který později nedokážou splatit. Půjčku s nesmyslným důvodem si navíc často berou za nesmyslných podmínek.

„Není nic lepšího než rodinná dovolená u moře. Nemáte na ni dostatek peněz? Nevadí! Naše exkluzivní půjčka vám je zajistí.“ Podobné slogany se na nás v letních měsících valí doslova ze všech stran. Jistě, kdo by nechtěl alespoň na týden vyrazit za sluncem a v nějakém přímořském letovisku zapomenout na všechny strasti všedního dne. Problém je v tom, že se najde dost lidí, kteří si kvůli jednomu týdnu pohody zajištěnému spotřebitelským úvěrem způsobí perné chvílky, které mohou končit „zaklepáním“ exekutora. Úvěry na dovolenou jsou zkrátka ukázkovým příkladem nezodpovědného zadlužování, před kterým stále dokola varují všichni odborníci na osobní finance. „Nedávno jsem řešila jeden případ, kdy si mladík, který pracoval jako prodáváč v supermarketu, půjčil se svojí přítelkyní na dovolenou ve Španělsku. Už ale nemysleli na to, jakým způsobem budou tuto půjčku vedle dalších drobných úvěrů z minimálních příjmů splácet,“ říká Petra Kozlová, vedoucí Občanské poradny v Rychnově nad Kněžnou. Zároveň však dodává, že se v souvislosti s finanční krizí a zvýšeným rizikem exekucí a insolventností lidí pozvolna přiklání k odpovědnějšímu hospodaření s rodinnými rozpočty.

Zkvětnového výzkumu ING Bank vyplývá, že drtivá většina klientů, kteří se chystají na dovolenou, využívá k jejímu financování dlouhodobé úspory. Zadlužuje se kvůli ní zhruba jedno procento respondentů. Alarmující je ale fakt, že když už si kvůli dovolené někdo sjednává úvěr, jde většinou o lidi, kteří mají s dluhy dlouhodobě problémy. K pohledávkám zkontokorentů a kreditních karet u bank, ke spotřebitelským úvěrům a nesplaceným účtům u telefonních operátorů a dodavatelů energií se tak přidá jen další položka. To potvrzuje i Libor Vaníček, ředitel retailového bankovníctví ING Bank ČR: „Je pozitivní, že se české domácnosti oproti minulým rokům vsouvislosti s dovolenou výrazně méně zadlužují. Na druhou stranu ti, kteří si na ni půjčují, se rekrutují z ekonomicky nejslabší skupiny lidí se základním vzděláním. Vtom vidím velkou hrozbu pro tyto rodiny, které se mohou dostat do začarovaného kruhu dluhů.“

Jestliže se svého „týdne u moře“ nechcete za žádnou cenu vzdát a i přes varování odborníků se kvůli tomu hodláte zadlužit, tak se alespoň snažte minimalizovat možná rizika. Nejprve si pečlivě spočítejte, jaké jsou vaše finanční možnosti a kolik peněz budete moci měsíčně splácet, aby to zásadně neohrozilo chod vaší domácnosti. Rozhodně se nechláchole tím, že jde o menší půjčku, která pro vás nebude takovou zátěží jako třeba hypotéka nebo větší úvěr na bydlení. Vždy totiž existují reálná rizika, která můžou mít velmi nepříjemné důsledky. Nenechte se tedy ovlivnit působivou reklamou, která vám půjčku na dovolenou vykreslí jako bezproblémové řešení, při kterém vám vůbec nic nehrozí. „Každá půjčka, dokonce i malá, je spojena surčitým rizikem. Jestli z nějakého důvodu přestáváme půjčku splácet, měli bychom počítat s následky. Banky očekávají splácení vypůjčených peněz. Navíc každý den prodlení znamená dodatečné náklady v podobě rostoucích úroků,“ říká Vítězslav Kus ze společnosti KRUK International.

Dlužníci často chybují v tom, že se už vkanceláři úvěrové společnosti vidí pod slunečníkem na vyhřáté pláži a o podmínky smlouvy se vůbec nezajímají. Většinou navíc „sáhnou“ po první nabídce, která je v televizi nebo na internetu zaujme, takže se připravují o možnost porovnání a výrazně zvyšují pravděpodobnost, že si půjčí za nevýhodných podmínek. Ze studie Navigátor bezpečného úvěru, která vznikla ve spolupráci Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a analytické společnosti EEIP, se například dozvíme, že průměrný český spotřebitel při výběru úvěru osloví jen dvě společnosti, aby zjistil, jakou mají nabídku. „Doporučujeme všem, kdo uvažují o úvěru, aby oslovili co nejvíce úvěrových společností a srovnali nejen finanční kritérium, tedy o kolik celkem půjčku přeplatí, ale také nefinanční kritéria, tedy podmínky ve smlouvě, které se týkají především sankcí v případě včasného nesplacení úvěru. Teprve na základě tohoto porovnání je dobré se rozhodnout,“ radí jeden z autorů studie Petr Teplý.

Můžeme se také setkat s tím, že se spotřebitelský úvěr nabízí přímo v cestovní kanceláři nebo ve zprostředkovatelské agentuře, takže se spontánně jednající klient dozvídá přesné podmínky smlouvy přímo na pobočce a opět mu chybí možnost srovnání celého trhu. Rozdíl v navýšení vypůjčené částky může být přítom u jednotlivých poskytovatelů úvěrů i přes 50 procent. Na podobné situace upozorňuje ve svém průzkumu Občanské sdružení spotřebitelů Test, které vydává časopis dTest. „Extrémní požadavek cestovní agentury MYWAY.CZ byl nejprve podepsat cestovní smlouvu a až poté získat podmínky jejího financování. Takový postup je zcela v rozporu se zákonem,“ říká právní poradce Miloš Borovička, který rovněž upozorňuje na to, že reklamu na úvěry na dovolenou si neplatí ani tak cestovní kanceláře jako spíše banky a další poskytovatelé úvěrů. „Tyto subjekty často investují do finančního vzdělávání nemalé částky a vytvářejí dojem společensky

odpovědné firmy. Realitu jednoduše odhalíme zadáním spojení „úvěr na dovolenou“ do internetového vyhledávače.“

I když budete mít pocit, že vás půjčka na dovolenou příliš neohrozí, měli byste pořádně zvážit, jestli si jeden rok nevystačíte pouze s rekreací v českých lužích a hájích. Naše koupaliště se sice jen stěží vyrovnají řeckým či španělským plážím, na druhou stranu se ale nebudete muset strachovat, že byste mohli kvůli nějaké nepředvídatelné události zabřednout do finančních problémů. „Za to žádná sebeatraktivnější dovolená nestojí. Pokud mají lidé potřebu se vypravit na dovolenou, která je finančně náročnější a kterou neufinancují z aktuálních zdrojů, rozhodně se vyplatí si počkat a peníze na ni naspořit,“ uzavírá Libor Vaníček ZING Bank.

=====

=====
=====

=====
=====

=====
=====

=====
=====

URL| <http://www.penize.cz/spotrebitelske-uvery/239233-odbornici-varuji-pujcka-na-dovolenou-je-nesmysl>

Ve sněmovně se schyluje k debatě o vydání Vlasty Parkanové

11.7.2012 zpravy.rozhlas.cz str. 00 kauzy

Jan Bumba, Milan Kopp

Pokud by dnes poslanci nevydali místopředsedkyni sněmovny Vlastu Parkanovou k trestnímu stíhání, bylo by to podle mnohých obrovské překvapení. Policie viní bývalou ministryni obrany z toho, že měla podíl na nevhodném nákupu letadel CASA pro českou armádu.

Nejvýraznějším obhájcem paní Parkanové se stal první místopředseda její strany TOP 09 a ministr financí Miroslav Kalousek. Podle něj jsou v policejních materiálech lži. Přesto ani on nepochybuje o tom, že Parkanová vydána bude. Ředitel protikorupční organizace Transparency International David Ondráčka považuje za důležité, aby institut imunity nebránil vyšetřování všech okolností zbrojního kontraktu. „Ten byl zřetelně velmi nevýhodný a předražený.“ „Pokud by sněmovna nevydala paní Parkanovou k trestnímu stíhání, tak by vlastně hodila vidle do celého vyšetřování všech okolností a všech hráčů,“ poznamenal Ondráčka a zdůraznil, že sněmovna nerozhoduje o vině, vydává poslance k trestnímu stíhání. Opozice kritizuje církevní restituce. Poslanci rozhodnou i o Parkanové. „Nevím, co přesně je ve spisu, ale z mého pohledu se policie dívá na otázku, zda bylo postupováno s péčí řádného hospodáře.“ Podle něho nejde o žádné kolektivní rozhodnutí vlády. Ondráčka také souhlasil s tezí, že vyšetřování Vlasty Parkanové může být klíčem k rozkrýví širší sítě lidí, kteří rozhodovali o armádních zakázkách. „I to je důvod, proč vypukla panika v městečku a v naší politické elitě jsou v posledním měsíci, dvou jsou reakce naprosto nepřiměřené.“ Také politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy považuje za velmi pravděpodobné, že sněmovna Parkanovou vydá. Připomněl, že imunita má chránit poslance před vydáním v situaci, která je evidentně vykonstruovaná. Kalousek: Obvinění Parkanové v kauze CASA poškozují TOP 09. Mám vztek, „měla by poslance chránit ve výjimečných případech, a myslím, že to není případ Vlasty Parkanové. Ta by podle mého názoru měla být vydána.“ Miroslav Kalousek se podle

Mlejnkova obává, že vyšetřování bude pokračovat. „Snaží se hájit svou stranu. Ale dělá to způsobem, který evidentně svědčí o tom, že zakrývá něco, co kdyby se plně otevřelo, tak veřejnost i voliče TOP 09 hodně vyděsí.“ „Pan Kalousek je evidentně nervózní a sahá k metodám, které samy o sobě jsou za hranou,“ míní Josef Mlejnek. Kalousek: Obvinění Parkanové v kauze CASA poškozuje TOP 09. Mám vztek VV chtějí mimořádnou schůzi sněmovny. Kvůli chování Kalouska v kauze CASAlunitní výbor doporučil poslancům vydat Parkanovou policii Kalousek se obrátí na generální inspekci kvůli telefonátu v kauze CASA Kalousek chce, aby inspekce prošetřila jeho údajný nátlak na vyšetřovatele Premiér vytkl Kalouskovi telefonát vyšetřovateli kauzy CASA Šťastný: ODS by při hlasování o Parkanové měla odejít ze sněmovního sálu ČSSD: Kvůli kauze CASA by měl odstoupit ministr financí Kalousek Svědek v kauze CASA ukázal na ex náměstka MO Bartáka. A začaly mu problémy

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1084295

Třetí číslo časopisu CJEF - tentokrát o bankách

10.7.2012 blog.ihned.cz str. 00 schneider.blog.ihned.cz

Ondřej Schneider

Ve třetím letošním čísle časopisu Czech Journal of Economics and Finance vyšly čtyři články, zabývající se různými aspekty vývoje finančního sektoru během ekonomické krize.

V prvním článku "The Bright and the Dark Side of Cross-Border Banking Linkages" ukazují autoři Martin Čihák, Sonia Muñoz a Ryan Scuzzarella (všichni z IMF, i když Martin je teď na "výpomoc" ve Světové bance), že vztah mezi stabilitou finančního sektoru a jeho propojeností se zahraničím je výrazně nelineární. Stabilita se napřed zvyšuje s tím, jak se banky stávají více mezinárodní, ale v určitém bodě dochází ke zlomu a stabilita spíše klesá.

Článek Jana Babeckého (ČNB), Aleše Bulíře (IMF) a Kateřiny Šmídkové (ČNB) "Sustainable Real Exchange Rates in the New EU Member States: What Did the Great Recession Change?" ukazuje, jak prudce zahýbala finanční krize reálnými rovnovážnými kurzy nových členských států EU, ať už mají kurz pevný či plovoucí.

Pánové František Brázdík, Michal Hlaváček (oba ČNB) a Aleš Maršál (Institut ekonomických studií FSV UK) ukazují, že modelování nerovnováh ve finančním sektoru je mohem složitější než jsme si kdy mysleli: "Survey of Research on Financial Sector Modeling within DSGE Models: What Central Banks Can Learn from It."

Konečně Marina Tkalec z Institutu ekonomie v Záhřebu analyzuje "euroizaci" domácích úspor ve dvanácti zemích střední a východní Evropy. Zatímco v Česku a Polsku k euroizaci nedochází, v řadě okolních států je to reálný problém. Článek "The Dynamics of Deposit Euroization in European Post-transition Countries: Evidence from Threshold VAR" také ukazuje, že jakmile jednou k euroizaci dojde, cesta zpět prakticky neexistuje.

Takže konečně trocha seriózního čtení na léto!

URL| <http://schneider.blog.ihned.cz/c1-56496400-treti-cislo-casopisu-cjef-tentokrat-o-bankach>

S Jiřím Havlem se život nemazlil

10.7.2012 ceskapozice.cz str. 00 Politika

Pavel Mertlík

Na zesnulého ekonoma, pedagoga a poslance Evropského parlamentu vzpomíná jeho přítel, bývalý ministr financí Pavel Mertlík.

V neděli 8. července zemřel ve věku nedožitých 55 let doc. Ing. Jiří Havel, CSc., poslanec Evropského parlamentu za ČSSD a člen jeho rozpočtového výboru, docent ekonomie na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, v minulosti mimo jiné místopředseda vlády a předseda Výkonného výboru Fondu národního majetku. Vzpomíná na něho jeho přítel, bývalý ministr financí Pavel Mertlík.

Jiřího smrt nebyla bleskem z čistého nebe. Měl vážné zdravotní problémy, v dubnu se podrobil transplantaci plic, která sice dopadla dobře, ale pooperační vývoj byl komplikovaný a jeho zdravotní stav se postupem času začal zhoršovat. Přesto nedělní zpráva o jeho úmrtí mne (a jistě i mnoho dalších přátel a známých) zaskočila. Že to může skončit takto, jsem si vnitřně odmítal připouštět. Vynikající ekonom

S Jiřím Havlem jsme byli přátelé takřka celý život. Potkali jsme se jako studenti Vysoké školy ekonomické v Praze (VŠE) - já jsem tam nastoupil do prvního ročníku na podzim 1979, Jirka byl o ročník výš. Po absolutoriu VŠE jsme oba zůstali na škole jako asistenti; v roce 1991 jsme se opět pracovní sešli na Institutu ekonomických studií (IES) Fakulty sociálních věd UK.

Ke škodě české ekonomické vědy, avšak ku prospěchu české ekonomiky a společnosti Havlovi "pouhé" teoretické ekonomické bádání nikdy nestačilo. Měli jsme na ekonomii a ekonomické otázky i na řadu dalších věcí velmi blízké názory a "sedli" jsme si i lidsky, takže není divu, že jsme začali spolupracovat. A ta spolupráce trvala s různou intenzitou celých těch více než třicet let. Od našeho společného článku (a mého prvního odborného článku vůbec) ve Financích a úvěru z roku 1989, přes Nezávislou levici z let 1989 až 1991, spolupráci v odborných komisích ČSSD od roku 1995 a posléze ve vládě až po loňské a letošní diskuse o ekonomické části programu ČSSD.

Jiří Havel byl profesně úspěšný muž, který ve svém oboru dosáhl vysoko. Základem jeho prakticko-politických úspěchů ovšem byla jeho akademická kvalita. Jiří byl především vynikající ekonom, znalec světového a českého ekonomického myšlení - patřil k okruhu blízkých spolupracovníků rovněž předčasně zesnulého profesora Milana Sojky &hy;- a také vynikající pedagog.

Jeho hluboká národohospodářská teoretická fundace mi byla vždy vodítkem v praktické hospodářskopolitické činnosti. Ke škodě české ekonomické vědy, avšak ku prospěchu české ekonomiky a společnosti mu "pouhé" teoretické ekonomické bádání nikdy nestačilo, vždy jej lákala praktická aplikace teoretických ekonomických poznatků, a tedy národohospodářská politika. Chybět bude oběma světům - studentům a kolegům z IES i české sociální demokracii a národohospodářské praxi. Záchrana bankovního sektoru

Období vlády Miloše Zemana, tedy roky 1998 až 2001, kdy Jirka působil nejdříve jako můj poradce na Úřadu vlády a posléze na Fondu národního majetku, nebylo žádnou procházkou růžovým sadem. Česká národní banka v oficiálních dokumentech o oné době opatrně hovoří jako o době, kdy byl český bankovní sektor na pokraji systémové krize. Té zabránila rehabilitace tří ze čtyř největších bank v zemi, privatizace státních podílů ve třech největších bankách pak byla jedním z klíčů k následnému úspěšnému rozvoji české ekonomiky, včetně setrvalého rychlého růstu, který byl ukončen až světovou finanční krizí z let 2007 až 2009 a následnou recesí.

K záchraně bankovního sektoru a ekonomiky bylo tehdy třeba přijmout celou řadu závažných rozhodnutí, jež si vyžadovala mimo jiné značnou osobní statečnost. Podobně tomu bylo s velkými krachujícími podniky, jako byly tehdy třeba Vítkovice. V těchto zkouškách Jiří Havel obstál se ctí. Nejen to: vždy, i v těch nejkomplicovanějších situacích dokázal přicházet s životaschopnými návrhy jejich řešení, a zpravidla je taky dokázal prosadit. Kdyby žil v Spojeném království, zdobil by jeho jméno dávno šlechtický titul. My zde v české kotlině si ovšem na úctu a ocenění zásluh, natož vděk, jak známo, příliš nepotrpíme. Stěžovat si neměl v povaze

Statečnost ale Jiří prokazoval celým svým životem. A ten se s ním věru nemazlil. Jeho první žena zemřela na rakovinu krátce po narození jejich třetího syna. Jiří pak dlouhé roky kluky jako vdovec sám vychovával. Silně si pamatuji, jak jsem ho uviděl poprvé po několika měsících od pohřbu jeho ženy. Za těch několik měsíců mu úplně zešedivěly vlasy. Svou situaci ale vždy nesl se svým typickým sarkastickým humorem. Často mu muselo, před lety i nyní, když dostihla nemoc jeho, být velmi těžko. Svému okolí to ale nikdy ani náznakem nedal najevo. Stěžovat si a svěřovat se nebylo v jeho povaze.

Svou situaci vždy nesl se svým typickým sarkastickým humorem. Ani současná doba s pokračující globální finanční krizí, jejíž epicentrum se mezitím přesunulo zpoza Atlantiku do Evropy, není jednoduchá. Ekonomika České republiky již k ekonomice Německa a dalších vyspělých zemí Evropy nekonverguje, nýbrž naopak diverguje. Ekonomicky se propadáme v době, kdy poměrně dynamicky rostou všichni naši sousedé - Německo, Polsko, Slovensko i Rakousko. Dosavadní růstový model české ekonomiky se z velké části vyčerpal a období obnovování ekonomických rovnováh v globálním měřítku staví před českou hospodářskou politikou nové zásadní výzvy.

Znalosti, invence, osobní nasazení, ale také lidskost a humor Jiřího Havla nám budou při hledání další cesty pro naše národní hospodářství a společnost velmi chybět.

URL| <http://www.ceskapozice.cz/domov/politika/s-jirim-havlem-se-zivot-nemazlil>

Nemám ráda manažery obecné

10.7.2012 HR Forum str. 14 Profesional
BARBARA HANSEN ČECHOVÁ

Mnozí z nás si ji pamatují jako programovou ředitelku televize Nova či jako partnerku úspěšného moderátora a zubaře. Libuše Šmuclerová patří k současným nejvýznamnějším českým manažerkám. Řídí nakladatelství Ringier se 650 zaměstnanci, které vydává tituly jako Reflex, Blesk či ABC. Za křehkou krásou se skrývá silná osobnost a zkušená manažerka.

„Lídrem se člověk rodí,“ řekla mi v úvodu paní Šmuclerová. Ona své schopnosti objevila poměrně brzo a měla to štěstí je uplatnit. V personalistice považuje za klíčové odhadnutí schopností lidí. Najít to, v čem budou skutečně dobří, a tam je nasměrovat. „Zahrnuje to i odvrácenou stranu – někdy musíte říci lidem, že na pozici, po které touží, prostě nemají.“ Sama prý lidi dokáže velmi dobře odhadnout. „Jsem takový chodící kouč. Pomáhám lidem najít správnou cestu.“ Zároveň však jistě dokáže ukázat nespokojenost s výkonem. Ať je to tak či onak, po setkání s paní Šmuclerovou ve mně zůstal jasný dojem: jedná se o profesionálku každým coulem.

* Cítíte se více jako manažerka, nebo jako mediální expertka?

Přirozeně jako mix. Ať již jedno či druhé pouze a jen v krystalicky čisté formě není podle mého názoru pro skutečně plnokrevný a tím i maximálně zhodnotitelný život použitelné. A plnokrevný život musí mít i business! Má-li být opravdu úspěšný.

* Čili je pro vás důležité to, že řídíte vydavatelství a nikoli třeba banku?

Ale jistě! Na tisíc procent! Nechtěla bych řídit banku. Média znám od píky. Těžko mne může kdokoli, z jakékoli pozice vydavatelství, televize atd. namluvit, že je něco tak či onak. Moc dobře vím, jak to je. Zato kolik je třeba sušících roušek při operaci slepého střeva, naprosto netuším. Aneb tzv. manažery obecné ráda nemám. Poznají se velice dobře. I v mezinárodním měřítku. Řekla bych někdy i na první pohled.

* S jakými personálními problémy se ve vydavatelství setkáváte nejčastěji?

Se stejnými, s jakými všichni, kdo pracují s lidmi. Jinými slovy: stále máte pocit, že špičkových kvalitních lidí se vám nedostává. Tento pocit vzniká kombinací několika věcí – jednak jsme malá republika, čili vybíráte z daleko méně lidí, a pak je to laťkou, kterou máte pro ideální výběr nastavenou. Protože ti, na které míříte, čili lidé s tvůrčím duchem, energií, pronikavým myšlením, kreativitou, vzděláním, mnohvrstevnatostí atd., nemají velice často důvod nechat se zaměstnat. Podnikají na sebe, jsou si svými vlastními business pány.

* Zasahujete často z vaší pozice do personálních otázek? V jakých případech například?

Zásadně držím v rukou výběr klíčových lidí vydavatelství. Váš základní tým musí být složen z lidí vám blízkých směrem myšlení, naturelem. To je báze, která pokud chemicky funguje, tým si rozumí bez vysvětlování

a funguje na stejných principech automaticky. Což se vyplácí zejména v krizových situacích. Dále sleduji organizaci práce, workflow, ve kterém jednotlivé týmy fungují. A přirozeně se ke mně dostávají také k „rozseknutí“ některé konflikty. Ale těch opravdu není mnoho. Obecně se držím se zásady, že pokud se mnou chce mluvit kdokoli ze zaměstnanců, nejenom mně přímo podřízených, může.

* Je pro vás důležité mít genderově a věkově vyvážený tým?

Co to je genderově a věkově vyvážený tým? Že budu pozice obsazovat podle tabulek odpovídajících statistickému rozložení skupin obyvatelstva České republiky? Ale já nedělám sociologický výzkum, ale noviny a časopisy. Zásadní přístup je, že příležitost má každý! Na druhou stranu noviny svým procesem práce od rána do večera s režimem věčného poklusu a okamžitého reagování nejsou příjemné ženám. Deník Sport má 80 % procent týmu mužů z povahy produktu. Týdeník Blesk pro ženy je složen naopak ze samých žen. Jinými slovy, musíte ctít specifika práce a tým i výsledku. Orientuji se podstatou, ne byrokracií.

* Jak má být ředitel podle vás vnímán ze strany zaměstnanců?

Měli by mu důvěřovat, měl by mít autoritu, měli by k němu mít vztah.

* Zasahujete někdy do obsahu vámi vydávaných titulů?

Mou zodpovědností je nastavování směřování titulů. Principy, na kterých fungují, jejich zaměření a kvalita výsledku. Konkrétní obsah vydání je zodpovědnost šéfredaktorů. Jaké konkrétní články vyjdou v zítřejších novinách, vidím ráno při snídani v iPadu nad elektronickou verzí titulů či po příchodu do práce na stole v úhledné hromádce všech námi ten den vydaných titulů.

* Které své dovednosti v práci manažerky považujete za klíčové?

Odhad. Odhad na rozhodnutí. O krocích, řešení, lidech, taktice, strategii. Do odhadu se promítá mix všeho – aktuální situace, historie, data, trendy, znalosti, intuice...

* Před rozhovorem jste mi řkala, že když vezmete do ruky časopis, okamžitě víte, jaký je šéfredaktor...

Přesně tak. Naučila jsem se číst některé věci mezi řádky.

* Vnímáte nějak specifickou toho, že jste žena v roli manažerky? Myslíte, že muž na vašem místě by působil odlišně?

Tohle mne zlobí. Z jedné strany ženy řeší, aby byly brány rovnocenně jako muži, z druhé strany stále vznikají otázky, zda a jak by kdo obstál. Pro mne je to otázka neadekvátní. Každý jsme jiný, nikdo není stejný. Manažer se do výsledku promítá proto, že je to on. V kombinaci všeho.

* Máte zkušenost s výukou na Fakultě sociálních věd. Jaký máte dojem ze současných studentů? Budou v práci jiní, než současní zaměstnanci?

Budou jiní. Musí být. Ale to je přirozený proces. To je přece základní kritérium toho, abychom se vyvíjeli i my jako lidé. A nezůstali v pomyslných jeskyních či na stromech, chcete-li. Moje generace musela za informacemi ještě do knihovny. Má dcera si klepne do vyhledávače internetu. Ovšem základní lidská nastavení a hodnoty, které se vyvíjely tisíce let, ty zůstávají stejné. n

Co to je genderově a věkově vyvážený tým? Že budu pozice obsazovat podle tabulek odpovídajících statistickému rozložení skupin obyvatelstva České republiky? Ale já nedělám sociologický výzkum, ale noviny a časopisy. Zásadní přístup je, že příležitost má každý! Média znám od píky. Těžko mne může kdokoli, z jakékoli pozice vydavatelství či televize namluvit, že je něco tak onak. Moc dobře vím, jak to je. Tzv. manažery obecně ráda nemám.

PhDr. Libuše Šmuclerová

Vystudovala Fakultu žurnalistiky Univerzity Karlovy v Praze. Svou profesní kariéru zahájila v Československé televizi, odkud v roce 1993 přešla do tehdy vzniklé TV Nova. Zde působila až do roku 2004 na pozici programové ředitelky, posléze výkonné ředitelky a jednatelky společnosti. Během následujících dvou let vybudovala ve funkci výkonné ředitelky spolu se svým manželem MUDr. Romanem Šmuclerem síť klinik estetické medicíny Asklepiion. Od 1. března 2007 je Libuše Šmuclerová generální ředitelkou vydavatelství Ringier Axel Springer CZ.

Foto autor| FOTO: JOHANA KRATOCHVÍLOVÁ

Zbyněk Fiala: Za Jiřím Havlem

10.7.2012 parlamentnilisty.cz str. 00 **Názory a petice**
vasevec.cz

S Jiřím Havlem neodešel jen ekonom levice, europoslanec za ČSSD a spolutvůrce jejího ekonomického programu, ale také pedagog a vynikající debatér.

Smutná, nejsmutnější zpráva se v neděli rozléta po sociálních sítích, na kterých europoslanec Jiří Havel udržoval aspoň zdání normálního života a šířil dobrou náladu. Ten skutečný život, který prožíval s kyslíkovým zdrojem neustále po ruce, byl nesmírně těžký, stále na vlásku, ale přesto všichni věřili, že se z toho dostane.

Měl jsem tu čest sledovat jako novinář mnohé z jeho pracovních setkání nad přípravou ekonomické politiky ČSSD. Někdy to byly skutečné události, i když se odehrávaly v úzkém kroužku, jako bylo opakované setkání s nositelem Nobelovy ceny za ekonomii Josephem Stiglitzem a dalšími zahraničními ekonomy, kteří měli k Česku z nějakého důvodu blízko. Tyto schůzky předcházely řešení zděděných dluhů z 90. let a privatizaci bankovního sektoru.

Naposledy to byla debata domácích ekonomů letos na jaře na půdě levicového "think-tanku" Cesta, kde se hovořilo o rejstříku krátkodobých opatření, která by usnadnila rozhybání ekonomiky. Na konferenci, diskuse, pracovní setkání či semináře chodil do poslední chvíle. Měl vzácný dar odporovat způsobem, který vycházel z ocenění partnera. I spor tak mohl být nejen věcný, ale vlastně i společensky příjemný.

Učil ekonomii, ale jeho fakulta sociálních věd vychovává i žurnalisty, a on sám médiím velice dobře rozuměl. Spolupracovali jsme odedávna, první příspěvek jsem mu publikoval někdy roku 1996 v mém krátkodechém pokusu o založení vlastního investičního žurnálu. Vydrželo nám to přes Ekonomu až do časů Literárních novin. V té době se zabýval projektem internetového deníku ČSSD, byl přesvědčen, že to je nejeefektivnější způsob, jak využít skromné zdroje. Později to omezil na stránky svého europoslanceckého klubu, nemoc už víc nedovolovala.

Jeho blogy na Aktuálně byly vždycky dvojnásobně zajímavé, nejen obsahem, ale zejména debatou, kterou neomylně přitáhl. A když jsem tam teď posmutněle nahlédl, připomněl jsem si příspěvky, které se soustřeďovaly na evropská témata. S těmi se volby v Česku, jak známo, nevyhrávají, k naší škodě. Proto po nich sáhnou jen nemnozí. Jiří Havel byl bojovník, který se nenechal odradit takovou kalkulací. Příkladem je blog, který je bohužel i tím posledním. Dovolím si tedy jeho připomenutí (<http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/jiri-havel.php?itemid=16230>).

Takový mi zůstane Jiří Havel před očima - i s tou diskusí pod čarou.

Vyšlo na serveru Vaše věc. Publikováno se souhlasem vydavatele.

(relatedarticles title="Psali jsme:" articles="238671,238666,238658,238657" /)

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1415&clanek=238929>

Zemřel europoslanec Havel

9.7.2012 Haló noviny str. 02 Z domova
(zku)

Po dlouhé nemoci včera ráno ve věku 54 let zemřel ve Vídni europoslanec Jiří Havel (ČSSD). Narodil se 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie. Od července 2009 byl jako lídr kandidátky ČSSD členem Evropského parlamentu. Zde by ho měl nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu.

Poslední boj Jiřího Havla (Václav Franče)

9.7.2012 idnes.cz - blog str. 00

Poslední boj Jiřího Havla

Po dlouhé a těžké nemoci nás navždy opustil docent Jiří Havel, sociální demokrat, europoslanec a hlavně slušný a odborně nesmírně zdatný člověk.

Pamatuji si to jako dnes. Jako student gymnázia se zájmem o ekonomii jsem se jel podívat na den otevřených dveří Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd (IES) – nejlepšího ústavu v ČR pro studium bakalářské a magisterské ekonomie. Jistě nejen mě zaujal svým humorem a nadhledem pro nás tehdy neznámý ekonom Jiří Havel. Uvolněná a rodinná atmosféra IES, ke které Jirka tolik dopomohl, byla v ostrém protikladu se svázanou a neosobní atmosférou VŠE.

Jiří Havel poté, již jako bývalý vicepremiér pro ekonomiku, byl mým učitelem finanční ekonomie na IES. I tehdy udivoval originálním smyslem pro humor a rozsáhlými zkušenostmi z hospodářské politiky, které předával svým studentům. Na jeho přednášky jsem tak chodil moc rád, i když jsem tam ani chodit nemusel. Zkouška byla totiž ze skript.

Rok 2009 a nástup finanční krize mi dal příležitost s Jirkou jakožto ekonomickým expertem ČSSD úzce spolupracovat, zatímco řada mých kolegů ze školy v té době spolupracovala s vládním NERVem. Spolupracovali jsme spolu například na řadě programových dokumentů ČSSD. Jinak strohým programům dokázal dát Jirka opravdu šťávu. Bohužel ekonomický program volby nevyhrává, a tak velká část této práce přišla vniveč. Když se stal europoslancem, pracoval jsem jako jeho ekonomický poradce a mohl jsem ho opravdu důkladně poznat. Svůj první dojem z Jirky jsem si tím dále utvrdil.

Byl rovněž velkým zastáncem hlubší evropské ekonomické integrace a to i v době, kdy to nebylo zrovna „in“, obzvláště v českých luzích a hájích. Čili dokázal jít i proti proudu. To je u politiků velmi vzácná vlastnost.

Svůj nejtěžší boj v neděli 8. července prohrál. Jeho odchod je však závazkem v jeho odkazu pokračovat. Svou slušností, odborností a smyslem pro humor nám bude všem chybět. Odpočivej v pokoji, drahý příteli!

URL| <http://france.blog.idnes.cz/c/278745/Posledni-boj-Jiriho-Havla.html>

NEKROLOG

9.7.2012 Lidové noviny str. 20 Lidé

Jiří Havel (54) český poslanec Evropského parlamentu Patřil k ekonomickým expertům sociální demokracie a formuloval její zahraniční politiku. Do Evropského parlamentu, kde pracoval v rozpočtovém výboru, ho zvolili v roce 2009.

Doc. Ing. Jiří Havel, CSc., se narodil 20. července 1957 v Praze. Na VŠE vystudoval politickou ekonomii a v letech 1982–1991 zde působil jako odborný asistent a pedagog.

Před listopadem 1989 tamtéž napsal skripta, v nichž obdivoval hospodářskou politiku J. V. Stalina. Později vyučoval na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

V osmdesátých letech vstoupil do KSČ. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice.

V roce 1997 se stal členem České strany sociálnědemokratické, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku. V prosinci 2008 vedl kandidátku ČSSD ve volbách do Evropského parlamentu.

V období 2002–2004 fungoval jako viceprezident České ekonomické společnosti. Od roku 1996 byl také poradcem ministra financí Pavla Mertlíka.

Věře 1999–2001 stál v čele výkonného výboru Fondu národního majetku České republiky a nesl odpovědnost za ozdravení a privatizaci bankovního sektoru. V roce 2006 byl místopředsedou vlády pro ekonomiku v kabinetu Jiřího Paroubka.

Zemřel v neděli 8. července v akademické nemocnici ve Vídni po transplantaci plic, na jejichž rozedmu trpěl.

Po úmrtí první manželky sám vychovával dva syny. S druhou ženou, pedagožkou DAMU Kateřinou Miholovou mají dvouletou dceru.

Předseda české sociální demokracie Bohuslav Sobotka považuje jeho odchod za velmi bolestivou zprávu pro celou českou levici. Upřímnou soustrast nejbližším vyslovil ve včerejší televizní debatě také ministr zahraničních věcí a předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg: „Byl to velice vážený člen sněmovny. Člověk, který si rozmyslel, než něco řekl. Bude tam chybět.“

V Evropském parlamentu by měl na místě europoslance Jiřího Havla nahradit současný náměstek ostravského primátora Vojtěch Mynář.

Foto popis|

O autorovi| Profily osobností, které opustily tento svět, připravuje Jan Rejžek

Po dlouhé nemoci zemřel europoslanec ČSSD Jiří Havel

9.7.2012 Mladá fronta DNES str. 02 Z domova

(jw)

VÍDEŇ Ve Vídni zemřel poslanec Evropského parlamentu ČSSD Jiří Havel. Byl dlouhodobě vážně nemocný. Vystudovaný ekonom vstoupil do sociální demokracie roku 1997, účastnil se tvorby jejích programů a býval vicepremiérem vlády Jiřího Paroubka pro ekonomiku.

„Zpráva o úmrtí Jiřího Havla mne silně zasáhla. Je to velmi bolestivá ztráta pro celou českou levici. Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu,“ řekl předseda ČSSD Bohuslav Sobotka.

Jiří Havel vystudoval v roce 1982 na Vysoké škole ekonomické obor politická ekonomie. Do roku 1989 byl členem KSČ. Od roku 1991 pracoval na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, kde v roce 1997 získal hodnost docenta. V téže roce vstoupil do ČSSD. V roce 2006 se stal vicepremiérem pro ekonomiku ve vládě Jiřího Paroubka, od roku 2009 byl poslancem Evropského parlamentu a členem jeho rozpočtového výboru. V europarlamentu by měl za Havla podle pořadí náhradníků zasednout náměstek ostravského primátora Vojtěch Mynář.

Kontroverzní skripta

Kontroverzními se stala skripta pro Vysokou školu ekonomickou, na jejichž tvorbě se jedenatřicetiletý Havel v roce 1988 podílel. Mezi jiným v nich stálo, že nelze přehlédnout „reálné ekonomické úspěchy, které nesou Stalinovu pečeť“. Havel později tvrdil, že ze sebe nedělá hrdinu a že text napsal s „výrazně dobovou rétorikou“.

Jiří Havel je druhým vysokým voleným představitelem ČSSD, který letos zemřel. V únoru podlehl nemoci poslanec Sněmovny Petr Jalowiczor.

Foto popis|

Zemřel europoslanec sociální demokracie Jiří Havel

9.7.2012 Právo str. 02 Zpravodajství

(rsk, ČTK)

Po dlouhé nemoci zemřel včera ráno ve věku 54 let ve Vídni europoslanec Jiří Havel (ČSSD). Oznámil to jeho tchán Rudolf Mihola. Někdejší místopředseda vlády pro ekonomiku trpěl rozednou plic, v rakouské metropoli před čtvrt rokem podstoupil transplantaci plic.

Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. „Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu,“ uvedl.

Podle místopředsedy Sněmovny a ČSSD Lubomíra Zaorálka byl Havel člověk, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu soc. dem. „Cítím to jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu,“ prohlásil Zaorálek v ČT.

Europoslanec ČSSD Libor Rouček řekl, že Havlovy názory byly prospěšné celé frakci soc. dem. v EP. „V europarlamentu pracoval v rozpočtovém výboru jako expert na finance, bude nám chybět,“ řekl Právu.

Europoslanec Jan Březina řekl Právu, že stále Havlovo úmrtí vydýchává. „Je ho věčná škoda jako člověka i jako politika. Byl otec velmi malého dítěte, je to velká tragédie. Byl to korektní sociální demokrat, který měl v politice nadhled, a i když jsme se často v detailech neshodli, byla s ním možná diskuse,“ podotkl.

Podle europoslance Jana Zahradila (ODS) je Havlovo úmrtí smutná zpráva. „Politicky jsme spolu nesouhlasili, ale lidsky jsme neměli problém. Líbil se mi sarkastický humor jeho blogů. Soustrast všem jeho blízkým,“ řekl.

Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg (TOP 09) Havla vyzdvihl jako někoho výrazně proevropského. „Člověk, který si ještě rozmyslel, co řekl,“ uvedl.

Docent ekonomie a vicepremiér

Jiří Havel se narodil 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

V 80. letech byl Havel členem KSČ. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice a později se angažoval v dalších levicových skupinách. V roce 1997 vstoupil do ČSSD, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku.

Od roku 1998 byl Havel poradcem sociálnědemokratického ministra financí a vicepremiéra Pavla Mertlíka. Od září 1999 do března 2000 byl prvním místopředsedou výkonného výboru Fondu národního majetku, poté do dubna 2001 fond vedl.

V lednu 2006 byl Havel jmenován místopředsedou vlády pro ekonomiku po odstoupivším Martinu Jahnovi. Členem kabinetu Jiřího Paroubka byl Havel až do konce funkčního období vlády v září téhož roku. V prosinci 2008 byl zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu, jehož členem byl od července 2009. Havel byl členem rozpočtového výboru EP.

Foto autor| Foto archiv Práva

Zemřel europoslanec Jiří Havel (†54): Podlehl vážné nemoci

8.7.2012 blesk.cz str. 00 Politika

Dnes ráno zemřel ve vídeňské nemocnici europoslanec Jiří Havel (ČSSD). Ve věku 54 let podlehl dlouhé a těžké nemoci.

Smutnou zprávu oznámil jeho tchán České televizi. Havel působil ve vládě Jiřího Paroubka jako místopředseda pro ekonomiku, pak se stal europoslancem.

"Jirka (Havel) zemřel po dlouhé nemoci v akademické nemocnici ve Vídni. Byl to nesmírně cenný člověk," řekl ČTK mluvčí sociálnědemokratické frakce Evropského parlamentu Stijn Croes.

V Evropském parlamentu by měl Havla nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu, řekl ČTK mluvčí ČSSD Martin Ayzer. Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. "Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu," napsal mimo jiné v tiskovém prohlášení.

Podobně se vyjádřil místopředseda Poslanecké sněmovny a ČSSD Lubomír Zaorálek. "On byl jeden z těch, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu sociální demokracie. Cítím to jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu," řekl Zaorálek v Otázkách Václava Moravce (OVM) v České televizi.

Podle ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (TOP 09) byl Havel výrazně proevropský. "Člověk, který si ještě rozmyslel, co řekl. Bude tam chybět (v EP). Rád bych rodině i straně sociálnědemokratické vyslovil soustrast, protože je to opravdu těžká ztráta," řekl v OVM.

V Evropském parlamentu by měl po Havlovi za ČSSD zasednout Mynář, nyní předseda klubu sociální demokracie v ostravském zastupitelstvu. V minulém volebním období byl náměstkem ostravského primátora, měl na starosti dopravu a komunální hospodářství. "Vím to pár minut, volali mi to kamarádi. Jsem první náhradník, to je pravda. Musíme se poradit co dál, je však třeba říct, že přestože Moravskoslezský kraj dopadl v eurovolbách dobře, neměli jsme (ČSSD) tam nikoho, takže taková věc se neodmítá," řekl dnes Mynář ČTK.

Jiří Havel se narodil 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

V 80. letech byl Havel členem komunistické strany. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice a později se angažoval v dalších levicových skupinách. V roce 1997 vstoupil do ČSSD, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku.

Od roku 1998 byl Havel poradcem sociálnědemokratického ministra financí a vicepremiéra Pavla Mertlíka. Od září 1999 do března 2000 byl prvním místopředsedou výkonného výboru Fondu národního majetku, poté do dubna 2001 fond vedl.

V lednu 2006 byl Havel jmenován místopředsedou vlády pro ekonomiku po odstoupivším Martinu Jahnovi. Členem kabinetu Jiřího Paroubka byl Havel až do konce funkčního období vlády v září téhož roku. V prosinci 2008 byl zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu, jehož členem byl od července 2009. Havel byl členem rozpočtového výboru EP.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/177677/zemrel-europoslanec-jiri-havel-54-podlehl-vazne-nemoci>

Zemřel europoslanec Jiří Havel

8.7.2012 ct24.cz str. 00 Domáci

ČT24

Vídeň - V nemocnici ve Vídni zemřel po dlouhé nemoci český europoslanec Jiří Havel. Bylo mu 54 let. Havel byl od roku 1995 členem národohospodářské komise ČSSD, od roku 1997 jejím místopředsedou. Od roku 2009 byl členem předsednictva Strany evropských socialistů (PES), která sdružuje sociálně demokratické strany EU. V Evropském parlamentu by měl Havla nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu. Českou televizi o smutné zprávě informoval Havlův tchán Rudolf Mihola.

"Je to pro mě osobně neuvěřitelně těžká zpráva, protože Jirka Havel to byl jeden z těch, se kterými jsem pracoval na programu sociální demokracie a já jsem si to bez něho do budoucna nedovedl ani představit," konstatoval ihned po sdělení zprávy o úmrtí v Otázkách Václava Moravce místopředseda strany Lubomír Zaorálek.

Podobně reagoval i předseda ČSSD Bohuslav Sobotka když uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. "Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu," napsal mimo jiné v tiskovém prohlášení.

Podle předsedy TOP 09 Karla Schwarzenberga je Havlovo úmrtí těžkou ztrátou. "Byl to velice vážený člen sněmovny. Byl výrazně proevropský a také člověk, který se rozmyslel, než něco řekl. Bude tam (ve EP) chybět," vyjádřil soustrast Schwarzenberg.

V Evropském parlamentu by měl po Havlovi za ČSSD zasednout Mynář, nyní předseda klubu sociální demokracie v ostravském zastupitelstvu. V minulém volebním období byl náměstkem ostravského primátora, měl na starosti dopravu a komunální hospodářství. "Vím to pár minut, volali mi to kamarádi. Jsem první náhradník, to je pravda. Musíme se poradit co dál, je však třeba říct, že přestože Moravskoslezský kraj dopadl v eurovolbách dobře, neměli jsme (ČSSD) tam nikoho, takže taková věc se neodmítá," řekl dnes Mynář.

Jiří Havel se narodil 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

V 80. letech byl Havel členem komunistické strany. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice a později se angažoval v dalších levicových skupinách. V roce 1997 vstoupil do ČSSD, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku.

Od roku 1998 byl Havel poradcem sociálnědemokratického ministra financí a vicepremiéra Pavla Mertlíka. Od září 1999 do března 2000 byl prvním místopředsedou výkonného výboru Fondu národního majetku, poté do dubna 2001 fond vedl.

V lednu 2006 byl Havel jmenován místopředsedou vlády pro ekonomiku po odstoupivším Martinu Jahnovi. Členem kabinetu Jiřího Paroubka byl Havel až do konce funkčního období vlády v září téhož roku. V prosinci 2008 byl zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu, jehož členem byl od července 2009. Havel byl členem rozpočtového výboru EP.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/185173-zemrel-europoslanec-jiri-havel/>

Ve Vídni po dlouhé nemoci zemřel europoslanec Jiří Havel

8.7.2012 denik.cz str. 00 Z domova

Praha - Po dlouhé nemoci zemřel dnes ráno ve věku 54 let ve Vídni europoslanec Jiří Havel (ČSSD). Oznámil to jeho tchán Rudolf Mihola. Havel byl dříve místopředsedou vlády pro ekonomiku.

"

„Jirka (Havel) zemřel po dlouhé nemoci v akademické nemocnici ve Vídni. Byl to nesmírně cenný člověk," řekl mluvčí sociálnědemokratické frakce Evropského parlamentu Stijn Croes. V Evropském parlamentu by měl Havla nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu, řekl mluvčí ČSSD Martin Ayer.

Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. „Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu," napsal mimo jiné v tiskovém prohlášení. Podobně se vyjádřil místopředseda Poslanecké sněmovny a ČSSD Lubomír Zaorálek. „On byl jeden z těch, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu sociální demokracie. Cítím to jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu," řekl Zaorálek v Otázkách Václava Moravce (OVM) v České televizi.

Podle ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (TOP 09) byl Havel výrazně proevropský. „Člověk, který si ještě rozmyslel, co řekl. Bude tam chybět (v EP). Rád bych rodině i straně sociálnědemokratické vyslovil soustrast, protože je to opravdu těžká ztráta," řekl v OVM.

Havla nejspíš v Evropském parlamentu nahradí Vojtěch Mynář

V Evropském parlamentu by měl po Havlovi za ČSSD zasednout Mynář, nyní předseda klubu sociální demokracie v ostravském zastupitelstvu. V minulém volebním období byl náměstkem ostravského primátora, měl na starosti dopravu a komunální hospodářství. „Vím to pár minut, volali mi to kamarádi. Jsem první náhradník, to je pravda. Musíme se poradit co dál, je však třeba říct, že přestože Moravskoslezský kraj dopadl v eurovolbách dobře, neměli jsme (ČSSD) tam nikoho, takže taková věc se neodmítá," řekl dnes Mynář.

Jiří Havel se narodil 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

V 80. letech byl Havel členem komunistické strany. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice a později se angažoval v dalších levicových skupinách. V roce 1997 vstoupil do ČSSD, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku.

Od roku 1998 byl Havel radcem sociálnědemokratického ministra financí a vicepremiéra Pavla Mertlíka. Od září 1999 do března 2000 byl prvním místopředsedou výkonného výboru Fondu národního majetku, poté do dubna 2001 fond vedl.

V lednu 2006 byl Havel jmenován místopředsedou vlády pro ekonomiku po odstoupivším Martinu Jahnovi. Členem kabinetu Jiřího Paroubka byl Havel až do konce funkčního období vlády v září téhož roku. V prosinci 2008 byl zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu, jehož členem byl od července 2009. Havel byl členem rozpočtového výboru EP."

URL| http://www.denik.cz/z_domova/po-dlouhe-nemoci-dnes-ve-vidni-zemrel-europoslanec-jiri-havel-20120708.html

Za Jiřím Havlem (Monika Hermannová)

8.7.2012 idnes.cz - blog str. 00

Za Jiřím Havlem

Památku Jiřího Havla nelze uctít jinak než článkem-nekrologem, protože právě on nás-své asistenty a mladé lidi okolo sebe pravidelně „motivoval“ k tomu, abychom PSALI. A my, vylouvaje se na seminární, diplomové a další práce, na nedostatek času, ztěžka potili články, jakých on napsal za týden několik. Nechápali jsme tu energii s jakou chrlil texty i o půlnoci, plně jsme však rozuměli tomu, co se nás tím snažil naučit. A Jiří Havel byl v tomto vskutku tím nejlepším učitelem a příkladem.

Jako politik se neustále snažil komentovat aktuální dění, ale také vysvětlovat a komunikovat s lidmi, voliči, pokládat otázky. Byl jedním z těch, kteří neuměli pouze mluvit, ale dokázali tyto myšlenky a ideály elegantně formulovat a vložit na papír. Eleganci, důvtip a důstojnost ukázal jako politik také gestem, v němž v pokleku podal v roce 2009 mladému „vajíčkáři“ růži. Provinil se pouze tím, že se svými nápady nezůstal sedět v hospodě, ale vstoupil do politické strany a v rámci ní se je pokusil realizovat jak nejlépe uměl. Byl neunaveným zastáncem evropské myšlenky a nebýt nemoci mohl nadále ukazovat Evropské unii naši lepší tvář. V českých podmínkách výjimečný levicový ekonom, který se na ekonomii a ekonomiku nedíval pouze skrz peníze a zisk a v barvách sociální demokracie se do ní snažil promítnout sociální aspekt. Jako učitel na Fakultě sociálních věd se snažil vychovat novou generaci ekonomů až do té míry, že vyučoval vskutku stále a všude, neúnavně organizoval a navštěvoval semináře a přednášky k ekonomické a evropské problematice. Nebylo mu za těžko vzít autem do Bruselu nebo Štrasburku také asistenty a stážisty, které však během několika hodin dokázal diskusí hravě utahat.

Jiří Havel nám bude chybět tak jako chybějí lidé, kteří odešli předčasně, aniž stihli napsat poslední článek.

URL| <http://hermannova.blog.idnes.cz/c/278609/Za-Jirim-Havlem.html>

Zemřel europoslanec Jiří Havel

8.7.2012 novinky.cz str. 00 Zahraniční - Evropa

Po dlouhé nemoci zemřel v neděli ráno ve věku 54 let ve Vídni europoslanec Jiří Havel (ČSSD). ČTK to oznámil jeho tchán Rudolf Mihola. Havel byl dříve místopředsedou vlády pro ekonomiku.

"Jirka (Havel) zemřel po dlouhé nemoci v akademické nemocnici ve Vídni. Byl to nesmírně cenný člověk," řekl mluvčí sociálnědemokratické frakce Evropského parlamentu (EP) Stijn Croes. V Evropském parlamentu by měl Havla nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu, jak uvedl mluvčí ČSSD Martin Ayrer.

Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. "Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu," napsal mimo jiné v tiskovém prohlášení.

Místopředseda Poslanecké sněmovny a ČSSD Lubomír Zaorálek řekl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta. "On byl jeden z těch, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu sociální demokracie. Cítím to jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu," řekl Zaorálek v České televizi.

Podle ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (TOP 09) byl Havel výrazně proevropský. "Člověk, který si ještě rozmyslel, co řekl. Bude tam chybět (v EP). Rád bych rodině i straně sociálnědemokratické vyslovil soustrast, protože je to opravdu těžká ztráta," řekl ministr zahraničí. Tvůrce programů ČSSD

Havel vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, kde působil na pozici odborného asistenta. V roce 1991 získal hodnost kandidáta věd a nastoupil na Institut ekonomických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Zde v roce 1997 obhájil docenturu a působil na katedře katedry financí.

Od roku 1993 byl členem orgánů rady firem (Česká spořitelna, Unipetrol, ČEZ). V letech 1999 až 2001 byl místopředsedou a předsedou výkonného výboru Fondu národního majetku (FNM).

Politickou kariéru začal podle Wikipedie v řadách KSČ a koncem 80. let minulého století jako jeden ze spoluautorů ekonomických skript pozitivně hodnotil Stalinovu hospodářskou politiku. Sám popíral tvrzení, že učil na VUML (Večerní univerzita marxismu-leninismu) například poslance Vlastimila Tlustého.

Po listopadu 1989 se účastnil pokusů o vytvoření moderní levicové strany a nakonec vstoupil v roce 1997 do ČSSD, kde se podílel na tvorbě všech programů strany a od ledna do září 2006 byl místopředsdou pro ekonomiku ve vládě Jiřího Paroubka. V roce 2006 neúspěšně kandidoval do senátu na Svitavsku. Do své smrti byl mluvčím stínové vlády ČSSD pro ekonomiku.

V prosinci 2008 zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu[6], ve kterých byl v červnu 2009 zvolen poslancem Evropského parlamentu a stal se členem jeho rozpočtového výboru.

URL| <http://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/272641-zemrel-europoslanec-jiri-havel.html>

Zemřel europoslanec ČSSD Jiří Havel

8.7.2012 prvnizpravy.cz str. 00 z domova

Europoslanec Jiří Havel zemřel v neděli v nemocnici ve Vídni ve věku 54 let. Potvrdil to mluvčí ČSSD Martin Ayrer.

Havlův stranický kolega, místopředseda sociálních demokratů a Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek byl zprávou zdrcený a prohlásil, že je to velká ztráta pro politiku. "Je to pro mě osobně neuvěřitelně těžká zpráva. S Jirkou Havlem jsme pracovali na programu sociální demokracie, je to pro mě hrozná zpráva," sdělil Zaorálek. Vyzdvihl osobnost Havla jako politika, který formuloval za sociální demokraty evropskou politiku.

Upřímnou soustrast nejbližším vyjádřil v nedělní debatě také ministr zahraničních věcí a předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg, který vyzdvihnul práci Havla pro Evropu. "Byl to velice vážený člen sněmovny, kvůli nemoci tam ale opravdu chyběl. Byl to člověk, který si rozmyslel, než něco řekl. Bude tam chybět," prohlásil šéf TOP 09.

Europoslanec Libor Rouček tvrdí, že Havel byl v Bruselu velkou oporou hlavně kvůli rozpočtu. "Smutnou zprávu jsem se dozvěděl před několika hodinami. Jirka Havel bojoval s těžkou nemocí dlouho a statečně," uvedl.

Jiří Havel vystudoval politickou ekonomii na Vysoké škole ekonomické v Praze. V 80. letech na fakultě přednášel a v devadesátých letech se pokoušel založit novou levicovou stranu s názvem Nezávislá levice, později se angažoval v dalších levicových uskupeních.

V roce 1997 vstoupil do ČSSD.

S nástupem Zemanovy vlády v roce 1998 se stal poradcem vicepremiéra a ministra financí Pavla Mertlíka. V říjnu 1999 začal působit ve vedení Fondu národního majetku (FNM), od března následujícího roku mu šéfoval.

Pavlu Mertlíkovi byl loajální, a když vicepremiér na jaře 2001 rezignoval, opustil svou funkci ve FNM i Jiří Havel. Vrátil se na Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy, kde vyučoval na Institutu ekonomických studií.

Mezi roky 2003 až 2005 zastával post poradce ministra financí, následně byl poradcem předsedy vlády pro hospodářskou oblast a v roce 2006 byl jmenován vicepremiérem pro ekonomiku ve vládě Jiřího Paroubka.

Během této doby se dostal do managementu polostátních firem. V roce 2004 se stal členem představenstva polostátního holdingu Unipetrol, později odešel zastupovat zájmy státu v energetické společnosti ČEZ, kde se stal předsdou dozorčí rady. Nastoupil poté, co valná hromada ČEZ odhlasovala zrušení motivačního programu pro dozorčí radu.

V roce 2006 se pokoušel uspět v klání o křeslo v Senátu, ovšem neúspěšně. Od roku 2009 byl poslancem Evropského parlamentu.

Jiří Havel přispíval svými vtipnými a sarkastickými komentáři i do serveru Prvnizpravy.cz.

(kou, mfx, foto: arch.)

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-domova/zemrel-europoslanec-cssd-jiri-havel/>

Ve Vídni zemřel europoslanec za ČSSD Jiří Havel, bylo mu 54 let

8.7.2012 [tyden.cz](#) str. 00 Domáci

- red -, ČTK

Po dlouhé nemoci zemřel v neděli ráno v nemocnici ve Vídni europoslanec za ČSSD Jiří Havel. Bylo mu 54 let. Oznámil jeho tchán Rudolf Mihola. Havel byl dříve místopředsedou vlády pro ekonomiku.

Po dlouhé nemoci zemřel v neděli ráno v nemocnici ve Vídni europoslanec za ČSSD Jiří Havel. Bylo mu 54 let. Oznámil jeho tchán Rudolf Mihola. Havel byl dříve místopředsedou vlády pro ekonomiku.

"Jirka (Havel) zemřel po dlouhé nemoci v akademické nemocnici ve Vídni. Byl to nesmírně cenný člověk," řekl mluvčí sociálnědemokratické frakce Evropského parlamentu Stijn Croes. "V Evropském parlamentu by měl Havla nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu," řekl mluvčí ČSSD Martin Ayrer.

Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. "Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu," napsal mimo jiné v tiskovém prohlášení. Podobně se vyjádřila i řada dalších sociálních demokratů a v tiskové zprávě i ČSSD jako strana.

"Zemřel výjimečný člověk a velký Evropan. Vzdělaný a laskavý kolega, jeden z největších ekonomů České republiky," prohlásil vedoucí delegace ČSSD v Evropském parlamentu Richard Falbr. Podle místopředsedy sněmovny a ČSSD Lubomíra Zaorálka byl Jiří Havel jeden z těch, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu sociální demokracie. "Cítím to (jeho úmrtí) jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu," řekl Zaorálek v Otázkách Václava

Výrazně proevropský politik

Podle ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (TOP 09) byl Havel výrazně proevropský. "Člověk, který si ještě rozmyslel, co řekl. Bude tam chybět (v EP). Rád bych rodině i straně sociálnědemokratické vyslovil soustrast, protože je to opravdu těžká ztráta," řekl v OVM.

Jiří Havel (1957-2012)

Přední expert sociálních demokratů na ekonomiku začínal politickou kariéru ještě před listopadem v KSČ. Do ČSSD vstoupil v roce 1997 a záhy se začal spolupodílet na všech politických programech této strany. V roce 2006 působil několik měsíců jako místopředseda vlády pro ekonomiku v kabinetu Jiřího Paroubka. V roce 2009 byl zvolen členem Evropského parlamentu, kde působil v rozpočtovém výboru.

V Evropském parlamentu by měl po Havlovi za ČSSD zasednout Vojtěch Mynář, nyní předseda klubu sociální demokracie v ostravském zastupitelstvu. V minulém volebním období byl náměstkem ostravského primátora, měl na starosti dopravu a komunální hospodářství. "Vím to pár minut, volali mi to kamarádi. Jsem první náhradník, to je pravda. Musíme se poradit co dál, je však třeba říct, že přestože Moravskoslezský kraj dopadl v eurovolbách dobře, neměli jsme (ČSSD) tam nikoho, takže taková věc se neodmítá," řekl Mynář.

Jiří Havel se narodil 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

Člen KSČ

V 80. letech byl Havel členem komunistické strany. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice a později se angažoval v dalších levicových skupinách. V roce 1997 vstoupil do ČSSD, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku.

Od roku 1998 byl Havel poradcem sociálnědemokratického ministra financí a vicepremiéra Pavla Mertlíka. Od září 1999 do března 2000 byl prvním místopředsedou výkonného výboru Fondu národního majetku, poté do dubna 2001 fond vedl.

V lednu 2006 byl Havel jmenován místopředsedou vlády pro ekonomiku po odstoupivším Martinu Jahnovi. Členem kabinetu Jiřího Paroubka byl Havel až do konce funkčního období vlády v září téhož roku. V prosinci 2008 byl zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu, jehož členem byl od července 2009. Havel byl členem rozpočtového výboru EP.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/ve-vidni-zemrel-europoslanec-za-cssd-jiri-havel-bylo-mu-54-let_239671.html

Po dlouhé nemoci zemřel europoslanec ČSSD Jiří Havel

8.7.2012 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domáci

iDNES.cz, Jan Wirnitzer

Ve Vídni zemřel poslanec Evropského parlamentu za ČSSD Jiří Havel. Byl dlouhodobě vážně nemocný. Vystudovaný ekonom vstoupil do sociální demokracie roku 1997, účastnil se tvorby jejích programů a býval vicepremiérem vlády Jiřího Paroubka pro ekonomiku.

"Zpráva o úmrtí Jiřího Havla mne silně zasáhla. Je to velmi bolestivá ztráta pro celou českou levici. Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu. Chci vyjádřit upřímnou soustrast rodině a všem jeho blízkým. Jiří nám bude velmi chybět," řekl předseda ČSSD Bohuslav Sobotka.

"Byl jeden z těch, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu sociální demokracie. Cítím to jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu," připojil se v České televizi místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Havlův bývalý vládní šéf a nynější předseda národních socialistů Jiří Paroubek ocenil, že zesnulý politik "neztrácel humor, i když jeho životní cesta nebyla lehká".

"Ze světa odešel neobyčejný člověk, který byl skvělým odborníkem ve svém oboru. Jako předseda sociální demokracie jsem Jiřího Havla považoval za největšího současného ekonomického odborníka v rámci strany (...) Vzpomínám si zejména na jeho pokleknutí před mladíkem, který si na volební mítink Jiřího Havla přinesl plato vajíčků. Myslím, že toto gesto Jiřího Havla snad nejlépe ilustrovalo jeho přístup k životu," uvedl Paroubek.

Jiří Havel vystudoval v roce 1982 na VŠE obor politická ekonomie. Do roku 1989 byl členem KSČ. Po revoluci získal titul kandidáta věd v oboru obecné ekonomie.

Od roku 1991 pracoval na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd UK, kde se v roce 1997 habilitoval a získal hodnost docenta. V témž roce vstoupil do ČSSD. Působil také jako člen správní rady VŠE. V roce 2006 se stal vicepremiérem pro ekonomiku ve vládě Jiřího Paroubka, od roku 2009 byl poslancem Evropského parlamentu a členem jeho rozpočtového výboru.

Kontroverzními se stala skripta pro Vysokou školu ekonomickou, na jejichž tvorbě se jednatřicetiletý Havel v roce 1988 podílel. Mezi jiným v nich stálo, že nelze přehlédnout "reálné ekonomické úspěchy, které nesou Stalinovu pečť". Havel později prohlásil, že ze sebe nedělá hrdinu a že text napsal s "výrazně dobovou rétorikou". Zároveň označil citovanou větu za vytrženou z kontextu.

Jiří Havel je druhým vysokým voleným představitelem ČSSD, který letos zemřel. V únoru podlehl nemoci poslanec Sněmovny Petr Jalowiczor (více o úmrtí poslance Jalowiczora zde). V europarlamentu by měl za Havla podle pořadí náhradníků zasednout náměstek ostravského primátora Vojtěch Mynář.

URL| http://zpravy.idnes.cz/zemrel-europoslanec-jiri-havel-dms-/domaci.aspx?c=A120708_134021_domaci_jw

Po dlouhé nemoci zemřel ve Vídni europoslanec Jiří Havel

8.7.2012 zpravy.tiscali.cz str. 00 Zprávy / Domácí

Lucie Hyblerová

Po dlouhé nemoci zemřel dnes ráno ve věku 54 let ve Vídni europoslanec Jiří Havel (ČSSD). Dnes to oznámil jeho tchán Rudolf Mihola. Havel byl dříve místopředsedou vlády pro ekonomiku.

"Jirka (Havel) zemřel po dlouhé nemoci v akademické nemocnici ve Vídni. Byl to nesmírně cenný člověk," řekl mluvčí sociálnědemokratické frakce Evropského parlamentu Stijn Croes. V Evropském parlamentu by měl Havla nahradit Vojtěch Mynář, předseda sociálnědemokratického klubu v ostravském zastupitelstvu, řekl mluvčí ČSSD Martin Ayrer.

Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka uvedl, že Havlovo úmrtí je velká ztráta pro celou tuzemskou levici. "Byl to nesmírně vzdělaný, poctivý a slušný člověk. Podílel se dlouhá léta zásadním způsobem na programové práci v sociální demokracii, patřil k autorům našeho ekonomického programu," napsal mimo jiné v tiskovém prohlášení. Podobně se vyjádřil místopředseda Poslanecké sněmovny a ČSSD Lubomír Zaorálek. "On byl jeden z těch, který pomáhal formulovat evropskou politiku jako pilíř programu sociální demokracie. Cítím to jako velkou ztrátu a možná i jako závazek vůči němu," řekl Zaorálek v Otázkách Václava Moravce (OVM) v České televizi.

Podle ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (TOP 09) byl Havel výrazně proevropský. "Člověk, který si ještě rozmyslel, co řekl. Bude tam chybět (v EP). Rád bych rodině i straně sociálnědemokratické vyslovil soustrast, protože je to opravdu těžká ztráta," řekl v OVM.

V Evropském parlamentu by měl po Havlovi za ČSSD zasednout Mynář, nyní předseda klubu sociální demokracie v ostravském zastupitelstvu. V minulém volebním období byl náměstkem ostravského primátora, měl na starosti dopravu a komunální hospodářství. "Vím to pár minut, volali mi to kamarádi. Jsem první náhradník, to je pravda. Musíme se poradit co dál, je však třeba říct, že přestože Moravskoslezský kraj dopadl v eurovolbách dobře, neměli jsme (ČSSD) tam nikoho, takže taková věc se neodmítá," řekl dnes Mynář.

Havel působil i jako stínový ministr školství

Jiří Havel se narodil 20. srpna 1957 v Praze. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou, kde v letech 1982 až 1991 působil jako odborný asistent a pedagog. Později vyučoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde také v roce 1997 získal titul docenta ekonomie.

V 80. letech byl Havel členem komunistické strany. Po změně režimu se podílel na vzniku strany Nezávislá levice a později se angažoval v dalších levicových skupinách. V roce 1997 vstoupil do ČSSD, kde mimo jiné zastával funkci stínového ministra školství a odborného mluvčího pro hospodářskou politiku.

Od roku 1998 byl Havel poradcem sociálnědemokratického ministra financí a vicepremiéra Pavla Mertlíka. Od září 1999 do března 2000 byl prvním místopředsedou výkonného výboru Fondu národního majetku, poté do dubna 2001 fond vedl.

V lednu 2006 byl Havel jmenován místopředsedou vlády pro ekonomiku po odstoupivším Martinu Jahnovi. Členem kabinetu Jiřího Paroubka byl Havel až do konce funkčního období vlády v září téhož roku. V prosinci 2008 byl zvolen lídrem kandidátky ČSSD pro volby do Evropského parlamentu, jehož členem byl od července 2009. Havel byl členem rozpočtového výboru EP.

URL| <http://zpravy.tiscali.cz/po-dlouhe-nemoci-zemrel-ve-vidni-europoslanec-jiri-havel-147202>

Kolik plánují utratit kandidáti na prezidenta?

7.7.2012 ČT 1 str. 02 19:00 Události

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Podívejme se, kolik plánují utratit i ostatní kandidáti. Lidovecká europoslankyně Zuzana Roithová 2,5 milionu. Doteď nasbírala 250 tisíc. Strop 2 milionů si stanovila Jana Bobošíková. Stejnou sumu chce utratit i tajemník prezidenta Ladislav Jakl. Dvakrát víc pak ekonom Vladimír Dlouhý. Onen strop 50 milionů schválili poslanci v této podobě. 40 milionů na první a 10 milionů korun na druhé kolo volby. Zákon, který ještě musí schválit Senát, počítá i s kontrolou financování. Prezidentským kandidátům ukládá sestavit vlastní kontrolní výbory, zveřejňovat na internetu údaje o penězích, dodat informace senátnímu mandátovému výboru, no, a případné spory by řešil soud. Hostem je teď Anna Matušková z Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity. Přeji dobrý večer. A ptám se, prováděcí zákon schválený zatím jenom poslanci, počítá s limity. V Česku často bývají pochybnosti o financování kampaní ve sněmovních volbách. Jak se to dá tedy stoprocentně uhlídat ve volbách prezidentských?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Dobrý večer. Tady je výborné, že za prvé je rozděleno to financování do prvního kola a do druhého, kdy samozřejmě ta kampaň v prvním kole bude delší, takže logicky je tam větší část peněz těch zmiňovaných 40 milionů a na druhé kolo potom na tu dvoutýdenní kampaň 10 milionů. Zároveň je inteligentním krokem, že by měli kandidáti zveřejňovat všechny svoje výdaje na internetu a nejméně do 2 měsíců od, po volbě to finanční, ty finanční výdaje jasně osvětlit. Uvidíme, jak to bude probíhat. Samozřejmě s tím sponzoringem ruku v ruce se vynoří plno spekulací, ale vypadá to, že se tady opravdu pracuje na tom, aby to probíhalo správným způsobem.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Ještě jedna věc, jak bude podle vás kampaň vypadat? Máme se připravit na lákání voličů třeba v americkém stylu?

Anna MATUŠKOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Už v tuhle chvíli čistě jenom z toho, jak kdo zahájil kampaň buď to na internetu nebo tou petiční akcí, tak jsou vidět určité rozdíly. Třeba tým Jana Fischera a ten způsob, jakým pracují s internetem, je podobný například tomu, jak pracuje Barack Obama, prezidentští kandidáti. Oni posílají pravidelně e-maily, dávají tam hodně fotografií z akcí. Samozřejmě skvěle byla provedená také petiční kampaň na podporu Miloše Zemana, kdy oni nasbírali jako první ty hlasy a bylo to velmi dobře zorganizované. Uvidíme, s čím přijdou ostatní kandidáti. Většina z nich zatím spouští své webové stránky, na kterých se prezentují. Rozhodně tam je vidět ten zahraniční vliv. Jak to bude potom vypadat v realu, bude také záviset na tom, jestli ten kandidát má stranickou podporu nebo čistě kandiduje sám za sebe.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Děkuju vám za vaše odpovědi a na shledanou.

Novou náhradu za Ratha našla ČSSD v Příbrami

7.7.2012 Mladá fronta DNES str. 01 Střední Čechy

Martin Filip

Kdo je pro středočeské sociální demokraty osobou číslo jedna, která by měla vést kraj? Není to současná hejtmanka Zuzana Moravčíková. Ukázala to středeční stranická konference. Za kandidáta na hejtmana zvolila senátora Josefa Řiháka.

STŘEDNÍ ČECHY Sociální demokraté svolali středočeskou konferenci po více než měsíčním váhání, když je k tomu přitlačil celostátní předseda Bohuslav Sobotka.

Výsledkem konference, která bude pokračovat ve čtvrtek, má být nová kandidátní listina pro krajské volby. Zatím je jisté, že na pozici kandidáta na hejtmana bude místo Davida Ratha senátor a starosta Příbrami Josef Řihák.

Hejtmanka, která Ratha nahradila před měsícem, dostala teď od kolegů 48 hlasů, Řihák o dvacet více.

„Víceméně jsem s tím počítala, protože za mnou není žádná stranická lobby. Myslím si ale, že bych dokázala přitáhnout více voličských hlasů. Osoba pana Řiháka pro voliče tolik přijatelná nebude,“ řekla Zuzana Moravčíková.

Senátora a starostu Řiháka prosazovali silně lidé jako Marcel Chládek, Marek Semerád i Richard Dolejš, kteří byli blízcí exhejtmanovi Rathovi a zasedali ve vedení krajské ČSSD. To na konferenci zároveň odstoupilo a delegáti zvolili vedení nové.

Spojení s Rathem však část strany vyčítá i Moravčíkové. Ta po volbě uvedla, že Řihák měl k Rathovi blíže než ona. Do exhejtmanovy kanceláře prý chodil častěji.

„Byl jsem tam možná dvakrát třikrát. Víím jen, že tam měl velice hezké sekretářky,“ řekl na to Řihák. Ten v krajském zastupitelstvu v Rathově éře neseděl.

„Nemůžeme se zaobírat sami sebou, ale musíme se zaobírat těmi, kdo nás čekají venku – to znamená našimi politickými nepřáteli, především ODS,“ uvedl k stranickým sporům Řihák. Podle politologa Kamila Švece z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy byl Řihák očekávanějším kandidátem.

„I když nevím, zda lepším kandidátem pro ČSSD oproti Moravčíkové. Jelikož i Řihák má své problémy, o kterých se zatím příliš neví,“ řekl Švec. Řihák jako starosta Příbrami čelí opoziční kritice třeba pro způsob privatizace polikliniky.

Švec zároveň říká, že se Řihák nikdy neprojevil jako lídr. S dodatkem, že Moravčíková už vůbec ne.

Sociální demokraté ve středu zároveň zvolili nové krajské vedení strany. Z funkce předsedy odešel Rathův spolupracovník Richard Dolejš a funkci dostal náměstek hejtmanky Miloš Petera, který je také starostou Nymburka.

Podle Švece jsou Petera i Řihák lidé protlačovaní Marcelem Chládkem, vlivným hráčem z jednoho křídla středočeské ČSSD. „To je zajímavé i z hlediska celostátní politiky, Marcel Chládek jako stínový ministr školství tímto posílil. Je šedou eminencí, která dokázala prosadit oba dva své lidi,“ míní Švec.

Řihák úvahy o frakcích v ČSSD odmítá. „Neznám nějaké křídlo Rathovo, křídlo Dolejše, Povšíkovo či stávající hejtmanky,“ řekl Řihák.

» Rozhovor s J. Řihákem na str. B2

Raduan Nwelati kandidát na hejtmana ODS

» Rath pokračuje ve středních Čechách

„Pokud někdo chce, aby na kraji pokračoval David Rath, tak ať volí pana Řiháka. Nový krajský předseda ČSSD Miloš Petera byl zase jedním ze dvou lidí, vedle náměstka Marcela Chládky, který měl důvěru hejtmana, aby vedl zastupitelstvo. Takže vazba na pana doktora Ratha je i teď velmi silná. Nic se nezměnilo a Rath bude pokračovat ve středních Čechách. Jestli to bude řídit přes své právníky, nebo jinak, nevím.“

Helena Langšádlová kandid. na hejtmanku TOP 09 a STAN

» Zvolením nového vedení ČSSD nic neřeší

„Velká část středočeských sociálních demokratů seděla v radě kraje a s Davidem Rathem spolupracovala. S tím se nelze vyrovnat jenom tak, že zvolí nové vedení. Pan Řihák je zkušený sociálnědemokratický politik, ale vláda

sociální demokracie byla a je pro kraj zhoubou. Nejen ze strany zadlužování ale i ze strany rozvoje kraje. Je to velmi nekonceptní, populistická politika, příkladem je proplácení žakovského jízdného a poplatků v nemocnicích.“

FAKTA

Obměna ve vedení ČSSD. Částečná

Nový kandidát na hejtmana Josef Řihák Byl a zůstává členem krajského výkonného výboru strany (KVV)
Nový předseda KVV Miloš Petera (člen bývalého KVV)
Noví místopředsedové KVV Josef Řihák (člen bývalého KVV)
Marcel Chládek (náměstek hejtmanky a člen bývalého KVV)
Milan Němec (krajský radní pro školství)
Jan Hamáček (poslanec) Zdeněk Syblík (náměstek primátora Kladna)
Lenka Šmídová (zasedala v původní Rathově krajské radě, ale jako ředitelka Úřadu práce v Berouně musela funkci opustit pro střet zájmů)

Foto popis|

O autorovi| Martin Filip, s využitím agentury ČTK

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - střední Čechy

Pop Up Outlet – v záplavě oblečení

4.7.2012 marketing.cz str. 00 Marketing
Redakce

Jedním ze způsobů, jak mohou internetoví prodejci zvyšovat loajalitu svých zákazníků a zároveň prohlubovat jejich důvěru, je vejít s nimi do kontaktu. Nákupní klub Fashion Days soustředil v průběhu června své marketingové síly do velmi zajímavého eventu s názvem Pop Up Outlet. Jak vypadala koncepce celé akce?

Fashion Days Pop Up Outlet v pražské Galerii Harfa odstartoval 21. června, kdy proběhl VIP den pro zvané hosty. Kdo měl tedy ve čtvrtek odpoledne v ruce speciální pozvánku, byl vpuštěn do „módního ráje“ a mohl si bezmezně užívat nekonečných nákupů. Slavnostní pásku ve čtyři hodiny odpoledne přestříhla česká herečka a moderátorka Nikol Moravcová, která byla při té příležitosti představena jako nová tvář prvního českého online nákupního klubu Fashion Days. Pop Up Outlet však nebyl otevřen jen pro VIP zákazníky. V době od 23. do 28. června si v něm nákupy mohla užívat také široká veřejnost.

Povznete svůj styl

Vzhledem k tomu, že se celý event nesl v duchu vznášení, slogan akce zněl Povznete svůj styl, což mělo v návštěvnicích evokovat pocit, že s nákupy ve Fashion Days Pop Up Outletu se budou vznášet v oblacích a cítit se jako v nebi. Dá se říci, že právě v premiérový den této ojedinělé akce se VIP zákazníci během svého nakupování jako v nebi skutečně cítili. Záplavy limitovaných kolekcí oblečení, bot, kabelek a doplňků nejznámějších světových návrhářů za skvělé ceny, občerstvení, šampaňské nebo krásné modelky. Podstata celého eventu - zážitek - se však ukrývala nejen ve skvělé atmosféře a zajímavých módních nabídkách, ale rovněž ve výstavě balonových šatů značky CHI-CHI z kolekce Levitace, která upoutala pozornost na Designbloku 2009.

S hlavní myšlenkou celého eventu skvěle korespondovala akce, která otevření Fashion Days Pop Up Outletu doplňovala. Byly vypuštěny desítky růžových balonků na různých místech v Praze, jež v sobě skrývaly milé překvapení v podobě slevových voucherů. Kromě volně vypuštěných balonků, které mohl získat prakticky každý, kdo se pohyboval na území hlavního města, byly po celé Praze ukryty i takové balonky, k jejichž nalezení bylo nutné sledovat facebookové stránky Fashion Days Česká republika, na nichž lidé dostávali indicie k jejich

nalezení. Právě takováto forma podpory hlavního eventu představuje ideální způsob, jak zvýšit povědomí o celé akci a vzbudit zájem i u těch lidí, kterým móda mnoho neříká.

Budování zákaznické důvěry

Fashion Days tedy během jednoho červnového týdne všem ukázal způsob, jak je možné budovat důvěru mezi firmou (značkou) a zákazníkem. Celé akci se z marketingového a PR hlediska nedalo prakticky nic vytknout. Event byl prostý, ale zároveň velmi nápaditý a jedinečný. Všem, kteří se na něm podíleli, se ho podařilo uskutečnit na správném místě v tu nejlepší možnou dobu – před začátkem letních prázdnin, kdy si spousta lidí pořizuje nové módní kousky na svou dlouho očekávanou dovolenou. Na akci bylo naprosto zřejmé, že si vedení Fashion Days zakládá na budování dobrých vztahů se zákazníky a dělá vše pro to, aby se většině návštěvníků Pop Up Outletu tento první český soukromý klub online nákupů dostal hluboko pod kůži. Bylo tak možné sledovat, jak dokáže dobře připravený event zapůsobit na emoce cílové skupiny, ovlivnit její nákupní chování a vyvolat další způsob propagace v podobě šeptandy.

Tereza Mašková, studentka oboru Marketingová komunikace a PR na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Zajímá se o marketing módních značek, sportovní marketing a marketing cestovního ruchu.
Jak citovat tento článek:

MAŠKOVÁ, Tereza. V záplavě oblečení. Marketing [online]. [cit. 2012-07-04]. Dostupné z: <http://www.markething.cz/pop-up-outlet-v-zaplave-obleceni>

URL| <http://www.markething.cz/pop-up-outlet-v-zaplave-obleceni>

Lukašenko chce otevřít brány žalářů

3.7.2012 ct24.cz str. 00 Svět

vrn

Minsk – Ve východoevropském Bělorusku by dnes měla proběhnout rozsáhlá amnestie. Na svobodu mají být podle oficiálních údajů propuštěny tisíce vězňů včetně stovek odsouzených nezletilých, těhotných žen a matek s dětmi. Autoritářský režim prezidenta Alexandra Lukašenka tak hodlá připomenout státní svátek Dne nezávislosti, který připadá na 3. července. Amnestie se ovšem netýká politických vězňů. Propuštění vězňů pomůže i běloruskému rozpočtu, stát tak nebude muset vězně nadále živit.

Vedle zmíněných kategorií osob se amnestie týká také kriminálníků-seniorů, invalidů nebo lidí nakažených tuberkulózou či virem HIV. Běloruský režim kvůli amnestii přijal v polovině června zcela novou zákonnou normu.

"Média v Bělorusku vydávají amnestii jako projev humanismu Alexandra Lukašenka," doplnil Jan Šír z institutu mezinárodních studií na FSV UK s tím, že skutečný důvod je pravděpodobně jiný. "Může to být dáno tím, že se Bělorusko nachází ve špatné ekonomické situaci a věznice má přeplněné," dodává Šír, podle nějž tak amnestie uleví rozpočtu běloruského vězeňství. V Bělorusku je vězněno 37 000 lidí, což je prakticky dvakrát více než ve srovnatelně velkém Česku; i české věznice jsou již nyní na maximu.

Sám Lukašenko popřel, že by byla amnestie koncipována jako politický tah, který má vyřešit dlouhodobě mrazivé vztahy mezi Minskem a Bruselem. Za těmi stojí především věznění opozičních aktivistů ze strany Lukašenkova režimu a je příznačné, že právě jich se propuštění vězňů týkat nebude. "Největší vlna represí nastoupila na sklonku roku 20010 po prezidentských volbách," informoval Šír. Justice tehdy poslala za mříže Lukašenkovy prezidentské protikandidáty.

Negativní vztahy mezi Běloruskem a Evropskou unií se vyhroutil letos v únoru, když EU rozšířila tzv. černou listinu nežádoucích běloruských funkcionářů a Minsk v odvetě odvolal ze zemí sedmadvacítky své diplomaty.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/184645-lukasenko-chce-otevrit-brany-zalaru/>

Geneticky modifikované děti - novinka stará jedenáct let, bravo! (Veronika Šmídová)

3.7.2012 idnes.cz - blog str. 00

Geneticky modifikované děti - novinka stará jedenáct let, bravo!

Tak se nám prý podle Novinek.cz narodilo třicet geneticky upravených dětí. Nebo snad mám říct, že se nám ZNOVU narodilo třicet geneticky upravených dětí? Protože záhadně podobný článek obletěl svět již v roce 2001... tak tomu tedy říkám opravdu novinka! Žurnalisté ve své nejlepší formě po stopadesáté.

Shodou náhod jsem před pár dny při klasické internetové prokrastinaci narazila na anglické diskusní fórum, kde zděšení lidé debatovali o posledních událostech, jak o nich psal Daily Mail. Co za události to bylo? No přeci, že konec světa se (už zase) blíží, byly narozeny první geneticky modifikované děti. Aneb Fantastická čtyřka se stává realitou... možná. Nechci nyní polemizovat o správnosti nebo nesprávnosti tohoto kroku, byť diskuzi ve veřejném prostoru na toto téma považuji za důležitou. Ráda bych si spíše ujasnila s pány novináři nějaké ty detaily.

Při pročítání onoho fóra mě totiž napadla stejná myšlenka jako mnoho ostatních účastníků diskuze: existuje nějaký spolehlivější zdroj než Daily Mail? Přeci jen bulvární tisk nepovažuji za zcela věrohodný pramen informací (tento pocit redaktoři Novinek.cz ovšem očividně nesdílejí). Ukázalo se, že to je trochu komplikovanější než by se mohlo zdát. Zprávu o GM dětech zveřejnilo z oficiálních periodik opravdu pouze Daily Mail. Jiné známé velké zpravodajské servery o tomto objevu záhadně mlčí, což je trochu překvapivé. Kdo by nechtěl na úvodní stránce svého deníku vidět podobně kontroverzní téma? Ostatní články, které se k tématu dají najít, jsou vždy pouze přkopírované z onoho původního. To samozřejmě neznamená, že to nutně nemusí být pravda. Tak zapálený googlista hledá informace o onom vědci a jeho týmu, o Institutu, kde se onen pokus měl odehrát, hledá se vědecký časopis, kde měla být ona informace zveřejněna. Nikde nic. Záhada narůstá. Nakonec náš zvědavý internetomil, v tomto případě já, narazí na odkaz na článek publikovaný CNN v roce 2001. Ano, čtete správně – před jedenácti lety. A co se tam dočte? Nu přeci víceméně to samé, jen s drobnými modifikacemi (tuhle slovní hříčku jsem si nemohla odpustit). Ten samý vědec, v tom samém Institutu reprodukční medicíny a vědy sv. Barnabáše v New Jersey, ten samý počet dětí, dokonce naprosto stejná citace z vědeckého časopisu, kde bylo o objevu pojednáváno. Tak tomu já tedy říkám seriózní žurnalistická práce! Kdo by nechtěl číst o jedenáct let starých událostech označovaných jako novinky? Kdysi nám na FSV UK kladli na srdce, že mezi zpravodajské hodnoty (tedy to, co dává zprávě šanci na zveřejnění) patří aktuálnost a novost. Daily Mail má ale očividně originálnější přístup. Okopírovat zprávu starou mnoho let, označit sám sebe za původní zdroj informací, pozměnit pár slov, získat pár nových vyjádření a komentářů k tématu, dát tomu punc vzrušující novinky a tenhle celý balíček vypustit do světa. Tak se to dělá. Hezké na tom je, že víceméně nelhali (tedy nejspíš, obsah zprávy jsem už neměla energii ověřovat). Pouze „it was revealed last night“ může znamenat v novinách hodně věcí, třeba to, že ta last night se odehrála před jedenácti lety.

Nejširší úsměv se mi ovšem na tváři objevil dnes ráno. Copak to tu máme za hlavní zprávu dne na Novinkách.cz! No ano! Hádáte správně. Geneticky modifikované děti, první na světě, v pondělí to oznámil Daily Mail. Já vám tedy nevím, milí redaktoři a redaktorky. Myslíte, že když ve zprávě uveřejníte, že o tom napsal jiný zpravodajský server, tak nemáte povinnost onu zprávu nikterak ověřovat, protože se tak nějak jaksi předpokládá, že novináři nelžou? Tomu věří i sami novináři? Skutečně je tak náročné použít google a podívat se na zprávu trochu blíže? Vždyť hádám, že přesně tak jste ji vůbec původně našli. Ano, kromě celého tónu zprávy, který je přehnaně bombastický, jsou asi popsány události pravdivé (jak říkám – pokud máte někdo jiný elán a chuť to ověřovat, tak mi prosím napište do diskuze výsledek). Ale opravdu se nikomu nezdá divné, že to je okopírovaný článek jedenáct let starý, bez odkazu na zdroj, podivně formulový a splácáný a že žádná jiná média si nedovolila ho od Daily Mailu převzít, protože jim tak trochu zaváněl? Já chápu, že máte letní krizi a není tak úplně o čem psát. S tímhle přístupem k práci a metodou získávání informací však může dělat práci novináře naprosto každý. Kdo tedy má dost silný žaludek na manipulování nebo jen znuděné matení společnosti.

Jedna věc je ale na tom všem pozitivní. Už je to jedenáct let a svět očividně zatím nezanikl. To je jediný optimistický drtek, co dokážu v téhle žurnalistické frašce najít.

Originální článek: <http://archives.cnn.com/2001/TECH/science/05/05/US.genes/>

URL| <http://veronikasmidova.blog.idnes.cz/c/277907/Geneticky-modifikovane-deti-novinka-stara-jedenact-let-bravo.html>

Týden na Cannes Lions 2012

3.7.2012 marketing.cz str. 00 Reklama, Z terénu
Redakce

Tomáš Křešnička, student 2. ročníku Marketingové komunikace a PR na FSV UK.

Minulý týden jsem se jako student Roger Hatchuel Academy zúčastnil reklamního festivalu v Cannes. Akademie, jejíž název vám nejspíš nic neříká, stejně tak jako mně ještě před měsícem, je určena mladým reklamním kreativcům do 23 let. Probíhá po celý týden v rámci festivalu, sponzoruje ji reklamní agentura DraftFCB a každoročně je do ní vybráno kolem třiceti studentů z celého světa.

Ti hned první den dostanou delegátský pas a tlustý sešit s programem, který je na jeden týden od rána do večera pohlí v útrobách obřího kongresového centra Palais des Festivals, takže paprsky středomořského slunce pocítí pouze ve chvílích, kdy si půjdou na pláž koupit svůj polední sendvič s majonézou. Onen delegátský pas, plastická visačka na šňůrce, kterou žádný ze studentů od neděle do soboty nesundá z krku, umožňuje přístup do učebny akademie, volný pohyb po celém Palais, otevírá dveře na všechny přednášky a projekce, večerní ceremonie a sobotní závěrečnou party na Carlton Beach.

Roger Hatchuel Academy

Mezinárodní festival kreativity

Pořadatelé nazývají celou událost „mezinárodním festivalem kreativity“, což mi přijde mnohem výstižnější než označení „reklamní festival“. Cannes Lions totiž nejsou jen přehlídkou té nejlepší světové reklamy, jejímž autorům jsou po večerech ve velkém rozdáváni zlatí, stříbrní a bronzoví lvi v nejrůznějších kategoriích, nýbrž skutečnou konferencí světové kreativity, což bylo patrné už při pohledu do programu na plejádu hostujících řečníků a témata, o kterých měli před naplněnými sály mluvit.

Své přednášky v Cannes letos měly reklamní celebrity jako Sir John Hegarty z Bartle Bogle Hegarty, Dan Wieden z Wieden+Kennedy, Andrew Keller z Crispin Porter+Bogusky, Miles Young z Ogilvy&Mather Worldwide, Jeff Goodby z Goodby, Silverstein & Partners, Mark Tutssel z Leo Burnett nebo David Droga z Droga5. Na festivalu se se svými prezentacemi představili publiku také prezidenti společností Procter&Gamble, Unilever, TimeWarner, Mars nebo MTV, marketingoví šéfové Googlu a Facebooku, zakladatel Twitteru Jack Dorsey, mladičká americká zpěvačka Selena Gomez jako živoucí případová studie, bývalá fotbalová megastar Ronaldo v pozici pořadatele brazilského fotbalového šampionátu, filosof a spisovatel Alain de Botton, architektka Zaha Hadid nebo exprezident Bill Clinton, který charismaticky apeloval na přítomné kreativce, aby pomohli světu na cestě k lepší budoucnosti, a na kterého jsem mimochodem čekal před vstupem do sálu dvě hodiny ve frontě.

Vystoupení Billa Clintona

Na týden z korporátu do trička s palmou

Ti všichni, které jsem vyjmenoval, tvořili na festivalu smetanu těch nejznámějších, což pochopitelně neznamená, že museli mít pokaždé lepší a zajímavější přednášku než někdo, jehož tvář obvykle neplní titulní strany reklamních, marketingových nebo dokonce společenských magazínů. Pokud to mohu zobecnit, všechny ty

výborné prezentace a proslovy, které jsem mohl v Cannes po celý týden navštěvovat, svým obsahem tak či onak pojednávaly o lidské kreativitě a jejích nejrůznějších podobách. Tím se dobře doplňovaly se stejně tak kreativním neformálním ošacením většiny přítomných, kteří si mohli v přímořském Cannes udělat pracovní dovolenou a na týden vyměnit korporátní saka za barevná trika s motivem palmy. Doplnily se tím i s všudypřítomnými barvami hýčícími plakáty, letáky, umělohmotnými reklamními předměty, kterými byli účastníci festivalu po celý týden ověšeni, se světelnými show během večerních ceremonií i závěrečným půlnočním ohňostrojem.

Festival Cannes Lions 2012 byl, alespoň z mého pohledu, přehlídkou výjimečných světových kreativních osobností a jejich výtvorů ve své velmi nahuštěné a koncentrované podobě. Týdenní pobyt tam bych doporučil a přál zažít všem, které zajímá, co všechno jsou za jeden rok schopny vyprodukovat ty nejlepší (nejen) reklamní mozky na světě. Snad jen ti, kteří by mohli onen náhlý, všudypřítomný a nezastavitelný příliv kreativních impulsů celkově hůře snášet, by měli cestu předem konzultovat se svým obvodním lékařem. Na jeden krátký týden toho bylo totiž fakt hodně.

Na závěr děkuji paní Tereze Svěrákové, kreativní ředitelce Leagas Delaney, že mě jako začínajícího copywritera doporučila společnosti Fairbrother Lenz Eley, která mi účast v akademii umožnila, a doktorce Denise Kasl Kollmannové, vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR FSV UK.

Výsledky festivalu Cannes Lions 2012 naleznete [zde](#).

O autorovi

Tomáš Křešnička studuje ve druhém ročníku Marketingové komunikace a PR na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Od července nastupuje na stáž v Leagas Delaney jako copywriter.

Jak citovat článek?

KŘEŠNIČKA, Tomáš. Týden na Cannes Lions 2012 . In *Marketing.cz* [online]. 3. července 2012 [cit. 3. července 2012]. Dostupné z: www.markething.cz/cannes-lions-2012

URL| <http://www.markething.cz/cannes-lions-2012>

Jáchym Topol bude kandidovat za zelené

3.7.2012 Mladá fronta DNES str. 03 Z domova
(abr)

Krátce

SENÁT

Spisovatel Jáchym Topol bude v podzimních senátních volbách kandidovat za Stranu zelených v obvodu Mladá Boleslav. Nabídku dostal před týdnem. Topol je další známou tváří zelených pro senátní volby po bývalé ústavní soudkyni Elišce Wagnerové, exposlanci Přemyslu Rabasovi, sociologovi Ivanu Galalovi nebo profesorovi z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Martinu Potůčkovi.

Henry Jenkins, digitální imigranti a Susan Boyle

2.7.2012 [markething.cz](http://www.markething.cz) str. 00 Komunikace
Redakce

Jsme digitálními domorodci. Umíme se pohybovat ve světě nových médií a jsme připraveni na to, že se způsob naší komunikace může kdykoliv znovu změnit. Jsme transmedia generation.

To a mnohem více zaznělo na symposiu Transmedia generation: On Empowered and Impassioned Audiences in the Age of Media Convergence, které se konalo 18. června v budově Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Opletalově ulici. V rámci svého evropského přednáškového turné se zde představil i jeden z největších odborníků na poli nových médií Henry Jenkins, který je americkým profesorem vyučujícím komunikaci, žurnalistiku a umění filmu na University of Southern California. Za svůj život napsal již dvanáct knih týkajících se médií a populární kultury. Vytvořil se kolem něj kult, který ho uznává jako svého guru v mediálním světě.

KONY 2012

Úvod přednášky profesora Jenkinse se týkal diskutované kampaně KONY 2012 - unikátního projektu neziskové organizace Invisible Children. Cílem bylo upozornit na problematiku dětských armád v Ugandě, jež vede Joseph Kony. Půlhodinové video překonalo všechny rekordy, za 4 dny ho vidělo více než 70 milionů lidí. A když se Henry Jenkins zeptal publika, kdo zná projekt KONY 2012, zvedly se téměř všechny ruce v sále.

Digital natives and digital immigrants

Kdo z našich rodičů viděl video KONY 2012? Mnoho ne. Tato generace totiž patří do kategorie digital immigrants. Naši rodiče, jak říká Jenkins, se museli adaptovat na nové prostředí, ve kterém se ale nikdy nebudou pohybovat tak přirozeně jako digital natives, tedy „digitální domorodci“. Tato mladá generace spolu s novými technologiemi roste, zraje a vzdělává se. Dělicí čáru mezi skupinami můžeme podle Jenkinse zevrubně načrtnout právě podle obeznámenosti s videem KONY 2012, které se šířilo kanály, jež používají zejména digital natives.

Distribuce, cirkulace a Susan Boyle

Příkladem KONY 2012 použil i ve vysvětlení rozdílu mezi informační distribucí a cirkulací – tedy pojmy ze světa nových médií. Distribuce je způsob doručení od výrobce ke spotřebiteli. Předpokladem naplnění procesu je aktivní producent a pasivní konzument. Cílem pak je vytvořit co největší profit. Jako příklad distribuce uvedl Jenkins rozhodnutí společnosti Walt Disney Pictures uvést film Avengers nejprve v Evropě a potom teprve v Americe. Cirkulace naopak přímo vyžaduje aktivního konzumenta, který se s přenášeným obsahem emočně spojí a sám vytvoří další články v řetězci tím, že produkt sdílí. A právě touto virální cestou se šířilo již zmíněné video KONY 2012.

Existuje však ještě jiný případ, kdy se produkt původně naservírovaný distribuční cestou může proměnit ve virál za pomoci takzvané unauthorized circulation. Sem Jenkins zařadil video Susan Boyle, účastnice pěvecké soutěže Britain's Got Talent, které bylo staženo z televizního vysílání a umístěno na web, kde ho za pouhých 24 hodin shlédlo přes 4,5 milionu lidí. Susan Boyle se proslavila virální cestou a za minulý rok prodala více desek než Whitney Houston.

Zase další revoluce? Ne!

Z přednášky profesora Jenkinse dále vyplynulo, že zaujímá skeptický pohled na novodobý pojem Twitter Revolutions. Tak je dnes nazývána série událostí, na kterých se lidé domlouvají pomocí sociálních sítí (například Arabské jaro). Jenkins tvrdí, že Twitter lidem při novodobých revolucích ulehčil komunikaci, vymezil se ale vůči tvrzení, že by sociální sítě přímo stály u zdroje demokratizačních procesů. Arabské jaro se z toho důvodu nemůže zredukovat pouze na twitterovou revoluci, stejně tak KONY 2012 není pouze o síti Youtube.

Filmovým světem k míru

Henry Jenkins neopomněl připomenout marketingový potenciál nových médií. Konkrétně poukázal na využívání produktů filmového průmyslu neziskovými organizacemi. Zmínil případ palestinských povstalců bojujících proti těm, kteří zabírají jejich zemi. Palestinci se v rámci této akce stylizovali do podoby lidu Navi z Cameronova velkofilmu Avatar, jejichž planetu a území okupují lidé ze Země, nazývaní taktéž „the sky people“. Obyvatelé Palestiny se touto taktikou snažili upozornit na situaci v jejich zemi v naději, že díky takovému přirovnání svět pochopí, jak se cítí.

YouTube Direkt

Jako další příklad takového využití Jenkins uvedl kult Harryho Pottera, jehož příběh se nese v duchu boje za lidská práva, což inspirovalo ke vzniku organizaci Harry Potter Alliance, která dokázala využít i další fantasy kult ve své kampani Hunger is NOT a Game.

V celé přednášce Henryho Jenkinse byla patrná jeho láska ke komiksům, fantasy a sci-fi, což publiku přiblížilo složitou problematiku a činilo tak téma vcelku jednoduše pochopitelným. Drobnou kritikou v jinak skvělé a zábavné přednášce je fakt, že jsme se nedozvěděli mnoho nového v oboru nových médií. Časová omezení zřejmě neumožnila říci vše, co řečeno býti mohlo. Následující řečníci ovšem také nabídli zajímavé prezentace a poznatky z vlastních výzkumů či z praxe. Zmiňme Jakuba Macka z Masarykovy Univerzity v Brně, Sangitu Shresthovou, kolegyni profesora Jenkinse s českými kořeny, Jaroslava Švelcha a Nico Carpentiera, oba přednášející na Univerzitě Karlově.

Upřímně doufáme, že Univerzita Karlova bude i nadále vytvářet podobné akademické přednáškové bloky za účelem poučení, pobavení či praktického vzdělávání studentů.

Tento článek připravily:

Kateřina Syslová a Tereza Maršíková

Jak citovat článek tento článek:

REDAKCE. Henry Jenkins, digitální imigranti a Susan Boyle. In: Markething.cz [online]. 28. května 2012 [cit. 2012-07-02]. Dostupné z: <http://www.markething.cz/henry-jenkins-digitalni-imigranti-a-susan-boyle>

URL| <http://www.markething.cz/henry-jenkins-digitalni-imigranti-a-susan-boyle>

POLITIKA: Parkanová jako precedens

2.7.2012 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Politika
Neviditelný pes, Petr Žantovský

Problém Vlasty Parkanové je zobecnitelným problémem celé české politické scény. Vsází totiž mnohem víc na stranickou loajalitu, než na odbornost. Parkanové politický příběh je toho dokonalým příkladem. Přeběhla nejprve z ODA do KDU-ČSL a od ní pak k TOP 09. Ostatně stejně jako mnozí její kolegové.

Problém Vlasty Parkanové je zobecnitelným problémem celé české politické scény. Vsází totiž mnohem víc na stranickou loajalitu, než na odbornost. Parkanové politický příběh je toho dokonalým příkladem. Přeběhla nejprve z ODA do KDU-ČSL a od ní pak k TOP 09. Ostatně stejně jako mnozí její kolegové.

Tím jasně prokázala, že jí nejde o ideovou principiálnost a charakterovou pevnost, ale prostě o prospěch plynoucí z průběžně měněných výtahů ke kariéře.

Vystřídala na politické scéně hromadu funkcí, nejviditelněji post ministra spravedlnosti a ministra obrany, přičemž přinejmenším u toho druhého nemohla rozhodovat její kvalifikace a praxe podnikového právníka v plemenářských závodech, nýbrž jen a pouze takzvané politické rozhodnutí. A jak plyne ze všech dnes viditelných okolností, bylo to špatné rozhodnutí.

Dobře tato fakta komentují dva lidé z odlišných názorových koutů, kteří dokreslují Parkanové politický a konec konců i lidský profil. Její bývalý stranický šéf Jiří Čunek o ní v reportážním pořadu České televize 168 hodin řekl toto: "Potřebuje vždycky nějakou silnou postavu, oporu. A kdo jí tuto možnost nabídne, tak toho se drží." A co se týče jejího odborného rozhodování, dodal Jiří Čunek i toto: "Vždycky ten materiál přečetla, a pokud tam byla nějaká otázka, která byla nad její síly, tak jí většinou pomohl ministr Kalousek."

Ještě explicitněji se vyjádřil emeritní místopředseda ODS Miroslav Macek na svém blogu: "Je zajímavé, že se málokdo z novinářů zamyslel nad tím, proč byla na funkci ministra obrany kdysi vybrána zrovna Vlasta Parkanová, armádní problematikou (a leccjakou další) zcela nedotknutá. Přitom právě její neschopnost

kombinovaná s touhou po funkci byla hlavním důvodem. Neboť jen tak mohli za jejími zády nerušeně pracovat šíbfí na výhodné zakázce (výhodné, samozřejmě, jen pro ně). Takže vina Vlasty Parkanové je typickou vinou "bílého koně". Teď jde jen o to, jestli má alespoň tu trošku fištrónu, aby se namísto vykrucování rozpomněla na ty skutečné zločince v pozadí. Do jednoho je zná."

Je zřejmé, že na kauze Parkanové se zviditelňují a budou zviditelňovat i mnozí další politici, kteří k tomu mají mimořádně lákavou příležitost v Poslanecké sněmovně, jednající o vydání Parkanové k trestnímu stíhání. Ondřej Neff v Lidových novinách okolnosti tohoto procesu popsal vcelku přesně: "Výbor by měl posoudit, zdali policie má, nebo nemá oprávněný důvod k vyšetřování kolegyně poslankyně. Je věcí v konečné instanci soudu, aby prozkoumal celou kauzu a vynesl rozsudek. Soud samozřejmě bude muset - pokud k němu dojde - všechny zmíněné dokumenty prostudovat a k nim jistě mnohé další. Nalezení práva bude úkol velmi těžký a asi bude mít dopad i na budoucnost, třebaže u nás precedenční právo nemáme."

O složitosti věci svědčí současná debata kolem případu. Ventiluje se v ní 'Sobotkův dopis', který by měl podle jednoho náhledu Vlastě Parkanové zjednat trvalé alibi, kdežto podle jiného náhledu je nepodstatný. Ale i tato debata se točí kolem viny nebo nevinu, tedy leze do zelní sady soudu. Nejde v ní o to, zdali policie je oprávněna vyšetřovat, nebo není oprávněna. Čiší z toho všeho snaha jakoby 'zjistit vinu' a na základě zjištění dát policii volný průchod, nebo nedat. To je postup nejenom špatný, to je postup zásadně zhoubný.

Především je zde civilizovaný princip presumpce nevinu a podle něho je Vlasta Parkanová nevinná a byla by nevinná, i kdyby ji policie vyšetřovala v deseti kauzách najednou. Myslet si můžeme o její roli na ministerstvu co libo, ale na kauze samé to nic nemění. Všechny argumenty o kolektivním vládním rozhodnutí a emotivní výkřiky 'to by museli zavřít všechny' jsou nepodstatné. Policie chce případ vyšetřit a imunitní a mandátový výbor by měl především posoudit, zda to není politická šikana - proto jsou v něm zástupci všech parlamentních stran, aby se takové šikaně zabránilo. No a také, jestli to není šikana osobní nebo jinak nepřístojně motivovaná."

Ať rozhodne Sněmovna o vydání kladně, nebo záporně, aféra Parkanové by měla provždy zůstat poučením, že když se o vážných expertních věcech rozhoduje výhradně takzvaně politicky, tedy víceméně diletantsky, je to živná půda pro ty, kdo z takové šachové partie dokážou odborně získat veškerý profit pro sebe. Podíváme-li se na obsazování ministerských postů v průběhu let dělicích nás od listopadu 1989, zjišťujeme, že podobných kádrových absurdit už se nahromadilo docela dost.

Ostatně i dnešní ministr obrany Vondra je geolog, stejně jako ministryně kultury Hanáková učitelka a ministr dopravy vystudoval Fakultu sociálních věd, abychom spravedlivě jmenovali po jednom členu z každé koaliční strany. Je z toho patrné, že jmenovaná choroba není výsadou jedné či dvou partají, ale jde o epidemii zasahující celou českou politiku. Výsledky dnes schytává Vlasta Parkanová, ale především důvěra české veřejnosti v politiku, která se už pomalu blíží k oboru záporných čísel. Hodilo by se v této chvíli s jistým smutkem ocitovat starou známou píseň: Teď když máme, co jsme chtěli...

Vysíláno na ČRo 6, publikováno na www.rozhlas.cz/cro6

URL| http://neviditelnypes.lidovky.cz/politika-parkanova-jako-precedens-drw-p_politika.asp?c=A120630_204702_p_politika_wag

Nevíte co o prázdninách? Chcete si rozšířit obzory? JČU nabízí letní školy

2.7.2012 studentworld.cz str. 00

Jakub Mazal

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích pořádá přes léto pravidelně řadu letních škol a výukových kurzů. Letos nabízí celkem devět akcí.

I letos pořádá Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích pravidelné letní školy a kurzy, kterých se mohou zúčastnit i středoškoláci. Pět z nich, tedy převážnou většinu, organizuje univerzita během července.

Nabídka letních škol a kurzů zahrnuje mimo jiné intenzivní jazykové kurzy, kurzy zaměřené na samostatnou práci v rámci malých vědeckých projektů, kurzy se zaměřením na management, sociologii, politické vědy, biologii apod. Akce navíc nejsou určeny výhradně středoškolákům, ale i vysokoškolákům a některé i dalším zájemcům bez omezení.

Kurzy a letní školy

- Managing International Business Summer School 2012: tato mezinárodní škola je pořádána Ekonomickou fakultou ve spolupráci s australskou Victoria University v Melbourne. Hlavní náplň tvoří odborný program se zaměřením na management a exkurze do významných firem. Tato letní škola se koná v termínu 20. června až 20. července 2012.

- Letní rybářská škola 2012 pro studenty středních i vysokých škol: letní školu pořádá ve dnech 2. až 27. července 2012 Výzkumný ústav rybářský a hydrobiologický FROV JU. V tomto čtyřdenním kurzu budou účastníci pracovat na zadaném projektu, zúčastní se zajímavých přednášek a exkurzí spolu se závěrečným sympoziem, kde budou odprezentovány jednotlivé projekty spolu s jejich výsledky.

- Letní škola a Schola ludus: tyto dvě akce pořádá Škola komplexních systémů FROV JU ve spolupráci s Ústavem nanobiologie a strukturní biologie CVGZ AV ČR, v.v.i. v Nových Hradech od 1. do 28. července 2012. Letní škola je určena středoškolákům, zatímco Schola ludus vysokoškolákům. Účastníci vypracují v laboratořích JČU a Akademie věd vlastní vědecký projekt, jenž následně na závěrečném workshopu odprezentují.

- Sommerkolleg 2012: od 1. do 21. července 2012 potrvá letní škola českého a německého jazyka, kterou společně organizují Pedagogická fakulta JU a Universität Wien. V Českých Budějovicích se bude společně učit 18 studentů z České republiky a 18 studentů z Rakouska. Denní program se bude skládat z jazykové výuky, volitelných odborných seminářů a doplňkových akcí – exkurzí, autorských čtení a přednášek.

- Letní škola Armstrong Atlantic State University: od 4. do 20. července 2012 přivítá Jihočeská univerzita již pořetí studenty letní školy z Armstrong Atlantic State University (Savannah, Georgia, USA). Letos se školy zúčastní celkem 12 studentů a 3 profesori v oborech sociologie, politické vědy a kriminalistika. Mimo plánovaného výukového programu skupinu čeká návštěva Hluboké nad Vltavou, Českého Krumlova a Třeboně, ale také čtyřdenní výlet do Vídně, Budapešti a Keszthely. Kurzy v rámci této letní školy budou přístupné i studentům JČU.

- Letní škola slovanských studií: třítydenní kurz je určen zejména pro zahraniční studenty češtiny a slavistiky, učitele a překladatele i pro laické zájemce o český jazyk. Letos se v termínu 20. srpna až 7. září 2012 uskuteční již po jednadvacáté. Letní škola slovanských studií je organizována Ústavem bohemistiky Filozofické fakulty JČU.

- Týden se současnou biologií: šestý ročník akce, která 25 vybraným středoškolským studentům přiblíží metody moderního biologického bádání, se uskuteční od 3. do 7. září 2012. Účastníci se každý den seznámí s vybranou oblastí biologie - algologií, molekulární biologií, zoologií atd. Získané poznatky využijí při praktických cvičeních jak v laboratořích, tak i v terénu.

- Letní škola migračních studií: mezinárodní organizace pro migraci (IOM) ve spolupráci s katedrou společenských věd Pedagogické fakulty JČU zvou studenty bakalářských, magisterských a doktorských programů na IOM Letní školu migračních studií, která proběhne ve dnech 3. až 7. září 2012 na JČU. Jedná se již o čtvrtý ročník letní školy migračních studií, která se v minulých letech konala na Fakultě managementu VŠE v Jindřichově Hradci (2009 a 2010) a na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity v Praze. Vzhledem k účasti zahraničních lektorů i studentů je výukovým jazykem angličtina.

Zdroj: TZ JČU

URL| <http://studentworld.cz/akce-sluzby-aktivity/nevite-co-o-prazdninach-chcete-si-rozsirit-obzory-jcu-nabizi-letni-skoly-285>

Jáchym Topol bude kandidovat za zelené do Senátu

2.7.2012 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domáci
iDNES.cz, Anna Brandejská

Spisovatel Jáchym Topol míří do politiky. V podzimních senátních volbách bude kandidovat za Stranu zelených. Nabídku dostal před týdnem. Topol je další známou osobností na kandidátce zelených.

"Jáchym Topol bude kandidovat v obvodu Mladá Boleslav. Oslovili jsme ho před týdnem," řekl iDNES.cz předseda Strany zelených Ondřej Liška.

Z dalších kandidátů zmínil bývalou ústavní soudkyni Elišku Wagnerovou (o její kandidatuře čtete zde), bývalého poslance Přemysla Rabase nebo pražského zastupitele Petra Štěpánka.

"Za zelené a za KDU-ČSL bude kandidovat také sociolog a občanský aktivista Ivan Gabal a také profesor Martin Potůček, vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy," doplnil Liška.

Vzhledem k tomu, kdo se na podzim objeví na kandidátkách, si Zelení do voleb věří. "Velmi vysoké šance získat mandát má například Eliška Wagnerová," sdělil bývalý ministr školství s tím, že věří v takový výsledek, že strana bude moci sestavit i vlastní senátorský klub.

URL| http://zpravy.idnes.cz/jachym-topol-bude-kandidovat-do-senatu-dhv-domaci.aspx?c=A120702_163918_domaci_abr

SOBOTNÍ VIDEOZÁZNAM: Rozpravy o českých médiích: Co se smí a nesmí při využívání obsahu na internetu

1.7.2012 ceska-media.cz str. 00 Média-Hydepark
Peter Duhan ml. + TV Česká média

Česká média ve spolupráci s IKSŽ FSV UK a ČRo 6 pořádala další díl z cyklu diskusních večerů s názvem Rozpravy o Českých médiích, tentokrát o dokumentu Co se smí a nesmí při využívání obsahu na internetu. V diskusním panelu diskutovali Jakub Unger z Centrum Holdings, Michal Illich, zakladatel vyhledávače Jyxo.cz a Dana Kozlová z Pirátské strany. Diskusi moderoval Radko Kubičko z ČRo6.

URL| <http://www.ceskamedia.cz/article.html?id=437340>

Czech RepuBLIKE: Máme rádi loga. Hodně.

1.7.2012 markething.cz str. 00 Jazykové okénko, Komunikace, Reklama
Štěpán Soukeník

„Bomba! Úlet! Parádní!“ Ale také „Nepromyšlené, strašné či Czech RePUBlike.“ Česká republika má nové destinační logo (opět). Státní agentura CzechTourism představila tento čtvrtek vítězný komunikační koncept vyhlášené soutěže o novou vizuální identitu destinační značky Česká republika. Grafický návrh od studia Marvil, které ve finálním kole výběrového řízení porazilo pět dalších agentur (HMS, DDMen, Dynamo Design, Konektor a Touch Branding), rozpoutal na českém internetu prakticky od prvních vteřin od jeho představení vyhrocené diskuse. Zaměříme se nyní důkladněji na pozitiva a negativa nového komunikačního konceptu v kontextu dosavadních pokusů o nové nápady v propagaci České republiky navenek.

Projekt Značka ČR na FSV UK a jeho doporučení

Když studenti FSV UK v květnu prezentovali projekt Značka ČR na půdě Parlamentu České republiky, tak založili komunikační strategii na zastřešujícím konceptu pěti pilířů komunikace k cílovým skupinám: kvalita života, business, turismus, kultura & lidé a governance. K nim přiřadili hodnoty: bezpečná, invenční, pohádková, vzdělaná a stabilní. Zdůrazňovali nutnost provázaného uvažování nad těmito pěti oblastmi a vytvoření funkčního komunikačního manuálu, který by byl akceptován všemi řídicími složkami státní moci. Doporučovali CzechTourism odložit soutěž na tvorbu loga do té doby, než bude tento manuál připraven, přičemž dostali jednoznačnou podporu například od zástupců Ministerstva zahraničních věcí či poslankyň a poslanců napříč politickým spektrem.

Hlavní argument se týkal toho, že logo a vizuální identita kampaně nejsou tím, od čeho by měla strategická práce na takto důležitém projektu začít. Logo je pomyslná třešnička na dortu, která by měla být jasně podložena analýzami konkurence, historií značky nebo mírou afinity vzhledem ke stanoveným klíčovým hodnotám, jež by značka měla vyjadřovat. Agentura CzechTourism se ale k tomuto návrhu postavila záporně a rozhodla se v soutěži nadále pokračovat.

Soutěžíme, abychom soutěžili

V druhé polovině roku 2011 bylo vyhlášeno první kolo soutěže o destinační logo České republiky, které skončilo očekávaným fiaskem. Nebyl vybrán žádný návrh, protože dle generálního ředitele agentury CzechTourism, ing. Rostislava Vondrušky, žádná z 384 došlých variant odbornou porotu nepřesvědčila. Poté soutěž pokračovala druhým kolem určeným pouze pro studenty grafických škol, přičemž skončila snad ještě hůře. Nabízená odměna byla ve výši 15 000 korun a CzechTourism schytl zaslouženou kritiku. Bylo tedy vyhlášeno kolo třetí, tentokrát již neveřejné, s výběrem omezeného počtu reklamních agentur a grafických studií. Výsledek tohoto kola máme nyní před sebou – vítězem se stalo studio Marvil. Můžeme tedy agenturu CzechTourism konečně pochválit?

Vítězný komunikační koncept – Czech RepubLIKE

Stěžejní slogan, od kterého by se podle tohoto návrhu měla prezentace ČR jako turistické destinace odvíjet, zní: „Czech Republice. A lot. / Česká republika se mi líbí. Moc.“ Positioning je stanoven takto: „Země příběhů, které může návštěvník odhalovat, objevovat, prožívat.“

Je chvályhodné, že CzechTourism tentokrát na rozdíl od předchozích zadání zdůraznil klíčové a jedinečné hodnoty pro tuto oblast komunikace. Česká republika je na páté pozici v rámci seznamu kulturního dědictví UNESCO z hlediska koncentrace památek v poměru na jednoho obyvatele (zdroj: výzkum CzechTourism, 25 hodnocených zemí). Disponuje 40 200 nemovitými kulturními památkami včetně 2000 hradů, zámků, zřícenin. Přetrvává zde folklor (například Jízda králů na seznamu UNESCO). Péče o jedinečné tradice je rovněž v mnoha regionech poměrně unikátní (čarodějnice, Velikonoce, Hody). Nemluvě o historických centrech měst a rozmanité architektuře.

„Vizuální styl a logo, které je jeho základem, jsou výsledky zdařilé profesní práce. Jsou svým výrazem současně a sebevědomé. Výhodou loga, které nepoužívá žádný obrazový symbol, je jeho nadčasovost, navíc není závislé na barevnosti. Vítězný vizuální styl také vytváří vhodný prostor pro práci s fotografií.“

Takto finální výběr loga komentuje prof. Rostislav Vaněk, vedoucí Ateliéru grafického designu a vizuální komunikace na VŠUP. S jeho komentářem lze z hlediska čistě grafické práce souhlasit. Autoři návrhu, Olga Benešová, Jiří Karásek, Jakub Sanitřák a Pavel Zelenka, použili profesionální písmo Graphik amerického písmaře Christiana Schwartze, odvedli kvalitní práci a i na odborném portálu Font.cz je jejich práce hodnocena veskrze kladně.

Generální ředitel agentury CzechTourism Rostislav Vondruška výběr okomentoval slovy: „Vítězný návrh vizuálního stylu naplnil naše očekávání. Obsahuje v sobě pozitivní emoce, je jedinečný a odlišný od ostatních destinačních značek. Koncept like navíc nabízí široké možnosti pro další využití zejména v online marketingu, kterému se chceme podle naší marketingové strategie věnovat stále více.“

Otázkou je, zda ovšem právě poslední věta vyjádření pana Vondrušky není základní kámen úrazu celého vítězného konceptu. Bude sdělení „Republike“ inspirované sociálními sítěmi fungovat i jinde než v online komunikaci? Bude dostatečně jasně a pochopitelně přijímáno různými cílovými skupinami? Naláká turisty ze zahraničí k tomu, aby ČR doopravdy přijeli navštívit? Nebo nastane modelová situace, kdy potenciální

návštěvník klikne na banner, zhlédne výborně technicky zvládnutou interaktivní prezentaci, klikne na „like“ a nasdílí tip na Facebook, Twitter a další sociální sítě? Jen aby lehce křečovitá snaha o to být „free, cool and in“ nebyla nakonec kontraproduktivní.

Facebook je dobrý sluha, ale zlý pán

Sociální sítě a média neodmyslitelně patří k druhé polovině prvního desetiletí 21. století. Společnosti jako Facebook, Google či Twitter a jejich mediální produkty dennodenně, zásadně ovlivňují životní návyky a styl lidí po celém světě. Povolání social media odborníků se pomalu etabluje a prochází podobným procesem, jež popisoval Edward Bernays při předvídání profesionalizace „public relations counsels“ (dnešním jazykem „public relations odborníci“) ve své knize Propaganda z roku 1928. Je ale často zapomínaným faktem, že sociální média jsou nástrojem, nikoliv prostředkem komunikace. Bez sociální komunikace mezi lidmi, kterou sociální média pouze zjednodušují, zrychlují a zpřístupňují, by tento nástroj nefungoval.

Devon Glenn z magazínu SocialTimes není jediná, kdo upozorňuje na jevy spojené s únavou ze sociálních sítí. Zajímavá infografika na serveru Media Bistro představuje čerstvý výzkum, co si teenageři v USA myslí o sociálních médiích včetně například 36 % respondentů, kteří by se rádi vrátili do doby, kdy ještě neexistoval Facebook.

Je nesporné, že je zapotřebí jít s dobou a vhodně využívat nových technologií. Tento koncept ale vzbuzuje mnoho otázek. Například – má CzechTourism dostatečně naplánováno, jaké složky komunikačního mixu budou při realizaci využity a zda v nich bude mít Republika stále stejný smysl? Zamýšlel se nad efektivitou a celkovou marketingovou použitelností tohoto konceptu pro dalších pár let? Nedopadne Republika stejně jako Bublina od studia Side2?

Hlavně hezky česky...

Koncept „Czech Republike“ lze podle mého mínění negativně hodnotit v tom, že podporuje a prohlubuje dvouslovný název destinační značky naší země. Prakticky od rozpadu Československa probíhají debaty o potřebě zkrácení politického označení „Česká republika / Czech Republic“ na jednoslovnou variantu. Krátký název používají téměř všechny státy. Politické označení je formální, značí mladý nedozrálý stát, v běžném používání je velice nepraktické a velmi špatně jej lze použít jako značku.

Místo toho, aby CzechTourism opřel své úsilí o to, aby konečně dokázal jasně rozhodnout a oznámit jednoslovný název, který bude využíván pro destinační marketing, odsouvá tento problém výběrem konceptu Czech Republike stále dál do nejasné budoucnosti. Ne vždy je samozřejmě zdůraznění části názvu země v logu na škodu – velmi dobře toto využilo například Slovinsko.

Musí ovšem zachovávat výslovnost a v ideálním případě i slovní označení země. Jinak se stává taková komunikace značně zmatenou a nepromyšlenou.

Jasně nadšení z nového konceptu „Czech Republike“ nesdílí ani odborná veřejnost. Další argumenty a potenciální problémy, které by mohly při realizaci vzniknout, popsala pro Markething.cz odborná asistentka na katedře marketingové komunikace a PR na FSV UK, PhDr. Tereza Klabíková Rábová, která se zaměřuje na otázky jazyka reklamy a médií, pragmalinguistiky, rétoriky, přesvědčování a argumentace:

„Soudě podle početných reakcí (a také okamžitě vzniklých parodií) v různých médiích a na sociálních sítích budí nové turistické logo „Czech Republike“ a celá kampaň mnoho ohlasu. Sází na všeobecnou znalost facebookového výrazu „like“, čímž se zřejmě snaží oslovit především mladší příjemce mezi potenciálními zahraničními návštěvníky, u nichž logo může fungovat. Tento motiv vidím problematicky např. ve francouzské verzi loga, která působí upřímně trochu směšně. Ač totiž v našem prostředí je „like“ ve všeobecném jazykovém povědomí a tvoříme si od něj další počestěné deriváty (lajkovat), Francouzi prostě užívají své „j'aime“. Spolu s odmítáním všeho anglického/amerického a stále trvajícím komolením jména českého státu si nejsem jistá efektem loga minimálně právě ve frankofonním prostředí.“

Každopádně stavíme pro propagaci Česka na anglicismu, i když/přestože pro propagaci v zahraničí. Málo „české“ mi rovněž přijde využití známých popkulturních výroků typu „like a Rolling Stone“, „like a virgin“... Oceňuji jazykovou tvořivost (některé zahraniční kampaně ovšem celkem pochopitelně už stejného motivu využívají), která je mimochodem v oblasti marketingu, PR a reklamy v současnosti snad ještě patrnější než dřív.

Relativní trvanlivost představeného loga ukáže čas, za nějakou dobu může dnes velmi aktuální výraz přestat tolik působit. Se svým „lajkem“ této kampani tedy ještě počkám.“

Galerie parodií a memů

Na závěr a pro odlehčení. Češi jsou tvořivý národ, takže kontroverzní logo nezůstalo bez odezvy, jak dokládají tyto parodie (zdroj: Časopis Reflex).

Zdroje & čtěte dále:

<http://www.pooh.cz/pooh/a.asp?a=2017754>

<http://dialog.ihned.cz/komentare/c1-56339980-just-czech-it-czech-republic-ctenari-vybirali-slogan-propagujici-cesko>

<http://www.czechtourism.cz/media/tiskove-zpravy/cesko-meni-sve-turisticke-logo-i-vizualni-styl.html>

http://zpravy.ihned.cz/cesko/c1-56333710-z-ceska-je-czech-republike-podivejte-se-na-logo-ktere-nas-ma-propagovat-v-cizine?utm_source=facebook&utm_medium=social&utm_campaign=facebook

<http://www.mediar.cz/podivejte-se-czech-republike-nove-turisticke-logo-ceske-republiky/>

<http://www.reflex.cz/clanek/lajk/46845/tohle-proste-muselo-prijit-nove-turisticke-logo-ceska-se-stalo-tercem-parodii.html>

<http://www.font.cz/logo/czech-tourism-vybral-logo-od-studia-marvil.html>

<http://www.font.cz/logo/logo-cr-nevybrano.html>

http://designportal.cz/loga-corporate_design/ceska-republika-nove-logo.html

<http://www.typo.cz/cesko-meni-sve-turisticke-logo-i-vizualni-styl/>

Jak citovat tento článek

SOUKENÍK, Štěpán. Czech Republike: Máme rádi loga. Hodně. [online]. 2012 [cit. 2012-07-01]. Dostupné z: <http://www.markething.cz/czech-republike>.

URL| <http://www.markething.cz/czech-republike>